

8913

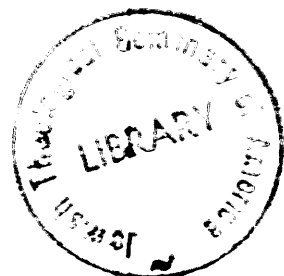
AFENDOPOLO, CALEB BEN
ELIJAH,

אפנדופולו, כלב בן אליהו,

PATSHEGEN KETAV HA-DA'AT.

פתשגן כתב הדת.

JERUSALEM, PALESTINE: [18--]
SEPHARDIC SCRIPT

ספר פתישין כתב הדת
אנא יי' הושיעה נא אנא יי' הצליחה נא
לקי בינו

האגרת הזאת היא מאגרות חבורי רבין כלב אבד ופול
בן אלנה יצ' בן יהודה גאון הנקראת הגר
פתשין כתב הדת / בה סדר קריאת הפרשיות בשבתות
השנה / וקצן הסדר ביציאת ספר תורה גניל בשבתות
ובמועדים / בהגדה / ומה שמשך אחר מה מענין
אחרים / וכן פתח מרחב ואמר

אמר כלב אפנדופול
בן אלנה יצ' בן יהודה גאון
להיות ששבתות השנה מתחלפות בהלל השנה שבתות
השנה פשוט תהיינה שבתותיהם הסדור ביום כהן
יוחסין שבתות השנה המעוברת / וידועה השנה הפשוט
והמעוברת כבר בארנו בהבורנו גדול הנקרא בן המלך וע
שבתות שני מיני השתי שנה בכל שנה הנה יתהלל מספרן יוחסין
פרשיות תורה כפי תקון עגרה הסופר ע"ה / ולהיות שבה המין
שלהם בכל תימן זה יחד וקשה בע"ה אהרן קוראים בכל
שבת פרשה

04055

שבת פרשה אחת / ונרצה שיחיה השלום והחיים בכללם תוך שנה

אחת שלשה פחות שיחיה

לכן יתחייבו בקרב שנה לשנות קצת פרשיות כל לקרוא
פרשה אחת בשנה שבתות כל שנה פעמים / ובקרב
שבתות שנה להכיל קצת פרשיות כל לקרוא שנה פרשיות
בשבת אחת כדי להיות קריאת הפרשיות בכלל בשנה אחת
שנה הותרנה קצת פרשיות או להסדירה חשבות השנה קריאה
וכלל נחלק קונטרסים אחד מתקין להכחיש התעורר הטובות
על חזון עגרה הכין הסופר על וביד דינו והם התקדש
אנשי כנסת גדולה בפרשיות / ויש היה כבוד קרן הסדר
בקריאת הפרשיות חזון פרשה ישן ואינו פרשה יפליג / והם
היה כבוד בו סדר הקריאה בדורה בשבתות בהגדה ובחומשים
בסדר יפה אין בו הסדר כלל / ולריות שהקונטרסים הדואה חיים
נחלק ביד כל איש / והיה סדר הקריאה נשכה חלב האגשים
והיה חזון הסבה דורה קצת מזהלקת בין נכבד קדמת קונטרסים
בקריאת הפרשיות בהשמות ובהפלות / ובקרב חזון קצת
אנשים שאכתוב להם הסדר הנכון בקריאה כפי מה שחלצה
בקונטרסים מתקין התעורר הטובות על בדרך קצרה כדי שיהיה נחלק

הסדר חסודר

הסדר הנסודר בבית הכנסת הוא בית התפלה שהוא למקדש חזק / וכפי
כתבתי הענין המבוקש על סדר נכון בשנת בוא יבוא בלילה / והוא
מונה בבית התפלה זה הרוש שנים / ומחזקת היה בעדרי החולקים

קטטה והרור יצר

למחרתי לסדר הענין בלגרת חסד להיות לזכר בלגרותי
ועם זה הסדר כלל קריאות השנה ומחזקת הנחשבים
אשר בקלות יבא בקריאות / ובכלל אבאר קריאה אשר יקראו
בעת שיזכר ספר תורה גייל בין בשבתות בין במועדים בין בשלש
הנים / בין בהיות אכסניה / ובין בהיות הקן / ואבאר לך הפטריות
כלל הפרטיות התהליך וסוף / ובהנה נביא הם / והפטריות הקריאות
בהתן בהנים ובמועדים בסדר ישר מתוקן / נשרש אחר השורש
המושגש והמיוסד לנו מתקנת הטובות הכרויות ע"י כדי שיהיה
חומר בידים מוכן עולה הכן הסופר ובית דינן ע"י

וראה כונת זאת הערת היה קריאת פרשיות התורה / ותבוא
בשר נתעבן כתב הדת כי זה שמה / ולעז מתהלך לחזק דל
ומחזק כל העך להקן ידי עבדו להלל ולתפלה / כי בובטחתי לעולם
ועד / וקדם כל דבר אומר שאם יוכלו קצת ענינים בדבור הין
השש בזה כי שני הענינים והלוקהפדקים יהיב זה / ואחר זה

המחזק

תורה להלך המצות הזאת להלכים בדולע ' והר לקטע ' כד
 שאלו הדורשים בה כד לבינה נדעם לכל חובן והורר למפוא
 דבר חסד בנקלה חבל גדול ' והנה הלכות לשע הלכים
 חלק הראשון בביאור סדר קריאת התורה ' והלך השם בביאור
 בתורה ' ועוד שמי הלך שלישי. אהרן הכהן בן הכהנים
 שהיה מיוחד בהם ' וגם לסבה תשומה אותה בסוף הספר
 ועל כל קדושת הקדוה הזאת "

ההקדמה היא לבאר מהלכות החכמים במחלוקת התורה אם הנה
 מנסן או מתעב ורשיותיהם

הפירוש הראשון בקדמת הפעם בקריאת הפרשיות מראשית
 השנה ועד אחרית שנה "

הפירוש השני	בסדר קריאת הפרשיות בשנה השלישית
הפירוש השלישי	בביאור סדר קריאת הפרשיות בשנה החמישית
הפירוש הרביעי	בביאור סדר קריאת הפרשיות בשבת הראשון שבו התחלת קריאת התורה "

הפירוש החמישי	בהלכות חגג סוף הקדמות בקריאת התורה -
	במחש או בגדיל ' וסדר התפלה והפסוקים

סתם וסדרו החמישי אל ביאור סדר קריאת התורה בשבת "

הפירוש הששי

בביאור יציאת התורה בזוית הן חכמה לו הן דחש נחלית
 בביאור סדר הקריאה בהג החליות
 בביאור קצון הקריאה בהג השבועות
 בסדר הקריאה ביום הרועה
 בסדר הקריאה ביום הכבוד
 בסדר הקריאה בהג הסכיות ובשמיטת עצרת
 בביאור המסטריות לכלל פרשיות התורה
 בביאור הקריאה והמסטריות בשבתות ובהדשים
 בהגם ובמועדים וגולתם בדרך קצור וקריאת כהן
 ולפי ישראל בגיל
 לסדר המקרים בכל יום מועד שיחזרו כתיבה
 ביציאת ספר תורה מה שלח המיעה פתיחתם
 בידים מתקן הכתיב ע"ה
 החלק הב' יחלק לשבעה פרקים
 יבאר שנתורה לא היתה נכתבת כי אם ליהודים והם
 הכתוב והחלק
 בכתובת התורה
 בביאור צורת הפרשיות הסתומות והכתובות
 הפרק הכביע

הפרק הששי
 הפרק השביעי
 הפרק השמיני
 הפרק התשיעי
 הפרק העשירי
 הפרק הי"א
 הפרק הי"ב
 הפרק הי"ג
 הפרק הי"ד
 הפרק הי"ה
 הפרק הי"ז
 הפרק הי"ח
 הפרק הי"ט
 הפרק הי"י

השער השני	בביתאור נוסה ברכות של השער מחלק כל האדם
	כפרי העל ואדמה ודין השוכה או היוהלף נוסה
	הברכה ומה שמשך למה
השער השלישי	בנוסה ברכת הריאות הברטיות
השער הרביעי	בנוסה ברכת נגן ומציון וכל דבר שיגיע לאדם
	וברכת כל דבר קדש אם הוא אלה או חלאלות
השער החמישי	בברכת היוצאות
השער השישי	בברכת ענינים אחרים שהם לעתים חלומות
השער השביעי	בהתחלת המלחמה והוא התבטלות החומר

ואחר שפעל גזית הפעל נבוא אחר כן אל התכלית החפץ
ראשונה ונלחם

ההקדמה
בביתאור הלאו שכן הכתובים במחלת התורה אם
היה חסן או בתשבי ורשיות כל כת חקן' ואילו היא
דעת הנבונה משתתף' כלל הכתובים הסכינו לקרוא כל התורה
בצחן המלכות תוך שנה אחת ומחמה אם היא נשונה או מעוברת
אל מצחן מושבל עד תקופת הצחן ההוא' וזה היה בשמלות הקורות
תוך ימי השנה שהם כל ישראל הם בחמיה וחתקבצם בבתי הכנסיות
קטנים וגדולים

קטע וחדולס לנשי ונשי וטף כדי לשמור כלם את דברי תורה
 והקדש הענין הענין היה הנשי כנסת גדולה הם בית דין של עזרה
 הכין הסופר ע"ה כך שיקרא כל תורה בשנה אחת תמימה
 ואצמנם החלוקה נחלה ביניהם בענין התהלה קריאת תורה / אם שיהיה
 התהלה כונסן או בתשרי / כמון ששלה החלוקה ביניהם
 בבית התהלה / אם הוא כונסן או בתשרי / קצת חן החכמים התור
 שראוי להיות התהלה תורה בחדש כנסן שהוא ראש לחדשים שנאמר
 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה / ובן עזר
 העולם / ובן היה העולם ויצאית ישראל ממצרים / ובן תהיה
 העולם חזן החלוקה / ובן נמשך לשאל כמה אומות ומנהגים
 ובן ימשך אומות ומנהגים לעתיד לבוא / והכל אל מקום אחד הולך
 שכל האומות והעולם ישראל ממצרים ראיה גדולה ומנוסה בחדש
 השנה / והתהלה תורה הורר החדש והוא השורש בכל התורה /
 ובנסלן תהלה תורה בכלה / לכן ראוי על כל היותר טוב להיות
 התהלה קריאת תורה בעסן שבהדש הזה ברא יא כלל העולם
 וחדשן מאפס ותוהו / ובן תהיה קריאת פרשת בראשית שהיא
 תורה לחדש / והיא התהלה מנשה הטבע בגדרתן יתעלה ויתברך /
 ודברה אין למה החכמים שור ראיה לרעתם זאת יוהכנפס
 והכמים הקרים

והכמים אחרים אמרו שראוי להיות התחלת התורה בהדש תשרי /
 וחלל הקדש בשבת שהוא אחר יום שמיני עצרת שהוא שבעת ימי
 סוכה / ואומרים שאין ראוי לקחת ראיה בהתחלת ההבריה כי כבר
 קצת חכמים אמרו שהעולם נברא בתשרי / אע"פ שאין דעת מן נבונה
 שבתשרי נברא העולם / וגם לא נקח ראיה אם יצאן ישראל חמכרים
 בקדש הזה / והנה יותר טוב הוא שכלומר להיות התחלת התורה בגמול
 שנתנה בקולות וברקים / והוא חדש סיון

אמנם ראוי לנו לנסוץ בהתחלת התורה על מה שחזק לנו הכתוב
 ודברי המבואר / ועל מה שנתשכח גדול הדור שהיו בזמן
 הנביאים שנתחלף בגלות להיות התחלת קריאת התורה בתשרי בשבת
 שחל להיות אחר יום שמיני עצרת / בין שיהיה יום שמיני עצרת
 בשבת / בין שיהיה בימי החול / כי הנה כתוב בתורה משה בפרשת
 אהרן נאמר וכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בן
 לני המשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקן ישראל / ויצו אותם משה
 לאמר חזק שבע שנה בחוקי חסד וחסד / בבוא
 אל ישראל לראות את פני ה' אלהיך בחקו אשר יבחר תקרא את
 התורה הזאת נבר כל ישראל באזניהם / הקהל את העם האלהים
 והנשים והטף ודרך אשר בשערך לחמם ושמעו ולמען ילמדו
 ויראו

ויראנו את ה' אלהינו ושמנו לעשות את כל דברי התורה הזאת "

והנה יראה מזה כי לא היו קוראים התורה נבד כל ישראל באיזה צד
שירא ולא בנס אחד היו קוראים כל התורה / אלא היו מתחילים
התורה תיכף ראשון של סבות והיו קוראים קצת חלק מחנה בכל יום
יום משבע ימי הסב / ומשלמים התורה ביום שמיני שלשה
שהיו נשארים שם כל ישראל בעבודת השם / והבין ולהשכיל
בתפלתו והקורין והמורין ומשפטים כתובים בתורתו ע"י נביא
למנו ביתו משה רבינו ע"ה / והיה זה הענין נמשך כל הימים עד
אין עזרא הכהן הסופר ע"ה / ומשך גם הוא בחנה הקדוש שנבטון
בן אבוכימן בעת כעסו לארץ כחן שכרוב שם בעזרה / ויקרא
במסד תורת האלהים יום ביום הן היום הראשון עד היות האחרון /
והנה ראוי לנו גם כן שנתנה בזה המנהג ולסמוך על הנדרש
נחמד שזכרנו ית' בתורתו / ועל המנהג שנמשך כלל הדור והכין
מדול עזרא הסופר ע"ה / שהיה בחתחת העזרה ובתהלת
עלמיהם זה / והנה להיות שאין אדם בנ אורין ואינם מתקבצים
בארץ הצב בבית קדושים אחד ביום בעיר / וכל ישראל נפוצים
בארבע כפרות הארץ אין אדם יכול להקרא כל התורה בזמן שעות
לבו התורה "

לכן הסבירה

כלבן הסכונה הדעת הנכונה להיות התחלת התורה והשלמות
 בשנה אחת בחדש תשרי / ויהיה התחלתה בשבת שחל
 להיות קודם יום שמיני עצרת / ואם יקרה יום שמיני עצרת
 להיות בשבת להיות השלמות התורה ביום ובגזע נתקדם
 לדעת התורה / והנחה האמיתית להיות השלמות התורה
 בחג הסוכות / והנה להיות שגאת הדעת היא האריותיות
 והעצמותיות מנותח התורה / נמשכן הלבבות לקבלה
 וחיטבה הלבבות בה לאהבה / ונמשכן כלל קהלות ישראל
 קראים ורבנים ונהגו להיות קריאת התורה בחדש תשרי
 אחר חג הסוכות / ונהיה זאת הדעת כמנהג כשנשט להם
 ואין לב אחד נטה מוחנה / ונתבטלה הדעת האחרת
 להיות התחלה בענין / ונשן הלבבות בשכחתה וסדרו יאמר
 פוגברונה / ושרה איננה נאכרת בפי האנשים //
 ואמנם מה שתשומע וכיון שכתב חוסדר התחלה הוא
 ה"ל אהרן הראשון בעל המזבח אל שהיה מנהג
 קדוש לאבותינו בקצת קהלותינו להתחיל התורה בחדש
 ניסן / הנה חמנה הגה בבונה ויהיה חופני סביר
 המהלקות שהיתה ביניהם ובין אחינן הרבנים / כי יש לנן
 קבלה

קבלה הואב לבנו ונורב להתחייב שאלותינו הן מוקדם מזה
 כוונתו לשם תורה בתשרי כוונתו היום שאלנו מוהרש"ם בר
 והיו תלמידי חכמים מוה"ר שם מוהרש"ם תורה בפרי
 השבוע / והיו הקדושים מוהרש"ם שם אה"ט הרבנים על דברי
 תורה ונאמרו גמולתם בתלמוד / עד שקרה מזה מוהרש"ם
 וקטנות גדולתו בישיבה / וכדי שלא יהיה קטנה בישיבה
 ולהשיג הנתיבה הנכונה אבדנו הקדושים שם / האר
 החסידים על סדר הקדושים והתחיל קביעתו בענין / ובזה שקרה
 הארץ מוהרש"ם ומה המהלות גמולת הקטנה מוהרש"ם /
 בדומה כל כך מהם תואר בעת שתבוא לה שאלה מוהרש"ם
 האחרת מוהרש"ם בר שם השבוע באמרה שלא עיניו בפרי
 זאת שאלה שאלה פירוש / וכבר דבר האחרת התחיל קריאת
 תורה בענין והאחרת בתשרי //

ומה שמוך המנהג הזה עד שלמד המוהל גדול שאלנו
 מהם בן מוהרש"ם שם מוהרש"ם את עיר קוסטנדינה
 וגם היה בשם יחזקאל ובשם הר"ן שם כלל היהודים
 שבמלכותו והוא שם קוסטנדינה מעיר אדיר-אופוליס
 ופרוטון מאהרן בן אולתם / והיה זה מוהרש"ם לל לקרוא
 התחלת

התחלת תורה בניסן נחשך אהרי בואם לקוסטנדינה כדורק
 לו חוש שנים / עד שקם החכם הרב מהר"ם ב"ר יוסף נ"ע
 הוא גרמן של מורי הרב רבינו אליהו ב"ר יצחק ז"ל ב"ר הרב משה
 נ"ע והיה בידו הרב השכל / בה יחזיק ארנבין ורכה להשיב
 הענין לאיתר / כי כבר סרה הרוח לנקות ונשתכח מה כדור
 שנים / ורכה להתנהג כדומה הראוי הקדוש שיש לו סיג
 נוכח לב להיות התחלת קריאת תורה בתש"י בשבת שחל
 להיות אחר יומעד שמי"ט עזרת מושבעת ימי הסבה / והיה
 בחור אחר נכבד וחכם שמואל אלמנה שנבש. והיה שר אגדול
 ב"שאל / קרוב למד האיש ממשפחת אדני והוא היה י... של
 חבורת מורת טובה היה אדון של מורי הרב אלמנה ב"ר יצחק ז"ל
 ובשבת שחל להיות אחר יום שמי"ט עזרת בהדש תשרי שהיה
 פרשת היום לבד מנהגם אל פרשת אחרי מות / קס"ד אלמנה
 ה"ל והתחיל לקרוא תורה בפרשת בראשית / וחלד הוא ידו
 בחלכות ועזרת הקנים הנכבדים הראוים מהקדל ועזרתו
 יתברך על כלם שראו לקיים הסדר הכתוב בתורת משה
 ונחנה אבותינו הקדושים נחמנו כל יחל ולם עמו דבר כי
 שב החנה הראו. האחרת לאיתר / ומה היה זה / ועל ע

הדומה

הוֹנֵה נְדָשְׁכִּי אֶהְיֶה עַד יוֹם הַגֵּז ' וְהוּא מוֹנֶה כָּל הַדָּלוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְהוּא הַמִּנְהֵג הָאֲדוֹת וְהַדָּעָה הַנִּכְנָנָה אֲשֶׁר הִשְׁלֵם גִּזְרֵה בְּהוֹרֵי לֵב סִיּוֹנָה
 מִן הַכְּתוּב ' וְכֵן לֵב דַּעַת אֶהְיֶה בְּעַל מִקְרָא הַהוֹלֵכִים אֶת־
 הַיָּדָיִם בְּכַתֵּב אֶת־שֵׁלָה נֶאֱמַר לְהִתְנַחֵם בְּדוֹנָה שֶׁאֵין לָהּ סִדּוּךְ מִן
 הַתּוֹרָה ' וְכֵן לְדַבֵּר שֶׁהוּא בְּנוֹכַח עַל־נֶפֶשׁ כֹּחַ שֶׁתִּתְנַחֵם בְּדוֹנָה אֶת־
 שְׂבִיבָתוֹ סִיּוֹנָה וְסִמְךָ הַיָּד מִן הַתּוֹרָה אֵיךְ לִכְלֹל לַעֲשׂוֹת דַּעַת מַפְלֵג
 וְהִשְׁלֵם עֲקָר ' וְלִבְּךָ תִּהְיֶה הַתְּהִלָּה קְרִיאת הַתּוֹרָה בְּהַדָּשׁ תִּטְרִי כְּדוֹן
 שֶׁכִּתּוּב מִן וַיִּפֹּן מוֹשֶׁה ' וְלֵאמֹר מוֹחֲדָשׁ נִסָּן כַּפֹּחַ מִה שֶׁפָּתַח קֶלֶת מִן הַכְּתוּבִים
 שֶׁאֵין לָהֶם רִאיוֹת מִן הַכְּתוּבִים ' וְהַחֲמוֹשׁ הַעֲנִין בְּהַקְדָּמָה ' וְנִשְׁנֶה בְּבִאֵר
 עֲנֵה הַפְּרָקִים "

בְּהַקְדָּמָה בְּהַקְדָּמָה תִּכְנֶנּוּ בְּקִרְיַת הַפְּרָשִׁיּוֹת מִרְאֵי־שֵׁית
 הַשָּׁמַיִם וְעַד אֶתְרֵית שָׁמַיִם ' מוֹנֶה פֶּסַח הוּא
 לְשִׁלָּל לֵב דַּעַת הַבְּרוּר וְהַעֲתִיקָה הַמִּשְׁתַּלְשֵׁלֶת מֵאֵלֶּם לִבָּן וְדוֹרֵב
 לְהַלְבִּיחַן שִׁישׁ לֵב סִיּוֹנָה מִכְּכִתּוּב לְהִיוֹת הַתְּהִלָּה קְרִיאת הַתּוֹרָה בְּכָל־
 שָׁמַיִם וְעַד בְּשַׁבַּת שֶׁחֵל לְהִיוֹת אֶת־יוֹם שְׁמִינִי עֲכָרֶת שֶׁל שְׂבִיבָת
 יְהוָה הַסֶּכֶר ' וְקוֹרְאִים כִּסְדֵּר בְּשַׁבַּת לְהַשׁוּנָה פְּרִשְׁתָּ בְּרִאשִׁית בְּרִאשִׁית
 אֱלֹהִים ' בְּשַׁבַּת שְׁפָרָה אֱלֹהֵי הַוָּלָדוֹת נָה ' בְּשַׁלְּשִׁית לֶךְ לֶךְ ' וְהוֹלְבִים
 עַל־הַיָּד הַסֶּדֶר עַד שֶׁחֲלֻצִּים הַתּוֹרָה בְּהַדָּשׁ הַסֶּכֶר שֶׁהוּא גִ' תִּשְׁלֹס
 הַשָּׁמַיִם

השנה שאלוהים ברונועך שנת השמיטה בחג הסוכות תקרא את התורה
הגדת נחך כל ישראל "

האלהים אם יהי יום השמיטה עזרת ביום השבת ע"כ יהיה
תשלום התורה בן ביום שאלוהים בעזרה ויקראו בספר
תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ועתה
בעה בצמן הבלות שאין כל ישראל מתקבצים בבית מדרש
ואינם עוזרים שם אלא כל אחד הולך לדרכו לתת חסד
לחבירו ולהביא טקף לביתו נהנה במנהג להיות קריאת
כל התורה משבת לשבת כפי סדר פרשיותיה שתקן משה הכהן
ובית דין ע"ה נורא שית השנה עד אחרית השנה וליהנות מהשבתות
בשנה המעוברת יתרות ובעונה המנוחה הסדורה וזמן הפרשיות
מתחלק בזמן השבתות בשתי השנים לכן תחלק קריאת השנה
פשוטה למעוברת פשוט פשוט פרשיות וקוראים שתי פרשיות
בשבת אחת ופשוט שני אותן וקוראים פרשה אחת בשתי שבתות
לא יתר חג ולא פחות ולכן ראוי לסדר סדר הקריאה בהיות השנה
פשוטה ואחרי כן בהיותה מעוברת ובה יתבאר שתקן הקריאה
בהם וחלוקה "

הפרק העשירי בסדר קריאת הפרשיות בשנה המנוחה אולם סדר
הקריאה

הקריאה בפסוקים בשבת "חלוצים ומושכילים" ע"ה הקדמה
 להקדמה פרשת כז את ההקדמה בשבת שהיא קודם חמשה / בין היות הפסוק
 בימי החול או בין היותו ביום השבת / ונתנו סידור לעז ואחריו כ"ו ופסוק
 והקדמה פרשת משנה את ראש בשבת השביעית מושבע שבתות של
 חמשה ימים יום חמשה שבועות הקדמה ע"ה קצת הכמים ע"ה יום
 כותן תורה וסימנים חמשה ועצמו / והקדמה פרשת ואחריו בשבת שיהיה
 אחר פסוק החמשה ימים שהיא יום עשרה להדש חב' שב' ביום בלחן העומה
 חמשה ימים שבע שכן היה חמשה רבוע ע"ה שחמשה הקדמה לשראה
 ושם מחרתן אצל הגדול / וב' היה הפסוק הקדמה להקדמה ע"ה / בין
 שיהיה יום החמשה בשבת או בין שיהיה ביום חול / ואצלן הם יהיה
 החמשה בשבת / היה קריאת הפרשה לעולם קודם קריאת החמשה
 א"כ תהיה קריאת פרשת ואחריו בשבת הבאה / וא"כ יתכן להקדמה
 שחמשה חמשה קודם החמשה / ושוב להקדמה / וכן נהג להקדמה פרשת
 חמשה בשבת שהיא תוך עשרת ימי תשובה הקדמים עשרת ימי חמשה
 שהיא קודם יום המעשר / בעבור שכל הפרשה היה דברי תוכחות
 לשראה / גם בהפסוק שובה ישראל שהיא נכון למי התשובה /
 ולכן תקנו וסדרו להפסוק קצת פרשיות שיש להן דמיון וכן פאחד -
 בעצמם ודבריו / כגון ויהי עש אלה פקודי / אשר כי תגדע עש

תורת הדוכן

תורת המצורע / אחריו חזק עם קדושים תהיו / בחר סיני עם בקרית /
 ראשי המצורע עם אלה חסדי / ואחריו שזרץ לבבול קהל עם פקוד
 לקראת בשבת אחד כדי שתבוא פרשת כל בשבת הבדול שהוא קודם
 חפסה / ואם יהיה מזהרת חפסה והוא יום ראשון של חמשה יום
 ראשון לשבוע / הנה באותו יום הוא יום הנפת העומר / ולא נהג
 לשמור חמשים יום / ושבוע שבתות / ויהיה יום שביעי עזרת יום
 השבת והוא הראשון לשבע שבתות / ובן ביום נקרא פרשת ויהי -
 ביום השמיני / וישארו עד פרשת נשוא שמונה פרשיות / ועם הוא
 במחנה תשע פרשיות / והשבתות הן ששה עד יום חתן חור /
 ולכן נכפיל שלש פרשיות מהשדרים הדומים זה בזה ונקרא שש
 פרשיות בשלש שבתות / והן תעריע עם מצורע / ואחריו חזק
 עם קדושים / ובחר סיני עם בקרית / והשלש פרשיות הנשארות
 נקרא בשלש שבתות הנשארות במדבר בכל שבת פרשה אחת כדי
 שתהיה נקראת פרשת נשוא בשבת השביעית שלמחרתו יום חתן חור /
 ולכן אם יהיה המועד הראשון שהוא מזהרת חפסה יום שני לשבוע
 יהיה הנפת העומר והספירה ביום ראשון לשבוע הבא שהוא
 בעצמו יום שביעי עזרת / ולא נקרא פרשת שמיני בשבת שהוא
 תוך שבעת ימי חזק / וישארו שבע שבתות לתשע פרשיות ונשוא

גזירה / ולא צריך להכפיל דין שני סדרים כוהנלש הקודמים היום
 כוהן מעלה / וקרא ארבע פרשיות בשתי שבתות / והיום פרשיות
 הנשאלות בחנוש שבתות הנשאלות על סדר כד' שתי הקראות
 פרשת משל בשבת הטביעה לספירת שבוע שבתות כח' סיון ונ"ו
 ועצרו / ובשבת שאחר חג השבועות קרא פרשת בהעלותך / וכן על
 הסדר בכל שבת ושבת פרשה אחר / ובטביעה בשבת פרשת ראש
 החטות / אז נהג עמה פרשת אלמ' חסע' הם יצחק ל' הם חיי
 השבתות הסדורות כון הפרשיות אשר עד ואחרון שראוי לקרא ואחרון
 אחר הנחיות / אז קרא חטות וחסע' שתי פרשיות בשבת אחר /
 ויפלוס ספר בחדבר / ואחר' כן פרשה אחר בכל שבת עד היות פרש'
 ואחרון קראת בשבת שלמה יום הנחיה / וזה שאחר זאת מודפרשין
 קראו בסדרן בכל שבת פרשה אחר / עד שנגיע לפרשת אחר נכב'
 ובטביעה שם אז נחנה הפרשיות עד תשלום התורה / ואם השבתות
 יהיו יתרות אז נשנה פרשת אחר נכב' לקרא בשתי שבתות בעבור
 שיט בה דברי יעודים וכריתת ברית לקיום התורה בכללה / ודברי
 תוכחות בין טוב וחלופין / ואם יאז חסן הפרשיות עם השבתות הרי
 טוב / ואם יתיר עוד השבתות נשנה גם פרשת האג' לקרא בשתי
 שבתות / ובכלל הסדרן בסדר נכון עד שתי הקראת פרשת האג'

בשבת שקודם

בשבת שקודם יום הכפורים או ביום הכפורים עצמו / אם הל להיוותר
 בשבת / ופרט ואלת הברכה בשבת שבתוך ימי הג' הסבות "
 והנני מוסדר לך סדרן / אם יהיה ראש חדש תשרי והוא יום תרועה ביום
 שש' לשבוע / נקרא לרוחצתו בשבת פרשת אחת נכבדים בין
 שנקראת בשבת העובר בין שלש נקראת / ובשבת השנית שהוא תשיע
 לחדש והוא תוך עשרת ימי החמשים קודם יום הכפורים נקרא פרשת
 האג' / בעבור שיש בה דברי תופקות / ובד' הפרשת טובה ישראל /
 ובשבת השלישית שהוא יום שני לעה הסבות נקרא פרשת ואלת הברכה /
 ניהי תשלום התורה בשבת שהוא תוך שבעת ימי הסבה / ובשבת הרביעית
 שהוא ראש חדש השון או סוף תשרי נקרא פרשת בראשית שהיא התחלת
 התורה // אכן אם יהיה ראש חדש תשרי יום א' נקרא פרשת נכבדים בשבת
 שעבר שהוא התחולל להיות סוף חדש אלול / ובשבת הראשון של חדש
 תשרי שהוא שביעי לחדש נקרא פרשת האג' כי היא תוך עשרת ימי
 החמשים / ובשבת השנית שהוא י"ד לחדש נשנה עוד פרשת האג' /
 לקראת סוף שנית / ובשבת השלישית כ"א לחדש נקרא פרשת ואלת הברכה
 כי היא תוך שבעת ימי הסבה / ובשבת הרביעית שהוא כ"ח לחדש נקרא פרשת
 בראשית ונתהלל המורה אשר שמינ' עצרת כפי הסדר והתקון הכללי /
 אכן אם נכלל החומשים בשבת / הנה בשבת הראשון שהוא ראש חדש תשרי

ויום תרועה

יום הרועה נקרא פרשת אהרן נזבים / ובשבת השנית שהיא ה'ק' עשרת
ימי השופר נקרא פרשת האג' / ובשבת השלישית שהיא יום א' של ה'ב'
הסוכה נקרא פרשת האג' כדי שיהיה נקראת פרשת אג' והוא הברכה
בשבת הרביעית שבו ביום הל' להיות יום שמיני עצרת / ובה ה'ד' השלש
התורה בקריאתה ותחילתה פרשיותיה / ובשבת הקדושה שהיא כ"א
לחדש תשרי והיא הבל' אחר יום שמיני עצרת / בה ה'ה' התהלת התורה
וקריאת פרשיותיה שהיא פרשת בראשית / ועוד יהיו הל' על ג'
הסדר כל קריאת ישרון כאשר סדרו ותקנו התלמידים הטובות ע"ה אשר
היה בידם הסדר הג' המסודר כוסיד ויהיה תקנה החשתל שלת כולל
בבין הסופר ובית דינו ע"ה בכל שנה ושנה מהשנים הפשוטות חבלי
מטות כורונן ירנן ושמאל "

הפירק השלישי בסדר קריאת הפרשיות בשנה החדשה

ואולם תקון סדר הקריאה בשנה החדשה והעובדת שהטבת
שהטבתות יתרות בה הנה הוא כדון שהבאר /

דע לך שבשנה החדשה אין חכמים פרשיות ולא דושים אחר
אלא קוללים והלבים על הסדר בכל שבת ושבת פרשה אחת
עד ה'ת' פרשת אחרי תות נקראת בשבת שבין שבעת ימי חול / ואין
שומרים סימנים במה שנה כי אין סימן נהגו בעתה להיות פרשת
והתהן

ואתה נקראת בשבת שהיא יום הקדוש בעבור שבן תהיה חסרת
 נהנו כחן שהיא בשנה הפשוטה / וזה שהיא זאת חן הפשוט בשנה
 המעוברת נקראת כפי הסדר שסדרת ענין בשנה הפשוטה כדי שתהיה
 נקראת פרשת האג' בשבת שבתך אשר יחיו תשובה עכ"ל / ואם
 יקרה ויהיו השבתות יתרות ישנן פרשת אתם נכבדים קודם וקוראים
 אותה בשתי שבתות / ואם יהיו עוד השבתות יתרות אג' חשבים גם
 פרשת האג' כחן שיהיה הענין זה בשנת הרג' וסימנה בוא יבוא
 בד"ה לקדוש השם פרשיות הנזכרות בארבעה שבתות כל אחת בשתי
 שבתות / כדי להיות התעלה קריאת תורה בשבת הבאה אחרי יום שחייב
 עצרת כפי התקן והסדר הכולל אשר תקן וסדר עגלה הכן ע"ה בגמ' -
 הגלות ותלמידו ראש בית דין גמ' ברוך וזה היה רבו של רבינן
 ענין הנשיא ראש הגולה ושאר חשבים גמ' ער תשלום ק"ך גמ' -
 הקוראים אג' כשת הגדולה הוא בית דין של עגלה הכן הסוגר ע"ה
 וזהו הן נשיא הגולה הוא גמ' וחלל דמאל והנה מישאל -
 ועגריה ונהמיה בן חלליה ומרדכי בלשן וארובבל / ועזריה הן שאר
 הכהנים גדולים / וגם קבלו עליהם גמ' הסדר חיי שקמן אחרים -
 מהתעלה הטובות להיותם נחשבים אחריו בקריאת הפרשיות בכל
 שנה ושנה חשבות העולם בפשוטות ובמעבורות / השם יעלה

וְעַכְשָׁם וְיִזְכֹּר בְּרַצוֹן מִמֶּנּוּ לְהַתְחַלֵּל עַם נִהְלָתוֹ וְיָקִים עֲלֵיהֶם פֶּסֶק
הַמִּזְוָה חֲכָמָה חֲשִׁיחוֹ גִּבּוֹרָה הֵ בְּרַצוֹן מִמֶּנּוּ וְיִסְוֶה הַפְּעֻמָּה וְרַב־
חֵשֶׁב אֲדֻמָּה עֶפֶר יִקְיָאן אֱלֹהֵי עֲלֵיָּהּ / וְהַחֲסִינִים יִגְדִּירוּ בְּהֵרָא
הַרְקִיעַ וְהַחֲדָדִיקִי הַרְבֵּעַ כְּכֹכָבִים לַעֲבֹלָם וְעַד אֲבִיר "

וְיִזְכֹּר אֵינָן כְּרִשְׁתָּהּ הַתּוֹסֵף הַתְּקֻדָּה בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת הֵנָּה אֱלֹהֵי הָן "
בְּרַשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ

אֱלֹהֵי הַמַּלְאָכִים / לֵךְ לֵךְ / וְיִרְאֶה אֱלֹהֵי הָן / וְיִהְיֶה הֵי שָׂרָה / וְאֱלֹהֵי הַמַּלְאָכִים
יִפְקֶה / וְיִבְרָא יִעֲקֹב / וְיִשְׁלַח יִעֲקֹב / וְיִשְׁבֵּי יִעֲקֹב / וְיִהְיֶה חֶקֶץ / וְיִבְרָא
אֱלֹהֵי יְהוּדָה / וְיִהְיֶה יִעֲקֹב "

וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹנֶה / וְאֱלֹהֵי אֶל־לְבָרִים / בּוֹא אֶל־פְּרֵעָה / וְיִהְיֶה בְּשֵׁלֶה פְּרֵעָה /
וְיִשְׁמַע יִתְרוֹ / וְאֱלֹהֵי הַחֲסִינִים / תְּרוֹמָה / תְּבוּרָה / כִּי תִשָּׂא / וְיִתְחַלֵּל
אֱלֹהֵי פְקוּדֵי "

וְיִתְחַלֵּל אֶל־חֹשֶׁךְ / לֵן אֶת־הַחֵן / וְיִהְיֶה בְּזֶם הַשָּׁמַיִם / כִּי תִגְרִיעַ / חֲזֹרָה /
אֶת־חֹמֶת / קְדוּשָׁה / אֶת־חֹמֶת / בְּהַקְדוּתִי "

בְּהַקְדוּתִי / נְשׂוּאָה / בְּהַקְדוּתִי / שֵׁלֶה לֵךְ / וְיִהְיֶה קִדְּהָ / אֶת־הַקִּדְּהָ /
וְיִתְחַלֵּל בְּלֵךְ / פְּנֵהֶם / רֹאשֵׁי הַחֲסִינִים / אֱלֹהֵי חֲסִינֵי "

אֱלֹהֵי הַחֲסִינִים / וְהַתְּסִיךְ / עֲקֵב / רֹאשֵׁי אֲנָבִי / שׁוֹפְטִים / כִּי תִבְרָא / כִּי תִבְרָא /
אֶת־נִכְבֵּשׁ / הַלְּגִינֵן הַשָּׁמַיִם / וְאֶת־הַבְּרָכָה "

אֱלֹהֵי הַסֵּ

אֵלֶּה הֵם הַתְּחִלּוֹת הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁהֵלְקָה הַתּוֹרָה בִּם לְקַחָהּ בַּשְּׁבִיתוֹת
הַשָּׁנָה / וְסֵק כָּל פְּרָשָׁה עַד הַתְּחִלַּת הַבָּאָה אַחֲרָהּ / וְהוּנָן אֵלֶּה
הַפְּרָשִׁיּוֹת הֵם הַחוּשִׁים וְשֵׁשׁ / נֶהֱלָקִים בַּחוּשֵׁי הַלֵּקִים / וְנִקְרָאִים
הַחוּשִׁי תּוֹרָה / מִבְּרֵאשִׁית עַד וְאֵלֶּה שְׁמוֹת סֵפֶר אֶהָד / וְהוֹאֵלֶה שְׁמוֹת
עַד וְיִקְרָא סֵפֶר שֵׁנִי / וְהוּנָן וְיִקְרָא עַד בְּמִדְבַר סִינַי סֵפֶר שְׁלִישִׁי / וְהוּנָן
בְּמִדְבַר עַד וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים סֵפֶר רְבִיעִי / וְהוֹאֵלֶה הַדְּבָרִים עַד סֵק
הַתּוֹרָה סֵפֶר הַחִמִּישִׁי / וְעַל אֵלֶּה הַחוּשֵׁי הַחוּשִׁי תּוֹרָה חֲסוֹדָרִים
הַחוּשֵׁי קְדוּשׁוֹת שֶׁלֹּא הוֹתַפְּלִלִים בְּתַפִּלַּתֵּנוּ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם "
וְהוּנָן פְּרָשִׁיּוֹת סֵפֶר בְּרֵאשִׁית י"ב / חֲמֵן פְּרָשִׁיּוֹת וְאֵלֶּה שְׁמוֹת יִצְחָק /
וְהוּנָן כָּל אֶהָד מִהַשְׁלֹשָׁה סֵפֶרִים הַנִּשְׁמָרִים עַד פְּרָשִׁיּוֹת / וְכֵלֶם
נָלֶּ פְּרָשִׁיּוֹת / וְסִימֵן הַחוּשֵׁי תּוֹרָה אֶלֶּה הֵם / בְּרֵאשִׁית וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת קִרְא וְדַבָּר אֵלֶּה הַדְּבָרִים "
וְסִימֵן הַפְּרָשִׁיּוֹת

רֵאשִׁית מִנְהַל לֶךְ וְיִרְחָה	חֵיתָן וְתוֹלְדוֹתֵינוּ יִצְחָק
שְׁלֵשׁ וְיִשְׁבֶּה וְהַבִּישָׁה	שְׁמוֹת וְאֵלֶּה כְּבוֹדוֹתָנוּ
וְיִהִי בְּשִׁמְעוֹן מִשְׁפָּטֵי יִשְׂרָאֵל	פֶּנֶה וְשֵׁשׁ וְקִרְא מִקְדֻשָּׁתוֹ
קִרְא וְכֵן וְיִהִי גִידוֹתָנוּ	גִּידוֹת אֶהָד קְדוּשָׁה אֶחָדָתָנוּ
בִּרְמִיזָה מִדְּבַר נִשְׁוֹת נִרְמִזָה	שְׁלֵשׁ לְקִרְא הוּנָן אֶחָדָתָנוּ

כִּי־הֵם וְהַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרָאֵלִים / דְּבַר־יְהוָה וְהַיִּשְׁרָאֵלִים

וְהָיָה בְּשִׁנְיָתָם חֲלָמוֹת הַבּוֹא / מִבֵּן וְהַיִּשְׁרָאֵלִים לְבַרְכָּתָן

וְקָצַת חֵן הַחֲבִיבִים מִנֶּחֱם סִימָן הָיָה לְפָרִישֵׁי הַתּוֹרָה וְהָיָה הוּא

הַשִּׁיטָה לְפָרִישֵׁי הַבְּרִית / וְהָיָה לְשִׁיר יִכָּהֵן

וְהָיָה שִׁלְה יִשְׁקָב / וְקָץ הַיּוֹם לְבֹאֲרִים

הַשִּׁיר שֶׁלִּי לְפָרִישֵׁי / הַשִּׁלְה יִתֵּן חֲסִידִים

וְהָיָה חֶסֶד / לְשִׁיר קֹהֵל כְּקוֹדִים

קֹהֵל וְכֹהֵן בְּשִׁנְיָתָם / אִשָּׁה תִּשְׁמַח וְהָיָה

יְקָרָהּ הַחֵן / בְּמִיָּה וְהָיָה

בְּחֻבֵּר נֶשֶׁה וְשִׁנְיָתָם / אִשָּׁה קֹהֵל כְּכֹהֵן

וְהָיָה כִּי־הֵם / וְהָיָה חֲסִידִים

וְהָיָה הַפְּרִישֵׁי קָצַת סְמוּכִים וְקָצַת פְּתוּחִים / וְקָצַת לֹא סְמוּכִים וְלֹא

פְּתוּחִים / וְכֵן יִתְבָּרַךְ לֵךְ בְּהַלֵּךְ הַשֵּׁנ מֵהַבֵּרֶת לֹא אִם יִשְׁמַח

חֶסֶד / מִיָּה עֲתִידָהּ הַחֲסִידִים יִדְעוּן שֶׁעָלָה חֲסִידִים וְכֵן יִתֵּן

כֵּן אֵלֶּה הַפְּרִישֵׁי וְהָיָה הַתּוֹרָה עֲלֵיהֶן כְּדִי לְהַיָּדֵם אֶתְּכֶן בְּכָל שָׁבִי

וְשֶׁכֶּן מִיָּה עֲתִידָהּ חֲסִידִים כְּחֹן שֶׁבָרֶךְ

וְהָיָה שֶׁכֶּן בְּחֹן מִיָּה חֲסִידִים הַפְּרִישֵׁי לְדַעַת חֲסִידִים שֶׁיִּתֵּן

הַשִּׁיר חֲסִידִים בִּידֵם מִיָּה עֲתִידָהּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה

בְּבֹהֶה

גבול אהר' בן לבאז הקקון אשר תקנו התלמידים הטובות ע"ה בטמנות בזמנ
ובחומרים כון קריאת הכרטיס והתחממה לקרוא בהצטרף ובחומרים
ביציאת ספר תורה גניל

הפרק הרביעי בבית סדר הקריאה בשבת הראשון שבו התחלת
קריאת התורה ואיכות קריאת התורה "

בשבת שכולים להתחיל התורה / כשישלימו התפלה יושבים
הקהל כמנהג ופתרון / ואם לא הגיע שום אדם נכבד אם
באר לו א"ן לבוא כי תהיה מסבת חנה / שולחים לו שליח בקריאת
הכרטיס ומחמיצים לו עד שיבוא / ואח"כ יקום א"ן אחד נכבד תה
או בחור תה ופניה היטב / וא"ל יקראו כל הקהל על רגליהם לכבוד
התורה / ומוציא התורה הומש לא גניל / וכשמוציא אומרים הקהל
בקרוב רם אשור לתורה כהן מסוך תורה ה' תחיתה משיבם נפש
עד חלוקת עינים / ומשיים ההומש על הדופן וסוגר דלתו היכל
כ"ל הארון שבו כוונתם הספר תורה ויכסוהו ע"פ הפרוכת
המובדלת אשר עליו / ואח"כ יושב המוציא את ספר התורה
במקומו ויושבים כל הקהל איש איש על מקומו / ואח"כ יקום
איש הדין ונכבד מהיר בקריאה ועומד אצל הדופן לקרוא
מכרטיס בראשית / וכל הקהל מושימים לפניהם תורות הוי"ו
הנמששים

הוכושים ונותהיל הרב הנכבד שבקהל ועושה פתיה בצרכי
התורה ולשונה / ונותהיל בפסוקים האותם כפי ענין פרשת היום
ואה"כ אותם גכח תורת משה עבדי / ה' הפך לחסן אדון וכו' /
ואותם אשור על התורה בג' גון יפה / וההכנה הואין תכונה וגולתן
כמו שכתוב הקדמות ואשורים לכל פרשה //

ואחר כך נותהיל הקונה בדוכן ואומר חצי הפסוק וקורא אתן
וישנה אותן הנותהיל / ואה"כ קורא לו חצי הפסוק
וישנה אותן הנותהיל בג' גון שבע / ואה"כ נותהיל הקונה עוד
הפסוק הראשון וקורא אותן / וגם כל הקהל קוראים על הפרשה
עד שישיגמו אותה / ואה"כ קורא הקורא עוד לנותהיל הפסוק
האחרון וישנה אותן הנותהיל ומשלים הפרשה כדרכה שגד
סוף הפרשה / וכל זה בעבור כבוד התורה שכללן היומר השגב
שבקהל הוא הקונה הפרשה אחר שהיא תהיל והשלים / ועוד
כושלים בברכת התורה ולשונה

הרצון לקרוא בתורה אם היה הקריאה בתוך פהות מעשרה
אנשים תהיה הקריאה בג' גון קטנה הרופה השופה
והטופה / ואם תהיה קריאה בעדה שהיא בעטמה אנשים
יותר יקרא בטעם הנבנה גדולה ארובה ועדופה / כן הורה

הרב

הורה רבינו יהודה האבל בספרו אשכול הכפר בתהלת דבור לא תחנוד
הורה בתורה תוך הקהל בבית הכנסת על הדוכן הייב הוא לשיע פנן
גד הבל שש מונהים ספרי תורות שבגד אותן תהום תפלת
כל תפלת / וכבר ידעת המהלכות שהורה בקהל בהיותם בעיר
אגדרינאן שיהיה לא מהגבס להיות עמידת הורה בתורה כולד
היכל ולא כגדון / והין קצתם רואים להיות פנן הורה גב פנים
וקצתם כחן כן עד שפלה קטנה גדולה ביניהם / ושב הענין כפנ
הראוי כי האתן ית' היתה זאת / והתקין להיות פנן הורה גב
היכל כפנ כותן ית' / והראה תורה מענין תפלת כחן שהגבר
הענין בספר הכתוב ע"י בסדר התפלה ואין להאריך "

ודעל שהתורה הקדוש גמ הטבת מלאשונה שבה התהיל התורה והוא
כחשת בהשית היה מנהג ישראל אחר שהין מושלמים הכרטה
באורש היה עומד החן ומזכיר ס"ת גויל / ומתהיל בלשון
ובסוקים כלשר הד כתובים בסדור ובמועד קדש שבועות / ואורז
ויהי בנסוע הארון עד שיגיע בפסוק תורה ד' תמימה / ושותק' לא
כל הקהל / ומתהיל החן ואורז המדור ד' חלק גלות לבש / ומדור
ד' מי יגור בלהלך / ומדור לל' הארץ ומלאה / ובשארז ג' המדור
האחרין הולכים כלל הנכבדים החשון ראשון והאחרין אחרון איש כפ

מעלתן

חזקתו הבכור כבכורתו ונצער כלעדיהן ' ומולאיש סבר תורה
 כל הספר וחריוס אור כלל ביהד עם ההגן ואורחיס תורת ה'
 תחילה ' ופתיחיס אורס בפסוק ופתח עזרה הספר כלל ביהד ' וסובבס הספר תורות סבב סבב ' וקוראיש כל אחד כן ולני אס
 יש או אן ' וקוראיש כוראשית עד ויכלל השנים ' וקורס חולס
 אחר הכן של ההגן פסוק בראשית בקול רס ' ומשנים הפסוק שאר
 הכרס אס יש או עד כלל הקהל ' ועוד מתהיל הכן של ההגן וחס
 וחשלים ואגור פסוק וקורא והולך והכל קוראיש ביהד ומשלים עד
 פסוק ויכלל ' ואג פועלס הספר תורות שבידי שאר הקהל גולת הספר
 של ההגן וחלחשים ומכסס אורס בבסנהן ' ומתהיל ההגן ואחר חזקתו
 ה' חלק תל אלה ' וחזקתו ה' חלק יבגל מצוים ' וכשיגע לפסוק
 רומחן ה' אלהימן מכנסים כל ספר תורות בדיכל ' הן ההגן שחזק
 עם תורתו וחשלים הכן של ההגן ' ואהכ קורא לען חן ויכלל ארבעה
 פסוקים ומשלים עד הוא ' ואהכ קורא חזקתו ארבעה שלשים ורביע
 והחשי ושישי ושיביע ' וקורא כל אחד קצת מתפרש עד השיביע והוא
 היזק נכבד משלים תבשה בספר תורה ' ואהכ קורא ההגן בהור אחד
 הגון חפסיר וקורא תפסרה כי תנכ בורה שחויס הדשים שהיא דומה
 הענין כענין תפרשה וקורס שיהיה תפרשה תפסרה אורס פתיחה
 שלשה פסוקים

שלשה פסוקים , ודברתי על הנביאים , כי לא יעשה ' ארץ ' שאלה
 א , יאמר , ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים הטובים
 ורכה בהם ובדבריהם הנאמרים באמת , ברוך אתה ה' הבוחר בתורה
 בחושך ובבדל , וב' ישראל ' עמו , ובנביאי האמת והאדרת , ואהב ונתן
 התורה , וכשישליחנה יאמר תשלום התורה הכתובה בסדור ,
 והנה זה הוא המנהג שקוראים התורה בחומש , ואהב עוד קוראין אותה
 פעם שנית בבנין ע"י כהן וע"י ויהושע ישראלים , כן היה המנהג
 דוקדוק , וגם בפרשת בראשית לבד שהיא התחלת התורה , אחרי
 שאר הפרשיות קוראין אותה בכל שבת פרשה בחומש , וכשישלים
 הקורא התורה חפזיר וקורא התורה , וחושלם כחומש , עתה ' אכלן
 בפרשת בראשית כמו שיתבאר לך המנהג בפרק הבא "
 וספר לך את ימיה בל' יבן אבי ואמי שהקרה בשנת חמ"ב בהיותו
 בארצות כצ"ח בכ"ה ובקד"ח וגו' ואלה שהיה זה המנהג קיים
 להם עד היום שקוראים התורה בחומש , ועוד מוציאים ספר תורה
 בנין כפי הסדר שאמרנו , וקורא כהן מבראשית עד יום אחד , ול-
 עד יום שני , והמשך ישראלים בהמשך הימים הנשאלים , וכשיגיע עד
 פרה אלהים לעשות , גוללים את הספר ואינם משלמים הפרשה "
 והפרק החמישי בחלק המנהגים אשר בקהלות בקריאת הפרשיות
 בחרו

בהנחישת ארן במגיל / וסדר התפלה והפסוקים שתקנו וסדרו הכותבין לך

בציאת ספר תורה המגיל בטבת //

ממנהג אבותינו היה בעת קדוש בקהלתנו ק' קוסטנדינה והקהל
הקדושות לה כפי ק' אנדריאס וק' סילוניא וברטאן וברקא
והולתן שהיו מוציאים בכל שבת ספר תורה מגיל וברוהין קוראים הפרשה
של השבת ההיא / והיה קורא כהן ולוי והחשה ישראלים / והאחרון היה
חשבים הפרשה והוא היותר נבבד חכם / ולא כחן שעושים היום שקורא
היותר נבבד בחלה / ואחר שהיו מושלים הפרשה בשבועה בולפים /
היה בא חפטיק קורא חפטיק / וחשב טוב מאד היה זה / כי כל אחד
מהיחידים היה ירא שהיה יחידו חמץ לקרוא בתורה והיה בעל כרחו
לומר הפרשה עם רבו כקונו בגלגל ובטעמים ובקורות / כי נחשך
החנה ליה' את הספר טובה בלתי חנוקד ולא בטעמים / חפזק שהיה זה
לפי לכבוד ולתפארת לקרוא כל אחד בתורה / ובעה היה מתרבה העמוד
בימים / והיה מושפלים וחלחלים תקנו תפלה ופסוקים מאותם בציאת
תורה / וזה לך סדרם בקצור כי כתובים הם בסדור תפלות השנה //

בשנת ישיבת חמץ התפלה יושב בחקותיו ונותן שלום לכל קהל / וכן כל
קהל איש לעברו / ואח"כ קורא חמץ ארן איש חסד וחפץ חיים שחצה
להוציא ס"ת ועומד באר היכל והוא פתוח / וחתימה בקול רם ובגלגל יפה
ואורח

ואומר / שמוע ישראל ה' אלהינו ה' אחד / וישמע אורו הקהל בקול נעים /
ועוד אומר אלה אלהינו וגו' / וישמח הקהל כסוך שמע ישראל / אחר כל פסוק
שאומר הקהל / ועוד אומר הקהל ה' אלהינו ה' אחד / וישמע אורו הקהל בקול נעים /
דורשינו / וכל הפסוק שהוא על סדר אלפא ביתא / ה' אלהינו רוחנו
שומרנו / ויחבבנו יחד בעולמו אחת / ואהב אומר ה' חלק ה' חלק
יחלק לעולם ועד / ה' עמו לעמו יתן ה' יתן את עמו בשלום / ובשלומו
כסוך ה' עמו לעמו יתן חתונה אל הדין / ותופש הספר תורה בידו / וחוליה
אורו ואומר ויהי בשמוע הארון וגו' / ירום אלהים וגו' / ועתה קומה אלהים וגו'
כהנך ה' אלהים וגו' / בעבור דוד עבדך וגו' / וחתהיל חגמור השמים
חספריס בבור אל וגו' / ואומר עד ואין מספר נוקמתו / ואם איך ירכי
החן לומר שור הבור בנפון אחד בעד אשור תורה אומר אומר / ובבר
הברית את הבור אחד על חשקל וחרוץ אשור לתורה וכו' ג' "

אמנות תורת ה' היא תמימה	מאירת היא כחן סהר ברומה
נעילה היא ויחולץ קדושה	ושומרה נאד היא נוקב' חוק
יחידה היא לאביה וברכה	חסודרת בסוד הכחך וערחה
כלל לא יחולץ בהדרה	ופעדה כוש ודר ספר ורחה
ליהודה כלל הין פעמים	לנעדה נחשבו סהר וקדוה
פחדה חול חלבים וסעדים	פניהם חוק נאד היא חפלה חק

אלה על ידי משה ונסרה
לעלה היא ולא נמצא משה ירה
נפוצה היתה יום יום ביד אל
דגלת קן ועל ידי ישראל
וצפריה ושוריה כשורה
פד והתעלה לעמם הישרה
ועתה נא הלא תפתה ברנה
לפניה חבנות קן ופנה
וביחיה להיכות רוב לעמם
חשוקי אל גבורו נא קדוחים

חוק ושטת ברוב בינה וחכמה
וסורה חזק הוא יקר באדרה
בטוח כל יפור נבוא בלעז
עתונה היא במקור שכל נוגז
והושקה עדי שהן חרידה
להושבה במושבה ברורה
להטביע בעץ היים נשמה
להוריק מאור שחוק בהורה
ובשחלה כבוד עושר ורומה
אחר תורת ה' היא תחייה

ואם לא יבא ההם לומר שום דבר / יאמר אחריו ואלן נסתר נחיותו
וחתהיל הפסוק הוא אחריו והוא תורת ה' תחייה וגו' עדות ה' נאחנה וגו' /
כחדי ה' ימים וגו' / חפוד ה' ברה חאית עינים ואלה סתה תורה וכל
העם מחדש על העלית חננה ועד גלן טף אנשים לפבוד נותנה יתע'
ופתח בעצלה הפק ע' ופפתחו עזרו כל העם וגו' / וחתהיל החמן בקול
רס ואחר פסוק ופתח עצלה חסר וגו' / ויברך עצלה עד אפס ארצה /
וחשתחיים כל קהל פגוד התורה לן ית' שחנה לעמו ישראל / ואחר כן
חתהיל החמן ואחר פסוק גברו תורת משה עבדי / הו' חפך לחם
כדקן

כדקדקו וכו' / ופועד וחקקו לדוכן / ועוד אימור כסוף תורה כזה לכו חסד /
 ויגיד עד הדוכן ואומר כסוף / וגם תורה אשר שם חסד וכו' / ולא ישיב
 תורה על הדוכן ואומר כסוף כי חכמה האלה וכו' / לא בשמים היא וכו' /
 ולא מעבר לים היא וכו' / כי קרוב העץ הדבר האד בפרך ובלבד לעשותו "
 ויגדלו כן מתהיל לקרא הכן ואומר כי שפתי כן ישמרוד עת ותורה
 חפיהו כי חלף ה' כבדות הוא / וקורא הכן ואומר והנה אב:
 הכן כ' פלוגת הכן תן כבוד לתורה וקרב לקרא בספר תורה כבוד קרב /
 והכן יבוא לעלות לדוכן לקרא ואומרים לו הקהל וההין אישור לו כסוף
 והיתה לו ולמרגו אהרין וכו' / ומתהיל הכן בקול רם ועושה פתיחה לתורה
 אם כסופים חורים באשור תנודה וענין הפרשה / או הבור חננה על מה כפ
 ידיעתו והכמתו / ואחרי כחשך חננה ברובם ואומר הכן כסוף ה'
 בפיו גדול וכו' / ברוך ה' אלהי ישראל וכו' / כי ישר דבר ה' וכו' / ה' הפך למען
 כדקדקו וכו' / תורה כוד לכו חסד וכו' / וגם תורה וכו' / או מולתם כדקדקו
 שהם כתובים בסדור / ואחר שיעשה הכן הפתיחה קורא ההין אל שם
 כסופים מתחלת הפרשה / ומשלים הכן ואומר ברוך ה' אלהי ישראל
 וכו' / ועוד יתחיל ההין לפני לקרא בפרשה ויקראנו לפי כבודו ויאמר /
 ואתה אבי כ' פלוגת העני תן כבוד לתורה וכו' / והקהל יענו ויאמרו כסוף
 ראני לפני כדון ולפני אחר וכו' / או יורו כושכסוף לעקב וכו' / או מולתם

ויעלה גם לפני לרובן ויקרא / ואם לא יוצא לפני קורא לבין במקום לפני /
כי מצאנו הנה והלכנו יאכל כהן הוא יורש את הלוי / ואם יקרא לבין במקום לפני /
אחר המן לבין אחר שישלם קריאתו לכבוד עור קרא במקום לפני /
ויהיה לפני ויעשה פתיה כבן חת אהבתי תורתך וגו' / שש אהב על /
אחרת וגו' ומלתו כחן שהם כהובים בסדור / ויקרא גם לפני ארבעה /
בסוקים מחקרים שהלשון הבין ויעשה גם הוא השלמה / ויהיה ברור ה' /
אלהים אלהי ישראל וגו' / ואהב יקרא המן לישאלו ויקראו כפי כבודו /
ומעלתו / וגם יקרא יאשרוהו כפי כבודו ויעלה לרובן ויהיה במתיחה /
גם הוא אם בהבור און בפסוקים מלותיו כפי רצונו / ויקרא גם הוא קצת /
בסוקים כפי רצון המן / ואהב יתקור גם הוא / ועוד יקרא המן ישראלי /
ב' וגו' ור' ור' / והוא הינו נכבד ויקרא כל אחד הלך מהפרשה אהרן /
שיעשה פתיה ויהיה / ואלהרץ שלם הפרשה והוא השביעי /
ובשביעות סוד גדול וכבר הרמזתי אותו במקום אחר / ומנהג ש טוב /
הוא להיות כל העולה לקרא בתורה למקומו ולקראו בדבר טוב ולסיים /
בדבר טוב / גולת פרשת האגיד / שבאותה הפרשה כן לפני קוראים /
עד גבור ימות עולם / והג' מתהיל חזקו ימות עד ירביצו / והר' /
עד וירא ה' ויעל / והג' עד לן הכחן יטביל / והג' עד כי אשף אל שמים /
ידי / והג' עד סוף השיעור / ואם תאמר למה פוסקים בה בענינים

תורה

אלה / חפץ שהם דברי תוכחות כדי שיהגרו העם בתשובה / ואחר
 שישלחו הפרטה עושה ההגן התימנה ויכסה את התורה במכסה הפרכת
 אשר עלה / ולקחה וטשא אותה על ידן / וקראה את המפסיד לקרא המפס
 המפסיד / והגן הולך ויושב בשרפך היכל / ויושבם כל הקהל איש
 איש במקומו / וקראה המפסיד המפסיד בפתחת פסוק ודברתי על
 הנביאים / כי לא יעשה וגו' / ארץ שאב וגו' / ומתהיל לקרא המפסיד
 וישלחנה / ואחר כשיעלה המפסיד לקרא פותח בפרכת התורה
 תחלה ואחר / ה' בציון גדול וגו' כחן שחזר בסדור וחותם בברוך
 ה' אלהים אלהי ישראל וגו' / ואח' מתהיל בתיקה לקריאת המפסיד בפסוק
 ודברתי על הנביאים וגו' / ובשישלים המפסיד הותם בהתימת בואלם
 ה' כבאות שחן וגו' / ובא לציון בואל וגו' / ואע' זאת בריתי איתם וגו' /
 לא יחנשו חפץ וגו' / ברך ה' לעולם אמן ואמן פתח סבתוב בסדור /
 והולך המפסיד למקומו / ואח' אם יהיה שם דכשן הוא עושה דרשה
 והס' ביד ההגן כי היא החכמה והדורש מהכמה מדבר "

ואמנם אם יהיה שם פוקר בקהל מצרכן שאינם אסורים להרהר
 אחרים בשבת יהיו נושאים ונותנים עליו כדי לקרמן שלא יהיה
 הקלה בקהל קודם יבאק התורה / כי אין ראוי להיות התורה חזק מחקומה
 וההלך ידברו דברש שאינם ראויים / ואם לא תהיה דרשה יהיו טובקים
 כלל הקהל

כלל קהל ויקום הקץ עם הסת' שבדין ויקומו כל קהל ביהר ובעה
עבה דייכל ו יתהיל ו יאמר אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אליו
ואומר תהלה לדוד כלן ו ישים תורה בתקנותה חוק ודש דייכל
ואומר ובגמול יאמר וגו' וסופר דלתי דייכל ופארש הפרכה עליו
ויחיל וישא תפלת פהרים ו ואומר כי ה' רחום ה' אלמך וגו' ויתן ה'
תורה וירחם וגו' אז נתן דוד בראש וגו' עד ולמבוא אל תרסון
כפונם בדברי הימים ו ותקבר בגו' שירן לה' כפונם שם עד לשפט
את הארץ ו ואומר שלטה פסוקים שאלה גו' והם חזרו לה' כי טוב
ואמרנו הושיענו אלהי יעקב ו ברך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם כחן והלל לה' ו ויאללם ברך ה' לעולם אמן ואמן
ואומר קדוש קדוש קדוש ברוך ויאללם תפלה כדן שפונם כל גו' בסדור
זה הוא הסדר החסודר בידים בסדור התפלות ביציאת תורה מגיל כד
לקרוא בה פרשת היום " אין קוראין בתורה פהות מעשרה פסוקים
ופסוק וידבר עליה בחזן ו לפה היו קוראים פהות מעשרה אהר כהן
ואהר לוי ו ואהר ישראל ו רחל חרבה דוד ו פה ישראל ברבן את ה'
פה אהרן ברבן את ה' בית הלל ברבן את ה' ואין קוראין קורא פהות
מעשרה פסוקים ו ואם הוסיף אין חטט ו שלשה שקראו בשם פסוקים
שם קוראים שלשה שלש ו ואהר ארבעה ו ובחזקת קהלות יט חנה

ויקראים

ויראים יותר משבעה עולות כחן שירצה להמן כי כבוד גדול יש
לאדם לקרוא בתורה / אחת על הרוב קוראים האנשים עולות /
אין קורא רשאי להעביר קולו ותר מהקורא / ולא הקורא מנוח /
אין המפסיק רשאי להפסיק קודם שיגמול הסדר תורה מנסה
כבוד התורה על דברי הנביאים "

אמר כלב אפדולן המהבד / אחת להיות שאבדה היראה
וסרה מוסנה הבושה ונתקיים פסוק ירחבו הנעדר בגן והתקלה
מבבד ועמו הארץ משתררים על החכמים והשכלים האולבים
על הנבונים המושכלים אשר על ידיהם נתלסס המצוות ותורת ה'
בלבד / והיו מלביבים במלכות האלמים ובוגים את דבריו וזאת
ומתעוררים בנביאיו / רבתי המהלוקת בפרשה מי קרא / וזו לא
יקרא / וזו יקרא ראשון / וזו שני ואחרון / וכש בעלה שלא היו נמנעים
כהנה ולוי / ואם נמנע היה אחד מנעיר / שנים נמנעים / ועד
הם היו עמי הארץ מרוב העלות הדור והקשה אשר עליו / וקצתם
פסולים בכהנה / ורבתי החלוקה מי הוא יקרב לקרוא במקום
כהן וזו לא יהיה / וזו יקרא במקום לפני וזו לא "

עד שהתקינו מנהגי ונבבדי הקהל הקנה מיתוקנת אשר יראה
אחרי העצה הנבונה כדי להשקט המהלוקת והמורידה מביט

שלא ינאיו

שלא יוציא / סת בקריאת הכרשה / אלא יוציאן תורת הומוס בכל שבתות
השנה / ואפילו בשבת של פגשת בראשית שבו התחלת התורה / ובה
לך בהומוס יקרא הכרשה איש תבין ומבין יודע לקרוא בגונה בתקודיה
ובטעמיה בתקונה / ובזה שקטה הוועלוקת מביניהם והיה שלום בין
איש לחברו כלשה היה בתהלה / ובוטח זה המנהג עד גמולו זה /
ואחרי כן שבים אחר המנהג הנא מכלי נטות מומן יחיו ושמאל /
ואחרי לב דעת יודע טוב היה קריאת הכרשה בסת גניל / ואחרי
אם לא יהיה זה בכל שבת / לפחות היה ראוי להיות בתחלת התורה
והשפחה כדי לעשות שמונת תורה כי לב האדם יושך אחרי היראה
בראותן סת גניל והנה יתע טוב משיראה סבר הומוס / כי הוא עדיף
בקדושה מההומוס כהן שיתבאר / והנה מוסדר לק סדרה כי יתהלך
מוסדר יציאת סת גניל ואחרי

ש.ש.ש.
אחרי ששם יחמך התלה הולך ויושב בתקומו / ונותן שלום לכל
הקהל / וכן כל הקהל נותנים שלום איש לרעהו / ואם לא
הגיע לבוא איש איש נכבד מוכן סבת מנה / אם מוכן לוקר או שהלך
לחקר הולך / או שהלך לעמוד תורה או פגוש לתלמודיו / כהן שמוטק
המנהג למען בגמון הזה / שאחר שיאמרו בבית התפלה היחוד ומושלמים
עולת התמיד של בקר ויושב ואומר ודני נעתה מה שדור / יוצאים
קצת מהעבדים

קצת מהנכבדים וגולתם / וקצת מובקרים החולס / וקצת הולכים
 לעיר רשות ולומדים לפני רבן המדרש מחברשי התורה / ואם נחמנו
 קצת מוכן הבקור הן מוכן עיון התורה ותלמודה / שנלמים להם
 הקהל שלהם לבוא לבית הכנסת לקריאת הכרש / ודומותיהם להם
 עד שיבואו / ואלה ימותו ללמדנו הארצות אשר הם יוצאים מבית הכנסת
 והולכים לטייל ואוכלים ושותים / כי הם נכנסים תחת סוכה / ואלה
 בשר / ונלמדם מאמר הני משכינו בבקר וגו' / ועד הנכבדים והולכים
 לבקר או ללמוד אין ראוי להם שלא שיחיו על לבם מורה הצבור —
 והקהל / עד שיכטעו הקהל / כי כבוד הצבור גדול הוא מהקהל מכל
 כ"ן מן מולתו / והשית שוכן בתוכו וראוי להם שישיחו בלבם ושישעו
 מן התפלה כדי שיביע להתפלל עם הצבור / או לפחות התפלל
 שהיא במקום המוסף של השבת וההמש קדושות עם קריאת שמו
 ומלבד שמים / שגאת התפלה הובה היא לכל אדם כדון שבה
 ההכמים ע"ה / ואחר שיתקבצו כל הקהל בבית הכנסת ירום ההגן הו
 איש נבדק מן או צהור ועולה בהיכל וכל הקהל עומדים על דגלים
 לכבוד התורה / ומולא התורה ואורח פסוק תורת ה' תרוייהם עם
 כל הקהל לשור לתורה עד מאירת עינים / ומשיח התורה של
 מדוכן / והוא נסגור היכל ופורש הפרכת ושב וישב בדוקורו

ויושבים כל הקהל כל היום ברקנמו / ואח"כ יקום איש המין הקן או בחור
מכיר ויודע מה הוא הנעמד ית' ויודע בקריאת הפרשה בתקנה בתקודיה
ובמלך שמימי כפז משה הקהל / ועולה על הדוכן ופותח בתורה
החומש במקום פרכת השבת / ועושה כבוד לכבוד אחד או לשון
הכבוד ועושה פתיחה לתורה ולפרשה כסוקים נאותים ואסורים לתורה
כפז כל פרשה ופרשה כדון שם פתובים בסדור / ונחמך המנהג ואם
יקרה בשבוע ההוא איזה חכה או חכות הדות מי שעשה השבע ברכות
או מי שהתפלל בנזנות הדות ואמר כדון הדין שהוא שבה לו ית' המוסיה
בחסד ורחמים בדרך / הוא יהיה פותח בפרשה בשבת / ואחר שיתור
הפסוקים הנאותים בלשון התורה / אומר פסוקים גברו תורת משה עבדי
הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא / ה' המלך למען כדון / תורה לזה
לכן משה / ואחר התורה / ברוך ה' / אליה החקים / וחומש במלך ברוך
ה' לעולם אמן ואמן / ואם יקרא הקורא לפותח הפסוק הראשון של
הפרשה / וישנה אותו הפותח המורה / ועוד יתהיל הקורא מהפסוק
הראשון ויקרא כל הפרשה / ובשלישית יסנה את הפסוק האחרון
ויקראת המורה / הנכבד וישלש הפרשה / וכל זה לכבוד התורה ומנהג
ומעלתה / שפאלט היורה כבוד שקרא מהפרשה הפסוק הראשון
והאחרון כאלו הוא קרא כל הפרשה / כי הוא הקל והטלש / ואם יהיה

הקורא

הקורא איט נכבד הוה יתהלל הפרשה יהיה יטלים / ונחשך חוננה שביחור
 הפרשה השלמה ספר מנהיגות ספרים המורה הוה קורא הפסוק האחרון
 של סוף הספר שתי פעמים ויחלש הפרשה בפעם השנית בגבול יפה
 עד מאלד ויחלש הספר הוה / ואין ראוי לקרוא הפרשה גער שאינן
 בודר / או בודר שאינן גבול ומבין / כי כבוד תורה גדולה מאלד אין
 כמותו / כי שלמות השלמה כריך שיהיה כמותו / ופריך להיות הקורא
 יודע כבוד תורה וחייבה / האלהים אם יהיה ענין להנך הנערים
 ולתורה / אז ראוי שיעמוד עם העבר הוה איט אחר מבין והבין כדי
 להגבול ולסגור / ואעפ"י שהעבר הוה יודע וקריאתו ביארה ובתקון
 שערות וקריאה / לא פתח שמשך עתה בגמולן שתרבו הפרטים
 ועומדים בערים קטנים והם בורים עמו הארץ שאינם יודעים להגבול
 הקריאה בגוף כ"ס יותר חצו כבול נביעת הטעמים או כונת התורה
 ועומדים וקוראים הפרשה ואין להם מובינים מה שמוציא חפ"י /
 אלא קולן כפפפף העוף / ואפילו הדרך דברים לא ישימיע / וגם אסור
 גדול / אלהים יצילנו חנה העולם ויהי קולן לדבוע זה חוננה ויחל
 ומסכים לדעת הנכונה להיות קריאת הפרשה על יד איט נכבד גבול
 ומבין שאני לתלמי המצא בידיו "
 ונחשך החנה בקצת קריאה שמתרגמים כל הפרשה בלשון העם
 כי אין כלם

כי איך כלל יודעם לשון הקדש לשון התורה כדי שיובנן דברי התורה
לכל אנשים ונשים וזקנים טוב הוא מאד / ויש להם חזקה דאיהו כועצא
הסופר ע"ה ואין צריך להזהר / ואחר שחשבתם הפרשה עושה חתימה
ואומר ברוך ה' לעולם אמן ואמן / ברוך ה' ה' להים אלהי ישראל וגו' /
וברוך שם כבודו / סוף דבר הכל נשמע / אשרי איש ירא את ה' וקומת
ה' תחייה / עדות ה' נאמנה / פקודי ה' ישרים / יראת ה' תורה וגו' /
הנהגות מזהב וזכוכית / כל המאמור עד ה' צורי וגאל / ומהבר
פסוק ע"ה הייח הוא / דרכי דרכי נועם / שלום רב לאהבה תודתך /
הקנו ויאמץ לבבכם / והתם הקנו / בונה ירושלים ה' / בורא נס
שמים / מחשל ופחד עמו / ה' עוה לעמו יתן ה' יבקר את עמו בשלום
ברוך ה' לעולם אמן ואמן "

ואחריו כן יושב החפשי בתקומו / ואם יראה שום אינה הכס לדרוש
דרשה אם לשמחה או להכבד או לענות אחר / וכן אם יהיה
צורך להקל אינה דבר לדבר בשביל תקון אינה ענין לעדה מדרשים עליו /
ואם אומר פתייה בעד הכנסת התורה למקומה בהיכל כדי שיבא
תפלת צדיקים / ואומר פסוקים נאותים לשמחה אם יהיה התן או להלכות
אם יהיה אבל / או אשורים לדרשן או אשורים בעד האנשים או הנביאים
שנאמרו בפרשה כפי רצון המין / ומהבר אחריו חזק דבריו ליעקב
לע עשה כן

לא עשה כן לכל בני העלם יה כי טוב מצוה אלהים / תהלה לדוד ארמונות
 אלהי המלך / כל המצודות / ואומות אחריו קדושה בקצור / אין קדוש כה
 יאמרו באלה / רוחות ה' אלהים / כי בנה ה' ציון / אין כיוון באלהים יב
 ואומות קריאת שמע בקצור / ומהבר ארבע הודאות / ה' אלהים אל אחר
 אבות / הושע ה' את עמך / ברך את ה' אלהי ישראל אבינו / ברך ה' אשר
 נתן מנוחה / עד כי ה' הוא האלהים אין עוד / ומהבר אחריו הבור אין עוד
 אלהים מבלעדיך / עד אתה הוא מושיענו / ואומות אתה תקום תרהס
 ציון / ברבית ה' עלכס / ה' מכרנו יבך / יוסף ה' עלכס / ברוכס
 אתם לה / ה' אלהי אבותכס / קטן יהיה לאלף / בונה ירושלם ה'
 בורא נב שבתים / המשל ופחד עמו / ה' עמו לעד יתן / ברך ה' לעולם
 אמן ואמן " ויחשבוהו ההן נבר היכל והגד למקדשו / ויחשבוהו כל
 הקהל כבוד בית המקדש ששם היה הכבוד שוכן / ויוצאים כל הקהל
 חובית הכנסת והולכים כל איש לביתו "

ונאקצות קהלות כהלות לופקא וכיוב מארצות רוסיא וקהלת סדוקי -
 מארצות ליטוא וגולנדס נהגן להוציא סת בניל בשבת כשיקרה
 ויבוא אכסטי אלהים מארץ אחרת לכבודו כדי שיקרא הוא גרסה כלל
 אחר כן ולפי / ואחכ יקרא חמין הרוטה מולנס או יותר כדור שירצה / ואם
 לא יקרא חמין לרוב קהל למת היו כוננים עליו / כי עלית איש לקרוא

בספר תורה לכבוד גדול יהשב / השכינה וטוב להם / וכן היה מורגש
 הקלות להוציא סֵת בַּיּוֹל בַּהֵיזָה חֵתן בְּהוֹתוֹ שְׁבוּעָה כְּדִי שִׁקְרָהּ הֵחָן הַפְּרָשָׁה
 כִּלְהָ אַחֵר כִּתְּן וְלִפְנֵי / וְהָ מִתְּהַב טוֹב הוּא לְכַבּוֹד הַתּוֹרָה וְחֻשְׁלִתָּהּ / וְהַכֹּסֶם
 הוּא מִכְּבוֹד חוּאֵר בְּעֵינֵי אֱנָשִׁי הַקְּדוֹתָהּ הִיא / וְהֵם הֵחָן יֵהֱשֶׁב כְּחֹלֶךְ
 בַּשְּׁבִיעֵת יְחִי הַחֶפֶז "

וְסִפְּרָיו לִי אֲנִשִּׁים שֶׁלֹּכְנוּ לְמַצָּרִים וְדִחוּשָׁךְ שֶׁמִּתְהַבֵּם עַד הַיּוֹם לְהוֹצִיא
 סֵת בַּיּוֹל בְּכָל שָׁבָע לְקִרְוָה הַפְּרָשָׁה / כְּדוֹן שֶׁהִיא בִּכְּ מִתְהַבֵּם
 כֵּן מִקְּדוֹם / וְהֵם מִוְּצִיאִים סֵת בַּיּוֹל בְּכָל יְמֵי שָׁנָה / וְהַחֲמִשִּׁי בַּשְּׁבוּעָה כִּי־מִתְהַבֵּם
 אֲחִינֵן הַרְבֵּעֵם לְקִרְוָה פְּרַשַׁת הַשְּׁבוּעָה / וְלִדְעָתִי שֶׁגַּם מִתְהַבֵּם הוּא טוֹב מִחֹלֶךְ
 כִּי בָּהּ יִגְדִּילֵן הַתּוֹרָה וַיֵּאדָרֶה / וְהִלְנָה / שֶׁהֵינָן מִתְהַבֵּם בִּסְ אֲנִינֵן
 כִּמְתֵּהב הָעָר / וְהֵם יוֹצִיאִם סֵת בַּשָּׁנָה וּבְהַחֲמִשִּׁי דִּי לְקִרְוָה כִּתְּן וְלִפְנֵי וַיִּשְׁרָאֵל
 אֶחָד וְלֹא הִמָּשָׁה עוֹלָם / אֵךְ אִם יִקְרָאוּ הַחוּשֶׁה עוֹלָם אֵין הַשֵּׁשׁ בָּהּ
 כִּי בָּהּ יִגְדִּילֵן כְּבוֹד הַתּוֹרָה וַיֵּאדָרֶה "

וְהַנִּי מִתְהַבֵּם כִּלְהָ אֲפִסְדוּפּוֹלָן בֵּן אֲלֵהֵן אֲוִיחֵר שֶׁרָאֵנִי לְהוֹצִיא סֵת תּוֹרָה
 בְּכָל רֵאשִׁי חֲדָשִׁים אַחֵר הַשְּׁלֵחוֹת הַתְּפִלָּה / וְהֵם יוֹצִיאִם יְקִרָה מִפְּרַשַׁת
 פְּתִיחַ מִפְּסוֹךְ וַיְדַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר / כֹּן אַתְּ בֵּן יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרֵי אֲלֵהֵם
 אַתְּ קִרְבֵּנִי לַחֲמִי / עַד תִּשְׁלֹמֶם קִרְבֵּן מִוֶּסֶף רֵאשִׁי תִקֵּשׁ עַד יִגְמַע וְנִסְבּוּ
 יְקִרָה כִּתְּן לִבְדֵּךְ כִּי הוּא הַמִּקְרָב הַחוּסֶף שֶׁל הַדָּשׁ וְלֹא מִלְּפָנָיו / וְהַחֲמִי בָּהּ

חִינֵה שִׁתְּנֵה

כוונה שקראו הכתובים על בקריה מלכס יום הכפורים שקורה אורח
 כן אחד לבד ולא גולתו כדון שידעת וכן יהיה הענין בכל קריה שהוא
 מוסף היום הוא ראוי לקרוא אותו כן לבד ולא גולתו וקצת קהילות
 קוראים כן לני וישראל כפי מנהג שאר קריאות ואין צורך
 והמפסיד קרא הפסח כה אחר ה'שמים כסאי עד סוף פסוק ויהיה
 כודי הדש בהדשן וספר לאיש כן שבה מושם חבט עיונו בשבת
 הרגא שכן הוא מנהגם בראש הדש וזה הם קוראים פרשת השבוע
 בכל יום ויום בספר הומוש כל קהל ואינן עולה החזן לדוכן אלא קורא
 הוא הפרשה במקומו מושבו וכן כל אחד ואחד מאנשי קהל בכל בקר
 ובקר אחר התפלה ומנהג טוב הוא " ואם יהיה ראש הדש בשבת
 יצאון שני ספרים ויקראו שתי קריאות / אחד של שבת השבוע / ואחד
 למוסף הדש / וכן יעשו ביום תרועה שהל להיות בשבת אז תהיה
 שלש קריאות / קריאה אחת לשבת / קריאה של ראש הדש / וקריאה של
 כוונת / וראוי לקרואם המוקדם ולבא אחר / ואחרי כן בראש
 הדש אב ראוי לקרוא הפסח הגון ישעיהו בן אמוץ עד ושבתי בדרך /
 כי היא תוכחות ויש בה פסוק הדשיכס ומערכס שגאף כפשי
 ובחש הדש שהל להיות בשבת יפסיח הפסח כה אחר ה' שער ההכר
 עד לא יבאן עוד עמי איש מאהמתו והוא ביהקל " ודע כי לא יפסיח

הפטרות רבות ביצור סכרי תורת שנים או שלש פטרות / כי הם הפטרות
הענין שאל / במחל אם יהיה ראש חדש בשבת וינצילן שני פטרי תורות יפטרין
הפטרות ראש חדש / ואם יהיה שבת וחמשה יפטרין הפטרות חמשה / ואם
יהיה שבת וראש חדש וחמשה כיום תרועה יפטרין הפטרות יום תרועה /
וכן ראוי להוציא סתם בחולל הכוונתים להקדוש ענין הכוונת של היום ההוא
כדון שבהר בפסוק יב"ד נ"ד "

ומצאנוהו קהלות ה' ג"כ בשיקרה חלה ינצילן סתם בלוח יום וקוראים
ענין חלה אברהם אלה הכתוב בפסוק לך לך עד סוף הפרשה
וקורא כן ולני ואב הילד והשושבינים והחורג / וחונגה טוב חלק הוא /
וחפסירי הפטרות בעת ההיא אחר ה"א יחשע עשה לך חרות פורים
עד ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה " אין חפסירין בגביהים
אלא בשבתות וימים טובים בחמשה ישראלי הנקודשים מאתן יתבקר "
ובעל הקבלה אמרו שחשך רבין ע"ה תקן להם לישראל שיהיו קוראים
בתורה ברבים בשבת ובשני ובהחיישי כדי שלא ישהו שלשה ימים בלילה
שחייבת תורה / ועל זה הכין ע"ה תקן שיהיו קוראים בשני ובהחיישי שלשה
בשני ארבע ולא יקראו פחות מעשרה פסוקים "

הפירוש העשירי בבאור יציאת ספר תורה בהיות התן הפה או התן דמים
לחולות " חתב פשוט הוא לאלה הקהלות שבשבת

שיקרה

שיקרה להיות בתוך שבעת ימי הכה הולכים קרובי החתן ואורחיו ורשדיו
 ומיורעיו בבית החתן ומתפללים עבור כבוד החתן כדי שיאשרו ויקלסוהו
 בגמולות ומגמולות גלותים / ואחר שישלמו התפלה בבית החתן
 חושבים קיני להם סלת וחייט מעדנים וסועדים עם החתן ושוחים
 עמו כדי שלא ירעבו עד שת האוכל הגדול / וכאשר ישלמו הקהל את
 התפלה בבית הכנסת / קודם שיקראו הפרשה שולחים הכהנים לקרוא החתן
 והנכבדים אשר עמו / ובעד כבוד החתן שהוא כחולץ / וחמנו חקוים
 חוששים אלך יבא חתלכין / הולכים עם קצת נכבדי הקהל להביא החתן
 לבית הכנסת / וכאשר יבוא החתן להכיר הכנסת עומד בשער בית הכנסת
 ומקבלם אומן הקהל בשמחה ובשירים ומנשאים ומקלסים לו / ומתהיל
 בהור אחד או עין ואומר לו חתמור דאני לו כבון יעקב ביום כרה / אי אשה
 עני אל הרים / או ביעקב שמח חולץ / או דהש לבי דבר טוב / או
 לשלמה אליהם חספטיך לחלץ קין / ואומר מתהיל פסוק וקהל פסוק
 כבבון יפה / ואחר שישלם החתמור אומר חבורים חורים לביאת חמשה
 ונאותם לחתן שהוא היום כחולץ / ומתהיל ואומר חבור שברי אל / דל
 שאל / ואל לבין גולל / הכתוב בסדור / ואומרים אומן כל הבהורים
 בסדר כל בהור אומר כך אחד / וכשישלם כנס החתן לבית הכנסת
 ואומרים חתמור שמחתי באחרים לך ביתך חלץ / וחולץ החתן ויושב
 בצד היכל

בכד היכל והשועבנים בדרן / והבהורים סביבין / והואצאים הספר הנחוש
מהיכל והואצאים כרשת היום כוונתם בפתיהרה ובהתיחמה / ואחר כך הם
יהיה החתן הגון והכפר עושה דרשה / ואם איש הכפר עושה אחד הוארובין /
ואה"כ משימים החנוש בתקונו בהיכל ומועדים היכל פתוח / ויבוא גן
אחד הגן לו בחור לו החתן בעצמו ועונוד נכד היכל להוציא ס"ה כד -
לקרוא החתן בעת נאברהס גן ב"ה בימים / ומועדי הבור שמע ישראל
וחשלתו ואומר ויהי בשנה הארץ וכו' עד הוא יתן עינים ואומר ויפתה
עצרה הספר וכו' / וקורא כן ולפי הפרשת השבת הוא / הפך שלשה
פסוקים והלוי הרבוע פסוקים / ויהיה חתן כחן שהודעתך הסדר למעלה /
ואה"כ יתהלל המוציא התורה וקורא להיט ולקורא הבור אה החתן קודם מוסף
ועוד אומר הבור אה"כ קודם קרא עד סופו שהוא משרת משה / ואה"כ יבוא
החתן אל הדוכן ואומר עוד החתן הבור בעמך לקרא בתורת ה' יום כחן
שהוא כתוב בסדור עד סופו / ואה"כ אם יהיה החתן ת"ה מוקדם לו החתן
ואומר לו הבור של חבד רבס אה"כ אה"כ גדולה הן ומשרת האחת /
ואם לאו ויתחיל פסוק אל תרדא תלמדת יעקב וגו' / עד ובשם ישראל
יבנה / ואה"כ קורא החתן בלהש פסוק ואברהם גן ב"ה בימים וכו' בקר
את אברהם בבל / ואה"כ יאמר החתן אבני עשיתי ארץ / עד ויהי האדם
לנפש היה / ועוד יקרא החתן פסוק שני בלהש ויאמר אברהם אל עבדו

גן ביתו

יקן ביתו הנושג בכל אשר לו שים נה ירך תחת ירכו / ועוד יאמר החן
 ועתה כה אומר ה' בוראך יעקב / עד והיו לבשר אחד / ועוד יקרא החן
 כסוף שלשי בלהש ואטביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא יקרא
 אשה לבנ כובנות הכנענ אשר הנכי יושב בקרבנו / ואהב אומר החן
 הבור אטביעך נאחנ בטעם ובגון / פה / והוא של ר' אברהם הספרדי
 מחכמינו ע"ה / והיונר חז' כחך אחד / ואומר כל אחד מהכבדים כחך ה'
 וכשיעלם יקרא החן עוד כסוף כביעי בלהש ואומר / כי אל ארצי ואל
 מולדתי תלך ולקחת אשה לבנ לזכך / ואהר"י יחי' החן ויאמר איה
 חייך דבורך / עד ומכאן ושב כל טוב בעיני אלהים נאדם / וחש לשם
 ככתוב בסדור / וילביש הספר תורה בחכמה / ואהר קולא הנער החפשי
 ואומר לו ואתה בע החפשי ובר' / ותקיים תורה מחדש ויחפשי החן
 והחן ויושבים בהיכל / וגם כל הקהל יושבים בתקומה / ויבוא החפשי
 ויאמר הפטרק שוש השיש בה' / עד רב להושיע / והורס בגולגולת ה'
 צבאות שמו קדוש ישראל עד סופו / ויתחיל הברכות של רבנו אהרן
 הראשון בעל המבוא / או חבורים אחרים מהבורי הכמים אחרים / אכנס
 אנהם נחשכנו לעומר מחבורי ר' אהרן הנ"ל / כי כל סדר התפלות של כל
 השנה שחם התפלות הוא מסודר תחת גל / ואהר שיטלם הברכות
 ילך הנער החפשי למקומו / ואהר יקום החן ויאמר אשכי העש אכפר

לך אשרי בעם שֶׁ־אֵלֶיךָ יִתְחַלֵּץ לְרֹדֶר אֲרִימוֹתָיִךְ אֱלֹהֵי הַיּוֹלֵךְ כָּל הַמַּגְחֹר /
וְאִירֹד בְּיוֹם הַהוּא אֵל שֶׁקֵּן דֹּד וְכֹל כִּתּוֹ שֶׁהוּא עֲתִיד לְחַלֵּץ וְיִהְיֶה
קְדוּשָׁה בְּקִצּוֹר וְהַיְתָה כְּחֻמָּה בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם עָמֵן וְאִמֵּן "

וְאִתְּכֵי כֵן אֲנוֹמֵר הַיָּמָן לְהִתְקַן מַגְחֹר אֱלֹהֵי שְׁלֵחַת אֱלֹהֵי חֹסֶד לְחַלֵּץ
אֶל מַגְחֹר אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּסִדּוֹר לְעֵתָא זֶה וְהוֹלֵךְ הַיָּמָן לְבִיתוֹ עִם
כָּל הַנְּכָבָדִים כִּכְּ הַחֲמֵה

וְאֵלֵינוּ הַמִּבְּרָכָה הַיָּמָן הַרְבֵּעָה פְּסוּקִים הַמְּכַרִּים וְהוּא לְהַיְתָה
יִשְׂרָאֵל לְבִנְיָנֵי מַגְחֹרִים נְשִׁים נְכָרִים וְהַיְתָה מִתְּחִלָּה וּפְתוּחָה

שֶׁהַעֲמֵן הוּא כְּשֶׁבִנְיָנֵי לְהִתְקַן וְהַיְתָה טוֹב הוּא מִלֵּד וְהַיְתָה הַמְּכַרִּים וְיִצְחָק
הַיָּמָן סֵת אֶחָד וְהַיְתָה בִּיד הַיָּמָן וְעוֹד יִצְחָק סֵת שֵׁשׁ וְבִסְפֵּר הַתּוֹרָה
שֶׁבִיד הַיָּמָן הוּא הַיְתָה הַיָּמָן כֵּן וְהַיְתָה שְׁבַע עֲלֵמִים וְבִסְפֵּר הַתּוֹרָה
שֶׁבִיד הַיָּמָן הוּא הַיָּמָן הַרְבֵּעָה פְּסוּקִים שֵׁשׁ וְהַיְתָה מִתְּחִלָּה וְיִהְיֶה אֶבְרָהָם
אֶל עֲבָדָיו וְשֶׁבִינְיָן בֵּה' כִּי אֵל אֶבְרָהָם וְהַיְתָה לְבִיתוֹ יִקְרָא הַיָּמָן
אֶל הַפְּסוּקִים בְּלֵחַם וְלֵא יִקְרָא בְּקוֹל רֹם וְלֵא מִכְּצַחַת טַעַם וּמִבְּרָכָה לֵא
אֲנוֹמֵר לְבִי דַעַת יִרְאֵה בְּעִבּוֹר שְׁבַע הַתּוֹרָה וְהַיְתָה בְּרֹדֶר אֶחָד עֲבָדֵי
הַאֲרָצוֹת וְהַיְתָה הַמְּכַרִּים וְהַיְתָה מַגְחֹרִים וְלֵא הַיָּמָן יִקְרָא לְהַיְתָה
פְּסוּקִים וּפְתוּחָה בְּלֵחַם וְכִי שְׁלֵשׁ יִתְבַּיֵּשׁ בְּקִרְיָה הַיָּמָן לְהַיְתָה בְּלֵחַם
כִּי שְׁלֵשׁ יִשְׁחַע קוֹל הַיָּמָן וְיִקְרָא הַיְתָה לְבִיתוֹ וְלֵא הַיָּמָן לְהַיְתָה
בְּלֵחַם

בלהש / כחן שחשך חונק ב"ב בקדושין בעת שיקדש איש איש בחור
שהוא אומר השבועה שהיא בבית הכ סניג ובהקי הר חרב וגו' בלש
יקח ויקחלצת נחשך חונק בניהם בהיות ברית חלה מוציאם
בבקר ביום חלה סתם אחר התפלה / וקורא אבי הילך והשושבינים
והחולל בעטן הכתוב באברהם אלה חמשה עשר לך חן ויאהב
אלהים אל אברהם עד סוף הפרשה / וסדר הוצאת התורה ביצ
החלה כסדר הוצאתו בשבת //

הפרק העשירי בבאור סדר הקריאה מהי בהם המצוות בדנו
הראשון שהיא חזרת הפסוק והוא יום ראשון של חג
המצות / היה חנה קדוש לאבותינו אל שהיו מוציאם ספר תורה
אחר השלמת התפלה / והיה קורא החמץ כחן ולחן וישראל כדונגה
והיו קוראים עטן של כסה בפרשת בא אל פרעה בפרק החדש הגד
לכס ראש חדשים / והיו מתחילים חפסוק והיה היום הגד לכס לזכרון
וגו' אינו כחן בפעם עצמו / אבל הוא מחובר עם פרק החדש וגו' לכס
ומשלמים הפרשה כלה עד סופה / וחזרת חסיד ומפסידה הפסוק ויזכר חולק
את כל העם לחזק עשו כחם וגו' / עד פסוק לתת לפרעה נכה / בעבור
שיש בו עטן חפס / ויחזקוהו קצת קהל ות אורחים הפסוק בלש
היה אחר ד' אל יהושע עשה לך חרות לזכרם ופסוק אין יוצא
ואין בה

ואין בא / והוא בעבור שיש בו ענין ויהכלל מעבור הארץ ויחזקת הפסח
 וגם המנהג הוא שוב אם יקרה להיות יום א' של חג המצות שהוא חזקת
 הפסח ביום ראשון לשבוע / שהם סופרים ככתוב וספרתם לכם חזקת
 השבת / ובו ביום סופרים ואוכלים מעבור הארץ / אזכור אם יקרה
 להיות חזקת הפסח יום א' אין יתכן לומר ויהכלל מעבור הארץ / כי
 עדין לא עשר המצות העמו ואלא סברו / ואין הכלל מעבור הארץ /
 אם כן מדאני הוא כשיקרה להיות המועד הזה ביום א' לשבוע לעומד
 הפסח בעת ההיא / ואם יקרה ביום הזה ראני לקדש הפסח ויכלן
 המולך את כל העם לאחור "

ואולם בשבת שחל להיות בתוך שבעת ימי חג / נמשך המנהג
 מופלאים סת' וקוראים ברשת כל את אהרן / בעבור שכתוב
 עד ענין המעבה וענין הקדש וענין משיחת אהרן ובנין אגדת חזון
 שלא יכל שיהא יום מן הקדשים ככתוב והבשר כל טהור יאכל בשר /
 וגם בעבור כי נתייחד אדם הראשון עד משה רבינו לא הוקם יושב
 לעבודה ולתפלה ולטהרה ולטהרה ולטהרה ולטהרה ולטהרה ולטהרה
 ובימים האלה של אדם ענין הקדש משה רבינו את המושב ומושה אורן
 ואת המעבה ואת אהרן ואת בנין בשמן המטה / והוכשרו המעבה
 הנחשת ומעבה המב לעקרה / ובימים האלה בהדש ענין התחיל

אהרן

אחרן לעשות עולות ולהקריב את קרבנות העם על מזבחה הנהיג
 ולהקטיר קטרת סמים על מזבחה הגדול ככתוב בגדת הכרטיס
 אשר צוה ה' את משה בהר סיני בין אלו את בני ישראל
 להקריב את קרבנותיהם וכו' / וקוראים הפרשה בלח כהן ולוי והיוטה
 ישראלים כדונה / ורופטיים הפרשה ויזון הולך את כל
 העם וכו' / ויש קלות שרפטיים הפרשה ענד היום בגוב
 לעמוד ינוסף ידו / והיא בישעיה קרוב בתהלתו / עד כי גדול
 בקרבן קדוש ישראל / וגאת הפרשה היא יתר טובה לאומנה
 בעבור שיש בה ענין טוב ורוב נאכה שמה ליתר אל כחון
 שיהיה במזכרים / ואה"כ שלה משה עמד וידעלם ויזיל
 כוזמזכרים / וכן כתוב בגדת הפרשה ענין הולך האחרון שהיא
 מושיח בן דוד ע"ה כחון שאמר ויאלה הטר מלמע ישי / והרבה בשורות
 יש בה / וכן כתוב והיה בין היום וסוף ה' שנת ידו לקנות את
 שאר עמנו וכו' / ר"ל כחון שאלם וקנה קנאתם כוזמזכרים / כן
 יקום נקמתם וידעלם מכל האומות / כן יאמר האל בדוהרה
 ביחזינו אכ"ר / ואה"כ יושבים הקהל וקנאיים ספר חומות
 וקוראים פרשת היום / אם השנה פשוטה קוראים פרשה ויהי ביום
 השמיני / ואם היא כעוברת קוראים פרשת אחרי מות מואב

הגדת העמוד

הכרת העמך והספירה שכן יבוא לעולם / ולקיות שפרשת שמינינו לו פרשת
אחרי מות ר' אחרי פרשת צו / והוא קודם מות / לכן יצא ירמיהו תהלה
ס"ו ולקרא פרשת צו שהיא פרשת המועד / ואח"כ יקרא פרשת ~~המנוחה~~
היום שהיא פרשת שמינינו לו פרשת אחרי מות / אח"כ יסד היתה פרשת
המועד אחר פרשת היום הן קוראים בהמות תהלה פרשת היום / ואח"כ
יוצאין ס"ז גוי' ויקרא פרשת המועד / ולכן יסד היתה היום הראשון
של המנוחה ביום שבת יוצאין ס"ח ויקראו מוסף המועד שבו החדש
הזה לבד ראש חדשים / ויאמרו הפסוק ויזן המלך / ואח"כ יקראו
פרשת השבת והפסוק ויהי חנוכה כהנא

והוא בשבוע שבת של ה' המנוחה / כחן כן היה המנוחה להוציא
ס"ח אחר התהלה / ובשבת המנוחה לו יסד היתה המנוחה ויזן למנוחה
חגות יתהיל מוסקים הכתובים בפרק ו' והם אין כאלו יסד / חגות
אלה קדש / וישכון ישראל / אשרי ישראל / אשרי ישראל / אשרי
כל ירא ה' / אשרי נשני פסע / אשרי אדם / אשרי חסכל אל דל / אשרי
אדם / אשרי המבר אשר יסד / אשרי המבר אשר יסד / אשרי המבר /
אשרי המבר יורע המנוחה / אשרי המבר שכל לן / אשרי המבר דק /
אשרי המבר עדותיו / אף לא פסלם עולה / אלה פנייה פקודין / אלה
יבנה דרכו / אף לא אבוש / אורק ביושר לבד / אף הקין אשרי

ויחבר כנחמור

ויחבר עמנו לרוד הבן לך בנ אלס / ויקוס חוקו וילך נסד
 היכל ופחה אורן וישלם כל חוקו / ויתקל ויהי בעסוב הארץ וכו'
 השמים חסכרים כבוד אל וכו' כמו שחא חסודר למעלה / וכשיגיע
 לפסוק תורת ה' תמימה או פסוק גברו תורת משה עברי / ואם יראה
 המן אומר זה חבור אשר לעורה / והוא חבורי ועשייתו ברושק
 והוא לגי יום יום חתן תורה אשר לעורה והוא זה / ונבוא כנחן
 דנס קרא שאומרים לפתק / או כנחן את כוס ישועות אשל בגמרה "

אל דר גמרים הטפל גמרים גאל כמרים לא מדרגם
 נשא ישרים בכנף נשרים שור בבורים מראש פתגם
 יהיד ביד ציר גאל והסך עס הוא בתוך סיר וברוב יגמם
 כלוא בסירים כדה והרים גמל ישרים סכך עגבים
 לקה ותורה חכמה נאורה קלה חמורה שחוקת גממם
 באר ודומה שבתו היומה כלה בעייה תעדה פניגם
 אל אל כהתן נטלה לביתן גמל ונתן אש דת חממם
 באר לעצמו על הר הדומה מטוב חרומה משה שחמם
 באר תמימה יום יום קדומה חמל התורה היא חלפגם
 דבר והוכח סהר והרסי גוהר ובוסי חוק שחמם
 ולמה חייג

ולחמית - שנה אדום - לאחור לבן - אכתוב כפונת
 כזה והרים - קולן ישרים - אשר דברים - חזק שרנס
 וכתוב כל - דת הק והכל - חסר לפלגול - בטת חבנים
 לוחות כתובים - הקים ערבים - נפש חטאים - אל מן עדנים
 ובס חתונות - אורים ותומים - יפעת לעמים - הודת סגס
 חברה וחסרה - אשר והדרה - כה גבורה - ימים ושנים
 אהר כביר - תורים בלחיה - חס חס ועדיה - קדמה ושנים
 קשת איננה - תורה תמימה - אף היה מהכונה - דנים ורובנים

תם תם תם

והנה הבור הגדול הוא לענן התורה / ומורה בעולות ישראל מנצחים
 שהיה נחב המצות והביאם בסיע כלה / והנחילם תורתו המעולה / וכל
 הנמשך אחריהם / ואם לא ירצה לעמוד הקבור יתהיל מן תורת ה' תמימה
 כל הסדר / וקורא כן ולפי / וכל עולם ישראלים כמנהג וקוראים ברשת
 ויהי בשלה פרעה בעבור שבה קריעת ים סוף ועבדות פרעה והילן
 בים סוף שהיה בעצם היום הזה / וקוראים שירת אג ישיה חנה בשנים
 ובגדן יפה / ואם ירצו יתרחקו את השיח בעשן המזבח כדי להבין העם
 והנשים / ומנהג לשנות העם כסוף ויושע ה' / ופסוק ה' איש חלמה
 אחור אותו שלש פעמים / והקדל שלש פעמים / ופסוק חי בחוכה

שנהג העם

ישמח העם ויפסוק ה' יחולק יטל שוהו בפסוק ה' א' ש כולל חמה ויקראו
 מהפשה עד כי את ה' רופאך ויהיה כחמה ויחמר חמו עמו לאלהים
 מולא אלהים מוקדשך ברוך ה' אלהים וברוך שם כבודו לעולם
 ואח"כ יבוא המופת ויקרא המפטר והשר דבורה וברך בן אבינו
 עד ותטקוט הארץ ארבעים שנה וישנו הקהל מה הפסוק האחרון ויהיה
 באלהים ה' כבאות שחן קדוש ישראל עד סוף ככתוב בסדור והם
 היה מה המועד בשבת יוצאו ספר החומש ויקראו פרשת השבת וקודם
 והמוסדר הסדור ג"ל כתב שם לא ירצה להוציא ס"ת ביום הזה יעשו חגלות
 כש יבין בשבת חשה ע"ה ואם יוצאו הס"ת ויקראו בה השירה כחמה
 וגם חסבת שער הקריאה ביום הזה היא השירה ארבע במועד אחר אין
 אהיה יכולים לעשות חגלות בתוך התפלה כי הקריאות כותחלות והביעהו

חולד חולד

אחר כלל חנה חלתינו קוסטמדינה עתה הנה להוציא ס"ת לבד בזה
 היום שחל יום שביעי עצרת ארבע ביום א' של חג
 החולות לו בשבת שבתוך חג וכן ביום חנוכה וביום א' של חג
 חג הסוכות לא יוצאו ס"ת ואם יודע מי חנה זה השם יזה הקדוש
 מחמם כי הוא היה חנה טוב ובהם אחינן כלל קהלוק הקדושים הנרצחים
 בשאר מקומות בחפזים ובדחוס ובאדם נהרים ובאדם צונח ובכל
 גלגל

בליעות כגאריא ושלילת ארצות רומייה וארץ ליטוא חופי אים סת בירום
האלן וכלן לא נוצה בסדור כתוב הסדר בהוצאת תורה ביום הראשון ובשבת
שבתך יחי ההל' וביום תרועה' וביום ראשון של חג הסוכות / אחרי חג
יערנו העתן ויפך השית רפונת אנו השתדל להתנהג כחנה אבותינו
ה' להוציא סת בימים ההם / ויהי סדר הוצאתן חתפלה וחמוריים
וחבורים כפי הסדר שסדרן ביום שביעי עזרת / או בסדר כסוף' אחרים

תמורת אין כאלו ישרון אס יעזרנו האל "

וביום שביעי עזרת בעת נטות השמש חתפליה בבית הכנסת וקוראים

איר השירים בקדמון ותיחיה כאלו כתובים הם בסדר

ועם שך החנה בשבע שבתות שהם עד חג השבועות / כהן שיש תוספות

בפלה חתפליה שביעני ובין אהיה הרבה כן קרן הכמים על

ואחרי נטות השמש קוראים הפקדים והוא חמור אשרי תמימי דרך גם

קדמון ותיחיה ככתוב בסדור / וחנה הוא לקראת הנכבד שעה פתיה

בקר בקר יאת הפרשה / ואם יעזרנו השית אהבר הבורים נחמיה למחרת

בשבע שבתות כעין החמור הנהוג לקרוא בק' / וכבר בקטן חמנה קצת

וחברינן מה קצת חמבדי קהל השקו בגה הענין / ולכן אס יעזרנו שדי

אחלה חתפליה בקרוב

הפריק השמיני בסדר הענין בקריאה בהם השבועות הקרלה יוס חתן תורה

לדעת

לרעת קצת הכמים עלי " נושך המנהג בכל הקלות להוציא סף ביום
 חוזה הם השבועות ולקרוה בעשרת הדברים כי רוב הכמים אחרי שהיה
 בעצמו ינס מחץ תורה וקצתם אדורו שאר אינו הוא בעצמו קרוב הוא ל
 הוא ו ולכן התקיים כלל התכלה רוחות אל ינס מחץ תורה כמו שהוא ידוע
 ולכן הוב הוא לכל בית ישראל להוציא ביום הזה סף לקרוה בעשרת הדברים
 וסדרו סדר הציאה על גה הסדר " אחר השלמות התפלה יושב החץ בחקומו
 מוחיל ההגן אז בהור הגן אז מי שיכזה להוציא הסכר תורה ואומר הבור
 כסוקים ואליהם חס מוחיל ואומר ועתה ישראל מה ה' אליך שואל
 ונעמך לשמור את מצות ה' הן לה' אליך אשריך שכל חייך כדורך
 כל הפסוקים שכתבתי לך ביום שביעי עזרת ידוסי ההגן ילך להיכל
 ויקורנו כל הקהל ויעמדו ויחזקו סף כפי הסדר שסדרתי בשביעי עזרתו
 ובשיעור לפסוק גברו תורת משה עבדי / הם יכזה לעומר הבור שהוא
 אשור לתורה יאמר גה ההבור של שחברתי את / והוא כנגדן אוסף גדולת
 הן שהבר הרר אהרן אל לחמן

אור אף ואור בהיר בארץ ארמו	עתי יחד דת אש ברבבותים
מורה באש ירד בהר סיני וקול	רעם וברק רב לעור עינים
יבא ישראל לקרחת אל ה' לה	כל דת ואין חטא על כפנים
פתח לביר מאחן באש דתו ותו	דתו וחפזותיו בלוחותים

להיות

לעבד פונעם זכרון הק"ס	לבינת למשדורתו וגמלן תהיה
ידיה נשיה ראש וטהר ידיה	בה כל חלבים וחלבנים כל אגוש
בה ברכות רחם והלדים	התה הואר עטר וכבוד נעבד
סלם אשר ראשון עדי שרונים	פתי הואר תחבס ותעלהו עליו
הה יפעת שרים כחון פורים	נעדה חלה פד פד והשך אור ונב -
סמור בחשבולא ובדלתים	דרכה נתיב נעם ובה שלם וטוב
שועים בתוך יום יום ובזבולתים	ותהיה אצלם משהקת בשלם -
מה אש וגם עבר ורוח חיים	נביה בעד כל יפוחי האד -
נעים חשירים הם באור להרים	ובתוך עגיה בדולחיים וס -
הדר כליל יופי לעם אפרים	לה חשינות רכמה וחיים טובים
לה תמארה היתה חמת אכס	ופרי חגדים בה וסוחרת ודר
לפני אלהים על ברכים	חושן קצנע קרסו עם כרעון
עד והשתחוו עליו אכס	וברכו אותו ותורתו שחורו

אברו תורת חשה עבדי אשר פניתי אהו בחרב הקים וחשבים

ואחר כך ישיב התורה על הדוכן בפסוק ואלה התורה אשר שם חשן כהן
 וקרא פה ולוי והחשה עולם ישראל וכל שיקרא הכן יתחיל הכן בפסוקים
 האתים להדולת התורה ואשוריה ככתוב בסדור ויתחיל לקרוא בפרשת
 וישמע יתחן / חפסוק באדש השלש / ויקרא ג פסוקים ויהתום / ואחריו
 יבוא גם הלוי

יבוא עם גלגל / ויעשה גם הוא כתיבה ויקרא הרבה פסוקים ויהיה
 יבואו הישראלים אצל / ויקרא כל אחד ויהיה הרבה פסוק וידבר
 אלרים את כל הדברים האלה לאחר " וכל אחד יעשה כתיבה ויהיה
 בקריאה כפי המנהג " ויקרא גם לחמישי / והוא כריך שיהיה מהנבבדים
 שבקלה / ויתחיל את פסוק וידבר אלרים / ויקרא עשרת הדברות אשר
 תשלים הנבטה אשר לא תגלה עדותך עליו / וקודם כל יעשה כתיבה
 ג' / הנביה / הנבי העדתי / אתם עדי מאוס / גם מיום אתה הוא
 הנביה / אלהיך המעלה מהרץ חזרים / והנביה / אלהיך מהרץ חזרים
 שחנה עני / ואברהם וג' / ואחר / בן יתחיל עשרת הדברים ויהיו
 הנביה / אלהיך אשר הוא אלהיך מהרץ חזרים חבית עבדים
 עד סוף הפרשה / ואם יראה הקורא מתרגם כל הפסוקים בכל לשון
 כדי להבין החון העם / וחוקם גם זה החמישי / ויבוא החמישי
 הפרשת תפלה להבין הנביה על שגינות / עד סוף הפרשה
 למנהג בנימין / והוא בעבור שיש בו דברי עמידה הן סוף שמה
 יום חתן תורה / וחוקם הוא אלהיך / ויהיה קדוש ישראל
 ואחריו אומר הברכות שחברו חכמינו ג' / ואחרון הדברים לעומר
 ברכות וחבורי הרב רבם אהרן הראשון ג' / והם כתובים בסדור
 ועתה בגמרא אחר שחבר מורי הרב רבם אלהיך בש"ס ג' ב"ר חסד

הותנה נע הבור מלפני החיות / שכלל בה כלל החיות הנחמדות
בעלות / ותהלה / אהבים מלפני / וישרי מפעלים / הין כבד
אלה / להבין משרים / עד סופה / ואהרין משה תפלת אהרין
כבוד / וביום הגד אחר מות השמש מתקבצים לבית הכנסת וקוראים
ויהי בימי שפוט השופטים עד סופה / והוא בעבור שיש בה מלכות
ישראל / ותהלה קציר שמונים / ומהם טוב הוא / והקדחתו והתימתו

כתובים הם בסדר

הפרק החדשיני בסדר הקריאה ביום גברון תרועה / ומהם קדוש
היה ביום אחד למדש תשרי הוא הנקרא יום תרועה
אחר התפלה מוציאם סוף גיל כחמה / וקוראים פרשת קדושים
תהין / בעצם שיש בה עטן אוב נדעונת / וגם עטן וערלתם עולתו
את פגיו / ותהי גם בתפלת דה כתוב כי התפלה דברון און / ואומרים
המטרת תקען שופר בפיון והריען בהר קדשי / והיה ביאל עד פסוק
ולא יבואן עמי לעולם / וגם בעבור שיש בו תקיעת שופר / שיהיה
לנו לעברון / וגם יש בו עטן תשובה כעטן פסוק טובו עדי בכל
לכבוד / קדשן פור קדשן עבר / וגולתם אדם חורים שהוא יתעלה
מקבל לשב פשע וחורס לעשרה לב / ובשבת שהוא בתוך שבת
ימי רחמים קדשן פרשת האגט / וקמטרת טובה ישראל עד ה' אלהין

כמו סדרתו

כמו שסדרתן למעלה / ויש קהלות שקוראים הפטרת הזמן ישיבה במקום

שובה ישראל בעבור טבן דברי תוכחות "

הפרק העשירי בסדר הקריאה ביום הכפורים שהוא יום גורל

נקדש קדשים והוא יום העשירי מיום התשובה "

מנהג פשוט הוא לשרוף להחטא כל היום הגדול הבקר עד ערב

כמו שהוא כתוב ומסודר בסדר / ואהרי שילחמו תהנועם

וסליחות ונידונים ופליגים ובקשות / מתחילתם במעשה יום הכפורים

יתחיל החן והוא יושב בעד היכל ואומר / כי בדר קדשי בחר מורס

ישראל / מה הוא התחלת מעשה יום הכפורים / ואומר אחר כך ישראל

מי כחוק / ומהבר מחמור לדוד הבן ליה בנ אלס / ויקום החן -

על העלן בחולת השתחוו ליה בחדרת קדש / ועומדים כל הקהל

ומתפלל ומתקרב החן אלל היכל ואומר פסוק ניה בנסוע הדרין

ומופיא ספר תורה / ומתבר השמים מספרים כבוד אל / ויפתח

עגרה הספר כנהוג / עד כי תלך ה' כבאות הוא "

ולחיות שהקריאה תהיה בחמשה כן גדול לגבר המעשה / וסבתה

בעה שאלן כן גדול / מתקבצים כלל הכהנים הנחמדים ובהים

לקרוא במעשה כן גדול / ומתחיל החן לקרוא הכהנים ואומר

ואתם כלל הכהנים בע אהרן בואו וסובבו את ספר תורה לקראו

בענין

בענין מעשה כהן גדול בכבוד קדשן ובהם כלל הכהנים
הנמצאים שם וסובבים ועומדים לכל הסף וואומרים הקהל
אשור לכהנים פסוק וכהנים הלויים בני צדק וגו' ויתחיל
היותר נכבד שבהם וקוראים גם שאל הכהנים עמון כלים
אחד ואומרים וקריאן שכורים ובכו והילעלן וגו' כחן שכתוב
בסדור וואח"כ יתה יהא את ספר התורה ויראה להם פסוק
אחרי מות וכהנים יברכו על התורה כבוד ויתחיל ויקראון
וידברו אל משה אחרי מות שם בני אהרן עד ניעש כלשר צוה ה'
את משה ויחתמו ברך ה' לעולם אמן ואמן " ואחרי מות
קדוש היה להבר אהר ניעש כלשר צוה ה' את משה ועתן חגבה
הגב' ועשיית חגבה קטרת עד סוף הפרשה והוא כתוב בפרשת
ואתה תצור ועתה איננו מתנהגים קד' קוסטנדינה לקרוא אורחן
וב"כ הם היה חנה לקרוא הפרשת קדש בצדק אל תחשוק עד כי
כ"ה דבר והוא ביטעיה ובעבור שבו ענין הצום והתשובה והוא
היה חנה טוב ועתה נפיל חוביננו מה חנה טוב ואין קוראים
ביציאת התורה ביום פסח ואלפי דעתי הוא הוב גדור לקרוא אהר
כל קריאה בסוף חייבן הכהנים אל לקרוא הפרשה וכן עושים
אחינן הדברים ואח"כ יקח האמן הסף בידו ויתחיל ויאמר כי אל
רחום ה' אלהינו

והוא ה' אלוקיך / ביום הזה הוא עת דוד בראש / שיהיה לבו כנהוג /
 ויושיב את סתת בהיכל בסיוך ובנוהג יאמר רבבית אלפי ישראל /
 ואומר קדושה בקצור / וקריאת שמוע בקצור / ומלכות שמים בארבע
 הודאות / ואחריו אומר מנחם לך דומיה תהיה ובו וינשב כרון
 שכתוב כל מסדך בסדור / ואחריו אומר ודני ובעת החל העולם /
 כלן ובו / ובעת שרב גוראים מפניה שנה עבולת יונה בן אחי
 כל ה' עד סוף / בעבור שיש בה לוס אנשי עמנו כלם אפילו היונקים
 שבהם / וחלל להם הש"ת עונותיהם והטאתם כי שבו יזדכיהם
 הרעים בכל לבבם ובכל נפשם "

ולאמנם אם יהיה יום כפור בשבת אומרים פרשת היום בהודו
 והפסחה קודם שיחילן ההמנים כדי להיות קריאת
 פרשת אחרי מות קודם קריאת פרשת האגן כמון שהוא כתרוב
 בתורה / כי אין ראוי לקרוא פרשת היום קודם אחרי מות / ואין
 יתכן לקרוא המלוה ולבאסיר המוקדם / ואם המועץ ראוי
 והבן אין הוא הענין שהיה באלו הקהלות שהיו מתחילים התורה
 מניסן ולא היה דעתם ככה / אלא לשבת המחלוקת שהכריחם
 לזה / כי בגמ' הוא היו עושים בן ר"ל שהיו גוראים פרשת אחרי
 מות קודם פרשת היום / וגם הוא בלבול גדול / כי אם באותן

הגיון

האתן היה כבוד בקרב קודם פרשת אחרי מותו / ואין היו עושים כן שהיו
 יוצאים מן המדבר ויוצאים הרים המוקדם בקריאה / אלא כי הענין כן היה מסודר
 יוקדם / ולפי המנהג האמיתי הוא לקדש פרשת אחרי מות קודם האתן
 שהיא פרשת היום / כיון שכן הוא האמת שהיו יוצאים למדבר בתורה ומשכן
 ובמחנה הענין והמחילה בענין משכן סדר שתי הקריאות כאשר היה
 בתחלה והבן זה / והקבץ ישיב הענין להיותו ויעמיד הדבר
 על משפטו "

הפרק ה"א בבאר סדר הקריאה בהם הסבות ובשינוי בצורת /
 ביום א' של הם הסבות והוא יום ש"א לקדש תשבי / והוא
 יומם קדוש להוציא סוף ההר המעלה / ויקרא כח וקרי / והוא
 בולע שאלה / וקוראים בער שם המור אל הכתוב חפסון שור
 או כשב לו על פי יולד / עד וידבר משה את מונעדי ה' אל בני ישראל /
 ואמרו קוראים הפסדת וסכר תהיה לכם יומם מוקדם / עד והאל
 הקדוש נקדש בצדקה / והיא בישיבה קדוש לקהל הסכר "

ארבעה במחנה נפל זה המנהג עתה בקהלת קוסטנדינא / והשית
 ישמען לאתת / ואם יהיה זה המונעל ביום שבת יקראו פרשת
 היום בתחלה ואחריו פרשת וענין המונעל והפסדת / ובשבת
 שהיה בתוך שבעת ימי הסכר משלכנים תורה וקוראים באומם

פרשת

פרשת ואלה דברי ואלה חסד בהתיינות ובגן יפה כמו שכתוב בסדור
 וממנהג קדמון היה שאלה קריאת הפרשה בחומש בישיבה כל שר
 אנהגן עושים עמי / הן מוציאים סתם כל שר נהג
 בהתחלת התורה / והיו עושים שחוקת תורה / ומנהג טוב הוא אלהים
 יבוננהו / ומה לך סדרן / יעמוד המן ויוציא סתם כפי המנהג וקורה
 כהן ולני והחומש עולם ישראל / והוא הוא החומש מישראל / והיה
 איש נכבד הבן וחשוב / והוא יקרא חפסוק אשכנז ישראלי כחוק
 וכשיבוא זה החומש יעמוד לפני סתם ואינו קורא / אלא יקרא ספר תורה
 מיד המן ויתחיל ויאמר בנאדם ובגן יפה מזה חור ה' מי יבור באהלך
 ומחזור לך הארץ ומלואה / ואח"כ ילכו נכבד יתחיל ויוציא כל ספר
 התורות הנמצאים בהכל / ואינם חסבבים אותם / אלא יעמוד בלש
 סבוב / ויתחיל הנכבד המלשון ויקרא חפסוק אשכנז ישראלי כחוק /
 בקול רם בנאדם ובגן יפה / והתחיל חפסוק בגן יפה /
 ועוד יהיו המלשון ויהיו אשכנז ישראל / עם ויעל חשך / וקורה
 הפרשה ומשלים התורה הכל ביד / ואח"כ יתחיל המן ויאמר יאמרו
 ה' מלך שאת לבש / ומחזור ה' מלך גדל הארץ / ובתוך גן שחומר
 המן אלן המחזורים גולגל כל ספר התורות מלשון למעלה
 דל חפסוק ואלה דברי אל פרשת בראשית / ויאמר המן ה' מלך
 יבנה עיניו

ירמגו עמי / ובפסוק דורדורו אל הים / ויתהללם להכניס את סכר
 התורות בהיכל / ואהרין הורא למחטייר ויקרא הפטרת ויהי אחרי חושך
 ויתחלת ס' יהושע / עד בכל אשר תלך "
 וספר לוי תלמודי אחי בן אבי ואחי אבהיו / אשר באהרן באת שבת
 הרגון דאח שכל גה המנהג קיים הוא חפלה עד עתה / שהם
 יווצאים סת בכל המנהגים ועושים שנות תורה / ופנה המנהג בעמון
 פוה עד עד עתה קהלות רוסיה וארץ ליטא וכל קהלות בארץ שבסביבות
 באהרן פארוק קדר האל ירבה של ומס וידל חולתם "
 ואמנם ביום שנינו עזרת מוהביס קהלות קוסטנדינה להוציא סת אחר
 התפלה / ואחר שילג התפלה יתהלל ההמ ויהמור אין מלה
 ישרון כאשר כתוב בטביעי עזרת כל הסדר ההוא / וקורא פרשת ואלה
 הכהנים עד סופה / ובשבת הבא אהרין יתהלל מחדשית התורה חבדאשית /
 ואחר שיהמור הפרשה / יקרא למחטייר וקורא הפטרת ויהי כבילות שלחך
 להתפלל / עד לרוד עברו ולשראף עמו / והיא בס' חלפס בחלכות
 שלחה / ובמנהג קדמון היו קוראים הקדמות בפרשת פנחס עד סופה /
 ובסוף זאת הפרשה יש בה ענין שמינו עזרת / ומחטיירי הפרשה
 ויסלן את הימים / כחן שכתב הרב רבנו אהרן השט בעל ספר עץ חיים
 בספרו בחלוקת בסדר התפלות / ולפי דעתי שגה טוב הוא פשיקרה להיות
 שמינו עזרת

שמיים עזרת ביום שבת / כִּי אֵל תְּהִיָּה פְּרִשְׁתִּי הַיּוֹם פְּרִשְׁתִּי וְאֵת הַבְּרִכָּה
 וְלֹא יֵאָדָר לְקַדֵּשׁ פְּרִשְׁתִּי אֶת שֵׁן פְּעֻמּוֹתַי בַּיּוֹם אֶחָד / כִּי הִסְנוּ לִי סֵתֶר
 וְקָרָא הַקְּרִבָּנוֹת / וְקָרָא פְּרִשְׁתִּי וְאֵת הַבְּרִכָּה בְּהוֹמָט / אֲחֻמָּס אִם יִהְיֶה
 שְׁמִי עֲזָרָת בַּיּוֹם הַהוּא / יוֹתֵר טוֹב לְקַדֵּשׁ פְּרִשְׁתִּי וְאֵת הַבְּרִכָּה כִּפְסֵי
 הַזֶּה שֶׁנֶּה / מִשְׁקָרָא הַקְּרִבָּנוֹת / כִּי בַשַּׁבָּת הַבֹּא יִהְיֶה הַתְּחֵלֶת הַתּוֹרָה "
 וְדִעַז שֶׁלֹּא דַעַת קָבֵל מִלְּמַדְרֵינוּ הִנֵּה לְהַשְׁלִים הַתּוֹרָה בַּיּוֹם שְׁמִי עֲזָרָת
 דָּל לְקַדֵּשׁ בַּשַּׁבָּת שֶׁהוּא בְּסֻף שְׁבַע יְמֵי הַסֵּפֶר פְּרִשְׁתִּי הָאֵלֶּיךָ /
 וְפְרִשְׁתִּי הַבְּרִכָּה תְּקַדֵּשׁ בַּיּוֹם שְׁמִי עֲזָרָת / וְגַם לְאִישׁ בְּעֵינֵי רֹאשׁ
 מִשְׁכִּילָנוּ / וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם הוּא לִהְיוֹת הַשְׁלֵמִת הַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת שְׁבַת
 שְׁבַע יְמֵי הַסֵּפֶר / וְאִם יִהְיֶה יוֹם שְׁמִי עֲזָרָת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת / תְּהִיָּה
 הַשְׁלֵמִת הַתּוֹרָה בַּיּוֹם הַהוּא / כִּמּוֹן שֶׁדְּרָגָן לְמַעְלָה וְהוּא הַכֵּן וְכִכְנוֹ
 שְׁבָרָנוּ / וְאִתְּרֵי שִׁשְׁלֵשׁ הַפְּסָקִים / יֵאָדָר הַבְּרִכָּה שֶׁהִן בְּהוֹבִיט
 בְּסִדּוֹר וְחֻשְׁלֵם / וְהֵכֵל יִתְהַיֵּךְ הָאֵם וְיִאָחֵז אֶשְׁרֵי הַעַם שְׁכָה לְ
 וְעוֹשֶׂה תְּחִלַּת כְּהִרִים עַם אֲחֻס קְדוּשָׁתוֹ וְקָרִיאת שְׁמֵהּ וְחֻלְבוֹת שְׁמִי
 וְאַרְבַּע הוֹדוֹת בְּקָפוֹר / כִּנְהוּב בַּשְּׁבִיעִי עֲזָרָת בְּהִל הַחֲכָנוֹת "
 בְּרִיךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן "

הַפְּסָק הַזֶּה בְּאִנְיוֹר הַפְּסָקוֹת לְכָל פְּרִשְׁתִּי הַתּוֹרָה / הַתְּחֵלֶת כָּל
 אֶת וְסוּפָה / וּבִלְיָה נְבִיא הִסְ / מִנְהֵם הוּא מִזְמָן עֲזָרָה

אחד שבעה ישראל בעלות / לקרוא חכמה / ואחריו הלך ודבר הנבואה /
 ולחיות דומים דברי התורה ודבר הנבואה זה לזה בענין ובחזק שורה
 בענין הדוא / וקצת הדברים בכל פרשה אחרים הלך והנבואה שדורה
 לענין חכמה היא / ובזה נכלל משה למה קדמות / כי בחטא קדמה
 אחת קדמים הפטרה פלגות בפרשה פלגות / וקדמה אחת קדמים
 הפטרה אחת לפרשה היא בעצמה / ואחריה נגמר מה הפטרות שחטק
 משה קדמותיו לקראן / והן הפטרות שהיו אנשי חכמה ידועים אשר
 בספר קדמים ורבים הוציא לקראם / ואין צורך להזכיר הפטרות
 שאר הקדמות / ועתה נראה

הפטרות ספר בראשית

הפטרת בראשית ב' שעה / תחלה כי הנה בורא שמים ודמים / וסופה ועל
 ברכו תשבע שבע

הפטרת ב' שעה / תחלה כי הנה בורא שמים ודמים / וסופה ועל
 ואדם את אביה / והנחה ובקולו שמוע
 חלק טובה / וסופה וכל שריה יהיו אדם
 ויוסף משה ופרו' ה' טובון

הפטרת ב' שעה / תחלה כי הנה בורא שמים ודמים / וסופה ועל
 ויוסף משה ופרו' ה' טובון / וסופה וכל שריה יהיו אדם
 ויוסף משה ופרו' ה' טובון

תחלה ויוסף

הפטרות ויכא הושה	וערוי תלואיס לחטובתי / וסופה ובנביא נשחר /
הפטרות ויכא הושה	ויוסיפן פסוק אט ידעתך בחדבר בחרק תלואבות
הפטרות ויכא הושה	הגון עבדיה / וסופה והיה לה המלכא
הפטרות ויכא הושה	וישב ערוי בנה שלום / וסופה ה' חלכנא הוא יושיענא
הפטרות ויכא הושה	והיה סלום הגון לנה / וסופה בכל חכמים לכלהוה /
הפטרות ויכא הושה	ויוסיפן פסוק ולכן יהיה ה' להנכבד /
הפטרות ויכא הושה	ויבשר בנ יהודה / וסופה אבן בן בן רחוב
הפטרות ויכא הושה	ואלעטע הנה את הלון / וסופה ויקרא את שמו יקחאל
הפטרות אל סבר ואלה שדות	
הפטרות שחות ישיעיה	ארה לבדיק חסדים / וסופה מנ תבל תגובה /
הפטרות ויכא הושה	אט ה' הוא שמו / וסופה וחתערב הקבצן
הפטרות בוא ישיעיה	ניכסוה קאת וקפאר / וסופה ונסו ימא ואנהה /
הפטרות בשלח יהושע	ויפגן אל ה' / וסופה הק ומשכט בשכט /
הפטרות יתרו ישיעיה	שחטנו בחוקים / וסופה שנת שלומים לריב ציון /
הפטרות חשמיים ישיעיה	פה אחרי ה' שחרן חשפט / וסופה הולך נכהו /
הפטרות תרומה ישיעיה	תחת הנחש / וסופה גרע בקר ה' /
הפטרות תלוא ירחיה	גית רענן / וסופה ואיש לארצו /
הפטרות תלוא ישיעיה	פל התלוא בשמו / וסופה וברכתי על לא צאיק /
	הפטרות ויקחאל

הפטרות ויקרא חלבים	אז יקח טהור / וסופה לשם ה' אלהי ישראל /
הפטרות פקודי ירמיה	זה אשר ה' נתן שב / וסופה ועמי את טובי יטבעו מאוס

הפטרות של ספר ויקרא

הפטרות ויקרא ישיה	עם גו יציתי ל / וסופה לשבת בית /
הפטרות פסח חלבים	וערבב לה חנות ידוד / וסופה את כל הארץ חרס
הפטרות שמואל יהונתן	ויכלן את הימים / וסופה ושחרו את חטחתי
הפטרות תגריע ישיה	בשרם תחיל ילדה / וסופה לכל בשר / ויטע

פסוק והיה כודי הדש בחדש

הפטרות חפזע חלבים	ויאמר אלשע / וסופה בשער שומרון /
הפטרות פקודי חות יהונתן	ויהי דבר ה' בתשכס / וסופה והתפתי אהבה
הפטרות קדוש ישיה	והיה הנטל בצינ / וסופה נקדש בצדקה
הפטרות אחור יחזקאל	ואל חות אדם / וסופה יטל לשבטיהם /
הפטרות פקודי ישיה	והיה כעס כבד / וסופה ונבד גזעו כבוד
הפטרות פקודי ישיה	אס האבן / וסופה וטעב ה' לבדו ביום הדין

הפטרות של ספר במדבר סיני

הפטרות במדבר הושע	והיה חספס בגו יטל / וסופה וידעת את ה' /
הפטרות נטול הושע	לא אפקוד על בנותיכם / וסופה ונחיה לפגנו /
הפטרות פקודי ישיה	דע ושחתי בת צינ / וסופה תטולות קן קן לה /

הפטרות של

הפטרות שלם לך יחוש	וישלה יחוש בן נון / וסופה שחך חסד ואמת
הפטרות קרה יחוש	הלך לבס עתה יחשו / וסופה נכחורו נהודו
הפטרות הקת שופטים	ויפתח העלגדיו / וסופה וישב ישראל בקדש
הפטרות בלך חיכה	והיה שארית יעקב / וסופה והלכנו לפת עש עליך
הפטרות פיהם חללנו	בריתי הייתה איתן / וסופה חנה בה אדור ה
הפטרות חטות ירחיק	דברי ירחיקו / וסופה תבוא אליהם נאם ה
הפטרות חסע יחגל	ויחזר אל אלה ביה חובטל / וסופה לטבטי ישראל

הפטרות של ספר אלה הדברים

הפטרות דברים ישיעיה	הגון ישיעיהו / וסופה וטביה בדרך
הפטרות ואתחנן ישיעיה	נהדנו נהדנו נהדנו / וסופה ויחזקו כאל לטבר
הפטרות עקב ישיעיה	ותחזר ציון עובד ה / וסופה אדור לט נסודותי
הפטרות ראה ישיעיה	ענה מנחה / וסופה ודרךתי להבלות
הפטרות שופטים ישיעיה	אנכי אנכי הוא דונה חכם / וסופה חלך עליך
הפטרות תפא ישיעיה	רע עקרה לט ילדה / וסופה כוהתי נאם ה
הפטרות תבוא ישיעיה	קוהתי אורי כי בל חוקר / וסופה ובאלך אביר יעקב
הפטרות נפטר ישיעיה	שש אשיש בה / וסופה רב להושיע

הפטרות וילך

הפטרות האגמ יחוש	טובה ישראל / וסופה ופושעים יכשלו בס
הפטרות ואת הדבר	

הפטרק ואלה הצרכים יחשבו ויהי אלהי חיות חושבה עבדך / וסופר

בכל אשר תלך

תמון סדר ההפטרות

אלה הם הפטרות של כל פרשה ופרשה כפי מה שאמרו חכמינו

לקרוא בהן קוסטמדינה / ובטיקרה לכבוד שתי פרשיות

בשבט אחד קוראים הפטרה של הפרשה האחרונה משהיה / ואחריה

הוא לקרוא גם שתי הפטרות //

הפטרק היג' בבאור הקריאה והפטרותן בשבתות ובחדשים ובקצרים

ובחודשים של דרך קצור / ביציאת ספר תורה / וקריאת פסח

ולפי וישראל לנוס ב' ויום ה' לשבוע / כשינפילו קריאת מפרשת

השבוע המלא שהיא פרשת השבוע בשבוע הזה / וקוראים חצי הפרשה יום

שני וחצי הפרשה ביום החמישי //

ובשבת מוצאים ספר תורה וקוראים פרשת היום / וחמישים

הפטרק הפרשה מדברי הנביא כמו שחזר בתורה //

ובראש חודש קוראים מפרשת כהנים סדר הקרבנות עד טעם קרבן

ואש חדש / וחמישים הפטרק כה אמר ה' השמים כסאי עד

הין דראון לכל בשר / בסוף ישעיה / ובאש חדש אב חמשה קוראים

הפטרק חמין ישעיה בן חמוץ / ואש יהיה ה' ביום שבת חמישים הפטרק

כה אמר ה'

כה אחר ה' שער ההכר / עד איש מאהובתו / ובראש הדש תטרי שיהיה

יום תרועה יפטיחו המטרת תרענו סופר בכיון "

וביום ראשון של חג המזלות הוא תהיה הפסה מופתית ספר תורה

וקוראים בפרשת בוא אל פדעה מן והיה היום הגדל לבסוף לכפרין

עד סוף הפרשה / ומפטיחים ויפן המלך את כל העם לאחור עשו פסה

עד לפדעה נכה / בספר מלכים בדברי יאשיהו / ואם יהיה חג המזלות

ביום א' מפטיחים בעת ההיא אחר ה' אל יהושע / עד אין יוצא ואין

בא / בספר יהושע / ובשבת שבתוך שבעת ימי החג / קוראים בפרשת

פנח / עד סופה / ומפטיחים ויפן המלך / הפתוח בדברי יאשיהו / אן

אחרים המטרת עוד היום בנב / עד קדוש ישראל / בישעיה "

וביום שביעי עזרת של חג המזלות קוראים בבית ויהי בטלח פדעה

עד כי אנה ה' רופאך / ומפטיחים שירת דבורה עד סופה בטופסים

וביום חג הטבועות הוא יום חתן תורה / קוראים בפרשת ויטרוע

יתרו / מן בחדש השלישי / עד סוף הפרשה / ומפטיחים

תמלה להבדוק הנבואה / עד למעלה בנביאותי "

וביום תרועה שהוא ראש השנה לקצתם / קוראים פרשת קדושים

תהיו ל' פלה עד סופה / ומפטיחים תרענו סופר בכיון /

עד ולא יבואו שמי לעולם / בינאל "

וביום כפור

וביום כפור קוראים בפרשת אחרי מות / עד ויעש כאשר פנה
ה' את משה / ומפטיחים קורא בדרון אל תהיך
עד כי ה' דבר / בישעיה "

וביום ראשון של סג הסכות קוראים בפרשת חמור מוסק
שור הו כשב הו עג כי יולד / עד וידבר משה את מועדי ה'
אל בני ישראל / ומפטיחים וסכה תהיה לאל יומם / עד נקדש בלדקה "
ובשבת טיהיה בתוך שבעת ימי הסכה קוראים בפרשת ואהיה
הברכה מן השמים ישראל מן כחוק / עד סוף התורה
ומפטיחים ויהי אחרי מות משה / עד בכל אשר תלך "
וביום שמיני עזרת קוראים פרשת ואהיה הברכה מוראשך
עד סופה / ומפטיחים ויהי ככלות שלמות / עד לישאל
עמון / בספר דולכים / ואם יהיה יום זה בשבת קוראים הקדמות
בפרשת פניהם עד סופה "

ובשבת שבת שבעת ימי הסכה קוראים התן / ואברהם מן
בא בימים ארבעה פסוקים / ומפטיחים שוט אטיש
בה' / עד רב להנשיע / בספר ישעיה

וביום חמשה קוראים בפרשת לך לך ענין חילת אברהם הנגה
ולרעת יחיד מפטיחים בעת החיף אומר אל יהושע

שוב חול

שוב מול את בני ישראל / עד היום הזה / והוא ביהושע ואין ראוי לקרוא בטהרה
 בכל קריאה וקריאה חלה / הכן קודם לכל וקרא ראשון / ואחריו לפני /
 השם / ואחריו ישראל / ומהם פשוט הוא שאכלן כהן עם הארץ
 קודם לקרוא לפני הכהן גדול מישראל / וכל מי שהוא גדול בקהילה
 מישראל הוא קודם לקרוא / וכן יתכן להיות היותר גדול שבבביר
 הוא יהיה האחרון והמשלים / ואם לא ימצא כהן / ישראל יעלה
 לסף לקרוא במקום כהן / ואם עלה ישראל לא יעלה אחריו לפני / אם
 לא יהיה לפני / הכהן הוגר וקרא שעת במקום לפני / ולא יקרא כהן אחר
 כהן במקום לפני / שהוא יאמרו האשטון פסול / ואם לא ימצא לא כהן
 ולא לפני / יקראו שני ישראלים במקומם / הראשון במקום כהן / והשני
 במקום לפני / או הראשון עצמו יקרא כהן במקום כהן יקרא פעם שנית
 במקום לפני / וכן לא יקרא לפני אחר לפני שהוא יחשב שהאחד פסול /
 אם אין כהן ויש לפני / יקרא העני במקום כהן ובמקום לפני / ולא יקרא
 ישראל במקום לפני לפני / ולפי הן ישראל יקרא לפני כהן כשר יהיה
 הכהן והם עוברים אם הכהן הוא כשר / וכן ישראל יקרא לפני
 עובר במטה שנהגו בו כל ישראל / ואכלו ויהיה הכהן או העני עם
 הארץ / הם קוראים לעלות בקריאה / ויקרא להם העני וישנו הם
 כפופים העני / אחרי כהן יקרא במקום לפני אינו עובר / כי גם הם
 יחשבו חטא

יִשְׁמַח מִשְׁמַח לִנְיָ וְנִכְחַן יוֹכַל לִשְׂרַת בְּחֻקֵּי לִנְיָ וְלֹא הִתְנַחַךְ

הַפֶּרֶק ה' לְסֵדֶר פְּסוּקֵי בְּכָל יוֹם הַיּוֹמָה מִהַיּוֹמִים שֶׁהִקְבַּעוּ לְהוֹכִיחַ

בְּהֵן סֵת וְחָה שְׁלֹשׁ הַיָּמִים בִּידֵי חֹסֶד וְחֶסֶד חֶסֶד חֶסֶד

כַּעֲנֵן הַקָּדוֹם אֵין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׂבַב־שִׁבְעִי עֲלֵה וְכִסְלֵן

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מִהֵנָּה אֱלֹהֶיךָ שׂוֹאֵל מִעֲדוֹךְ וְשִׁבְעֵי הַשְּׁבֻעוֹת

וְהַנֶּה הַנֶּה בַּעַד יוֹם שֶׁנֶּה וְחִמְשִׁי לַשְּׁבֻעָה וְאַבְעָד רָה וְכִי סֵדֶר

הַשְּׁבַע כְּבֹר הַבְּרִי הַכְּמוֹס לְלֵךְ הַבּוֹר שְׁמֵי יִשְׂרָאֵל וְהַבְּרִי גִבֹּר

בַּעַד יוֹם הַשִּׁשִּׁי שֶׁל הַיּוֹמָה וְאַבְעָד הַשְּׁבַע שְׂבַב־שִׁבְעִי יוֹמֵי הַחֹמֶשׁ

וְאַבְעָד שְׂבַב־שִׁבְעִי עֲלֵה הַבְּרִי הַכְּמוֹס הַבּוֹר אֵין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְכִסְלֵן הַבְּרִי

בַּעַד הַשְּׁבֻעוֹת וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל וְהַבְּרִי אֵין בַּעַד יוֹם הַיּוֹמָה וְאַבְעָד

יוֹם אֵין שֶׁל הַיּוֹמָה וְאַבְעָד הַשְּׁבַע שְׂבַב־שִׁבְעִי יוֹמֵי הַשְּׁבֻעָה וְאַבְעָד

שְׂבַב־שִׁבְעִי עֲלֵה וְאַבְעָד יוֹם הַיּוֹמָה

וְאַחֲרָיִם אֵין יוֹכַח סֵת בִּיּוֹם שֶׁנֶּה לַשְּׁבֻעָה אֵין בִּיּוֹם הַיּוֹמָה יֵאָחֵז אֵחָד

הַקָּדוֹם שֶׁהֵיא הַבּוֹר פְּסוּקֵי מִלִּוְתִּים וְאַלֶּה הֵם

אֲבִרְכָה אֶת־הַיָּמִים בְּהַיּוֹמָה שֶׁנֶּה וְגַדְלֵן לֵהֵאָחֵז וְהַבְּרִי

לְשׁוֹעֲתֶךָ וְתוֹרֶתְךָ שְׂבַב־שִׁבְעִי וְכִי טוֹבָה הַכְּמוֹס חֹמֶשֶׁשׁ וְכִלֵּי הַכְּמוֹס

לֹא יִשְׁעָה וְחָה יִקְרַח הַסֶּדֶר אֱלֹהִים וְיִרְוִין חֲדָשׁ בִּיּוֹם וְכִי שְׂבַב־שִׁבְעִי

חֹקֶם חִיִּים וְחֹשֶׁךְ הַסֶּדֶר לְזֹדֶשׁ וְכִי חֵי בְּשִׁתִּי יִכְבֹּד לֵהֵאָחֵז וְגַבֹּר

מִמְחֹר לְדוֹד הַבּוֹר לֵהֵאָחֵז

לֵט

וַיֵּאמֶר מַעֲמֹר לְדוֹד הָבָה לִּי בֶּן אֱלֹהִים / כֵּלָן עַד סוֹפָן / וַיֵּאמֶר וַיְהִי בִּנְסוּעַ
הָאָרֶץ וַיֵּבֶל / כִּמּוֹן שֶׁנִּכְתֵּב בְּסֵדֶר הַטִּבֵּת / וַיַּעֲשֶׂה תַפְלֵת לְהַרִּים בְּקִצּוֹר
בְּהֵמָה קְדוֹשִׁים וְקָרִיָּאת שִׁמְעַה וּמַלְכוּת שְׁמִים הָרַבֵּעַ הוֹדִיאוֹת בְּקִצּוֹר
וְאֶמֶר יוֹדֵךְ הִי כֹל מַעֲשֶׂיךָ / בְּרִיךְ הִתֵּהֵךְ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִיךָ / לֵךְ הִי
הַמְדוּלָּה / וַעֲתֵה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנֵחֵנוּ לָךְ / וְאֲנֵחֵנוּ בְּכִרְיָה / בּוֹשֶׁה
יְרוּשָׁלַם הִי / בּוֹרָא עַבְדֵי שְׁפָתֵינוּ / הַמּוֹשֵׁל וּפֶהד עֲמֹנוּ / הִי עוֹלָם לְעַמּוֹ יִתָּן
בְּרִיךְ הִי לְעוֹלָם אֱמֶן וְאֵין

וְבִרְאֵשִׁי חֲדָשִׁי יֵאמֹר גֵּאֵה הַקְדִּימָה / הוֹדֵךְ הִי אֱלֹהֵי בָּלָ לַבְּבִי / הוֹדֵךְ
בְּעַמִּים הִי / הוֹדֵךְ עַל כִּי מוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵינוּ / הַלְלוּהָ
הַלְלוּ אֵת הִי מִן הַשְׁמַיִם / הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשְׁמַיִם / יִהְיֶה לָּךְ שֵׁם הִי / לֵבָ
יְהִי לָךְ עוֹד הַשְׁמַיִם לְאִוֶּר יוֹמָם / לֵבָ יְבוֹא עוֹד שְׁמִיךָ / בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְכֹן וּלְכֹה בְּאִוֶּר הִי / נִתְּחַ דְּבִרְיָ יֵאִיר / וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מוֹאֵד וְתֵה
עֲשֵׂה יִתֵּן לְמוֹעֲדִים / כִּיִּרָה יִכּוֹן עוֹלָם / כִּי אֲרָאָה שְׁמִיךָ מוֹעֵד אֲצַבְעוֹתֶיךָ
הַרְבֵּי לְאֱלֹהִים עוֹלָם / שֶׁאֵין גְּמוּלָה וְתֵהן תִּקָּף / קִדְעוּ בְּהַדָּשׁ שׂוֹפֵר
הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׂוֹפֵר / מִיָּה נִלְוֹן עַל הַרִּים רַבִּי מַבְטָר / מִדְּלָן לֵבָ אֵת
כִּי שֵׁם הִי אֲקָרָא / מַעֲמֹר לְדוֹד הָבָה לִי בֶּן אֱלֹהִים כֵּלָה מַעֲמֹר / וַיְהִי

בִּנְסוּעַ הָאָרֶץ וַיֵּבֶל

וְבִיּוֹם הַשִּׁשִּׁי עַל הַיָּם הַמַּלְאָךְ הַקְדִּימָה / בְּחִקְיָלוֹת בְּרַבֵּן אֱלֹהִים

לֵבָ לֵבָ

שִׁירָה לַיהוָה הַזֶּה / הַסִּפְרָה שִׁמְרָה לַיהוָה / אִדְרָךְ בְּקִדְשׁ רַב / אִדְרָךְ בַּעֲדֵי
 הָ / בְּרַב־מִשְׁכָּן הָ / וְכָל קָרְבִּי אֶת שֵׁשׁ קִדְשֵׁי / בְּרַב־מִשְׁכָּן הָ / וְהַכֶּבֶד /
 אִשְׁרֵי יִדְלִיתֶנּוּ פְּרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת תִּשְׁאֹב תִּחְיֶינָה / תִּרְבֵּי גְדוּלַתִּי וְתִסּוֹב תִּנְהַמֶּנּוּ /
 כִּי רַב טוֹבָךְ אִשְׁרֵי פִּנְסַת לִירְדִיךָ / מִכֵּר הַסֵּדֶן וְהַחוֹמָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל / הַסִּדִּי
 הָ אֲבִיר תְּהִלּוֹתֶיךָ / בְּכָל כְּרִתֶּךָ לֹא זָר / יִשְׁלַח מִמֶּנּוּ יִקְחֶנּוּ / וַיִּשְׁמְרֵם הָ
 וַיִּפְלְטֵם / שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדֶיךָ / אֶתֶּם רִדִּיתֶם אִשְׁרֵי עַשִּׂיתִי בְּמוֹצָרִים / וַיּוֹצִיָה
 עִמָּן בְּשִׁטָּן / וַיּוֹצִיָה בְּכֶסֶף וְאֶהָב / כִּי מִכֵּר אֶת דְּבַר קִדְשֵׁי / שְׁלַח הַנֶּכֶד
 וְהַחֲתָךְ / גְּבוּלָה לְמִשְׁכַּנֹּתֶיךָ / כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֶהָב עִם חֲרָעֵינוּ וְכֹאֵן
 יָדֵינוּ / אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךָ / סִפְרוּ בְּבָנִים כְּבוֹדֵךָ / לֹא הָמוֹת כִּי אֵלֶיךָ /
 גִּמְרוּ אֱלֹהִים גִּמְרוּ / כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים / גִּמְרוּ לָהּ יוֹשֵׁב צִיּוֹן / גִּמְרוּ
 הָ כִּי גִּלּוֹת עָמָה / יוֹמָמוּ לְדוֹר הָבִי לָהּ בֵּן אֱלֹהִים / וַיְהִי בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ וְכֹאֵן
 וּבִשְׁבֻחַת שַׁבְתּוֹךְ שִׁבְעַת יָמֵי יוֹצֵה תְּאֵמָר אֵת הַקְּדֻמָּה " וְאֵת יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶי
 אִשְׁרֵי בַחֲרִיתְךָ / אֵל תִּירָא כִּי אֵתְךָ הֵנּוּ / אֵל תִּירָא תוֹלַעַת יַעֲקֹב /
 כִּי אֲחֵרֶיךָ בּוֹרְאֵךְ יַעֲקֹב / כִּי תַעֲבֹר בְּחַיִּים אֵתְךָ אֵל / כִּי אֲחֵרֶיךָ הַבּוֹרֵא
 בֵּינֵי דָרֶךְ / הַחוֹצֵא כְּבֹד וּסּוֹס / הֵנּוּ עוֹשֶׂה הַדָּשָׁה עִתָּה תִּכְמֹה / וְכֹדֶקֶתְךָ
 אֱלֹהִים עַד מִרְנֶה / כִּי כְמוֹכָה בְּאֵלֵינוּ הָ / אֵתְךָ הָאֵל עוֹשֶׂה מִלֵּא / בְּאֵלֵינוּ
 בְּגִדְוָה עִמָּךְ / יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָה בָּהּ / וְאֵנִי בַּחֲסֶדְךָ בִּטְחִיתִי יִגְדֵּל לִבִּי בִּישׁוּעָתְךָ /
 אֲשִׁירָה לָהּ בְּחַיִּי / גִּמְרוּ אֱלֹהִים גִּמְרוּ / כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים גִּמְרוּ
 מִשְׁכָּל

וּשְׁכִיל / אִדְרָךְ בְּכַל לִבִּי / אִדְרָךְ בְּעֵרוּסִי הֵ' / כִּי מִי בִשְׁחָךְ יִעֲרֹךְ לִי
וְאֶמְצֹא לְדוֹד הַבֵּן לֵה' בֶּן הַלֵּלִים / וְיִהְיֶה בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ עַד הַסֶּף "

וּבַיּוֹם תִּרְוַעַה הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּכֹחַ הַחַיִּים תִּאֲחַזר גַּאֲת הַקָּדְמוֹת " כִּי הָאֵל
הֵ' בָּעֵת רַכּוּן עֲנִיתִךְ / כִּי כִּי הָאֵל רַם וְנֹשֵׂא / גְּבוּרָה לֵאלֹהֵי וְחֹסֶה
עַל כְּרִיב הַסֶּדֶךְ / גְּבוּרָה הֵ' בְּרַכּוּן עֲמִיךְ / לְרִאשֹׁת בַּטּוֹבַת בְּחִירֶיךָ / הַרְבֵּה
לְאֱלֹהִים עֲלֵמִים / שֶׁאֵין גִּמְרָה וְתֵמָה תֵּם / תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹכֵר / אֲשֶׁר־יִהְיֶה
יִקְרַע־תִּרְוַעַה / לִבֵּן נִדְמָה לֵה' / נִקְדְּמוֹת כִּבּוֹן בְּתוֹרָה / כָּל הַעַמִּים תִּקְעוּ
כֶּף / כִּי הֵ' עֲלִיוֹן נֹרָא / עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתוֹרָה / הִרְעוּ לְאֱלֹהִים כָּל הָאָרֶץ /
גִּזְרוּ לֵה' בְּכִנּוּר בַּהֲפֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹמֵר / כִּי מִלֶּךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים גִּזְרוּ
מִשְׁכִּיל / נִרְצִי עַמִּים נִסְפָּר / רוֹחַמֹן הֵ' אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ לַהֲדוּם רַעֲלִין
קָדוֹשׁ הוּא / רוֹחַמֹן הֵ' אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ לַהֲרָקְדָּשׁ כִּי קָדוֹשׁ הֵ' אֱלֹהֵינוּ / כִּי אֵל
הֵ' אִקְרָה הַבֵּן גִּזְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ / וְאֶמְצֹא לְדוֹד הַבֵּן לֵה' בֶּן הַלֵּלִים / עַד סוֹכֵן /
וְיִהְיֶה בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ עַד סוֹכֵן "

וּבַיּוֹם רֹאשׁ הַבַּיִת הַסְּכִיפֹת תִּאֲחַזר גַּאֲת הַקָּדְמוֹת / בְּרַכּוּ עַמִּים הַלֵּלִים
וְהַשְׁתַּחֲוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ / הַשֵּׁם נִפְלָא בְּחַיִּים / לְמַנְלִיךְ עַמּוֹ בְּחִדְבָּר /
וְיִנְחָה בְּעַלְיוֹן יוֹמֵר / פֶּרֶשׁ עַל לְחֹסֶךְ / אֲבִירָה בְּהִלָּךְ עוֹלָמִים / כִּי הִיִּית
רוֹחֶה לִּי / כֹּאֵר סִכְכָּת אֵת אֲבוֹתֵינוּ בְּחִדְבָּר כֵּן הִסֵּךְ אֵת בְּעִירָה / וַיִּשְׁמַח
כָּל הָאִשִּׁי בְּךָ לַעֲוֹלָה יִרְגֵּם / אֱלֹהִים הֵ' עֹלָם יִשְׁעֵי / כִּי יִפְגַּע בְּסִכְכָּת בִּינוֹס

רעה יחלשנה ה' / מה יקר הסקר עליהם / וסבה הרהר על כל יומם וחרב
ועמסה ולחשתור וזרע ונחמסר / ביום הרהר אקיס את סבת דור
העגלה / כימי פאתך מאדך וזכרים ארעא נכללות / הרהר ה' הסקר
וישער חתן לעב / לשועך קניתי ה' / מחמור לרוד הב' לה' בעל העם ומא
ידי בנסוע הארון עד סוף

ובשבת שבתך שבעת ימי הסבה תאמר זאת הקדמה / קשיב אל
עמי ולעמי אל המגיש / קרוב פדקי יאל ישעי / מחור חפזתי
ותיה / הטו אגבס ולבן אל / תורה פוק לעב מטה / אחור להכמה יהוה
את / כי טובה הכמה חפזתם / ה' קנט דהטיק דרבו / בהכין שמי
שם את / ואהיה אצלן הארון / אשרי אדם שומע לך / כי מופת יוצא הייס /
תחלת חכמה יראת ה' / כי בי ירבן יונק / הי הי הוא יוקר כחוש הינס /
שלה אורק ואחורק חמה יחונע / כי אתה תאיר נדי ה' / על כן אורק פדוים
ה' / אמתק בלחמים / מחמור לרוד הב' לה' בעל העם ומא / ידי בנסוע הארון
עד סוף //

וביום שמיט עזרת תאמר זאת הקדמה // תשיה לה' בתי / יערב עליו
טיחי אנכי אטמה בה / וכדיקיס יטחחן יעלבו לפני אלמים /
ויטחחן כל חוסי בק לעולם ירענן / פדיק סתמר יפדח / שתולע בבית ה' /
עוד יטחחן בטיבה / להביד כי ישר דבר ה' פורי ולה עולתה בן / אבוק

ביתך

מִצְוָה

ביתך בעולמות / אשר פשו שפתי / עולות מהים העלה לך / בואי שערין
 בתורה / כי טובה לעולם הסדר / אשר יושבי ביתך / באלהים הללנו כל
 היום / תורה כי בכל לב / השמחה והעלצה בך / שלה אוכל ואחרי
 ואבואה אל חמבה אלהים / והגבהה באהלן גבהי תרועה / כן בקדש היתך
 כי טוב הסדר מוחיים / כן אברכך בהי / דבוק נפשי אחריך / אגור
 באהלך עולמים / ואני השיב עמך וארנן לבקד הסדר / דומה כי בעמך
 רוחה על שמים אלהים / אמרו כבוד שמון שימו כבוד תהלתו / אמרו
 אלהים מה נורה מעשיך / כל ההרץ יתהוו לך / מאמור לדוד הבן לה
 בנ אלים כלן / ויהי בשמוע הארץ עד סופו //

וביום המילה הם יוציאו ספר תורה תאמר זאת הקדוה / מן יחולל
 בבורות ה' ישמיע קול תהלתו / אורך על כי נוראות נפלאות
 נפלאים מעשיך / לא נבחר עצמי נומך / עליו הוא עינך / עלך
 השלמתי מרהם / כי אתה קנית כליותי / הלא כהלב תתכיל /
 עור ובשר תלבישני / הייח והסד עשית עמדי / מה רבו מעשיך
 ה' / מה גדלן מעשיך ה' / דור לדור יטבה מעשיך / יהי כבוד ה'
 לעולם / שיכרו לן אמרו לן / אמרו נפלאותיך אשר עשה / אמר
 אברהם עבדו / אמר לעולם ברייתו / אשר פת את אברהם / ויעמידה
 לעיניך לך / השיחה לה בהי / מאמור לדוד הבן לה בנ אלים

ויהי בשנה הארץ עד סוף

ואמנם בכל שבת ושבת, ובשבת חתן חתן, כבר סדרו הכמנים
אל הבור שמוע ישראל, וכן לנוס שביעי עזרת סדר
פסוק אין כאלו ישראל, וכן לנוס הם השבועות סדרו פסוקי וסדרה
ישראל כזה ה' אליך שאלה מעמך, כמו שהם כתובים בסדר, ולכן
אין צורך לנו לסדר פסוקים לחמשים האלה

הפרק השני בבאור הפסוק הקדמות על פי הדרך הזאת נבואה
אעפ"י שביד החזק המוציאה את מסור הוא להפסיק לכל
אחד ואחד מהקדמות לקדמה בתורה כהן לוי וישראלים, ובדן לקדמה
לכל א' וא' פסוקים כל מה שירצה, אעפ"י שאין ראוי לקדמה פחות מזה
פסוקים לבחן, ולפי ארבעה, ולשאלה שלשה, כדי שיהיו כל
ששה פסוקים, אחרים הם יוסף אין השם כי ירשנו בידו, וזה
כל מה צריך להפסיק לכל א' ולסיים בפסוק ובדבר טוב, הנה חסד
חשית האלים שבה דברי תוכחות נגדו, וכבר נמנה בקדמה את
שני בהפסקות הקדמות וסיימם עד שהקדמה מפסיק וחסיים כפי
רצונם בכל הקדמות מבלתי שיכולו במקום הפסקה הראוי להפסקה
ולסיים בו, לכן ראיתי להגיד המקצות ולבארם כדי שתהיה
בהם הפסקות בכל פרשה ופרשה ובכל קריאה וקריאה עפ"י המנהג
היותר טוב ונאה

כלב

היוצר טוב וטוב / והנה נבחר כהן בקריית יוסף שני והיושי ושבת /
על חנוך שבעה אנשים בכל פרט ופרט / והחכם נבחר ענין
הפרטיות הכפולות לל כלל יקראו שתי פרטיות בשבת אחד /
ואחכ לבאר שאר הקריאות בכל ימי הקציר והמועדים והולתם /
על סדר נכון אם יעזרנו הקב"ה / וגם לך בהור
הפסוקות לכל פרטיות השנה //

פרשת ויקרא בראשית הם יוצאין סוף ביום בלשבע לקרוא הפרט
הבין יקרא מראשית הפרט מבראשית עד יום אחד /
והלוי יקרא עד יום שני / וישראל יקרא עד יום שלישי / וכן יעשה
ביום חמישי לטבוע / כהן ולוי וישראל קוראים כחן שיהיו
ביום שני / וענין זה יהיה לך ידוע ולא נצטרך להכפיל בדוארונים /
וכבר ידעת שרוב הקהלות מנהגם להינות הקוראים בשני ובהמישי
כהן ולוי וישראל אחד אחד / החכם לפי מנהג קצת קהלות הוא
שלישי ישראלים או חמשה / וחמשה ימים כל הפרט או קוראים
הכ"ה יום שני והכ"ה יום חמישי / ואם כן הוא צריך שהקורא
יקרא להם ויפסיק הקריאות כפי רצונו / רק שיפסיק בפסוק
ובדבר טוב / ולא יקרא פהות מושלם פסוקים לכל אחד / ודי
לקרוא בשני ובהמישי שלישי אנשים כהן ולוי וישראל / והן
צריך לבאר

כרית לבהר דוקדוקי חסד יורח חנה כי דהן יטה כפ רכוש
והחנה בשבת פרשת בראשית כהן קורא מברכה שית עד חסר ברא אלהים
לעשות ואלני קורא עד ויהי האדם לגמל חיה וישראל שהוא שלישי קורא
עד לעבדה ולטמיה ורביעי כחוק עור וילביטס וקרוישי עד
קדמת עדן ושישי עד כי לקח אתר אלהים ושבועי שהוא חשלים
עד סוף הפרשה

פרשת נח בשני והיושי לשבוע כהן קורא מתחלת הפרשה עד
ושלישי תעטיה אלני קורא עד גפר וקרבן יחין ושלשי
אלהים כן עשה וביום השבת כהן קורא עד אלהים כן עשה ואלני עד
אשר פנה ה' שלישי עד ויסגר אלהים בעדן ורביעי עד שרבו
בארץ ורבו בה חמיושי עד אשר עלה ההר ושישי עד אהר הדובול
והשביעי חשלים עד סוף הפרשה

פרשת לך לך ביום שני והיושי כהן קורא מתחלת הפרשה עד כל
חשכחת האדמה אלני עד ונסוע הגבור שלישי עד
ותיה נפשי בגלגל וביום השבת כהן קורא עד ותיה נפשי בגלגל
אלני עד ויקרא אברהם בשם ה' שלישי עד ויבן שם מזבח לה' ורביעי
עד חושך חכל חמיושי עד לו דקה ושישי עד ודייתי להם לאלהים
והשביעי חשלים עד סוף הפרשה

פרשת וירא

פרשת וירא ביום שש והמשיח / כן עד כהשר דבר / לני עד
 חת העד ויהבני / שלישי עד ולשר בני / ובשבת
 כן הירא עד ולשר בני / לני עד ואברהם שב למקומו / שלישי עד ויהי
 נכסי / רביעי עד אשר ילדה לן שרה יפה / המשיח עד חת הוהר
 חכמים / ששי עד בארץ פלשתיים / שביעי עד סוף הפרשה
פרשת חיי שרה ביום שש והמשיח / כן הירא עד ויטתהו לעם
 הארץ לבנת הת / לני עד עד הארץ / שלישי
 עד עובר לסוהר / ובשבת כן עד עובר לסוהר / לני עד הסד עם
 הדונ אברהם / שלישי עד ויטתהו לה / רביעי עד כהשר דבר / המשיח
 ויהי יפה אחרי אמו / שביעי עד סוף הפרשה
פרשת תולדות ביום שש והמשיח / כן הירא עד ויהי רבקה / לני
 עד יושב אהלם / שלישי עד הקוטי ותורוטי / ובשבת
 כן עד הקוטי ותורוטי / לני עד ויברכנו / שלישי עד ופרינו בארץ
 רביעי עד ברוך / המשיח עד ויברכנו / ששי עד עד ברך הדיה
 שביעי עד סוף הפרשה
פרשת ויצא ביום שש והמשיח / כן הירא עד עולם נורדים בני לני
 עד וא שער השמים / שלישי עד אשר אעשרנו לך
 ובשבת כן עד אשר אעשרנו לך / לני עד ופת הוראה / שלישי עד
 ותקרה את שמו אשר

וְתָרַח אֶת שְׂרֹן הָאֵשׁ / רַבִּיעִי עַד וַיְבָרֶכֶת לְבַטְלָךְ / הַחֲמִישִׁי עַד אֱלֹהִים

עֹשֶׂה / שְׁשִׁי עַד וַיִּזְכֶּה אֶחָד / שְׁבִיעִי עַד סוּף הַפָּרָשָׁה

פְּרִשְׁתָּ וַיִּשְׁלַח בֵּינוֹם שֵׁנִי וְחֲמִישִׁי / כֵּן קִוְיָה עַד לְחֻצָּה קָן בַּעֲיִנְךָ / לִנִּי

עַד הַנֶּשֶׁח לְבַטְלָךְ / שְׁלִישִׁי עַד לֵא יִסְפֵּר חֲרוֹב / וּבִשְׁבַת

כֵּן עַד לֵא יִסְפֵּר חֲרוֹב / לֵעָד עַד וַיְבָרֶךְ הַבֵּן שֵׁנִי / שְׁלִישִׁי עַד כִּי הֵטָן אֱלֹהִים אֶת

עַבְדְּךָ / רַבִּיעִי עַד אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל / הַחֲמִישִׁי עַד וְחַלְבִּים מִהַלְכֶיךָ יִכְחוּ /

שְׁשִׁי עַד וְלֹא לְנֹפְתִים מֵאֵל אֲדָנִים / שְׁבִיעִי עַד סוּף הַפָּרָשָׁה "

פְּרִשְׁתָּ וַיִּשְׁבַּח בֵּינוֹם שֵׁנִי וְחֲמִישִׁי / כֵּן קִוְיָה עַד כְּתוּבַת כִּסִּים / לִנִּי עַד

וְחֻשְׁתֵּיהֶם לְאֱלֹהֵינוּ / שְׁלִישִׁי עַד שְׁמוֹרֵת הַדְּבָר / וּבִשְׁבַת

כֵּן שְׁמוֹרֵת הַדְּבָר / לִנִּי עַד לְהַטִּיבֵן אֵל אֲבִינִי / שְׁלִישִׁי עַד שֵׁר הַמִּבְחִים / רַבִּיעִי

עַד וַיִּקְרָא שְׁמוֹ גֵּרָה / הַחֲמִישִׁי עַד יִפֹּת תּוֹאֵר וַיִּפֹּת חֲרוֹקָה / שְׁשִׁי עַד וְאִשָּׁר

הוּא עֹשֶׂה לְבַטְלָךְ / שְׁבִיעִי עַד סוּף הַפָּרָשָׁה "

פְּרִשְׁתָּ מִקֶּץ בֵּינוֹם שֵׁנִי וְחֲמִישִׁי / כֵּן עַל שְׂכַת הַיָּהוּר / לִנִּי עַד וְהִנֵּה הַלּוֹם /

שְׁלִישִׁי עַד וַיְבֹא אֵל פְּרַעֲרֵה / וּבִשְׁבַת כֵּן עַד וַיְבֹא אֵל פְּרַעֲרֵה /

לִנִּי עַד כּוֹחַ אֱלֹהִים בֵּן / שְׁלִישִׁי עַד כִּי הִכְרַע אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עַנִּי / רַבִּיעִי עַד

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי אֲדָמָה / הַחֲמִישִׁי עַד אֶת הָאֱלֹהִים הַעֲיָרָה / שְׁשִׁי עַד אֱלֹהִים

יִחְנֶךְ בֵּן / שְׁבִיעִי עַד סוּף הַפָּרָשָׁה "

פְּרִשְׁתָּ וַיִּגְשֶׁה בֵּינוֹם שֵׁנִי וְחֲמִישִׁי / כֵּן עַד וְאֲבִינִי אֲדָבִי / לִנִּי עַד דְּבַר אֲדָבִי /

שְׁלִישִׁי

שלישי עד ופסח קטורה בפסח / ובשבת כהן / ופסח קטורה בפסח / עלי
לפניה גדולה / שלישי עד ותחילה יקרב אביהם / רביעי עד רביה ארבע
חזריות / חמישי עד הבאה מצרימה שבעים / ששי עד חלפת פרעה /
שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת ויחי ביום שני וחמישי / כהן עד על ראש החטה / עלי עד אחות
עולם / שלישי עד קהס נא אל ואברכס / ובשבת כהן עד
קהס נא אל ואברכס / עלי עד וידע / שרב בקרב הארץ / שלישי עד בהרבי
ובק שתי / רביעי עד לשונותך קניתי / חמישי עד נגיד חסין / ששי
עד להחיות עס רב / שביעי עד סוף הפרשה "

ספר ישעי

פרשת שמחת ביום שני וחמישי / כהן עד ותחלה הארץ אתם / עלי עד
חפנ בני ישראל / שלישי עד ותחין את הילדים / ובשבת
כהן עד ותחין את הילדים / עלי עד כי יון החים מטייתיהו / שלישי עד
וידע אלהים / רביעי עד וגם אברי לדור דור / חמישי עד אשר תעשה בו
את האותות / ששי עד ויקדו ויטחננו / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת וארא ביום שני וחמישי / כהן עד ואמור את בריתי / עלי עד ווארץ
חזרים / שלישי עד עדתולדות / ובשבת כהן עד עדתולדות /
עלי עד בארץ חזרים / שלישי עד בדבר אל פרעה / רביעי עד כי אין כח
אלהים

אלהים / החישי עד אנה בקרב הארץ / ששי לעומען ספר שיוי בכל הארץ /

שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת בוא ביום שש והחיישי / כהן עד שנה שמי ויעבדו / לני עד ויזה

חמש פרעה / שלישי עד חאת כע פרעה / ובטבת כהן עד

חאת כע פרעה / לני עד היה אור בחושבות / שלישי עד ובעיני העם /

רביעי עד תאכל חפז / החיישי עד ישראל לדרות / ששי עד יוארץ

חזרים על כהות / שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת בשלח ביום שש והחיישי / כהן עד לכע העם / לני עד ויעשו כן /

שלישי עד ביד חזק / ובטבת כהן עד ביד חזק / לני עד

ואתם תחרישון / שלישי עד נלקח להם בזכרים / רביעי עד כי את רוסאך /

החיישי עד והנה כבוד ה' נראה בעמך / ששי עד ויטבת העם ביום השביעי /

שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת חזק ביום שש והחיישי / כהן עד חזק פרעה / לני עד ויזיל ה'

שלישי עד לפי האלהים / ובטבת כהן עד לפי האלהים /

לני עד יבוא בשלש / שלישי עד תדבר אל בני ישראל / רביעי עד ואלהים

יעמך בקול / החיישי עד ויאמר אלהים / ששי עד וכל אשר לרעך /

שביעי עד סוף הפרשה

פרשת מטות ביום שש והחיישי / כהן עד ועבדו לעולם / לני עד העם

ה' כסף

מה

ה'ין כסף / שלישי עד ורפוא ירבה / ובטבת הכין עד ורפוא ירבה / לני ושמעתי
כי הנין ה' / שלישי עד עגוב תעצב עמו / רביעי עד בן אחרון והר / החישי
עד לא תבטל נדי בהלב חמו / ששי עד יחסיותי חוללה חקדבך / שביעי
עד סוף הפרשה //

פרשת תרומה ביום שני והחמישי / הכין עד ועצי שטים / לני עד וכן תעשו /
שלישי עד אשר אתן אלנך / ובטבת הכין עד אשר אתן אלנך
לני עד לפני תמיד / שלישי עד אשר חזקה בחר / רביעי עד והיה חושבן
אחד / החמישי עד הראית בחר / ששי עד בחר כן יעשו / שביעי עד סוף
הפרשה //

פרשת תצנקה ביום שני והחמישי / הכין עד לכרעני / לני עד שחית בני ישראל /
שלישי עד כתבון לגפרון / ובטבת הכין עד כתבון לגפרון /
לני עד לפני ה' תמיד / שלישי עד ולגרעו אחרי / רביעי עד תנופה לפני ה'
החמישי עד בחגבה יקדש / ששי עד את ה' אליהם / שביעי עד סוף הפרשה //

פרשת תשלח ביום שני והחמישי / הכין עד תרוחה לה' / לני עד לכפר על
גפנותיכם / שלישי עד ולגרעו עד עולם / ובטבת הכין עד
ולגרעו עד עולם / לני עד ככל אשר צויתך יעשו / שלישי עד אשר דבר
בעשות לעמו / רביעי עד היום בצר / החמישי עד והחתי את ה' /
ארחס / ששי עד אשר את עוטה עמך / שביעי עד סוף הפרשה //

כרשת ויקהל

פרשת ויקהל ביום שני והחמישי / הכין עד ביום השבת / לפני עד את כל אשר
 צוה ה' / שלשי עד חלפה חטה / ובטבת עד חלפה חטה /
 לפני עד מדבה לה' / שלשי עד ויהי מחטבן אחד / רביעי עד את הבריהים /
 החמישי עד בין ארבע מדור / ששי עד ואת כל פניה / שביעי עד סוף הפרשה //
פרשת פקודי ביום שני והחמישי / הכין עד ובחלפת חטה ובשש / לפני עד
 וחטף אותה / שלשי עד כאשר צוה ה' את חטה / ובטבת הכין
 עד כאשר צוה ה' את חטה / לפני עד הבט גברין / שלשי עד חלפה האבד
 רביעי עד את חטה כן עשן / החמישי עד ויבצר אותם חטה / ששי עד אשר
 ה' אתו כן עשן / שביעי עד סוף הפרשה //

ספר שלח

פרשת וקדש ביום שני והחמישי / הכין עד לכפר עליו / לפני עד ריה עמך
 לה' שהיא קודש ואם יון הצאן / שלשי עד נחמה קודש ונפש
 כי קדש / ובטבת הכין עד נחמה לה' ה' / לפני קדש חטה / שלשי עד
 וכל דר לא אכל / רביעי על הטבתו ונשלה לו / החמישי עד חטה ונשלה לו /
 ששי עד ויהיה לפני חטה / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת צד ביום שני והחמישי / הכין עד אכל חמבה / לפני עד לא תכבה / שלשי
 עד פה יקדש / ובטבת הכין עד בהם יקדש / לפני עד לא תאכל /
 שלשי עד בחדבר סני / רביעי עד לחמנה כאשר צוה ה' את חטה / החמישי עד
 השם הנה לה'

כ"ו

אשה היא לה כאשר כזה ה' את חושה / ששי היה לחונה כאשר כזה ה' את חושה / שביעי

עד סוף הפרשה "

פרשת שמות ביום שני ואחרי / הכהן עד כבוד ה' / לני עד כאשר כזה ה' את

חושה / שלישי עד ויעשה כחטט / ובשבת כהן עד ויעשה

כחטט / לני עד וירא כבוד ה' אל כל העם / שלישי עד אלהים ביד חושה / רביעי

עד כאשר כזה ה' / החישי עד ויטב בעיניו / ששי עד וטמא עד הערב וטהר /

שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת תזריע ביום שני ואחרי / הכהן עד ימי טהרה / לני עד הכהן וטהרה /

שלישי עד ימים שנית / ובשבת הכהן עד ימים שנית / לני

עד הנגע טהור הוא / שלישי עד צרבת השקין היא וטהרו הכהן / רביעי עד הנקה

שבעת ימים / החישי וטהרו הכהן / ששי עד והסבירו הכהן שבעת ימים שנית /

שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת מצורע ביום שני ואחרי / הכהן עד ושמע תולעת ואגב / לני עד ברום

וטהר / שלישי עד תנוכה לבנה ה' / ובשבת הכהן עד לי תנוכה

לבנה ה' / לני עד הכהן וטהר / שלישי עד שבע כעמרים לבנה ה' / רביעי עד

אל כל חרש על חור חיים / החישי עד ברום חיים וטהר / ששי עד ואחר

תטהר / שביעי עד סוף הפרשה "

פרשת אחרי מות ביום שני ואחרי / הכהן עד ובער ביתו / לני עד החטאת

אשר לני

אשר לך / שלישי עד ובעד כל קהל ישראל / ובשבת הכין עד ובעד כל קהל ישראל /
לני עד ובעד העם / שלישי עד לפני ה' תהיו / רביעי עד אשר בנה ה' את מוטה /
חמישי עד וקי בהם ה' / ששי עד שם אליהם את ה' / שביעי עד סוף הפרשה //
פרשת קדושים ביום שש וחמישי / הכין עד תחמורו את ה' אליהם /
עד אותם את ה' אליהם / שלישי עד ויראת מאלהים את ה' /
ובשבת הכין עד ויראת מאלהים את ה' / לני עד לא יעלה עליו / שלישי עד
תבואתו את ה' אליהם / רביעי עד והדחת כנע מן את ה' / חמישי עד כל
חמשי את ה' / ששי עד והייתם קדושים את ה' אליהם / שביעי עד סוף הפרשה //
פרשת אמור ביום שש וחמישי / הכין עד והיו קדש / לני עד עליו את ה' /
שלישי עד את ה' חקדשן / ובשבת הכין עד את ה' חקדשן /
לני עד ואל כל בני ישראל / שלישי עד המוציא אתכם מארץ מצרים / רביעי
עד לפני ולפני את ה' אליהם / חמישי עד תשבחו שבקכם / ששי עד
וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל / שביעי עד סוף הפרשה //
פרשת בחי סני ביום שש וחמישי / הכין עד ואספת את תבואתה / לני עד
כל את תבואתה לבוא / שלישי עד איש אל אהותו / ובשבת הכין עד
איש אל אהותו / לני עד וישפכם לבנה עליה / שלישי עד גילה חתן לארץ /
רביעי עד אחוצר עוליה היא להם / חמישי עד להיות לכם לאלהים / ששי עד
ויראת מאלהים / שביעי עד סוף הפרשה //

פרשת בהקות

מֶה

פִּרְשֵׁת בַּחֲקוֹתֵי בַיּוֹם שֶׁנֶּהְיִיתִי / הִכֵּן עַד וַיִּשְׁבֹּת לַבַּיִת בְּאַרְבַּע / לִנִּי
עַד וְהִקְיִמוֹת אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם / שְׁלֹשִׁי עַד וְאֶלְפֶּךָ אִתְּכֶם
הַזֹּמְמִינִת / וּבַשַּׁבָּת הִכֵּן עַד וְאֶלְפֶּךָ אִתְּכֶם הַזֹּמְמִינִת / לִנִּי עַד וַיִּשְׁבֹּת לַבַּיִת
בְּאַרְבַּע / לִנִּי עַד וְהִקְיִמוֹת אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם / שְׁלֹשִׁי עַד בְּהַר סִינַי בִּיד
מֹשֶׁה / רַבִּיעִי עַד יַעֲרִיבֶנּוּ הַכֶּהֱן / הַחֹמֶשִׁי עַד עֶלְיוֹן וְהָיָה לִנִּי / שְׁשִׁי עַד
בַּיּוֹם הַהוּא קָדֵשׁ לָהֶּ / שְׁבִיעִי עַד סוֹף הַפְּרָטָה //

סֵפֶר רַחֲמֵינִי

פִּרְשֵׁת בַּמִּדְבָּר בַּיּוֹם שֶׁנֶּהְיִיתִי / הִכֵּן עַד לְבֵית אֲבוֹתֵינוּ / לִנִּי עַד אֶלְפֶּךָ
יִשְׂרָאֵל הֵם / שְׁלֹשִׁי עַד וַיִּפְקֹדֵם בַּמִּדְבָּר סִינַי / וּבַשַּׁבָּת

הִכֵּן עַד וַיִּפְקֹדֵם בַּמִּדְבָּר סִינַי / לִנִּי עַד כֵּן עָשָׂן / שְׁלֹשִׁי עַד אֵשׁ עַל יָדוֹ
לְדַבְּלֵיהֶם / רַבִּיעִי עַד לִי יֵהִי אֵת הָ / הַחֹמֶשִׁי עַד שֶׁנֶּהְיִיתִי אֶלְפֶּךָ /
שְׁשִׁי עַד כֹּאשֶׁר כֹּאֵף הָאֵת מֹשֶׁה / שְׁבִיעִי עַד סוֹף הַפְּרָטָה //

פִּרְשֵׁת נִשְׁחָץ בַּיּוֹם שֶׁנֶּהְיִיתִי / הִכֵּן עַד לְעַבְדּוֹד וּלְבוֹשָׁה / לִנִּי עַד בֶּן אֶהְיֶה
הִכֵּן / שְׁלֹשִׁי עַד בִּיד מֹשֶׁה / וּבַשַּׁבָּת הִכֵּן עַד בִּיד מֹשֶׁה /
לִנִּי עַד וּכְקוֹדֵשׁ אֵשׁ כֹּאֵף בִּיד מֹשֶׁה / שְׁלֹשִׁי עַד וְאֵת אֲבִירָה / רַבִּיעִי עַד
נִשְׁחָץ בֶּן עֲמִינַדָב / הַחֹמֶשִׁי עַד בֶּן כֹּרִי שְׁדִי / שְׁשִׁי עַד הַיָּמָר בֶּן עֲמִינַדָב /
שְׁבִיעִי עַד סוֹף הַפְּרָטָה //

פִּרְשֵׁת בַּפְּלוֹתָךְ בַּיּוֹם שֶׁנֶּהְיִיתִי / הִכֵּן עַד עֵשָׂה אֶת הַחֲנוּכָה / לִנִּי עַד
אֶת כָּל עַדָּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

את כל עדת בני ישראל / שלישי עד והיו לי הלנים / ובטבת הכהן עד
והיו לי הלנים / לני עד ברוש חרות / שלישי עד יאזר ה' לבס — /
רביעי עד אה ה' אליהם / החמישי עד את רוחן עליהם / ששי עד
על פני האדמה / שביעי עד סוף הפרשה //

פרשת שלח לך ביום שני וחמישי / הכהן עד בני ישראל חזר / לני
בן נון יהושע / שלישי עד בכורי ענבים / ובטבת הכהן
עד בכורי ענבים / לני עד יבול נופל לה / שלישי עד וכבוד ה'
נראה / רביעי עד כבוד ה' את כל הארץ / חמישי עד ולמד העם
אתכם / ששי עד העם בטבעה / שביעי עד סוף הפרשה //

פרשת קרח ביום שני וחמישי / הכהן עד ויפול על פניו / לני עד
רב לבס בני לני / שלישי עד גס השתרר / ובטבת
הכהן עד גס השתרר / לני עד אל כל העדה / שלישי עד אהל מועד /
רביעי עד והחגגה נעצרה / חמישי עד ויקהן איש מטהו / ששי
עד ונחלק בתוך בני ישראל / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת חקת בשני וחמישי / הכהן עד שרפת הפרה / לני עד לקחת
עולם / שלישי עד מים חיים אל כל / בטבת עד
מים חיים אל כל / לני עד כבוד ה' אליהם / שלישי עד ויט ישראל
מעליו / רביעי עד והביט אל נחש הנחשת והי / חמישי עד ואחנה
להם מים

מִטָּה

לֵהֵם יוֹם / שְׁשִׁי עַד עַל כֵּן הִשְׁתַּחֲוֶה / שְׁבִיעִי עַד סוֹף הַפָּרָשָׁה //

פְּרִשְׁתָּה בְּלֶקֶד בִּשְׁנֵי וְהַמִּיּוֹשִׁי / הִכָּן עַד בַּעַת הַיָּא / לִנִּי עַד דְּבָרִי
בְּלֶקֶד / שְׁלִישִׁי עַד כִּי בְרוּךְ הוּא / וּבִשְׁבַת הִכָּן עַד כִּי
בְרוּךְ הוּא / לִנִּי עַד אוֹתוֹ תַעֲטֶה / שְׁלִישִׁי עַד בִּכְּ אֶתְּן אֶדְבָר //

רְבִיעִי עַד וְתִהְיֶה אֲחֵרִיתִי כְמוֹהוּ / הַמִּיּוֹשִׁי עַד מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל /
שְׁשִׁי וַיִּשְׁחַל עוֹשֶׂה הַיָּל / שְׁבִיעִי עַד סוֹף הַפָּרָשָׁה

פְּרִשְׁתָּה פִּינְחָס בִּשְׁנֵי וְהַמִּיּוֹשִׁי / הִכָּן עַד אֶת בְּרִיתִי טָלוֹס / לִנִּי
עַד בְּחֹדֶין הוּא / שְׁלִישִׁי עַד יוֹאֶרֶךְ יוֹזְרִים / וּבִשְׁבַת
הִכָּן עַד יוֹאֶרֶךְ יוֹזְרִים / לִנִּי עַד אֶלֶף וְאַלֶּף טַבַּע יוֹאֶרֶךְ וְשְׁלִישִׁים //

שְׁלִישִׁי עַד לַהֲקֵת עוֹלָם כְּאִשֶּׁר צוּרָה אֶת מוֹטָה / רְבִיעִי עַד וַיִּסְחֹר
אֶת יָדוֹ / הַמִּיּוֹשִׁי עַד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ / שְׁשִׁי עַד אִשָּׁה לֵהָ / שְׁבִיעִי
עַד סוֹף הַפָּרָשָׁה

פְּרִשְׁתָּה מוֹטוֹת בִּשְׁנֵי וְהַמִּיּוֹשִׁי / הִכָּן עַד וְהָיְסֵלָה לָּהּ / לִנִּי עַד
אִשָּׁה הַפָּרֶס וְהָיְסֵלָה לָּהּ / שְׁלִישִׁי עַד בְּנִעְוָרִיהָ
בֵּית אֲבִיהָ / וּבִשְׁבַת הִכָּן עַד בְּנִעְוָרִיהָ בֵּית אֲבִיהָ / לִנִּי עַד עַל יֶדֶן
יָרְחוֹ / שְׁלִישִׁי עַד אִשֶּׁר צוּרָה אֶת מוֹטָה / רְבִיעִי עַד לַפֶּנֶה הָיְסֵלָה //

הַמִּיּוֹשִׁי מְגִרָתָה שְׁמוֹשׁ / שְׁשִׁי עַד עַבְדִּיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה / שְׁבִיעִי //

סוֹף הַפָּרָשָׁה

פְּרִשְׁתָּה מוֹטָה

פרשת מסעי בשם והמישי / הכן עד לעני כל חכמים / לני עד בקב
הנדבר / שלישי ויהן ברודר סיני / ובטבת כן ושבעים
חכמים ויהן שר / לני עד אכל השטים בערבות מואב / שלישי עד
קדמה מואב / רביעי עד בארץ כנען / חמישי עד מועדיו לעניים /
ששי עד בתוך בני ישראל / שביעי עד סוף הפרשה

ספר חמישי

פרשת דברים בשם והמישי / הכן עד אמן אלדס / לני עד הנד גדול
הר פרק / שלישי עד כאשר דבר לבס / ובטבת עד
כאשר דבר לבס / לני עד אל תירא ואל תחת / שלישי עד בחכמים
לעניכס / רביעי עד שער ירום רבים / חמישי עד כנס הגז / ששי
עד אשר יושב בהטבן / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת ואחחנן בשם והמישי / הכן עד הגז והלבבון / לני עד חיים
לבס חוס / שלישי עד לפעכס חוס / ובטבת עד
לפעכס חוס / לני עד ובכל כפטר / שלישי עד כל הימים / רביעי עד
אשר לרעך / חמישי עד גבת סלב ורבוט / ששי עד אלחינן כאשר לונן /
שביעי עד סוף הפרשה

פרשת עקב בשם והמישי / הכן עד אל גדול ומרוא / לני עד יחיד
האדם / שלישי עד על הארץ הטובה אשר נתן לך / ובטבת

הכין

הכין אשר נתן לך / עני לאברהם ליצחק וליעקב / שלישי ובגרושך
הנטייה / רביעי עד לתת להם / החמישי עד ומצותין כל הימים / ששי
עד גבול חלב ודבש / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת ראה בשם והמישי / הכין עד וישבת בה / עני עד ובאת
שמה / שלישי עד וישבת בטה / ובטבת הכין עד
וישבת בטה / עני עד בעיני ה' אליהך / שלישי עד לעשות הישר
בעיני ה' אליהך / רביעי עד גדי בהלב אחוה / החמישי עד אשר תעשה /
ששי עד תגבחנו לה' אליהך / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת שופטים בשם והמישי / הכין עד נותן לך / עני עד הרע
בקרבתך / שלישי עד ולא יגידון עוד / ובטבת עד
ולא יגידון עוד / עני עד בקרב ישראל / שלישי עד עס ה' אליהך / רביעי
עד תבדיל לך / החמישי עד לך לרשתה / ששי בראש השנה /
שביעי עד סוף הפרשה //

פרשת כי תצא בשם והמישי / הכין עד ען חשפט העבודה / עני עד
שמעון ויראן / שלישי עד והארבת ימים / ובטבת הכין
שמעון ויראן / עני עד והארבת ימים / שלישי עד שמה לרשתה / רביעי
נותן לך נחלה / החמישי עד לפני ה' אליהך / ששי עד מעשי ידך /
שביעי עד סוף הפרשה

פרשת חבוא שט והמישי / הכן עד למת לנ / לני עד באתור ובחופתי

שלישי עד אשר בקרבך / ובשבת עד אשר בקרבך / לני

עד אבת חלב ודבש / שלישי עד אליך כאשר דבר / רביעי עד באת

היטב / המישי עד אליך נותן לך / ששי עד כרת ארץ בהורב /

שביעי עד סוף הפרשה

פרשת נצבים וילך בשט והמישי / הכן עד עמך היום / לני עד

כה עומד היום / שלישי עד דברי תורה האלה

ובשבת הכן עד דברי תורה האלה / לני עד למען היך / שלישי עד

ובלבבך לעשותו / רביעי עד לא ירחק ולא יעמך / המישי עד שחך

לרעה / ששי עד לעד בבט ישר / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת האזינו בשט והמישי / הכן עד ויכנסך / לני עד אל נבר /

שלישי עד אל מחוללך / ובשבת עד ויכנסך / לני עד

אל נבר / שלישי עד אל מחוללך / רביעי עד לאחריהם / המישי עד

ואין חיד מלך / ששי עד אד דומד עמו / שביעי עד סוף הפרשה

פרשת וזאת הברכה בשט והמישי / הכן עד ועזר חזרין תהיה /

לני עד כתפין שכן / שלישי עד אלף חכמה /

ובשבת הכן עד ועזר חזרין תהיה / לני עד כתפין שכן / שלישי עד אלף

חכמה / רביעי עד ער ישראל / המישי עד ובגאותן שתיים / ששי עד

על בחנותיחן

על בחותמו דרכיך / שביעי עד סוף הפרשה

תם ונשלם

סדר הפסקת פרשיות הכפולות בשנה הששית / שיכפולו שתי
פרשיות / ראוי לקרוא ביום שני הפרשה הראשונה /
וביום החמישי הפרשה השנית / והפסקות בהן בקריאה בהן ול- /
וישראל / יהיו כמון סדרתי / אחרי שבט ששיתיהן לקראות באות

יתחלק הפסקתן ומה לך באופן

קדול פקוד בשבת דורא הכן הפרשה ניקדול עד נכא כל עדת בני
ישראל חלפנה חטה / לך עד הביאון בני ישראל מדבה לך /

שלישי עד עשה אותה ואת כל כליה / רביעי עד אשר לאהרן בא שר

כזה ה' את חטה / החמישי עד חטאתי ויבקר אותם חטה /

ששי באשר כזה ה' אותם כן עשה / שביעי עד סוף הפרשה

תזריע ומצורע הכן דורא הפרשה תזריע עד וכפר עליה הכהן
וטהרה / לך עד צרבת השתן היא וטהרה הכהן / שלישי

עד כרפא הנתק טהור הוא וטהרה הכהן / רביעי תנופה לפני ה' / הפרשה
דומרה / החמישי עד וכפר עליו הכהן וטהר / ששי עד פלי הרש על

חיי חיים / שביעי עד סוף הפרשה

אחרי מות וקדושים הכן עד ובעד כל יחל ישראל / לך עד

כאשר

כאשר צוה' את משה / שלישי עד וחי בהם אע"פ / רביעי עד ולפני עור
לא יתן חכשול אע"פ רופר שר קדושים / הכושי עד ושמרתם את כל
הקותי ואת כל חשפטי אע"פ / ששי עד והקדשתם והייתם קדושים /

שביעי עד סוף הפרשה

בהר ובחקותי הכין עד איש אל אהבתו / לפני עד מלא תענו לארץ /
שלישי עד להיות לכם לאלהים / רביעי עד והקדשותי

את בריתי אתכם ומכרשתי בהקותי / החישי עד בהר סיני ביד משה /

ששי עד הנודד יעריבנו הכין / שביעי עד סוף הפרשה
מטות ומסעי הכין עד במעבורה בית אביה / לפני עד מכון לבני ישראל
לפני / שלישי עד חשב הירדן מואבה / רביעי עד
עד כמה לעיני כל מצרים / החישי עד לירדן ירחן קדוה מואבה /
ששי עד כי אע"פ טוב בתוך בני ישראל ו / שביעי עד סוף הפרשה

: וזה סדר ההפסקות לימי המועדים ולזולתם

בראש חדש הכין קורא לבד ענין קרבות בפרשת כינח / זו את בני
ישראל ושמרתם אלהים את קרבתם להווי לאטי היה כיחוי
עד סוף קרח כאשר הדש שהוא יעשה ונסבו / כי הוא קרבן חוסף / ואין יכול
להקריבו גולתו / רק אם יהיה הכין חלל / יקרא ישראל בתקופת כן /
והוא מתעשה כן גדול שהוא הקורא ביום הכסורים / וקוראים
בהם לבד

כהנים לבד, וְאִם יִשְׂרָאֵל אֶחָד אִם אֵין שֶׁסֶּכֶן, וּכְבֹּד אֶפְרַיִם כִּי יֵשׁ מִקְרָוֹת
שִׁקְרָאן גַּם לִנְי וְשֶׁ יִשְׂרָאֵלִים מִשְׁאֵר הַפְּרָשָׁה כִּפֵּי רֶכֶּן הַקּוֹרָא, וְגַם

אֵין מוֹנֵה "

בְּרֹאשֵׁי חֹדֶשׁ וְיִשְׁבֹּת מוֹצָאִים סֵפֶר תּוֹרָה וְקוֹרְאִים פְּרָשָׁת הַשָּׁבוּעַ
בְּתַהֲלָה כְּמוֹן סִסְדָּרָהּ הַפְּסָקוֹתֶיהָ וְחִשְׁלֵי חוּסִים—

וְאַחֲרֵי כֵן יוֹצִיאוּ סֵת שֶׁכֵּי שֶׁלָּהּ יִהְיֶה מִדָּה לְכָבוֹד עַד שֶׁיִּשְׁלַל אֶת סֵפֶר
הַתּוֹרָה לְחֹמֶת עַל קְרִיאת הַחֹדֶשׁ, כִּי בְּזִמְנָן שֶׁבֹלֵלִים סֵתִי חַיִּים כֻּלָּ
הַקֵּדָה לְעִמּוּד עַל הַלְוִיִּם כַּעֲבֹד לִפְנֵי רַבֵּן שֶׁהוּא אֶדְנֵן כֻּלָּ הָאָרֶץ, וְלִפְנֵי
אִם לֹא יִשְׁעֵם תִּסְכֵּךְ לְהַם הַתּוֹרָה הַלְוִיִּם לְקִרְוֹת בִּן שְׁנֵי הַקְּרִיאוֹת,
יִכָּן חֹדֶשׁ הָדֵן אִם יִהְיוּ הַקְּרִיאוֹת שֶׁלֹּא, כִּבְּזִמְנָן יוֹם תְּרוּעָה אִם יִהְיֶה בְיוֹם

שַׁבָּת //

בְּיוֹם רִאשִׁיתָן שֶׁל הַבִּיּוֹת קוֹרְאִים בְּפֶרֶשׁ בּוֹא אֶל כְּרֵעַ, וְיִתְהַלֵּל
הַכֵּן מִן וְהִי הַיּוֹם הַזֶּה לְאַכְרִין, עַד תִּאֲכַלְנָן חֻצוֹת, לִבִּי
עַד וְלִבְנֵךְ עַד עוֹלָם, שְׁלִישִׁי עַד וְאַחֲרָן כֵּן עֲשֵׂן, רַבִּיעִי עַד וְיִנְכַלְנָן
אֶת מִצְרַיִם, חֲמִישִׁי עַד לְכָל בֵּן יִשְׂרָאֵל לְרַחֲמֵם, שִׁשִּׁי עַד לְכָל
לְבָאוֹתֵם, שְׁבִיעִי עַד סוֹף הַפְּרָשָׁה, וְאִם יִהְיֶה הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת יוֹצִיאוּ

שֶׁסֶּפֶרִים, וְקוֹרְאִים בְּכָל אֶחָד עֲנִיָּן כְּהֹנֵם //

בְּחֹלֶל שֶׁבַע יָמֵי הַמִּסָּפָה מוֹצָאִים סֵת וְקוֹרְאִים עַל הַחֻצוֹת הַכְּתוּב

בְּפֶרֶשׁ פִּינְחָס

בפרשת פינחס / ובהדט הראשון בארבעה עשר להדט / עד כל חולאת כתר
 עבודה לא תעש / וזוהי אהרן הכהן לבד / כי הוא חנוף היום / שיעשה על יד
 הכהן לבד / ויש מחנה קהלות שקורא גם לנו / וישראל / ואין צורך כי
 לא יתכן הקרבת הקרבן ע"י גולת הכהן / אלא אם יקרא ישראל במקום כהן
 אין חשש / ובה קריאות קוראים מתחלפות וחופאים מספריהם / ואין להן
 צורך להכיר / וזוהי כהן ולנו / וישראל "

ובליום שלישי וחמשה עשר / חולת חופאים / חופאים שני סת ויקראו בכל
 אחד ענין פרשת השבוע בראשון / וחופאים חופאים
 בשני כחמשה / וכן בשבת של חולת חופאים יקראו בספר אחד פרשת
 השבוע / ובספר השני חופאים כהן / ובספר שלישי פרשת לו כהן
 שבת-הן לחמשה "

ביום שביעי עזרת קוראים בפרשת בשלח / עד כי אהרן רומז /
 וזוהי הכהן מן ויהי בשלח פרעה / עד לילה לפני העם / לנו עד
 יזאיר ביד חזק / שלישי עד ואהרן תחריט / רביעי עד כי לא נלחם
 להם במצרים / חמישי עד ובחשה עבד / ששי עד סוס ורכבן חמ
 סס / שביעי עד כי אהרן רומז / ואם יהיה שביעי עזרת ביום שבת
 קוראים פרשת השבוע בספר א' / וענין עזרת בספר ב' כמו שגברתי המסן /

המסותיהם

ביום חמשה עשר

ביום מתן תורה קראים בפרשת יתרו / ויתחיל הכן חבדש השלישי
 יחלה עד חלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל /
 אני עד את דברי העם אל / שלישי עד חלה יעלן בהר / רביעי עד
 והאלהים יענין בקול / החמישי עד את הדברים האלה לאמר / ששי עד
 קרא את עשרת הדברות אשר לרעך / שביעי עד סוף הפרשה //

ביום תרועה והוא הקרא ראש השנה בפני המון / קראים פרשת
 קדושים עד סוף / גם יוצאון סת וקרא הכן עשירי
 החדש כהוד / ואם יהיה יום תרועה בינו שבת / יוצאון שלשה ספרי
 תורות / בראשון קראים פרשת השבוע / ובשני ענין השנה / ובשלישי
 פרשת קדושים כחן סדרתי //

ביום הכפורים קראים כל הכהנים בפרשת אחרי מות מעשה כהן
 גדול כחן סדרתי בכרך השירי / ואם יום הכפורי
 בינו שבת / יוצאון שני ספרי תורות / באחד יקראו פרשת ינוס /
 ובשני פרשת אחרי מות //

ביום ראשון של חג הסוכות קראים חפרשת חמור / מן סוף חג כשב
 חן עג כי יולד / עד סוף ענין חמורדים / וידבר חסה את
 חמורדי אל בני ישראל / הכן קרא מן וידבר חן סוף חג כשב חן כי יולד
 עד להיות לפר לאלהים חן / אני עד שבת היא לך בכל חמורדי חן
 שלישי

שלישי עד כל חלאת עבודה לא תעשן / רביעי עד חמשה ימים /
 חמישי עד וקרבתי אלה / ששי עד תשבתו שבוע / שביעי עד
 וידבר חשה את חומרי ה' אל בני ישראל / ואם יהיה יום ראשון של חג הסוכות
 ביום שבת / קראים שתי קריאות כחונה / בהולך חנוכה של סוכות
 ופלאו סוכות חתולה / וקורא הכתוב לבר / וראוי לקרוא ביום של לסוכות
 שהיא ראשון לחול חנוכה קרבן חנוכה היום הראשון עם חנוכה היום השני
 חתול בסוכות חתולה / חן ובהחמה עשר יום לקדש השביעי / שש
 וביום השני / עד ונסכיהם / וביום השלישי יקרא ובהחמה עשר יום /
 עד וחתולה ונסכה / שהוא היום השלישי / וכן יעשה בכל יום שיהיה
 ביום הוא חנוכה חתולה / וביום השביעי לסוכות יקרא חן ובהחמה
 עשר יום / עד וחתולה ונסכה / שהוא סוף חנוכה שבעת ימי הסוכה /
 וכל זה הוא כדי שבסוף כל יום סוף חתולה בחנוכה היום הראשון / ואחר
 בשאר הימים בחנוכה חתולה / ופסוק ובהחמה עשר / כלל שבעת
 ימי החג / ולכן ראוי הוא להקרא בכל יום חנוכה / וכל זה

חתולה שש וחמישי של חול חנוכה / יוכיחו שש ספרי תורות / ויקראו בכל

אחד עשר / בראשון חתולה חתולה / ובשני חתולה חתולה

חתולה / ובשבת של חול חנוכה / יקראו שתי קריאות / חתולה וקריאת

חנוכה היום חתולה

ביום שמיני חתולה

ביום שמיני עזרת יקראו פרשת וגדת הברכה עד סופה / וסדר הקדמות /
 כמו שסדרתי בגדת הפרשה // ואם יהיה שמיני עזרת ביום השבת /
 יוציאן שני ספרי תורות / וקוראים בלחד פרשת היום שהיא וגדת הברכה
 לעולם / ובספר השני יקראו סדר הקדמות / וקורא אתו הפך לבד / מן
 וידבר ה' את קדמוני לעמי לאשי / עד סוף הפרשה / כיבסופה קדמן שמיני
 עזרת / וכבר גפרתי לך מחזקתם הין עושים גם בשמיני עזרת של
 היה ביום שבת שהין קוראים הקדמות / ולא הין קוראים פרשת וגדת
 הברכה / הפך דעתינו //

בחתך חמשים לעולמות הם יוציאן סת קוראים ופרשת לך לך מן ויהי
 אלהים אל אברהם / עד סוף הפרשה / הפך קורא מן ויהי אלהים
 עד בית וביעב / לפני עד חומה יהין / שלשי עד אב הילך עד לגרען
 אחריו / החומה עד דבר אתן אלהים / השושבין עד מחולק אתן עד סוף
 הפרשה / ואם יהין שני שושבין יניח אב הילך / לו החומה / ויקראו שני
 השושבין / ואחרי בקדמות חזרים קוראים פרשת השבוע / פה ולפי
 וישראל ואב הילך //

בחתך חפה / קורא הפך ולפי חפשת היום פחמה / והתן קורא
 שני ואברהם גין בא בימים כמו שבארנו //

בכל אלה הקדמות שכתב / אין חפשיהן בך / כי אם בימים טובים

שבת הסוד חוללכה / המעשה בחולל המועדים אין מפסיקין בהם / ופוחין
הנה מפסיקין שוש אשש ב"ה / וגם בחולל דיונים לפי מנהג קצת קהלות
כיון שמכרת

בשבת קורצת קריאות יותר מאחת ביום אחד / י"ט מומנה קהל-ות
שמפסיקים כל המטרות של כל קריאה וקריאה / ויש
מנהג שמפסיקים הקריאה שבאה על המעט כיון שמכרת / והאחר
שאני להפסיק המטרות הקריאה שגוראת באחרונה וקריאה בזה
מזה שמעטן מותרת להראות המטרות הפרשה האחרונה מהפרשיות
הבטלות

בבב אל הקריאות שמכרת וסדרת כטיקרה להיות קריאות יותר
מאחת / ואני להיות לענין הקריאות / ואיש מסודרת בתורה
כסדר הקרבנות כדי שנסדק גם אנהגן ככה לקראן כסדר הקרבנות
וכן דעת החכמים ע"ה שלא סדר הכתוב בקרבנות / וכבר חמג
זה הענין בסדר התפלה / כי הם יוקרימים תפלת היום כפי סדר
הקרבנות / וכל זה חוץ מינס הכפולים אם יהיה בינס השבת כיון
שידעת שקוראים מעט ינס הכפולים ודע פרשת השבוע //

לעבב הקריאות תחלת הקריאה היא לבבן / וביום שמעל שמושלם
הבין / האחר הבא אחריו מתחיל מבלתי שינהו כוח בינהם
אז שיכפיל

או שיכפיל וישגל אותו / וקחל מזכרים מוטבע בפסוק האחרון שקרא
האחד / ומתחיל וקרא הבא אחריו מואותן פסוק שהשלש הקורא הקורא
לר / ומדמה ליה קדמות לקרא גם המפטיח מוסק חבר לה
שלש פסוקים או יותר או פחות והוא ישלש אותה / או משביע מושלש /
ועוד קורא גם המפטיח ומטה פסוק א' או ב' או ג' מוסק חברטה כדי
לחבר אחר הפרטה גם המפטיח / וכן הוא המנהג היום בקה' יוצרים
וכן הוא לאחיה ב" / ולתתם לה המלכה בגד המנהג / ולכן הכרחי
להורות הפסוקות הקורא השביעי שישלש חלק מהפרטה בסופה לקרא
המפטיח שהוא המושלשמה לדעתם / ואם שלשמה השביעי מה יקרא
המפטיח מוסק חברטה //

כל אלה המפסוקות שגברם בכל הקריאות / הן בהיות הקריאות שבעה
בין וכו' וחמשה עולים שכללם / אומה הם יהיו הקריאים
שלשה עולים לבד או אחד / כדי שיהיה המפסוקות ה' או ג' כפי
המנהג הקדמות / ובפרט בקריאת החכם והמועדים שהקריאים יהיו
חמשה לבד כפי מנהג רוב הקהלות / או שלשה כפי מנהג קצתם /
והקורא יעשה כראונו לחבר שתי המפסוקות ב' פעמים ולעשות ארבע
המפסוקות חמשה / או לחבר שלש המפסוקות ב' פעמים לעשות שלש
כדי להיות השבע קריאות נעשות ה' או ג' כהנהגה ירכה החמץ הקורא /
וכן הם יהיו

וכן אם יהיו קרואים יתר מטבעה כמנהג הקהל יחלק הקורא הפרשה כפי הקוואל
ויפיו שלל קרא פחות משה שפסקים

וכבר גברתי לך כיון פעמים שקראת המוסף אין ראוי לקרוא אותו כי אם
הבין לבדו כי הוא המקריב , המעשה אינו הרבה קוראים אותו בן
ולפי ישראל , ודעתינו להפך , כי אע"פ שהקרבן לא יוכל להקרבה מאלת
הבין במחן המוקדש , ובקריה קורא כל ישראל אין חשש , המעשה אחר
שקראת המוסף הוא גבר להפך , ולכן היותר ראוי לקרוא אותו הבין לבדו ,
המעשה אם יקרא אותו עם מופת הבין אין חשש ואין עורר

וכבר שנמשך המנהג לקרוא בתורה בתחלה הבין , אם יהיה שם בן ,
והוא כדי שלא תהיה קטטה וחריבה בין הקהל , לכן הבין
יקרא קודם הכל כי קראת התורה גדולה ופבודה אין כדונתו , ולכן הקטן כל
אחר שנחב בית שני והסבירו להיות הקורא הראשון בן והשני לפני ושלש . ש.
ישראל , כי הם מורי התורה , ובזה שקטה הארץ ממהלוקת , ולא שהוא הסור
לקרוא ישראל התורה בתחלה , כי כל ישראל הברית בה כהן , וכבר ידעת
שאחרון החכמים שמואל תלמיד חכם עדיף מוכן גדול עם הארץ , ואפילו
שיהיה בן משה כשר , יוכל ישראל לקרוא קודם חמור , מבלי שיתחיל הבין
לדעתו , ולא יהיה מעט על ישראל , לבד שהוא נראה במבטל מנהג
שאין דת תורה אלא הוא על כל השלש בן הקהל , הלא תראה כשליש בן
אין יש בן הקהל

או יש כהן הלל בקהל מוא , ישראל תלמיד הכר קודם חזון כיון שתרצה
 זה חזנה בכל הקהלות , וראה גדולה יש לכן ביום שחזרנו בקריאת
 כהן או ישראל בתורה , ואמלן שהיא קריאת קרבן , מוא שחזרנו כלל
 החכמים נ"ה בתפלה ערב ובקר שהחכמים כלם הודו והסבירו שאנחנו
 שכל אחד חייב הנה להתפלל יחידי ולתפלות אצל בוראו ית"ע כ"ה אחר
 התפלה שאנו נותנים עם הכלל בבית הכנסת ערב ובקר שיהיה
 תפלה כלל הכבוד , היא תחור הקרבן שהוא עולה תמיד שעליו נאמר
 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים , וידוע
 שתפלה הכבוד מתפלל בה כל איש , ובה פרשת הקרבן , וכן המנהג
 בשאר תפלות השנה שבין תפלת הקרבן ל"ה פרשת המוסף של יום היוקדש
 ואין מתפלל כהן או לוי לבד , אלא כל ישראל הברים הנשים והגוים
 אשר עליהם עול המצוה , ואף הקטנים מתפללים , והלילה שיהיה עליהם
 עול כלל , שהם אנהן גוברים עניי הקדושות אין להם חלק בקריאת
 אותן , אף שנאמר ונשמה ברים שבתיהן , והקדש זונן על המזבח
 תורתן וללמוד , שנאמר ושמעת לבנך ודברת בו בשבתך
 בביתך ובג' , וכתוב ולמדתם אותם את בעבד וגו' , ובזה יקוים
 אנהן חזון ית' שכל מצות עשר שנאמר למען יראו ימיכם ויהיו
 בנכם וגו' , ואף יסעך מאמר חסד התפלה שכתב בקריאת שכן
 יראה ב' פסוקים

יִקְרָא בְּפִסְקֵי וּלְפָנֵי ד' , כִּי כוֹתֵנוּ מֶלֶךְ הִיא שְׁלֵשׁ יָפוֹת בְּקִרְיָאָה כְּהוֹת כּוֹגֵה
הַמִּסְכָּר , וְאִינוּם הִתּוֹסֶכֶת יִכְסֵּר , הֵלֵךְ תִּרְחֹק שֶׁהִי שְׂרָאֵל כַּעַם קְדוֹשׁ שְׁלֵשׁ
פִּסְקֵי וּפְסֵעַ אַרְבַּעַ וּפְסֵעַ יוֹתֵר כְּדוֹן שֶׁהוּא יָדוּעַ בְּקִרְיָאָה , וְלֵאמֹר תִּחְלֹץ
בְּשֵׁם קְרִיָּאָה שִׁיקְרָא קְדוֹשׁ כְּהוֹת הוּא פִּסְקֵי כִּי כֵן יִסְכִּיחַ דַּעַת כָּל
חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת קְדוֹשִׁים לְכָהוֹת שְׁלֵשׁ כֵּן וּלְפָנֵי וִישְׂרָאֵל וְשִׁיקְרָא
עֲשֵׂה פִסְקֵי לִהְיוֹת חוֹטֵן שְׁלֵשׁ , הִדְאִטֵּן וְהִדְאִטֵּן כֵּל אֶחָד שְׁלֵשׁ
פִּסְקֵי , וְהִדְאִטֵּעַ אַרְבַּעַ פִּסְקֵי "

חִיבֵי הָאֵדֶר לְקִדּוּשׁ וּלְעִמּוּד מִדְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁהֵיוּ וְשֶׁעָתִיד לִבְטֹחַ וּדְבָרֵי
בֵּס , וְאֵם הַשְּׂכִימִים לְקִדּוּשׁ בְּדְבָרֵי תוֹרָה חִיבֵי לְבָרֵךְ בְּתַחֲלֵה וּבְאַחֲרֵי
כְּמוֹ שֶׁהָיוּ הַחֲכָמִים עַל בִּסְדוֹר בְּקִרְיָאָה הַפְּרָשָׁה בַּשַּׁבָּת שְׁמִיחָה לַעַם בְּפִסְקֵי
שְׁמִיחָה לְאִשׁוֹר הַתּוֹרָה , וּפְרָשִׁים הַפְּרָשָׁה בְּבִרְיָן וּמִשְׁלֵחִים בְּבִרְיָן ,
וְחָה שֶׁעָשׂוּ כֵן בְּקִרְיָאָה הַתּוֹרָה וְהַפְּרָשָׁה בַּשַּׁבָּת יִלְקָה רֵאִיָּה בְּכָל עֵת שִׁיקְרָא
הָאֵדֶר בְּתוֹרָה שֶׁחִיב לְבָרֵךְ בְּתַחֲלֵה וּבִסְפֹּךְ , וְכִדְרָא מִהֲעֵין בְּפִרְקֵי ה'
מִתְחִלָּה הָא' " וְאֵין לְהַחֲדִיךְ וְאֵין הַפְּרָשָׁה אִם קָדַם פְּרָשָׁה שְׁלֵשׁ אִם קָדַם
מִדְּבָרֵי תוֹרָה , הֵלֵךְ תִּרְחֹק שֶׁחֲסִידֵי הַתַּפְּלָה יִקְרָן בַּעַת שִׁיתְּמַלֵּל חוֹסֶף -
הַיִּנֹס בְּכָל יוֹם מִנוֹעַד שֶׁהוּא עָנִין הַיִּנֹס הַזֶּה שִׁיחֲמִירוּ בְּתַחֲלֵה ה' בְּכִיּוֹן
גְּדוֹלָה , בְּרִיךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' , כְּמוֹ שֶׁהוּא כְּתוּב בִּסְדוֹר , וְהֵכָּה יִאֲמָרוּ
עָנִין הַיִּנֹס הַזֶּה , וְחֻמְתֵּי בְּכִסְיָה לְעוֹלָם , וְכֵן יַעֲשֶׂה בֵּיתוֹ הַסְּפָרָה
שִׁיתְּמַלֵּךְ

שיתחיל בברוך ויהתחנן בברוך / כי הספירה מלפני עשר מן התורה לספור
 שבתות ושבעות וימים / הנה כל מה ראיות הקדוה שהכבדים על הייבן לצד
 קודש קדוה דברי תורה / ולהר התימון הקדוה / וכן הייבן לצד בקדוה
 שזע עם חלכות שמים בארבע הודאות / וחזוין מה המלא בתכלית
 ערב ובקר שתקנו החכמים על בסוף חלכות שמים לעומר ברוך
 אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם

ומה / וקודש מזה שחוקמים

חלכות שמים בברוך

לעולם אמן

וארען

החלק השני בכתבת התורה וסדר פרשיותיה הסתורות והסתורות
 ובאורן / ולפנות השירית השמים שבה / ומה שינוסך
 למה / ומה חלקן יחלק לשבעה פרקים

הפרק הראשון בבאור הקדמה / בה יודע שהתורה לא היתה נכתבת
 לכל איש ואיש / כי אם לחדשים / וקודם חלק בדרוש
 מה / אחרים הקדמה אחת / ואחרי אבוא אל היובל

ונתחיל שידוע מספרי מאמרי המבואר כי התורה הלא היתה הכתובה
 בסוף לא היתה נחמדת לכל כל איש ואיש מישראל / כי רחוק

ומתן ישראל שהיו תורה התורה היתה נחוצה , ככתוב וכתוב חושב את
 התורה הזאת ויתנה אל הכהן בן לני הנשיא את ארץ ברית ה' ואל כל
 מקט ישראל , ולכן נתיבן בחופות עשה לקרוא כל התורה נחב כל
 ישראל אנשי ונשי וטף ומביר נחב הסבור בבואם לראות את ענין ה'
 כדי שישמעו וילמדו לעולם את ה' ולשכונם בארצות הקדושים ומשפטים בתנאים
 בתורתם ית' ולעשות ככל הכתוב בו , ולא היתה חזקת עשה לכל איש ואיש
 לכתוב ספר תורה לעצמו , כי אם לכולם ששכנו והיה כשבתו על כסה
 חזקתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר חלפני הכהנים
 הלויים , והיה עמו וקרא בו כל ימי חייו ועד , ובאחרו את משנה התורה
 פרוש תורה שנית , כחן ופסג חשנה שפרושן שני , גם מהסבורים
 שבאו בבואם לראות שלח היתה חזקת עשה לכל איש ואיש לכתוב לו
 ספר לעצמו , וזה שכתוב בדברי יאשיהו הנביא שאמר ויאמר הלוי הן
 הבהן הגדול אל שפך הסופר , ספר תורה חזקתי בבית ה' וקרא שפך
 את הספר וילכו אל הנביא ויקראו לפניו , וכשמוע הנביא את דברי
 ספר התורה קרע בגדין , ואחרי הלך חלף בבית ה' ויהסס אלון הכהנים
 והבאים וכל איש יחיד חזקתו ועד קטן וקרא באגרת את כל דברי
 ספר ברית ה' ויכרות חלף ברית עמו לפני ה' ללכת אחריו ולשכונם
 חזקתו ועדותיו והקדושים בכל לב ועל נפש , וכל הספר ועל ית

הכסה כחן שבתוב שם בדברי ביהש יהו הכולך / ויראה חפלה מה שלא היתה
 התורה מחפאת ביד כל איש / ואם היתה ביד כל איש / היתה מחפאת גם בגולת
 בית ה' / כי דבר שמחפא לרוב העם / לא יעדר מחפלה / גם מדבר .
 עגרא הכן הסופר ע"ה יודע הענין / ואם היתה מחפאת התורה ביד כל איש
 לא היתה נשכחה התורה כל כך מישראל חפלה / אחש חפנה שלי
 היתה מחפאת ביד כל איש מיהידי סגולה לכן לא נשתכחה תורה
 ובעיקרם עגרא הכן הסופר ע"ה שהיה סופר מהיד בתורת משה אשר נתן ה'
 אלהי ישראל / והכן לבבן לדרוש את תורת ה' ולעשות וללמוד
 בישראל חן ומשפט / נאספן אליו כל העם באיש אהד ואחח לן להביא את
 ספר תורת משה אשר צוה ה' את ישראל / ויביא עגרא הכן את התורה לפני
 הקהל / ויפתח עגרא את הספר ויערוזו הכהנים והלויים הרובינים את העם
 ויקראו בספר תורת האלהים חכמה ושם שכל ויבינו בתקרא וילמדו להם
 החקרא והכרוא והבינו כל החכמות / כהשר היה מה חנה קדיון / באשר
 צוה משה איש האלהים / קם עגרא ובית דינו עם נביאי הגולה והתקיינו
 להיות התורה נכתבת ונתנת לדי כל איש בחור וישיש טף ונשים כדי שלא
 תשכח מן ארע הקדש / ואם באמן החלבות נשתכחה / כל שכן משנכנסו
 ישראל בגלות שנתחדש חקן ונביא

ולכן חייב כל איש ואיש לכתוב לו ספר תורה ולהיות עמו / כי בזה יתקיימו

חכמות השם

הנפשות השם כתובים בו / כי בעל הזמן נהנה ובהנהגה ולנויים אבדו ותורה
נכרתה ונפלה / ועצה נאבדה חזקתה / ואם לא תהיה התורה נהנה לבל
אדם שתהיה נמצאת עינו / איך ידע דרך לו ילך / ויהיה העדר חפצות
התורה כויד כל איש / סבה להעדר חפצותה / וגם הפך מה שבעה התורה
האלהית / והנה אם הוא ית' פנה לנביאן יהושע ע"ה שלא יסור ספר התורה
מבן ויהיה בו יומם ולילה / כ"ש לאיש פשוט הוא מלכתו / שכל אדם שבט
ישראל כונה חייב להגות בה יומם ולילה / וגם לא יהיה ולא יתקיים אם לא
שיהיה ס"ת כתוב בידו כדי שיקרה בו וילמד לעשות הדין / וכמה סמורים
באן בדברי הנביאים שמראים שהאדם חוב עליון לעמוד וללמוד התורה
האלהית וחסד המה הנביאים המר גברו תורת משה עבדי וגו' //

הפירוש השני בפסוק בתיבת התורה / ואמר את הקדמה שהוא אל המצאן
ומהמר " מן המעקה החטא שטת שיש לה סינוע יגן
התורה / שהוא חוב גדול על כל איש ואיש מישראל לכתוב ס"ת וללמוד
כדי להיות עמו בביתו ולקרוא בה להבין התורה והפירוש / שגם הוא הקד -
מועדה עקרים האמונה שהפסח ההכחיס ע"ה בספר יהושע / כי בגו' יגדיל -
תורה ויאדירה / ותקיים כונת מלכות ית' בקצת הנפשות והחקים והתורות
והחשמים / וכן כתוב בעצמו ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושם
שכל ויבין בתורה / ובה' אחח שמאמר ועתה כתבו לכם את דברי השיח
הוא חפצת עשה

הוא חזות עשה לכל איש ואיש לכתוב לו סֵת לעצמו / שהבונה כתבו לכם
תורה שיש בה שירה מן / לפי שאין כותבין את התורה בראשית כרשית / והבחינה
בדמיון כפשוטן השירה לבד שהיא ליידי / אף שלפי משט הכתוב באחרו כתבו
לכם / הוא למשה ולעשרת הדברים ולא לכל איש ישראלי

והחכם האלהי מורי ה"ר אליהו בשי"י מל אחר בפרק ב' חזק ב' בענין
התפלה בספר הנכבד אדרת אליהו מל / וכן היב על הכבוד
לפני בשווי בקנין סֵת בכתוב ועתה כתבו לכם את השירה הזאת / הטעם בכתבו
לכם התורה עם השירה / כי לא יתכן להיות הדבר בעד השירה לבד שהיא
כרטיס אחת כי כל התורה כסדר עכל / הנה א"כ לפי דעת כלל ישראל הייב
כל איש ואיש חיישראל לכתוב סֵת לעצמו להגות בו יומם ולילה ולעשות
ככל הכתוב בו / ואעפ"י שרמזו לו אבותינו סֵת / חייב הוא לכתוב חש"ל
כדי שתהיה חבבה בעיניו ביותר / ואם כתבו בידו אשרו / כי הוא כאלו
קבלה מהר סיני / ואם אינו יודע לכתוב / אחרים יכתבו לו / וחייב להגותו
מספר חדשים / וכל מי שמצא סֵת שכתב גדולי מורו / ואפילו אם מצא אותו
אחר כשנפל בידו סֵת יהטב לו כאלו הוא כתבו בידו כלו "

והלומד היא חזות עשה לכתוב לו סֵת אחת לעצמו בשיחולק שגמור והיה
בשבתו על כסף מחלבתו וכתב לו את חשנה התורה **אליהו** הזאת /
ואינו קורא בו עד שיעהוון הכתובים הלויים היטב שלא יחזק בה שגב וטענות

באותיות או בקוד / ואינן קודם בפת שיהיה לך כשהיה הדיוט / ולפי בפת הנשאר
לך ירושה ממלך אחר מאביו או מקדושו / ששומר וכתב לך / והיתה עמו / וקרא
בן / והספר הנשאר לך בינושה יושביו בבית גמין / וגם שכתב לו שכתב לך
אחר ממלך יהיה עמו תמיד / ואם יצא למלחמה סת עמו / יוצא והוא עמו /
יושב בדן והוא עמו / חסב בסעודה והוא כעבדו ששומר והיתה עמו וקרא בן
ל יחי חייך / ולפי יסור מעמון אלפי בלתי / וכשיכנס למורה או לבית הכסא
או לשון על מטה / ואחרו ב"ה מלך מלך היה לו סת קודם שימלך כרץ
לכתוב לך אחר ממלך שש ספרי תורות / אחד חסדו בבית גמין / והשני
יהיה עמו / תמיד לפי יסור מעמון אלפי בלתי / ובכנסת למורה ולבית הכסא
ובעת שיטע על דושתן //

ספר התורה שכתב משה רבנו ל"ה חפץ הבורה כתבו / ומבראשית
עד לעיני כל ישראל משה כתבו ששומר ויהי ככלות משה
לכתוב את דברי התורה האלה על ספר עד תום / ונתנו לכהנים הלויים
והנחום בבר ארץ ברית ה' להיות לעדות למעתיק ידות מלך להחליף
אות אחר / והנה להם הכרסא והכרסא כיון שחמד לישראל שירת האל
ששומר ולמדה את בני ישראל / כלומר שילמדו הדבור / שיחה בפניהם
שירעו הכרסא / והנה חסדו הוא יצא כל סת שיכתב ממלך ולפי
הנה או חסדו אחרים מוה"ר שחפץ חסדו ע"י הכהנים הלויים / והנה

כתוב ספר התורה וזאתי בבית ד'

עזרא הסופר הכין ע"ה בראותו שישראל נכנסו בגלות והתורה חשכה
 והחכמה נסתתרה והחכם האין נבואה / נקד התורה בנקודות
 שהם חמשת הקלות שזוהם חמשה חלפי הנקוד והחשתיים להם / והם הק"ף
 והח"ל והה"ך והכ"ז והש"ך / והם ק"ף א"י א"י הנקראים חלפי הנקוד /
 והפ"ה והס"ל והט"ך בל' וא"ן החטף / פ"ה והט"ף קד"ף והט"ף סג"ל והט"ף
 והם ח' ח' ח' ח' ח' / והם הנקראים חשתיים / והוא ג"ל שם הטעמים כגון
 הפ"ה תל"ש ג"ל ש"ס א"ה ש"ס ט"ס פ"ס ג"ל ג"ל ג"ל ג"ל
 א"ת ג"ל ג"ל ג"ל ג"ל ג"ל / שחשבה י"ב ומשתיים טעם /
 והם שופר טעם / שופר כדל"ה / שופר חו"ה / שופר קד"ף / חל"ה ח"ה
 חל"ה / חל"ה / דל"ה חל"ה חל"ה / וזוהם שהם נבנים ואינם נחנים
 לא עם הטעמים ולא עם החשתיים / והם סג"ל הענין / חק"ף כס"ף חל"ה /
 גמ"ל שופר יתב ט"ה חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף / וכדן חשתיים
 אשר לטעמים שהם בשלש הספרים חש"ל אי"ב חל"ה / והם הצבורית
 שוכב חל"ה / והוא ג"ל חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף / הגכ"ר
 חכמי בעל הקדוק / והוא ג"ל חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף / ושחל
 וט"ה ט"ה / כי בלתי ל"ה יתן הענין ויבטל הלשון כמו שהגכ"ר החכמים
 והם פרוש לתורה וחוריס לדיעה / והוא ג"ל חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף חק"ף
 והפתיחות

והסתוהות / כי הם כסימנים והמבלה לדברים שגה חפץ להקטת הענינים
ולדעתם / כי הבלתי מושגל לא תקיפם ידיעה / וכל מה כפי מה שהיה
מקבל מהכחם מורי הכנה איש חפץ איש עד חשה חזקה שלמד כל
התורה להם בנקודיה ובטעמיה בדבש דבש וברכה רבה ובנקודיה ירין
ושמאל כחן שפון הקבה //

ואחרי החכר רבן יעקב ב"ר ראובן בעל ספר העשר בפרשת שופטים
בפסוק ופתב לו את חשנה תורה גל את חשנה עברא שית עד
לביט כל ישראל / והיא שנת כגו כמותה בלל חלקם / ואמר על ספר הזה
עליון והוא קונסציוס / ולל יקרא בה עד שיבדקוה הכהנים בטוב שלל ימצא
בה שגג וטעות באמיתות לו בנקוד עפל / והנה מדברין נראה שיתקרת
המלך היתה מתקדמת כפי מה שלמד חשה חזקה הנקוד לכהנים הלגים /
ולחך שאמר להם כמותה בלל חלקם / נראה שכונת שיתקרת חשה שכתב
לעד והושח בלל הארון היתה מתקדמת כדי שלל תשכה קדימה ונבונה //

וכתב החסר הר"ר יהודה האבל בספרו אטל הכפר באלפא ביתא קע"ג
בדבור גבור גל / וספרי התעודות ראנין להיות נקדדן בנגון וטעמים
כי נה דשגמים תודיעם ברור דבר בלל שהכרנו / וסחוק וחוכמת
וענן מענן בבורם / ופסג וש / כי בלל נקוד וטעמים לל נחש אלהינו
יתעלן מושפחין בשחק וארלך / על כי חכתב אלהינו קרות על חלקות

ככה הין

ככה ה'ין חללים בכתובת בנקוד וטעמים / ולא הפרים חקודס וטעמים —
 ככתוב תורת ה' תמימה וגו' / כי בלא חמשת הקולות שהם חלכי הנקוד ללא
 חולד חלל ואלה תעמוד בפה ואלה יודע מה היא כי אם בטעם חקודס וטעמים
 וחלדס נגד האותיות והכתובה והלשון והנקוד והטעמים לברר הלשון לשון
 קדש אלהים יתעלה תשבחותיו כי בלא הם לא יולדו חמשת הקולות / ואם אין
 הקולות בטל הלשון לשון לא קדש אלהים והגיונו נביאך ע"ל / והנה
 החכם ג'ל החיוב הוא חריש בחשלים ובאר כי שלמות התורה ותמימותה היא
 בנקוד ובטעמים / והנה יראה מדבריו ג'ל שהוא ית' כמו שכתב התורה
 ע"ש למה ע"ה ככה נקדו והטעמים והטעמים בכל ענין והסידור חלל כל
 הסדר ע"ה שפנה ע"ה "

הנה הכלל העולה למן חנה בן שמחה ע"ה נקד והטעמים התורה / בן
 שמש ע"ה עצמו ששה כן / הנה כלל חקודס שהקדש למד
 למשה הנקוד והטעמים וגולתם / והוא למדס לישראל / ובפרט למורי התורה
 הם הפהים הלונים / ולמד להם איך יברסו אותה ואח"כ למד להם כרושה /
 שחמור בעד שירת האגמ ועתה כתבו לבר את השירה הגדת ולמדו את
 בני ישראל שיהיה בפניהם ליועץ יהיה לי השירה הגדת לעד בבני ישראל /
 והנה אם למד להם הכרסא ופירוט השירה שאין בה שום חזקה / כל שכן
 על התורה בכללה / אף שחמור שהשירה היתה לעד / ככה היתה כלל התורה
 לעד שגמור

לעבד שטאמיר לך און ספר תורה המד ושמות אונזר מבר ארון ברית ה' אליהם
והיה שם בך לעבד / ופריך היה למשה ע"ה לעמוד לישראל כלל תורה בטעמים
ובתורה חכמה והפירוש / אף שכתוב וכתוב משה את התורה הזאת וכתב
אל המעשר בני לוי המושבים את ארץ ברית ה' ואל כל מקום ישראל / ויש
משה אתם לאמר חקך שבע שנים במעמד שנת השמיטה בהם הסכר /
בבוא כל ישראל לבוא את משה ה' אליהם במקום אשר יבחר תקרא את התורה
הזאת נבר כל ישראל בלתי / והנה יהיה חבל זה שהיו מלמדים להם
הכרם והפירוש כמו שלמד להם משה ע"ה כל שנה ונהלך / ולכן ספר תורה
שקוראים בין בתקון כל שנה וטעם / אע"פ שאין מנהג ומנהג ומוטעם
קדוש הוא / כי הקורא קוראן פקודת פקדו הוא מנהג ומוטעם / ואין שירות
הקריאה ותקנה אלא מבר הקורא אם הוא יודע לקרוא היטב או לא / הלא
קראה שאע"פ שיהיה הספר מנהג ומוטעם / ואין הקורא הבין שאין יודע
קצת מהטעמים או רובם / וכן הקורא יטעם בפרש ואל יועיל לו הטעם
והקורא אע"פ שיש הפרש לעולם בין המנהג והמוטעם / ובין שאין
מנהג ומוטעם / וכן קראה כשהקורא יודע לברוס לא יתנוס בנקודות
בטעמים והוא קורא בפתח בלתי מנהג ומוטעם בתקון כל שנה וטעם
ולכן נתיב משה לעמוד לכהן הכרם והפירוש / והמעשר לכל
ישראל / בין לדעת האומר שהתורה שכתב משה ע"ה היתה מנהג ומוטעם

ומוטעם

והוא שיהיה רובין לדעת האומר שגזרה על שם הנקוד והטעמים
כדור שהיה חלוקה מרובן איש חופ איש עד חופ רבנן על " "

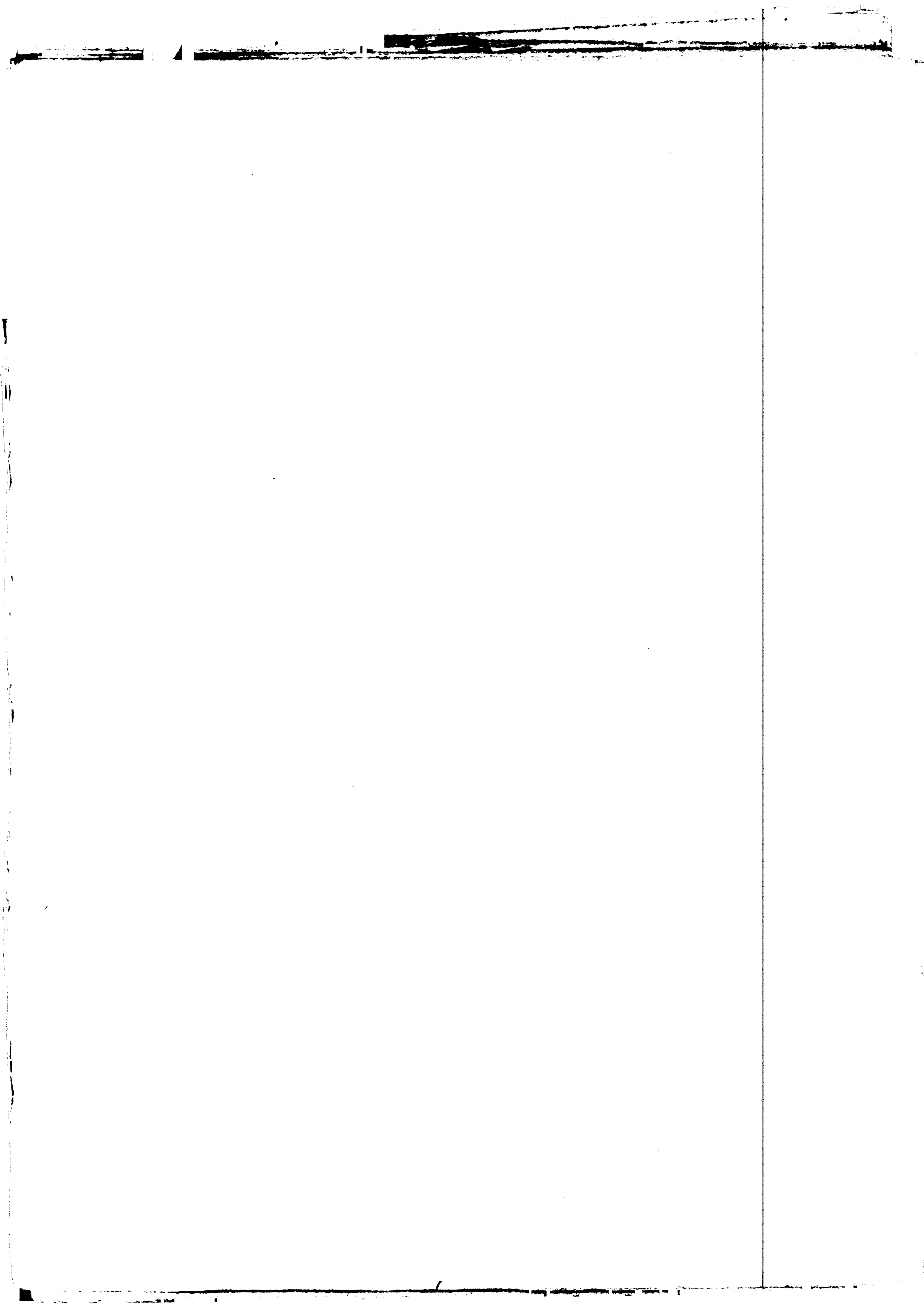
כל ספר שיכתב ראוי שינוח שלא יחצה בו שניה הנ שעות
וינוח בנספר אחד חופה או חופ איש יודע ורובין
ואמרו הראשונים חופ ספרים ולא חופ ספרים "

כל שיכתב ספר חופה כדרך שלא ידביק אות באות ולא יחסר
ולא יוסיף ולא יפסיד בזה את האות ולא ישיג

הסימנים ולא יכתוב החלף הסר ולא יחסר חלף ולא יפסיד חר
ולא יחסי כתב / ולא יכתוב הש ינות בדרך שאר התורה ול
שאר התורה בדרך הש ינות / כי כח שר הם כתובים לכן היום /
ככה היו כתובים בלוחות שכתב לכן הקב"ה על עץ החמר והין ראוי
להחליף שם ענין חופה שכתב ית' על' שלוחי "

הכותב סת' על גבי עור בהמה היה ועל מזה טעמים יא' על
גבי עורות שהוראות שאינן מעובדין / או שכתב על
עורות מעובדין שאינן מעובדין לשם סת' הרי הוא פסול והין ב
קדושת סת' / וכן הכותב סת' ובשעת הכתיבה לא היתה לן בונה וכתב
אגבית שם הקדש מן האצרות שלא לשמן פסול הוא / לכן הכותב חת
השם אצלן שישל בשלמה חלק ישרא לא ישיבנו היה כותב שם
שלא שחור

שלשה שמות חפסיך ביהם ומשיב / כל הדברים שפסלם פסל תורה חזק
 שכתבן ואשר נאמר יש לי דאיה וסמך מן הלוחות על דובס כהן
 נאמר בפרק ששי אר יעמוד האל / והאשר יש לי בהם רומ מן הכתובים
 כחן שתשמוע / יש כחן דברים שהגכיר / והכרנים הראשונים
 בספריהם בכתבה ולא אחרים אלא לדוכה מן הדוכה / ויש מזה שנהג
 הסופרים בהם קצתם מוכר קדושת התורה וקצתם מוכר יופי ותקן להם //
 אגמור החכמים בספריהם סוף שכתבו בלש שרמט או שכתבו חקצתן
 על גמול ומקצתן הקל פסול / אלא הן כלן על גמול הן כלן על
 הקל / והנה הוא כמו שפיר / שלש עורות הן אכל בעל הלשון גמול
 וקלם ודוכסוסתוס / כיכר לוקחים עור בהמה הן היה ומעבידים השער
 מוחן תולה / ואחכ מעבדין אותן בקמה / ואחכ בעמבה וכיוכא בן /
 מבין כי את העור והקמים הוסי / וגה הוא הקריה גמול / ואם לקח העור
 אחר שהעבירו שערן והלקח אותן בעבין לשער כמו שהעבדנים עשין ער
 שיהיה שער עורות אחד דה הוא שחמול השער והאחד עב והוא שחמול
 הבשר / ועבדן אותן ביולה / ואחכ בקמה / ואחכ בעמבה וכיוכא בן /
 הנה הלך שחמול השער הקריה קלם / וגה שחמול הבשר הקריה דוכסוסתוס /
 הלכותב סוף בדיון שאינן עומד אצל הוא נחמך פסול / הבודק את התורה
 כלשון אחר גולת הלשון והכתבה שיש לכן היום שהיה בתיבה

אשורית בפר דעת קצתם / או כתיבה עברית שבה נתנו הלוחות בדעתנו
 הנה הוא פסול / כי אדם פסול מן הדמיונות ואדם מן הדמיונות ועוברת מן עבר
 ואותם שכלם נזכרים שלשון הקדש הוא לשון עברי / וכן הכתיבה הנזכרת
 אחת היום היא כתיבת עבר שבה נכתבו הלוחות אבן אשר נכתב עליו השם
 התורה שנכתבה על ידי בני אדם וכן אפיקורוס אר"י שאר בני הפסולת שאין
 מואמין בדת משה ע"ה היא התורה / וזו שכתב היריעות של ס"ת בדבר
 שמה פסל התורה / ואין בן קדושה אלא הנה כחומש / עוד אחת כיכר
 כותבין ס"ת / כותב כתיבה חזקה נאה ביותר / וינה בין כל תיבה -
 ותיבה במלוא אות קטנה / ובין אות לאות במלוא חוט השערה / ובין כל
 שטה ושטה במלוא שטה / ואורך כל שטה ושטה שלשים אותיות כדי
 לכתוב למשפחותיכם למשפחותיכם למשפחותיכם שלש פסוקים /
 וזה הוא רחב כל דף ודף / ולא תהיה שטה קצרה ואחתה כדי שלא יהיה
 הדף פאגרת / ולא ארוכה יותר על זה כדי שלא יהיו עינינו מוטטות בכתב "
 לא יבוצעו הכתב חפז הקוק שבין פרטה לפרטה / נאדמה לן תיבה
 בת החמש אותיות כותב שלש בתוך הדף ושתי האף לדף /
 ולא יעשה בהפך זה / לא נשאר מן השטה כדי לכתוב שלש אותיות /
 מנהיח המקום פדני וזהוילי מיתחלת השטה / נאדמה לן תיבה בת שלש
 שתי אותיות לא ירצה בין הדפוס אלא יהאור למחלת השטה / נאדמה לן
 בתוך השטה

בתוך השטה תיבך בת אשר הותיות או פחות או יותר ואלה נשאר מה שטה
כדי לכתוב את כל בתוך הדף / אם יכול לכתוב הפיה בתוך הדף ואל
יחפיד הוך לקד כותב / ואם לא יניח המקום פני ויתחיל מראש השטה //
ביך כלל הנמש וקומש הנחמשה הנחמשי תורה מנה הרבה שטיס פנינות
כלל כתבך לא פחות ולא יותר / ויתחיל הנחמש ויתחיל שטה
החשיית / וכשיבמור את התורה פריך שיבמור שטה שבסוף הדף /
ואם נשאר מן הדף שטין הרבה יוקצר ועולה ויתחיל ויתחיל השטה
שבסוף הדף / ויגהר באותיות הדולות ובאותיות הקטנות / ובאותיות
המקדודות ובאותיות הנחשונות / כפון הפהין הנכפפות / והאותיות
העקומות כמון שהעתיקו הסופרים איש חפז איש / ויגהר בתחיל ובחמטן /
יש אות שיש עליה תב עליה ויש אות שיש עליה שבעה תבין / וכל התבין תן
כזורת גיטן דקיס פחוט השערה / כל אלמ הדברים שנאמרו בספר
הקדמנים לא נאמרו אלה למכר מן המנבחר / ואם שטה בתקון גה או שלא
דקדק בתבין וכתב כל האותיות כתקון או שקרב את השטין ההקוות או האריבין
או קצבן / הואיל ולא הדבין אות באות ולא החסיר ולא הותיר / ואלה הפסיד
זורת אות אחת ולא שנה בפתיחות וסתומות הרי גה ספר כשר //

והנחלים הדברים שנהגו בהם הסופרים ולא נכתבו בספרי הראשונים /
אלה הם נודעים לסופרים / וסבל הירושקה הם בידם איש חפז איש

ואלו הם

והלן הם / נהגו להיות חזנין השטין שבכל דף ח"ה לא כמות מזה / ואם יוסף
 יוסף עד חזנין ששים שטין לא יותר על ג' / ושיהיה הר"ח ענין פרשה
 לפרשה כמות תשע אותיות אשר אשר אשר / ושיהיה בראש המש ששים
 למעלה חשיבת הים / הבאים / ביבשה / יה / חת / בחזרים / לו למטה
 מן השירה / המש שטין תחלת כל שטה כך / ותקח / אחריה / סוס / ויבא
 ויבא / ויהיה בראש השטין למעלה חשיבת האג"ט / ואע"דה / אחרי / הדרך /
 באחרית / להכעיסו / קהל / שש ששים / ולחזק חזקה הדוש ששים / ויבא /
 לדבר / אשר'הגאת / אשר / והנה כל אלה הדברים נהגו בהן למצוה מן —
 המובהק / ואם שנה הסופר לא פל התורה / אבל אם כתב החלה חסר הן
 החסר חלה / לו שכתב מזה שהיא קרי / וכתב בקריאתה / כגון שכתב יטבנה
 בחזקנס יטבנה / ובחזקנס פתח ובעפ"ל / וכו' לא בהם / לו שכתב
 הפרשה הסתומה פתחה לו הפתוחה פתוחה / לו שכתב השירה כשאר הכתב
 לו שכתב פרשה אחת כשירה חיי ג' פסוק / ואין בו קדושת פ"ת כלל / אלא
 הוא בחזקנס שחלחל בהם התינוקות / כי החזקנס יכתב איך שירצה האדם /
 מושגבסן יחלל בגלות וכתב כל אחד התורה כדי שלא תטבח יופי גרעס
 נהגו וחלחל בהם התינוקות חתחלת לרווקו יתחיל חתורת חשך / אחר שידעו
 חתוד והאותיות / ולא יכתוב כל אחד התורה איך שירצה כדי שילמדו לבנו
 קלם בקושרים קטן וקלם בקושרים גדול / ולא נחטף חתוד לכתוב

התורה בעד התענוקות על הספר ל"ב על גליון / ובאחרי על ספר ברוש גליון
כך כירש הר"ר יעקב בה"ר ראובן בעל ספר העשר / שגה הוא דונה ס"ת טבן קדוש
יתרה מן החומש / אלא על קונטרסים //

ספר תורה אינו נקרא ס"ת אלא אם יכתב בגליון / כי היה טאור הכתוב
וכתב לן את חומש התורה הגדת על ספר / ברוש גליון / וכן
הוא מסור בידינו מהדעתה המושלמת איש חפז איש עד גרף ועד מושק
רבנן ע"ה / ואם תכתב התורה בגולת גליון יקרא חומש ואין בו קדושת ספר
תורה כחן שילמדו בו התענוקות //

אמרו חכמים ס"ת שאינה חובה הסור לשהותו יתר על שלשים יום / אלא
יתקן או יגמל ואלא יראה / ס"ת שיש בו שלש טעיות בכל דף ודף
יתקן / ואם אין ארבע טעיות יגמל / ואם היה רוב הספר חובה והטא יט בו
ארבע טעיות בכל דף / ונטאור אפילו בכל דף אחד חזותן הטאור המוטב
אלא ארבע טעיות הרי זה יתקן / כמה דברים אמור ים אם כתב החלף הסר
שנחלף חלף חזותיות שטבה בין השטות הרי הוא פסול / אלא אם הסר הדיעה
ושלקה ופסד אחת פסד / אבל אם כתב הקסר חלף / אלא אם יש אפילו בכל
דף ודף כמה טעיות הרי זה יתקן מוטב שהוא בודר ואינה תולה / ובשייתקן
הספר הנה הוא כשר //

מזהיר לכתוב כל התורה כל חומש וחומש בכתב עכמו ואין בה קדושת ס"ת /
אבל

הבל לא יכתבו רובלך בבב' עבדך שיהיה בה כרטיסות / ואין כותבין רובלך לתימך
להחליט בה / ואם דעתך להשלים עליה הומט חותמך / כתב חמלה שלש שלש

תבות בשטה אחת חותמך "

מחלוקה להדבין קונה נבאים וכתובים בכרך אחד / וזמנה בכל הומט וחומט
ארבעה שטין / וכן כל נביא ונביא שלש שטין / וכן נבאים של
תרי עשר זמנה שלש שטין בין כל נביא ונביא חמש / וכל זה שלש ירכה
לחיתוך ולהפריד יחיתוך / והנבאים כך הם מסודרים / יהושע שופטים
שמואל הנביאים יחזקאל ישעיה תרי עשר / והדבין יחזקאל שכל
חרבן אחר חלבים שסופם חרבן / והדבין יחזקאל שסופו נחמה עד ישעיה
שכלן נחמה / וסדר הסופים כך הוא / רות תלמוד תיב חשן / קהלת שיר
השירים קנות איבה דניאל רובלת אסתר עזרא דברי הימים / וסדר הנבאים
של תרי עשר כך הוא / יהושע יואל עמוס עבדיה יונה מיכה נחום חבקוק צפניה
חנני גבריאל חלפני / וספר האיכות כן הוא / איכה ישבה בדד / איכה יעיב /
אני הנביא / איכה ינעם / גבורה / והם חמש קינות "

הזמירות אפס שם ספר אחר מכל ספר קדש הנא הוא חלק לחמשה
חלקים / ויהיה כל אחד ספר אחד / ודוד חלק על חלקו ככה
כמו שחלק משה רשע לחמשה חומש תורה / אחמס הם נחמס לחמשה
ספרים מכל ספר קדש / והספר האשטן חתולני הוא חמס חמורים וחלפני
אשרי האיש

אשר יהיה אשר לא תלך / הוא תהליך התהליך / וסוף סוף תהליך / והספר
השני הוא ללא תהליכים / ותהליכים תהליך / כליל תהליך / וסוף סוף תהליך
עב שיהיה כל תהליך דוד בן ישי / והספר השלישי הוא ללא תהליכים ותהליכים
תהליך עב תהליך תהליך / וסוף סוף תהליך / והספר
הרביעי הוא ללא תהליכים ותהליכים תהליך / וסוף סוף תהליך / והספר
והספר החמישי הוא ללא תהליכים / ותהליכים תהליך / וסוף סוף תהליך / והספר
כי לנגלה הסדר / וסוף כל תהליך תהליך / כלל תהליכים הסדר / והספר
וכבר תהליכים עב תהליכים ותהליכים לכל תהליך ותהליך / ודני לכל
התהליך ספר וספר מההמשך ספרים / והספר תהליכים ספרים / והספר
יהא / ספר דוד ותהליך וטיח הסירים ואיכות ותהליך הסדר / והספר

ספרים והספר תהליכים בכל התהליך החש השלמות //

הסדר תהליך ספרים בתהליך ספרים הוא הסדר הישר ויותר טוב ורעיון /
כי תהליך ספרים ספרים בסדר אחר / וכתבן ישעיהו תהליכים /
ואחרי יחיה ותהליך / וכן תהליך ספרים תהליכים / והספר
כתבן תהליך תהליכים בין תהליכים

והספר תהליכים תהליכים סדרים / תהליך תהליך תהליכים / והספר
בגמון / כי תהליך תהליך תהליך / והספר
שהם בגמון תהליכים / והספר תהליכים תהליכים / והספר
והספר

ואחריהם הברן נביאים תרי עשר ועשו אותם כאלה הם ספר אחד / בעבור
 שבואתם קטנה הברנס יחד כדי שלא יאבד ספר אחד מהם חכמה קטנה
 אם היה מיוחד בפני עצמו / וכתבום באהרנה חכמה שקבז גבריה ומלכיה
 שהיו נביאים אחרונים ונבואתם גם קטנה
 לאמר יחכמים שכל פתבי הקדש אין כותבים אותם אלא בשרטוט / להבלין
 אם כתבן על העיר / ומותר לכתוב שלש תיבות בלא שרטוט ויותר
 על גה אסור / כל כרך שיש בו סת נביאים וכתובים אין קדושתן כקדושת
 סת / אלא יחשב בהמש חן יהושעים / הן היותר כדן האר / כלל נביאי
 תרי עשר נחמס לספר אחד חכר סמרי הנבואה הנחמס ביד יע ה' /
 וכן החמש קניות איכות נחמס לספר אחד / וקורת נחמס ע"ה נחמס להחמס
 ספרים / והם החמש הוחשין / ועל גה הסדר יהיו ספרי הקדש כד ספרים
 בחשן / ואלה הם תורת יושה ע"ה והם החמש ספרים / ספר בראשית / ספר
 ואלה שמות / ספר ויקרא / ספר במדבר סיני / ספר אלה הדברים /
 הספר הששי הוא ספר יהושע / הג' שופטים / הג' שמואל / הג' חלבים /
 העשירי יחזקיה / הג' יחזקאל / הג' ישעיה / הג' תרי עשר / הג' רות / הג'
 תהלים / הג' איוב / הג' חשן / הג' קהלת / הג' שיר השירים / הג' איכות /
 והם קניות יחזקיה הנביא / הג' דנאל / הג' חולת הסתר / הג' עזרא / הג'

דברי הימים "

ואחריהם הקבצים

וְלִמְנוּחֵי הַחַבְרִיִּים שֶׁחֲשֵׁה עָלֶיךָ כֶּתֶב סֵפֶר וְסֵפֶר אֵינֶנּוּ / סִנּוֹךְ יוֹמָאֲחֵר
 וְסֵפֶר כֶּתֶב אֵישׁ רֵב " יְהוֹשֻׁעַ כֶּתֶב סֵפֶר / וְהֵן לֹאִי בְרוּךְ
 שֶׁכֶּתֶב גַּב שְׁמוֹנֶה כְּסוּפִים חֲתוּמֵי חֹטֵה מִן נִיחַת חֹטֵה / שְׁמוֹנֶה
 הַחֲתוּמֵי כֶּתֶב סֵפֶר וְסֵפֶר טוֹפֵסִים וְחֻלְלֵי רוּחַ / יִשְׁעִיהֶן כֶּתֶב סֵפֶר
 וְסֵפֶר חֹטֵל וְשִׁיר הַשִּׁירִים וְקִדְלָת / יִרְמִיָּהוּ כֶּתֶב סֵפֶר וְסֵפֶר חֲלָבִים
 וְסֵפֶר קִינֹת / דּוֹר הַחֲלָק כֶּתֶב הַחֲלָסִים שֶׁהֵם מְהוּבְרִים מִמַּמְנוּרִים
 שֶׁאֲחֻרָם הוּא וְאִשְׁרָאֵל אֲחֻרָם עֲשֶׂה גִרְעִים / וְהֵם הַמַּחֲלִים כְּתוּבִים בְּשֵׁם
 בְּתֻלָּה / וְהֵם אֲדָם הַדָּשֵׁן / וְחֻלְבֵי כֶּדֶן / אֲבִרָה אֲבִירָה עָלֶיךָ / אֲסִי
 הַיָּמִין / יְדוּתָן / חֹטֵה רֶבֶב עָלֶיךָ / וְשֵׁלֶט בֶּנֶי קָדָה הֵם אֲסִיר וְלִקְנֵה
 וְאַבְרָהָם / וְאֲחֻרָם הַחַבְרִיִּים כִּי אֲדָם הַדָּשֵׁן כִּשְׁנֵי הַשְּׂכִים בְּבֶרֶךְ
 שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת וְאֲחֻרָם מַמְנוּר שִׁיר לִינֵס הַשַּׁבָּת / וְאִיתָן הַגִּרָּה הוּא
 אֲבִרָה אֲשֶׁר / וְאֲחֻרָם כִּי מַמְנוּר אֲשֶׁר לֹאֲדוֹת אֲחֻרָם מִלְּבִי כֶּדֶן / וְאִשְׁרָאֵל
 הַקִּנְיָן מִסְּרִישֵׁי בְּשֵׁם סֵפֶר תִּלְעִים / וְאֲחֻרָם שֶׁהֵם גִּרָּה וְחֻלְבֵי
 וְהֵם הַחֲלָסִים אֲשֶׁר כְּנֶסֶת הַדָּלֶה כֶּתֶב סֵפֶר יְהוֹלָל / וְסֵפֶר תְּרִי
 עֲשֶׂה וְהַחֲלָל וְחֻלְלֵי אֲסִיר / עֲגֵרָה הַכֶּן הַסּוֹמֵר עָלֶיךָ כֶּתֶב סֵפֶר
 וְסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים / כֹּל הַכֶּדֶן סֵפֶרִים הֵם דְּבָרֵי אֲלֵהִים חַיִּים / וְחֵה
 שֶׁכֶּתֶב בְּקוֹלֶת וּבְרָקִים כִּי אֵל כִּי בְּקוֹלֵי תוֹרָה / וְהֵם אֲסִיר לְאֲחֻרָם
 בְּרִי לְחֻלְדָּתָהּ הֵם תוֹרַת חֹטֵה כוֹלָה / וְחֵה שֶׁכֶּתֶב בְּגִבְוָהָהּ נְקֻדָּהִים

לביאים / ומה שכתב ברוח הקדש נקראים כתובים / ויש תרש
 בין נבואה ובין רוח הקדש / ואין כאן מקומן לבארן / ואכריזנן ע"ה
 קראו הכתובים בשם רוח הקדש / כיון שתמצאם אוזנים ככתוב
 בתורתך / ככתוב בדברי נביאך / ככתוב בדברי קדשך /
 שלשם הם תורה / שנאמר ולא שמוענן בקול ה' אליהם לעבד
 בתורותיו וגו' / ועליהם רומז שלמה המלך ע"ה בארור
 הלא כתבתי לך שלשים //

הפירוש השלישי בבאר צורת הכרטיז הסתומות והפתוחות
 כמו שתקרא הסופרים / ויתבאר לך איגור
 נקראת פתוחה ואיגור היא סתורה //

הפירוש הפתוחה יש לה שתי צורות / אם גור באיגור השטה
 מנה שאל השטה פניה / וזוהי הפתוחה שהיא פתוחה
 פתוחה מראש השטה השטה / וזאת היא צורת הפתוחה האהית /
 אם נשאר מן השטה חיוך כשעור תשע אותיות / והצורה השעת
 היא אם לא נשאר כשעור תשע אותיות אלא כועט / או אם גור
 בסוף השטה מנה שטה השטה בלא פתחה / וזוהי הפתוחה
 הפתוחה כזוהי השטה השלשית פניה //

ואמנם הפתוחה הסתומה יש לה שלש צורות / הצורה הראשונה
 אם גור

ואם גמור בהחובע השטה מנה דיוק בשער / ומתהיל לבתוב
 בסוף השטה מתהלת הפרשה תיבה אחת שהיא סתומה עד שיחוצא
 דיוק באחוב / והצורה השנית אם לא נטהר מן השטה כדי להניח
 הדיוק בשער ולכתוב בסוף השטה תיבה אחת ינה הכל פנוי וינה
 חובע דיוק מראש שטה שנה / וינה לבתוב הפרשה הסתומה
 באחוב השטה השנה / והצורה השלישית אם גמור בסוף השטה
 מנה מתהלת שטה שנה כשער ~~היה~~ דיוק ומתהיל לבתוב
 הסתומה באחוב שטה / אם היוצא לנן מנה הוא שהפרשה הסתומה
 הוא מתחלת בתחלת השטה לעולם / והסתומה תהלה הוא מחוב
 השטה לעולם / עם נחוצה סקודאים פרשה סדורה / והוא דבר
 יחיד / והוא כל הסדורה לפי דעת אנדורה הוא כפי מה שחוצא בסדור
 דחומותן שכל הכותב שטה עד חפיה או על שלשית / ושאר
 השטה ינה פנוי / ומתהיל לבתוב השטה למטה לא כגד
 הדחה של אותה שטה העליונה לו היא סדורה //

בכל אלה צורות הפרשיות הסתומות והסתומות הם מתקין ספרים
 לא ידענן להם שער / אעפ"י שבהם תוך וענן / ובהם הם
 מוריס בהעבילת הידוע / כי הדבר העלוי מאובל לא תקיף בו
 ידוע / ואלה השימושים הם העבלות שבהם ידע האדם ויבין ביותר

מורה שישביל אם לא הין / כבר בארנו בספר תורה שאינן מורה במלך
 והסר אפשר לתקנו ולהצניח כדון שבארנו / אבל אם שעה בריוק הפ
 הפרשיות וכתב הפתחה סתומה / או הסתומה פתוחה / או שהפסיק והנה
 מוקדם פני בחקוק שאין בו פרשה / או שכתב כדרכו ולא הפסיק בריוק
 בחקוק הפרשה / או ששנה כורת השירות הרי זה פסול ואין לך תקנה
 אלא לשלך את כל הדף שעה בו / וקבלה הוא בדיקן דור אחר דור מעין
 שגרא הבין הסופר ע"ה ובית דינן / וראני לעמוד על המנהג ההוא

ומנהג אבות תורה //

הפירק הרביעי בבאור כתיבת כל פרשיות התורה הסתומות והפתוחות /
 שבוט גדול נמצא בספרים בפרשיות הסתומות והפתוחות

במעל המסורת חלקיה בדעותיהם באלו הדברים / כי כל אחד מן
 בספר אחד / וכפי חלק הספרים שסומכין עליהם כן חלק דעותיהם /
 והיות שדעת בן אשר יותר אחתית מרעת בן נפתלי / אפ"כ שבקריאת
 קצת מלות / ובקצת מהקדוד והטעמים אנהו אחר דעת בן נפתלי /
 אחנה על הרוב אנהו מחשבים וואד אחר דעת בן אשר / בין בקריאת
 בין בקדוד בין בטעמים / כי חלק אשר כן מאשרי העם הזה / ענין ישר
 ודבר אחת / וחלק נפתלי מן עקש ופתלתול / ונמצא ספר אחד בולל
 הכל ספרים הוא הספר הידוע במצרים שהיה בירושלם יוכרזה שנה

למה יומאן

להגיד ממנו הספרים ועליו היו סומכים כל לפי שהגידו בן אשר ודוד
 בן שבע הדפא והגידו כעמית רבות, כמען שהעתיקו ממנו דור אחר דור /
 וכבר סיפר עליהם מה החכם האלהי הרב משה בה"ר מייזון ז"ל בספר
 תורה שכתב בכל כתב / ובתב סדר הסתומות והסתומות ע"פ הסדר הזה " /
 רמזו עליו מה אנו למדנו בפרשות הסתומות והסתומות על הסדר שסדר
 הרב ז"ל לא היה ממנו יחיד ושואל / ואכתוב כל פרשיות
 התורה הסתומות והסתומות כדי ליתן עליהן כל הספרים ולהגיד מהם /
 מזכירם שהשית המופת רבון יראין גמון ובה בידי ספר אחר מוסדות
 ספרד והיה מוגה אין כוונתו / והיו בן הפרשיות הסתומות והסתומות
 על הסדר המסודר שסדר הרב ז"ל / כי מאת ה' היתה זאת נפלאה היא בעיני
 ונתייחס להדרן בכל הומש והומש הוא משה הומש י תורה / ונתייחס
 מספר בראשית ונתייחס

ספר בראשית

יה רביע / יקוו החיים / יה מאורות / ישראל החיים / תוצא הארץ / ויכלן /
 אלה תולדות השמים / אלו השבע פרשיות כלל הסתומות " אל השם
 אחר / ולמד אחר / שתי פרשיות אל סתומות / ויאמר ה' אלהים בתורה /
 והארץ ידע / זה ספר / ויהי שם / ויהי אנוש / ויהי דם / ויהי מהלל /
 ויהי ירד / ויהי חנק / ויהי מושל / ויהי למך / ויהי נח / יא פרשיות כלל
 סתומות

סתודות / וירא

פרשת / אלה תולדות נח / שתיקן פתוחות / ויאמר אלהים לנח / וידבר
 אלהים אל נח / ויאמר אלהים לנח / שלשין סתודות / ויהיו בני
 נח / ואלה תולדות בני נח / שתיקן פתוחות / ובנמן ילד / ולמש ילד / שתיקן
 סתודות / ויהי כל הארץ שבה אחת / אלה תולדות שם / שתיקן פתוחות / והרעב
 היו / ושלח / ויהי עבר / ויהי רענ / ויהי שרוב / ויהי נחור / ויהי תרה /

ה' ברשית אלה כלן סתודות "

פרשת / ויאמר ה' אל הברס / ויהי כעב בארץ / ויהי בינוי המרכל /
 שלשין פתוחות / אחר הדברים / ושרי השת הברס / ויהי אברס /
 הרבעין סתודות "

פרשת / וירא אלן ה' / פתוח / ויסמן משם / וד' פקד את שרה / שתיקן סתודות /
 ויהי בעת הדיא / ויהי אחרי הדברים האלה /

פרשת / ויהיו חיי שרה / הרבעין פתוחות / ואברהם מן / סתודות / ויוסף
 אברהם / ואלה תולדות ישרועאל /

פרשת / ואלה תולדות יצחק / ויהי כעב / הרבעין פתוחות / ויהי עשו / ויהי כי
 מן יצחק / וברשת ויצא יעקב / שלשין סתודות /

פרשת / ויטלה יעקב פתוח / ויבא יעקב / וחלל דינה / שתיקן סתודות /
 ויאמר אלהים / וירא אלהים / ויהיו בני יעקב / אלה תולדות עשו /

הרבעין

ארבעה עשר פתוחות / אלה בעיני שיעור / סתומה / ואלה המלכים "

פרשת וישב יעקב / ויהי בעת ההוא / שלשון פתוחות / ויוסף הורד חזרימה /

סתומה / ויהי אחר הדברים / ופרשת יוסף / שתיק פתוחות /

פרשת ועש אלון / ואלה שניות / ואחרי יחודה / שלשון סתומות / ויהי אחר

הדברים / ויקרא יעקב / שמואל ואלו / יהודה / גבול / יושב /

שש חכמים ואלה כלל פתוחות / דן / גד / חלש / נפתל / בן כורס יוסף /

היוש חכמים ואלה סתומות / בענין פתוחה "

מנין פרשיות ספר בראשית הפתוחות ח"ב / וסתומות ח"א / כלל כל

פרשיות / ופרשת ויהי יעקב / שהיא פרשה נקראת בשבת / והיא

החמית אחת חכמים ואלה הפתוחות בשבת חמ"ב / הנה לא סתומה

ולא פתוחה / אחר הלאה רבן אהרן הראשון כתב שפרשת ויצא יעקב ג' /

היא לא סתומה ואלה פתוחה / ומה לדעת קצת חכמי שדעתם היתה בן לספר

הכרית בגד ואין צורך / אלא פרשת ויצא היא סתומה / ופרשת ויהי יעקב

לא סתומה ואלה פתוחה / כדעת בן אשר "

ספר ואלה שמות

ויקרא חלק הדט / ויהי ביה"ס גדלים / ואלף א"י / שלשון פתוחות / ומה

היה דעה / סתומה / ואלף חטה / ויאמר ה' אל אהרן / שתיק פתוחה "

פרשת וידבר אלהים אל משה / סתומה / וידבר ה' אל משה ואל אהרן /

שתיק

שתיקן פתוחות / אלה ראשי בית אבות / וידבר ה' אל משה / שתיקן סדירות /
 ויאמר ה' אל משה דלה נתיק / ויאמר ה' אל משה ואל אהרן / שתיקן פתוחות /
 ויאמר ה' אל משה כבד לב פרה / ויאמר ה' אל משה אומר אל אהרן / שתיקן
 סדירות / ויאמר ה' אל משה / פתוחה / ויאמר ה' אל משה מטה את ידך / ויאמר
 ה' אל משה אומר אל אהרן מטה את מטהך / ויאמר ה' אל משה השכח בפרך /
 שלשיתן פתוחות / ויאמר ה' אל משה בוא אל פרה / ויאמר ה' אל משה השכח /
 סדירות / ויאמר ה' אל משה /

פרשת ויאמר ה' אל משה בוא אל פרה / שתיקן פתוחות / ויאמר ה' אל
 משה מטה ידך / סדירות / ויאמר ה' אל משה של מטהך / ויאמר ה'
 של עוד נגע / שתיקן פתוחות / ויאמר ה' כה אומר ה' / ויאמר ה' אל משה / ויאמר
 ה' אל משה ואל אהרן / שלשיתן סדירות / ויקרא משה / פתוחה / ויהי בנצי הלל /
 סדירות / ויסענו בני ישראל / ויאמר ה' אל משה ואל אהרן / שתיקן פתוחות /
 ויהי בעצם היום הזה / סדירות / וידבר ה' אל קדש על כל בבור / ויהי כו
 כי יביאך / שתיקן פתוחות "

פרשת ויהי בטל פרה / סדירות / וידבר ה' אל משה ויאמר ה'
 אל משה מה תצעק אל / ויאמר ה' אל משה מטה את ידך / ויהי שיר
 משה / ותקח מרים / חמט פריעת אלה כלן פתוחות / ויסע משה / ויבוא
 אלמנה / ויאמר ה' אל משה חמט מחטיך / שלשיתן סדירות / ויאמר ה' אל משה /

פתוחה / ויהי חור ה' אל חשה ראו פי ה' / סתומה / ויסעו כל עדת בני ישראל /

ויבא עמלק / ויאמר ה' אל חשה כתב זאת זכרון /

פרשת וישמע יתרו / בהדש הטלטי / החשת אלה כלן פתוחות / וידבר אלהים /

אנכי / לא תשא / שלשיתן סתומות / גבור פתוחה / כבד / לא תרבה /

לא תשא / לא תגב / לא תענה / לא תחמוד / שש פרשיות אלן כלן סתומות /

וכל העם / פתוחה / ויאמר ה' אל חשה / סתומה /

פרשת ואלה חמט פטיס / פתוחה / וכי יחבור / חובה איש / וכי יגיד / וחכר /

אבן / וגונב איש / וחקלל לבין / וכי ירבו אנשים / וכי יפה איש /

וכי יגזו אנשים / גשר פרשיות אלן כלן סתומות / וכי יגזו טור / פתוחה / וכי /

יפתה / וכי יגוף / כי יגנב איש / כי יבער איש / כי תבא איש / כי יתן / כי יתן /

איש / שבע פרשיות אלן כלן סתומות / וכי ישאל פתוחה / וכי יפתה / חכמה /

גובה לאלהים / שלשיתן סתומות / איס כסף תלוה את עמי / פתוחה / אלהים לא /

תקלל / לא תשא / כי תגבע / כי תראה / לא תטה / החשתן סתומות / ג- /

אנכי / פתוחה / לא תהיה חשכל / סתומה / ואל חשה אחר / פתוחה / ויאמר ה' /

סתומה //

פרשת וידבר ה' / פתוחה / ועטן ארון / סתומה / ועשית שלחן / ועשית /

חברת / שתיק פתוחות / ואת החטבן / סתומה / ועשית את הקרשים /

פתוחה / ועשית פרפת / ועשית את המזבה / ועשית את הכר המשכן /

פרשת והיה תבואה

פרשת ואתה תכור / ואתה הקרב / חוששן סתומות / ועט את הכור / פתוקה /

ועטית חטבות / ועטית חטן / ועטית את חטב / ועטית ציץ / וגה

הדבר / וגה חטב תעטה / שט פרטיות אלה סתומות / וגה הדבר /

פרשת וידבר ה' אל כיתסה / וידבר ה' אל ועטית כיוור / וידבר ה' אל בטחיים /

הרבעתן פתוחות / ויאמר אל קח לך סחיים / וידבר אל רהה קרית /

שתיקן סתומות / ויאמר ה' פתחה / ויתן אל חטה / סתומה / וידבר אל לך רד /

ויבן וירד / שתיקן פתוחות / וידבר אל לך ענה חמה / סתומה / ויאמר חטה /

ויאמר ה' אל חטה / ויאמר ה' אל חטה כסוף לך / ויאמר ה' אל חטה פתוחות / פתוחות /

פרשת ויהל חטה / סתומה / ויהל חטה / ויהל חטה בג' ישראל /

שתיקן פתוחות / ויעשו כל הכס לב / סתומה / ויעש ירעות / פתוקה /

ויעש את הקרשים / סתומה / ויעש בצלאל / ויעש את השלחן / ויעש את המנורה /

ויעש את חמבה הקטרת / הרבעתן פתוחות / ויעש את חמבה העולה // ויעש

את הכיור / ויעש את ההכר /

פרשת אלה פקודי / כל הגזב העטני / חוששן סתומות / ויעש את הככר /

פתוקה / ויעטן את אבג / סתומה / ויעש את החטן / ויעש את חטב /

שתיקן פתוחות / ~~ויהל חטה / ויהל חטה / ויהל חטה בג' ישראל /~~

ויעש את הפתוחות / ויעשו את ציץ / וכל / שלשן סתומות / ויביאו את חוששן /

וידבר אל באס חרט / שתיקן פתוחות / ויהי בחדש חטשן / ויהי / ויתן חרט

השלחן

השלגן / ויטס פת הרוגורה / ויטס פת מוגבה / ויטס פת חסך / ויטס פת הכונר /
 ויטס פת המזב / שמונת פרשיות אלה כלן סתומות / ויכס המגן / פתוחה /
 מזכין הסתומות על ספר ואלה שמות ס" / ומגן הסתומות כ" / סך הכל
 חלק ושיס והרבע פרשיות //

ספר ויקרא

ואס מן האלן קרבן / סתומה / ואס מן העם / פתוחה / ונפש כי תקריב / ופי תקריב /
 ואס חטה על מחבת / ואס רוגהת מרחשת / ואס תקריב / חמשתן סתומות /
 ואס גבה / ואס מן האלן / ואס על / וידבר / ואס כל עדת / אשר נשיא /
 ואס נפש / ואס כבש / ונפש כי תקטל / תשע פרשיות אלן כלן פתומות / ואס על
 תשע / וידבר ה' / שתיקן סתומות / ואס נפש / וידבר ה' על נפש כי תקטל /
פרשת וידבר ה' על כל את הארץ / שלשן פתומות / וגלת תורת / סתומה / וידבר
 ה' על גז קרבן / וידבר ה' על דבר אל הארץ / וגלת תורת האדם / וגלת
 תורת גבה השלמים / וידבר ה' על כל אלב שור / וידבר ה' על המקריב / וידבר ה'
 על קה את הארץ / שבע פרשיות אלן כלן פתומות /
פרשת ויהי ביום השמיט / סתומה / וידבר ה' אל הארץ / וידבר חטה / וידבר ה'
 אל חטה / שלשן פתומות / וגז לבס / ופי ימות / שתיקן סתומות //

פרשת וידבר ה' על אשה כי תגריע / וידבר ה' על אדם כי יהיה נגע צרעת / ובשר
 כי יהיה / ארבעתן פתומות / או בשר / סתומה / ואיש או אשה / פתוחה /
 ואיש או אשה

ואיש לא אטה כי יהיה בעור בשרו בחרות / ואיש כי יחרט ראשו / והבגד כי יהיה

שלשון סתומות "

פרשת של זאת תהיה תורת המצורע / פתוחה / ואם דל הוא / סתומה / ודבר של
כיתבואו / ודבר של דברו אל בני ישראל / שתיקן פתוחות / ואיש כי תפא /

סתומה / ואטה כי יהיה / פתוחה / ואטה כי יגוב / סתומה "

פרשת וידבר של אחרי מות / וידבר של דבר אל העם / וידבר של דבר אל בני

ישראל / שלשון פתוחות / איש איש / ערות הבין / ערות השת הבין

ערות החותך / ערנת בת בן / ערות בת אשת הבין / ערות אהות הבין / ערות

אחות הבין / ערות אחי הבין / ערות בלתי / ערות אשת אחיך / ערות אשה ובתה /

יב פרטיות אלה שכן יב פסוקים / וכל פסוק פרטה זאת כלן סתומות

פרשת וידבר ה של קדושים מהין / וכי תבואו אל הארץ / שתיקן פתוחות / וכי

יגור / סתומה / וידבר ה של אשר יתן מערעו למולך /

פרשת ויאמר ה אל חשה החור אל הכרעם / שתיקן פתוחות / והבין המדול /

וידבר ה של דבר אל העם / שתיקן סתומות / וידבר ה של ויגור /

וידבר ה של דבר אל העם / ואל בני / שתיקן פתוחות / וידבר ה של שור אי כשב

אנני / סתומה / וידבר של דבר אל בני ישראל / אלה חוועדי ה / וידבר של

כיתבואו אל הארץ / שלשון פתוחות / וסברתם לכם / סתומה / וידבר ה של

בחדש השביעי / פתוחה / וידבר ה של אך בששור / סתומה / וידבר ה של ובהחטק

אשר יוס / וידבר של שמן בית עץ / ולקחת סלת / של שתן פתוחות / ויבא
בן אשה / סתומה / וידבר של הנאה את המקל //

פרשת של בהר סיני / שתיק פתוחות / וספרת לך / כי ימורך אחיך /
ואיש כי ימכור / וכי ימורך אחיך ומוטה ידו / וכי ימורך של לכה
תעבוד בן / וכי תשיג יד ער תושב / שט פרשיות אלן סתומות /

פרשת אס בקדושת / ואס לך תשמעו לך / שתיק פתוחות / ואס בגאית /
סתומה / וידבר של איש כי יפלה / פתומה / ואס בהמה / סתומה /

מניין הפרשיות הפתוחות של ספר ויקרא נב / ומנין הסתומות
מז' וכללן צ"ח פרשיות //

ספר במדבר סיני

ויהי בע לאבן / סתומה / לבנ שמעון / לבנ גד / לבנ יהודה / לבנ
יששכר / לבנ גבלון / לבנ יוסף / לבנ מנשה / לבנ בנימין / לבנ דן /
לבנ אשר / לבנ נפתלי / אלף הפקודים / וידבר של ארץ מטה לני /
וידבר של איש על דגל / אלף היד פרשיות כלן פתוחות / דגל מהנה
לאבן / ונסע אל מועד / דגל מהנה אפרים / דגל מהנה דן / ארבעה
סתומות / אלף פקודים / ואלף תולדות / וידבר של הקרב / וידבר של ואנ
מה לקחת / וידבר של פקוד את בני לני / חמשין פתוחות / ולקחת משפחת
וילתור של פקוד כל בכור / שתיק סתומות / וידבר של קח את הלויים / וידבר
של נשה

של נשוא בני קהת / וידבר של אל תכריתן /
פרשת וידבר של נשוא את ראש / ארבעתן פתוחות / בני מרחי /
 ופקודי בני גרשון / שתיחן סתומות / וידבר של בן / וידבר
 של איש אן אשה כי יעשו / וידבר ה' של דבר אל אהרן / המושחן פתחו /
 יברך / יאר / ישא / ושמח / ויהי ביום כלות משה / ויהי הנקריב /
 שש פרשיות כלן סתומות / ביום השני / ביום השלישי / ביום הרביעי /
 ביום החמישי / ביום הששי / ביום השביעי / ביום השמיני / ביום
 התשיעי / ביום העשירי / ביום עשרי עשר יום / ביום טעם עשר /

גאת הנכח

פרשת וידבר של בהעלותך / וידבר של קה את הלויים / כלן יד'
 פרשיות פתוחות / וידבר של גאת אשר לענין / סתומה /
 וידבר של ניעטו / וידבר של כי יהיה מחה / שתיחן פתוחות / וביום
 הקיים את המושבן / סתומה / וידבר של עשה לך / ויהי בשנה השנית /
 שתיחן פתוחות / ויאמר משה לחובב / ויהי בנסוע אהרן / סתומות /
 ויהי העם ברותאונם / ויאמר של אספג' / ויאמר של היד' הקצר /
 ותדבר מרים / ארבעתן פתוחות / ויאמר ה' פתאום / סתומה /
 ויאמר של ואביה ירוך ידך בפניה /

פרשת וידבר של שנה לך אנשים / ויאמר של עד אנה ינאלונו /
 וידבר של בבואכם /

וידבר של בבואכם / שש כרשיות כלן פתוחות / וכי תטבן / ואם נפשו
אחת / שתיקן סתומות / ויהינן בני ישראל בחדבר / פתוחה / ויאמר
של מות ימות / סתומה / ויאמר של ועטן להם /

פרשת וידבר של / שתיקן פתוחות / וידבר של בדלן / וידבר של
העלן / וידבר של אמור אל אלעזר / שלשתן סתומות /
וילבן / פתוחה / וידבר של הרון / סתומה / וידבר של קה מותם /
ויאמר של הטב / ויהיו בני ישראל / שלשתן פתוחות / ויאמר של
הדכן / פתוחה / ולבני לני / סתומה / וידבר של ואל הלנים /

פרשת זאת קהת תורה / ויבואו בני ישראל / וידבר של קה את המטה /
אחריהם פתוחות / וידבר של יען לה האמנות בי / ויטלה
מטה / שתיקן סתומות / ויסעו מקדש / פתוחה / ויסוע הכנעני / סתומה /
ויסעו מהר היר / פתוחה / אל יסיר / סתומה / ויטלה ישראל / פתוחה /

פרשת וילא בלך / סתומה / ויטב יטלה /

פרשת וידבר של פנחס בן אלעזר / וידבר של כור את המדינים /
ויאמר של / ארבעתן פתוחות / בני שמעון / בני גד / בני יהודה /
בני יששכר / בני גבולון / בני יוסף / אלה בני הכרם / בני בנימין /
אלה בני דן / בני אשר / בני נפתלי / כל אלה הפרשיות סתומות וכן יא
וידבר של / פתוחה / ואלה פקודי הלני / וקרבנה / שתיקן סתומות /
ויאמר של כן בנקת .

וַיֹּאמֶר שֶׁל בְּנוֹת כְּלִפְהָד / שְׁתִּיחַן פְּתוּחוֹת וַיֹּאמֶר שֶׁל עֲלֵה אֵל הַדְּבָרִים /
וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה / סְתוּמָה / וַיְדַבֵּר שֶׁל כּוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל / וּבִינֵם הַשַּׁבָּת / וּבְרֵאשִׁי /
הַדְּשִׁיכָה / שֶׁל שְׁתִּיחַן פְּתוּחוֹת / וּבְהַדְּשׁ הַדְּשִׁיכָה / וּבִינֵם הַבְּכּוֹרִים / שְׁתִּיחַן סְתוּמָה /
וּבְהַדְּשׁ הַשַּׁבָּת / פְּתוּחָה / וּבְפִגְמוֹ / וּבְהַמְשֵׁךְ עֲשֶׂה / וּבִינֵם הַשֶּׁנִּי / וּבִינֵם
הַשְּׁלִישִׁי / וּבִינֵם הַרְבִּיעִי / וּבִינֵם הַחֲמִישִׁי / וּבִינֵם הַשְּׁשִׁי / וּבִינֵם הַשְּׁבִיעִי /
וּבִינֵם הַשְּׁמִינִי / שְׁפָרְשִׁינֵת אֵלֶּן כָּל סְתוּמוֹת "

פְּרָשָׁה וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה / וַיְדַבֵּר ה' / שְׁתִּיחַן פְּתוּחוֹת / וַיֵּצֵא מוֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר /
וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר / וַיֹּאמֶר שֶׁל שֶׁ אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹם / שֶׁל שְׁתִּיחַן סְתוּמָה /
וּמִקֵּנָה רַב / פְּתוּחָה / וַיֹּאמְרוּ אֵם מִכָּהֶן הֵן בְּעֵינֶךָ / וַיֵּשֶׁן אֲלֵהֶן /
שְׁתִּיחַן סְתוּמוֹת / וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר מוֹשֶׁה

פְּרָשָׁה אֵלֶּה חֻמּוֹת / שְׁתִּיחַן פְּתוּחוֹת / וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֵנִים / וַיְדַבֵּר שֶׁל עֲרֵבוֹת
מוֹאֵב / שְׁתִּיחַן סְתוּמוֹת / וַיְדַבֵּר שֶׁל כּוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל / וַיְדַבֵּר שֶׁל
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַדְּשִׁיכָה / וַיְדַבֵּר שֶׁל עֲרֵבוֹת מוֹאֵב / וַיְדַבֵּר שֶׁל דְּבַר אֶלְעָזָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל /
וַיִּתְּבוּ דָשִׁי הָאֲבוֹת / הַמְשִׁיחַן סְתוּמוֹת

כְּזִכְיָן הַפְּרָשִׁינֵת הַפְּתוּחוֹת שֶׁל סֵפֶר בְּחֵדְרֵי סִינַי צִיָּב וּמִנֵּן הַסְתוּמוֹת סוֹ
הַכֵּל מֵאֵה וְהַחֲשִׁים וְשִׁמְעָה פְּרָשִׁינֵת

סֵפֶר אֵלֶּה הַדְּבָרִים

וַיֹּאמֶר יוֹיָאָקִים / וּכְפִן וְעֵבֹר / וַיְדַבֵּר ה' / וַיֹּאמֶר ה' אֵלֶּי רֵאשִׁי הַחֲלֵתִי /

פְּרָשָׁה וְאֶתְחַנֵּן

פרשת והחנן אל ה' / הושתן סתומות / ועתה ישרא / כי תוליד בעם / אל
 יבדיל / ויקח חטה / ארבעתן פתומות / אנכי / לך קטף / שחור /
 לא תכזה / ולא תטף / ולא תגב / ולא תענה / ולא תחמוד / קטף תתאנה /
 את הדברים / יא פרטיות אלן כלן סתומות / שחם ישרא / פתומה / ויהי
 כי יביאך / לא תנס / כי יטאך / כי יביאך / ארבעתן סתומות /
פרשת והיה ערב / פתומה / כי קטף תחמוד / סתומה / כל הדוכה /
 והיה אם שבוה תטפה / שחם ישרא / בעת ההיא / ועתה ישרא /
 חמשתן פתומות / כי ידך / והיה אם שחם / כי אם שחור תטמרון /
פרשת ראה אנכי / כי יביאך / כי ירחיב / כי יכריח / שבע פרטיות אלן כלן
 סתומות / כי יקום / פתומה / כי יסיתך / כי תשמע / בעם אדם /
 לא תאכל / את צה תאכל / כל כפור טומה / שש פרטיות כלן סתומות /
 עשר חמשה / פתומה / חקצה שלש שנים / חקץ שבע שנים / כי יהיה בך
 אבון / כי יחפר לך אחר / ארבעתן סתומות / כל הבכור / שחור את הדש
 האביב / שחיתן פתומות / שבעה שבועות תספור לך / סתומה / ה
 הסבות תעשה לך / פתומה /
פרשת שופטים ושוטרים / לא תטע לך / לך תגבה / כי יחזה בקרבך /
 ארבעתן סתומות / כי יטלם פתומה / כי תבה אל הארץ / לך יהי
 לכהנים / וגם יהי / וכי יבוא הלני / כי אתה בא / כי יכריח / כלן סתומות /
 (כי יהי)

ע"ה

וְכִי יִהְיֶה אִישׁ שׁוֹנֵא / בְּתוֹחָה / לֹא תִסֵּעַ / לֹא יִקְנֶס / כִּי תִצָּא לְבִלְחָמָה / כִּי תִקְרַב
 אֶל עֵיר / חֲמִשָּׁתַּיִם סֵתוּמֹת / כִּי יִמָּצֵא חֶלֶל / בְּתוֹחָה /
פְּרִשְׁתָּה כִּי תִצָּא לַחֲלֵה־חַמָּה / כִּי תִהְיֶיךָ לְאִישׁ / כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ / וְכִי יִהְיֶה בְּאִישׁ /
 לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹנֵי אֲחֵיךָ / לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוּרֵי / לֹא יִהְיֶה כָל גִּבּוֹר /
 שֶׁבַע פְּרִשְׁיֹת אֶלְכָּן כָּלֵן סֵתוּמוֹת / כִּי יִקְרָא / בְּתוֹחָה / כִּי תִבְנֶה / לֹא תִחַרֹּט /
 גְּדִילֵי תַעֲטָה לָךְ / כִּי יִקָּה אִישׁ אִשָּׁה חֲמִשָּׁה / וְהִסְ אֲחֵתָהּ / כִּי יִמָּצֵא אִישׁ /
 כִּי יִהְיֶה נֶעֱרָה / וְהִסְ בִּשְׂדֶּה / כִּי יִמָּצֵא / לֹא יִקָּה / לֹא יִבֹּא בְּבוֹעַ דָּבָא / לֹא יִבֹּא
 יוֹמָא / לֹא יִבֹּא עֲמוּנָה / לֹא תִתְעַב אֲדוֹמֵי / כִּי תִצָּא מִחוּטָה / לֹא תִסְגִּיר /
 לֹא תִהְיֶה קִדְשָׁה / לֹא תִשָּׁךְ לְאֲחֵיךָ / כִּי תִדּוֹר נִדָּר / כִּי תִבֹּא בְּכֹרֶם רִמְסָךְ /
 כִּי תִבֹּא בְּקִמֹת רִמְסָךְ / כִּי יִקָּה אִישׁ אִשָּׁה וּבַעֲלָהּ / כִּי יִקָּה אִישׁ אִשָּׁה קִדְשָׁה /
 כִּי יִמָּצֵא / הַשְׁחֹר בְּנִבְעֵי הַצִּרְעֹת / כִּי תִטָּה בְּרִמְסָךְ / לֹא תַעֲשׂוֹךְ עַנֵּן / לֹא יִנְחֹתוּ
 אֲבוֹת עַל בְּנֵיהֶם / לֹא תִטָּה / כִּי תִקְרָא / כִּי תִחַבֹּט / כִּי יִהְיֶה רִיב / כִּי יִשְׁבֹּר אֲחִיס /
 כִּי יִנָּבֹא אֲנָשִׁים / לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּכִסֶּךָ / כֹּל אֲשֶׁר לְחֵף פְּרִשְׁיֹתֶיךָ סֵתוּמוֹת /
 גִּבּוֹר אֶת אִשָּׁה עֲשֵׂה לָךְ עֲמִלָּךְ /
פְּרִשְׁתָּה וְהִי כִי תִבֹּא / שְׁתִּיחֵן פְּתוּחוֹת / כִּי תִכְלֶה לַעֲשֹׂר / הַיּוֹם הַזֶּה אֲלֵהֶךָ /
 שְׁתִּיחֵן סֵתוּמוֹת / וַיִּבֹּא מִטָּה וּקְטָן יִשְׂרָאֵל / בְּתוֹחָה / וַיִּדְבֹר מִוֶּשֶׁה /
 וַיִּבֹּא מִוֶּשֶׁה אֶת הָעָם / אֲרוֹר הָאִישׁ / אֲרוֹר הַקֶּלֶח / אֲרוֹר מִסֵּעַ / אֲרוֹר מִשְׁכָּה /
 אֲרוֹר מִטָּה / אֲרוֹר שׁוֹכֵב עַם אִשָּׁה אֲבוֹן / אֲרוֹר שׁוֹכֵב עַם כָּל בְּהֵמָה /
 אֲרוֹר שׁוֹכֵב עַם אֲחוֹת /

אדור טופב עם אדור / אדור טופב עם אדור / אדור טופב עם אדור / אדור טופב עם אדור /

אדור לוקח טופב / אדור אשר לוקח / אדור אשר לוקח / אדור אשר לוקח /

אלה דברי הברית / אדור / אדור / אדור /

פרשת אדור / אדור / אדור / אדור /

נתי לטוב היום / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

פרשת אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

פרשת אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

אדור / אדור / אדור / אדור /

יהיה לה תורה ופרשת ואלה שמות ופרשת ויקרא אל משה ופרשת
 במדבר פי' ופרשת אלה הדברים וספר אלה התחלת ספר אלה
 מומטה הומשי תורה וספר אלה נחנה ספר מוכר ספר קדש ויהי
 השלשית היא פרשת ניהי יעקב

הפרק החמישי בבואו מכתב פורות השתי שירותי שירת היס
 ושירת האג' —

מנהג פשוט הוא לשלח לכתוב שירת היס בטעמים שנות הששה
 הראשונה בכתבם אותה בדרכה וספר השמות בששה
 ההחל מנחם בחלוצה הששה חיוק אלה ו בששה אלה מנחם חיוק בשש
 חוקיות באמצעה ולכן חלוצה הששה חלוצה לשלש חלוצות ונחלוצה חיוק
 כנכד הכתב וכתב כנכד חיוק ומהת היא לוחה

אז שיר משה ובעי ישראל את השירה הגדולה ליהי ויהי	כי גלה גלה סוס
ורכבן	רחם בים עמי וגמרת יי
ליטועה זה אל	ואמרו אלהי אבי ואמוחמנו
יהי	איש חלמה יהי שמו מרכבית
וחלן ירה בים	יחבר ששון טבען
בס סף	תדמות יכסיון ירדן במלכות

יִבְנֶה יְיָ יְחִי	נֶאֱדָר בְּכָה יְחִי
יְיָ תִרְעַץ	אֵיב וּבְרוּב גְּלוּגְךָ תִּהְיוּ קִימֶךָ
הַרְגֵּה אֶת־כָּל־כֹּחַ	כָּקֵשׁ וּבְרוּחַ אֶת־כָּל־כֹּחַ
נִשְׁרָמוּ	חַיִּים נִשְׁבָּנוּ כִּמְנוּ נִדְּ נִלְכִּים
תִּהְיֶה בְּלִב־יָם	אֶחָד אֵינִי אֶרְדָּה
אֶשֶׁי־	אֶחָד אֶל־תִּמְלֹאֲמוֹן נִפְשִׁי
תִּרְבֵּי תוֹר־שִׁמּוֹן	יְדִי נִשְׁפָּט
בְּרוּךְ	כִּסְמוֹן יָם אֶל־כָּל־כְּבוֹד־תִּרְבֵּי
אֲדִירִים חַיִּים כֹּחֵךְ	בְּהִלֵּשׁ יְיָ חַיִּים
כֹּחֵךְ	נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ הַיָּדֵיךְ
מִלֵּא נִשְׁתַּיֵּךְ יְחִי	תִּבְלַעְמוֹן הַרְגֵּה
נִחִית	בְּהִסְדֵּךְ עַם יְיָ מִלֵּא נִחִית
אֶל־מִלֵּךְ קִדְשֵׁךְ שִׁמְשׁוֹן	עַמִּים יִרְבֵּון הַיָּם
אֶחָד	יִשְׁבֵּי פִלִּשְׁתִּי אֶל־נִבְחֵלֵנוּ אֶל־כָּל־כֹּחַ
אֶל־חֹלֶב יִשְׁמְנוֹ	רַעַד נִחְבֵּן כָּל־
יִשְׁבֵּי	כִּנְעָן תִּפְלֵה עַל־הַיָּם אֶת־חִמְרֵהָ
בְּבִדֵּל גְּרוּשֵׁךְ יִדְמוֹ	כִּנְעָן עַד יִשְׁבֵּי
עַמְּךָ יְיָ	עַד יִעֲבֹר עַם יְיָ קִנְיִת
	תִּבְלַעְמוֹן
	וּבְטִעְמוֹן

וּכְבוֹן לַסֶּחֶק	וְרַעְיוֹנוֹ בְּהַלְחָק
יְהִי	מַעֲלֵת יְהִי
כִּי בִּה סוֹס פֶּרֶעַה	יִחַלֵּק לַעֲלֵם וְעַד
עֲלֵהֶם	בִּרְכָּבוֹ
וּבְכִרְשֵׁין בֵּיס נִישָׁב יְהִי	אֶת רוֹי הַיָּם

בִּתְּחֵל הַיָּם

וְאֶמְנָם לֹוֶת כְּתִיבַת שִׁירַת הַגִּיטָה הַזֶּה לְוֹרְתָהּ / נֶהְגוּ הַסּוֹפְרִים בְּחֹנֶה-הַ
 כְּתִיבָתָהּ לְהִינֹת בְּהַחֲכָנָה כֹּל שֶׁהָיָה וְשֶׁהָיָה רִינָה אֶחָד כְּבֹרֶת הַפֶּרֶעַה
 הַסְתַּוּוֹת / וְנִחְזָקִים כֹּל שֶׁהָיָה הַלְוָה לַטֶּנֶס / וְכֹתֵבִים אֶתְּהָ בְּשֶׁבַע-עִסְרֵי
 שָׁנוֹת / וְהֵנָּה הַחֲבוּת אֲשֶׁר בְּרָאָה כֹּל שֶׁהָיָה וְשֶׁהָיָה אֶלֶּן קֵן "

הַלְוָה / יַעֲקֹב / כְּשֶׁעִירַם / כִּי / הַצֹּר / אֵל / שִׁחַת
 הַלְוָה / הַלְוָה / גִּבּוֹר / שֶׁאֵל / בְּהִנְחָל / יִצְחָק / כִּי / יִחְמָדוּ
 יִסְבְּבֶנּוּ / כְּנֶסֶד / יִפְרֹט / יְהִי / יִרְבֶּנּוּ / וְיִנְקֶהוּ / הַחֲזָקִים
 בְּנֵי / נָדָה / שְׂדֵנֹת / וְיִנְבֹּל / בְּתוֹעֵבִים / אֱלֹהִים / לֹא / וְתִשְׁכַּח
 כּוֹכָבִים / אֲרָזִים / בְּנֵי / כְּעֶסֶק / גִּבּוֹר / וְתִקְרָד / וְתִקְרָד
 חֲכָמִים / וְקִטְבֵי / עֵשׂ / וְסֹהַרִים / יוֹנֵק / אֲשֶׁר בִּידֵה / פֶּן / וְלֹא
 וְהֵן / יִבְיֶנּוּ / וְשֶׁנִּים / וְיִהְיֶה / וְאִיִּבְיֶנּוּ / וְחִסְדֵּי / אֲשֶׁר בִּידֵה
 וְרָאָה / הַיָּם / לַעֲמֹת / וְהָיָה / וְעַל / וְאֶפֶס / פֹּר / יִשְׁתַּחֲוֶה / יְהִי
 וְאֵלֶּן / חֲסִידֵי / כִּי / אֵס / אֲשֶׁר / אֲשֶׁר / חֲדָה / חֲדָה-יִנְבֹּל

כֹּל הַיָּם

וְנִקְרָא

כלל אלה חובות הן בראש חובות השטות והם שבעים חובות / והחובות אשר
באמצע הדף הם אלף / והם כמו כן שבעים / והם מחלת השל
חפץ שיהיה חובות שטות שנכתבה שירה זהה / ואלה הם /

ותשומע / גל / ופרביב / הבן / פי / כדף / דור / עס
הוא / ביה / הקנך / בהפרידו / לחסכר / יעקב / ובתרו /
ינצח / על / יסאה / ואין / ואלף / ושמך / עס / עס / ויטחן /
ויטט / ינצח / יגב / קדש / כור / וירא / ויהמר / פי
הם / ואנ / פי / ומלכ / הספה / חגי / וטח / חסוק / עס
אחרתי / לול / כן / פי / לו / איה / אס / פי / פי / ענבתון
החת / הלא / לו / פי / פי / פי / ואמר / אס / ידומן / רחן /
אנ / ואין / ואחרתי / ואחר / ולמשנתי / וארבי / חרש
פי / ובפר

מה אלה חובות השבעים שבראש כל חצי שנה אחרונה
שהן באמצע הדף

הבוחב כדף שיכון בכתבת חמרה בלה / בין בשיירות / בין בשלך הכתב /
שחיה האותיות של חבה אחת שמוכות ביומר / ואלה חובות
אס להבחה / וגם לא תתקן אחת מאחרת כדי שלא תראה חובה כשה
חובות / אלה יהיה בין אות לאות פחות השערה / ובין חובה לחובה כהאר

קטנה / ואם חזיק אות חלואת כד' שתראה תיבה כשי תיבול / וגם הוא
 בשביל התינוק שאינו רגיל / הרי ג' פסול / ואין בו קדושת ספר תורה
 עד שיתקן / והוא כהמשל כון החומשים שחלמדים התינוקוס בהם "
 הפרק השלישי בבואר הענינים שפוסלים ס'ת וקדושתו וקדושת תשמישין
 והנחר בקדושה חפל ספרי העולם / יש כמה דברים
 שכל אחד מהם פוסל את ס'ת עד שאם נעשה אחד מהם לספר תורה
 יהיה כהמשל כון החומשים שחלמדים בהם התינוקוס והם עשרים
 בחספ'ר ונבא'רס /

ידוע הו'א וחבואר שכל קנה וס'ת שישו החכמים לתורה ואין לה
 סתירה לו הפך משום כד מחנה / חידוש עליו שפסול
 להודות בו ולרדוף הקרין ולעשותו / כ'ס בהיות המדבר יהיה יוצא מפה
 דברי הכתובים / ולא יכול שום איש שהוא ממרע יעקב א'ת'ב' למסח'טו
 ולומר שאינו מקבל ג' / אע"פ שיהיה הכה יהיה והסכסוכה מראה
 בעיני קצת חכמים / וכ'ס לפי החון העם / ולהיות במה שאתה
 בו מהענינים הפוסלים את ס'ת הם ענינים שהם להם סתירה
 בדברי תורה / וכ'ס שהם ענינים שבהם נעדרתו חזקתן אבותיהם
 ואבות אבותיהם ובהם נעדרתו מעולם / וכבר הוצ'לו ל'ן כהות ד'ים
 וס'ת יוצאות מפה ספרי הכתובים ופ'א'ת'ס לא מכרס החכמים

ע"ה / ע"ה יובט אלה ליתרי לב טובי השכל והבהירה אנשי חמדע והבינה
 המנוצחית דבר מתוך דבר / אין חזני לעשות בהם בדבר עתה יפה מפניהם
 ולתלמידם אחר מנו שלח להאמין בהם / כי הם דברים אלהיים / בלתי אלה
 מהטעם / הברטני / ויתבונן האדם בהם היטב / ואחרי כן יטלה יד לשונם
 עליהם / ואם לא יטרו בעיני קצת אנשים אשר ענין הסכלות שכן עליהם
 ואשר קרעו והחריבו היה נוסף בעיניהם יתבונן כי הדברים לא נבראו
 וחולצו מכל הייס ויכך רבון מה / והכחיש ע"ה שלח הגבירי חב הדברים
 שפוסלם את ספר התורה ולא חששו בהוראתם הוא חכמה שהם נודעים
 מפני הירושל דור אחר דור וכל ישראל מודים בהם / ולא הגבירי מזה אלה
 מה אשר יוצאם מהמחשבה הנפלה / ואשר בהם ק' חלקים היו ביניהם ובין אחיהם
 הרבנים וגולתם שהם דברים נודעים לבנותי הספר ומקנה התורה /
 העתה לפי המנהג שלח מתנהגים בהם שאין בדבר מזה שום סתירה
 או הסתירות / והנה חביר הענינה הפוסלם את התורה על סדר
 אחד אחד / מהובר עם חד טעאמיהו ראה להם / ובאלהים אלה
 ודאורי להקדים בתחלה פסוק יעני פסוק לך / ויהמר ה' אל משה עליהם
 החד והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והחכמה אשר
 כתבתי להוריתם / ופסוק ויהמר ה' אל משה פסוק לך שם לוחות הבנים
 כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים

אשר טברת

ע"ט

אמר שבת / ופסוק ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולחורר את בני ישראל
שירה בפניה לחמץ מהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל / ופסוק ויהי ככלות
מושה לכתוב את דברי התורה הזאת על ספר עד תחת / ופסוק וכל משה את
הענים משה ארון בריה דלמחר / ופסוק לקח את ספר התורה הזאת וגו'
ופסוק יראת ד' תורה עומדת לעד וגו' / ופסוק והיה כשבתו של כסה
יחולכתו וכתב לו את משה התורה הזאת על ספר וגו' / ואולם העשרים
דברים שפוסלים את ספר התורה הלא הם

האחד / אם נכתב ס' על עור בהמה טלה נעבד / כי כל מה שכתוב
בספר התורה הוא שהיה כתוב בטע לוחות הברית / ובין כתוב
פסול לך שני לוחות וגו' / ואין פסילות ותקין הלאה חלש בענין שבת
העור ותקונו / ולכן לאני להיות העורות שבת / כתב ספר התורה מעצמות
בין שיהיו מעוף בין חיה בין חבהמה הכל כשרות
השני / אם נכתב על עור שנעבד טלה לשר ס' שכן אחר בלתי פסול
לך / והחכ וכתבתי על הלוחות / ולכן פריך להיות העור נעבד
על שר הכתב / שהם נעבד העור לשר אחר ונכתב הספר עליו פסול
וכי לא היו אבנים פסולות / הלא דבר הקדש לפסול משה אדונם ש' /
חמם הכונה היה כחן שאחרת / להודיענו ענין אחר / והוא שהם נכתב
לכתוב ס' להיותם עובדים העורות לשמן /

הַשְׁתַּלְשִׁלִּי שֶׁכָּכָה קוֹרֵה שֶׁנִּכְתָּב עַל עֹר בְּחֵזֶק שִׁמְחָה הַנִּחִיָּה וְלִפְנֵי
קְדוּשַׁת הַתּוֹרָה הֵינָּה רַחֲמֵי לִכְתֹּב בְּדִבְרֵי שִׂמְחָה / כִּי הֵינָּה קְדוּשַׁת
יוֹסֵפַת עֲבֵדָה / אֵלֶּה חֹזֶק נִתְּנָה יְיָ / וְהֵינָּה הַגְּלוּלָה לָהּ כִּי הִיא לֹא הָיְתָה הַשְׁלֵל
מִכָּל קִסְרֹן / וּכְתוּב יִרְאֵה יְיָ שְׂהוֹרָה "

הַרְבֵּי עֲבָדֵי סֵת שֶׁנִּכְתָּב בְּדִין שְׁלֵמָה עֲתִיד קִיִּים וְנִזְוָהָ בְּחֵזֶק / כִּי כֵן אָמַר
וְהָיָה שֶׁכָּכָה לַעֲדָה / וְאֵם יִכְתֹּב בְּדִבְרֵי שִׂמְחָה נִזְוָהָ בְּחֵזֶק / הֵינָּה
יְהִי לַעֲדָה / וְלִיב אָמַר הֵינָּה יִכְתֹּב מִלֵּךְ וְכָל בְּרֵאשִׁית וְעוֹפֶרֶת לַעֲדָה
בְּסֹנֶר יִתְּכֶנּוּ / רָלָה לְהַיּוֹדֵה קִיִּימָה לַעֲדָה / וְלִכֵּן נִכְתָּבוּ הַעֲשָׂרָה דְּבָרוֹת
שֶׁהֵם שֶׁכָּכָה הַתּוֹרָה / וְכֵן כָּל הַתּוֹרָה כְּלֻמָּה הֵינָּה / וְהֵנָּה חֹזֶק הַמַּחֲכָה
בְּצִיּוֹתֶיהָ בְּעֵת יִשְׁמִיחַ הַחֹלֶק וּבְעֵת עֲצָה יוֹכֵחַן שֶׁנִּכְתָּב בְּדִבְרֵי קִיִּים שֶׁלֹּא
נִזְוָהָ שֶׁהֵנָּה / קִבְּלוּהוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא / כִּמּוֹן שֶׁקִּבְּלוּהָ עַל־הֵם
בְּחֵזֶק הַר סִינַי / וְנִזְוָהָ שֶׁהֵנָּה יְיָ הַעֲדִיד עֲדִים דְּבָרִים קִיִּיִּים לַעֲדָה "

הַרְבֵּי עֲבָדֵי סֵת שֶׁנִּכְתָּב בְּחֵזֶק שִׂמְחָה לִכְתֹּב / כָּלֵל שֶׁנִּכְתָּב לַעֲדָה
הַמִּלֵּל בְּעַד הַבָּא / וְעַל הַקֶּלֶק בְּכָד הַשַּׁעַר / כִּי הִנֵּה לִכְתֹּב
בְּנִיל וּבְקֶלֶק בְּסֹדֶר הָאֵחֶר / וְאֵם נִכְתָּב הֵסֵת עַל הַבִּנְיָן בְּעַד הַבָּא /
וְעַל הַקֶּלֶק חֹזֶק הַשַּׁעַר יִחַדֵּק הַמַּחֲכָה הַחֲרוּת שֶׁכָּכָה בְּחֵזֶק / וְלֵאמֹר תִּהְיֶה הַתּוֹרָה
הַתּוֹרָה לַעֲדָה / וְכִתְּבוּ אֵחֶר לְחֻמּוֹת אֲבֻכִּים כְּדֵי שֶׁיִּשְׁמַע / רָלָה לְהַיּוֹדֵה רַחֲמֵי
לִכְתֹּבָה כִּמּוֹן הַדִּשְׁמוּנִים שֶׁהוֹכֵשֶׁר בְּעֵינֵי יְיָ וְכִתְּבוּ בְּהֵם שְׁלִיחוֹתוֹ "

והשיבני ס"ת שנכתב קצתו על גויל וקצתו על קלף או בדופסוסתוס' אלה
 או עלו על גויל או על קלף או עלו בדופסוסתוס' להיות
 נכתב כלן בדבר אחד / שהוא מחין אחד / כי כן אמר הכתוב להיות אבנים
 ר"ל שיהיו מחין אחד / וכי לא היה יכול הש"ת לכתוב תורה כלל בזה
 החי / וע"כ החי' למה הכתוב להיות כתיבה בדברים שהם מחין אחד /
 ואהיה בזה אחיז שאסור להכתב ס"ת בדופסוסתוס' מהלכה לזוטה חסיד
 ואנחנו לה גאון כן לבד שדרך להיות המכתב בכלל מחין אחד כדי שלא
 יפסיד כתיבת דברו כשיגלו הספר / ואם יכתב ס"ת בשני חסידים העשויים
 מהדיוק הן הש"ס ואין הנייר כוסל / אלה הוא דבר שיכלה ונפסד במהרה
 ואין הדבר חפסיד מחונן לכתוב תורה בהם / ולכן נמשך במכתב אבנים
 להיותם כותבים בעור "

והשיבני ס"ת שנכתב בדבר שאינו עליון ר"ל שנכתב על קוטר פסול /
 כי כתוב בעד החלק וכתב לו ה' חשבה המורה האמת על ספר
 ואין ספר אלה עליון / כן פירש הח' גדול רבו יעקב בן חזון פ"ט העשר /
 וכן הוא האמת שבכל מקום שנמצא בכתוב ספר הוא עליון ואלה קוטרים
 והשיבני ס"ת שנכתב בלא שרטוט ובלא שורות כי כן אמר פסול לך / ואין
 פסול בעור אלא להיות נעבד ומשורטט במנהג הסופרים / כי
 בזה תתיבה הכתיבה ותהיה תורה נאה ביותר / וכתוב והמכתב מכתב אלהים
 היה חרות

הוא הנות על הלכות / ואין הריתה בכתב אלא הערות והטורח שבו //

הענין שם שכתב בשאר לשונות / אולי לשון הקדש שהוא לשון עבר לביטול

כסול / כי כן נכתבו הלוחות שכתב ע"י משה בסיני והוא לשון ישראל ע"י

הש"י / וכתב ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל שיהיה

בפניהם / ר"ל שיהיה הערה והזכרון / למען היות השירה הזאת לעד בישראל

ית' לבינה / ד"ל כלל התורה שראוי להכתב בלשון שחזרה הוא יתעלה //

הענין שם שכתב על ידי משה ואהרן ביד משה רע"ה כדון החיטוי

על ישראל ויהי זכרון ויהי חסד / ואולי מהפסוק / כי אעפ"י

שכלל מבינים / ויהי זכרון ויהי חסד / אולי מהפסוק / כי אעפ"י

אשר יצא מן שבע שבע / שהוא ידע כל חילת החסד והנפש / וידע

הפסוק / כן היא התורה רחוקה להכתב ע"י משה ואהרן ביד משה רע"ה

חייבים לזכרה דבריו ויהי זכרון ויהי חסד / אולי מהפסוק / כי יתן ללמד

ללמד ישראל / ויהי זכרון ויהי חסד //

הענין שם שכתב על בלא כונה כי הוא הש"י נח התורה ע"י משה רע"ה

ואם לא יזכר שמו ית' לכתב בלא כונה אין יתכבדו דבריו הנטורים

הענין שם שכתב על בלא כונה כי הוא הש"י נח התורה ע"י משה רע"ה

כבר נח לתורה החסדים הסרים / והעלמים חלבים / וזה לביטול

הפסוק המדקדק ובעל המסורת / ופסד המכיר מאלו הענינים ה"ה יהודה

האכל

האכל בסכרו אטבל הסכר בדבור גבור / שס בחר עלת חולאים והסכרים /
 והחיות כוליותיהן תלניות וקצקן הפוכות גולתס עננים רבם בכיתובים —
 מהדקדוק והדוסורת "

הקץ שלה יוסף הכותב הפלג היות אחת "
 הקץ שגבעה היות בהות ושקנה צורת המכתב בסול הול / כי מכתב אלהים
 חיים הול / והשית נתנו שלם כל הסרון ושבוש ושנוי מהכאן "
 חסון שגפסדה צורת היות אחת עד שלא תקרא מעקרה / לו שדחה לצורת
 היות אחת בין בעקר הכתיבה / בין בקרב בין בקדש אלו שרטוט / כי
 יפסד פירוש הענין ומכון המצוה ית' ולא ירע לקרא כפשוטו חלואי חסון חל' /
 חסון שהקריב לו שדחה בין היות ללות עד שדחה הדבר כשתי חסות / אז
 שתי תיבות כתיבה אחת / כי ראוי להיות התיבות פרודות באחד חלואי
 החוורים עליהם נפרדים / כי התיבות הנכתבות הן החוירות אלא הענינים
 שדחה בס השית המצוה / ואם תחלבלנה בכתיבתן תהיה חסות לתקדש
 נותנה ית' ומקנה / וגם הול דבר רע כ"ש בענינים שהם חסות ואחרית בעמוד
 ועונש / מהניב בהכרה שלא תובנה התיבות גולת חסון תהיה חסות ית' /
 הקץ שטנה צורת הפרטיות כגון שכתב הסתומה כתיבה / והסתומה פתוחה /
 וגם לדעת רע ההבתיים / אחנה לפי דעת קצתם שהם תקון סופרים ה'
 חשש לא שנה הפורה "

היחן שכתב בשאר הכתב בצורת הטיה "

היחן שכתב בצורת הטיה , כן כתב השליח על חפז הכבוד שכתב

כתבו לכר את הטיה הזאת "

העשרים שכתב היחן של ספר תורה בדבר טוה , אלמן העשרים

דברים שאם נעשה אחד מהם , ושמעתי לספר מהם ככר

נפסל ואין בו קדושת פת , והנה לקצתן יש קצן שאם נעשה אחד מהם ועוד

מתקן יצא הספר מהכלל ונשלח ב קדושתו היחנה , כגון שהדבין אות בלית

וכוונתו בן , ולקצתם אין להם קצן מעולם , כגון שכתב על עור במה טוה

וכוונתו בן שגן מהלכה קדושה , ואם אין בו קדושת פת והוא יהיה כחומר אחד

מהלכה וילמדו בו היחנות , לפיכך שהוא מלך , ואם יחדו כחו שכתב "

היחן והיחן בן שכתב תורה מתקדש ומחשבת , ובין שכתב הלכה מהם ,

היחן לפי דעת קצת מהכתובים שאחרו שחשדו בפני ע"ה בנקוד

ושמעתם מהלכה מהלכה , כי הכונה היא לדעתם להיות קדושתו נכונה בל

שגם וטעם , ופירוש האם על זה חרבה דוד הע"ה שכתב תורה ה' תחיתה ,

אין הפנה האחרית בן בעד הנקוד והטעמים , כי אם בעבור שהיה משל

הפסח הכבוד שכתב אחריו דושיבת נפש , ושם כתוב עדות ה' שכתב

האחרית פת , פקודי ה' ישרים משהח' לב , חפזת ה' בזה האירע עינים

שעלמות הנפש הוא בהיותו במספר מרובע לשב אל תדעוהו העלמן שהופך

משה

דו"ס / והוא ע"י תורה שכוללת השלטה דרכים שבהם תהיה צדוק בצדוק דהיי"ס /
 והם חלקות המדות שבין רוח באמרו עדות ה' נאמנה / וכן נכללות בספר
 האבות ואלהם דו"ס נריש שבאו בספר בראשית / והדרך השני היא המצוות
 השכליות שבהם רוח באמרו פקודי ה' ישרים / והדרך השלישי היא המצוות
 היועשיות שבהם רוח באמרו מצוות ה' ברה / והנה לנו אחר תורת ה' תמימה
 אל שהיא שלמה כוללת השלטה דרכים שבהם יגיע האדם אל ההצלחה
 האחרונה שהיא שלמות הנפש שבעבורה נברא האדם והבינהו "

הסופר שאמר אהרן שיכל הספר תורה חידו לא כתבם האסדות שבו לשמן /
 אינו נאמן לפסל / אלא נאמן הוא להפסיד שפיר שנאמר פיר ענה
 בק' / ולמה אינו נאמן לפסל / כי הנה נכון להפסיד על הנקודות שבו
 ודמה שאינו מופסיד באמירתו זאת אלא שבר האזכרות / לכן לא אמר שכל
 שורותיו אינן רועבדות לשמן / אחרי שהוא נאמן להפסיד שפיר / נאמן
 הוא לפסל / כי הטל מודים שיש אין העובדות מעובדות לשם ספר תורה
 אין לו שבר כלל "

הספר תורה שהוא חלק הוא יותר עדן בקדושה מן התורה שנכתבה על
 קונטרס והוא הנקרא הומש / והומש עדן בקדושה דו"ס
 הנביאים / וספרי הנביאים מספרי הכתובים / וספרי הכתובים מספרי כלל
 ספרי הכתובים שהם חסכלם הק' / והספר שהוא פירוש לחי שהוא עדן בקדושה
 הוא עדן ג"כ

הוא עדין ע"ב בדרוש יתר נוסח שמה פירוש למהות הוועלה חמט' וכל
 פירוש שבספר הקדש עדין הוא חכל ספר' וכל ספר מדברין עוגרים לדברי
 אלהים היים הכתובים בתורה התמימה שעלה במדבר אברהם אבינו תורת חטא עבדי
 וגו' וקדוש הוא בחטא' וכן על זה הדרך' כל הקרב אל ה' יית' הוא קודש בחטא'
 ולכן אין מעהין הומשים על גבי ספר תורה' ולא נביאים על הומשים' ולא
 כתובים על נביאים' ולא פירושים על כתובים' ולא ספרי הכמה על
 פירושי ספרי הקדש' וכן השאר' אבל מעהים פתעל פת' ואין צורך למחר גלה
 חמט' ונחמשים חמשים נביאים' ונביאים על כתובים' וכן השאר' וכל
 הקדש במשלה ומה על המזבח במועלה מנוח' וכן טעם שהם בחטא אחר
 יושבים אל הקדש' ואין להם כרך אחר וכן הומט ונביאים' ויש כרך אחר
 וכן יושבים אל הקדש אשר בו הנביאים על הומט' אבל יונה החמט עליון'
 וכל ספרי הקדש אפילו ספורים ודברים שהם מזה עתה חמט על שבת

חסור לגרסה

ספר תורה כשר מופיע בו קדוש יתר שאלמר ושחמט אומי חכד ארין ברית
 ה' ופבור גדול יש לו' ואסור להדס למכור סת' ואפילו שאין לו
 חכ למכור' ואף שיהיו לו ספרי תורות רבים' או שעה יסן ורצה לקנות הדש
 אסור הוא למכור' האלהים הר ירצה ללמוד תורה בדחין' או שיקה אשה בדחין
 לקיים המין האנושי חומר הוא למכור סת' ואף בשאין לו דבר אחר למכור
 ולעשות

ולעשות רצונן בההר חטע הדרכים האלן בדחיון

ספר תורה שטה לו נפל מותנס אותו בכל הרש וקוברים אותו אצל קבורות
 תלמידי הכמים ואלה היל גנבים וכל בטחיים סת כגון דין שחן
 לסת והנה בן ודרן וחבל שמעיהם הם סת לעף טכסר ברוך הדין וכן
 הכסא שרובן לספר והנה בן אסור לזרין כטבלן וטברו אלה גנבים וכן חט
 מטפות של סת וכסיהם טבלן שבר הרש לטחיים סת אסור לזרין אלה
 עושין אותם ככריכי חרים ואלה היל גנבים וכן תפוסים בזה לא גרב וכל
 דבר שטחיים לגני ולזופ כגון פטחונס ומחונס לספר וחרים הם תטחיים
 קדושה ואסור להוציאם להול וחותר למכרם ולקנות בדמיהם ספריהם לו
 לו חומש אר הבחור שטחור טלה כבור עלהם ואותו ספר ולעמוד שבו
 בהם לתינוקות להחלוד בן אין בהם קדושה כל דבר שיש בו ענין של כתב
 הקדש כגון קמיע וגולמו אסור להפנס עמן לבית הכסא אלה הם חרי

מכוסה בעור לו ברוך הדין

כל אדם הייב בפבור סת ובקדושתו כי הוא מעד הלשון עלהם נחמם אנו הייס
 והכתוב אחר הדין למען כדון יגדיל תורה וידרר ואלה יכנס
 אדם למחנה וסת אסור בזרועו ואלה לבית הכסא ואלה לבית הקברות ואלה
 שיתורה נחנה בתוך הדין לו חטפות ואלה יקרא בו עד שידה חסר כטעור
 קומתו של אדם ומה שאחר ויקה חטה את עצמות יוסף עמו ככר בשל והו

הכריים עה

כל חסד המצוות הבל נדון אצלנו מיום חומר להם לאחוז סתם ולקראו בו
 שאין דברי תורה חזקתן מחלה / אבל שלא תהיה ידיו -
 חסוד כות לו חל וכלבוב בטיט לו בדבר טעם / אלא ירחלו ידיהם ואח"כ יבטלו
 בו / כל הרואה סתם חלק הייב לעמוד חסדו וכל העם עומדים עד שיעמוד
 הסתם שהוא חלק עד שיביע למקדמו / לו עד שיהכסה מעיניהם עד שלא
 יראוהו ולא חומר להם לטבר / אין שום אדם חרע ישראלי ללכת לפני
 סתם כשהוא חלק / אלא כלם חלבים אחריו כעבדים לפני אדוניהם כי הוא
 יושב בחלק / והכתוב העיר עליו בלחמ ארון יבחר ארון כל הארץ / וכתוב
 וארון ברית ה' נוסע לפניו וכו' / ואין קדושת הארץ אלא חסד ולוהות
 והספר תורה הוא כדחוק הלוחות

ישי לאדם לשחוק לרוד ולחמר לפני סתם כשהוא חלק אחד שחלש
 בהעלם ארון האלהים שהחזק הכתוב ודור וכל בני ישראל
 מטהרים לפני ה' בל עמי ברושים ובכורות ובנבלים ובחופים וכו' וכתוב
 חלק דוד חרד וחלה / גם יש לאדם לעבד בעדים החודים בלכתו
 לפני תורה ולהסיר הצבדים האלה מעליו / חמה שחלש כתוב ודור
 חרבל בחעיל בוק וכל הלויס הנאמרים את הארון והמטוירים וכו' ועל
 דוד אבוד בד / וכל מה לכבוד תורה

כל מי שיטב לפני סתם יטב בכבודות ראש בלחמה ופקד כי הוא הער העליון
 בכל בלי העולם

בכל באי העולם באמור והיה שם בך לעד / ומחויב לכבדו כפי מה
כי הוא שליח ית' / ואמרו חכמים כל המהלך את תורה גורם נזק
על הדורות / וכל המכבד את תורה גורם נזק על הדורות / הלא
כבדנו אמן / כפתוב ה' חפץ למנוע צדקו יגדיל תורה ויאדיר / כט'
אנשים כחוננו מחויבים אלהם לכבדו בכל לבינו וכוונתנו /
הפריך ה' ביצו בשעור חלני לספר תורה שהוא לפני ולפני /
דברים הרבה דברו בה' בשעור הס' כחוננו
ולפי הדור שחמץ בעל השעור / ואין לנצוק בה' / אנוס דור
שחמץ לפי דבר הנה הוא כחונן טלחה /
רצוני להעלות אור יריעות הס' שיהיה טהור טהור כד' אצבעות
שהם נקיים וטהורים / ושעור הענין מלחמה יהיה ה' אצבעות
ומלחמה של אצבעות / ויהיה הפרט בין דף לדף שתי אצבעות
לחמץ למעט חמץ כל יריעה ובסופה רוחב אצבע אחת וכדי
תפיר על השחמץ היריעה להיות כל דף ודף כתוב בכל הספר
כלן שתי אצבעות / וראוי להניח מן העור בתהלה הספר ובסופו כדי
לחלוט על העמוד שבחש הספר ובסופו / כשתפריץ היריעות אינם
חופרים אורן מתחלק עד סופו / אלא מניחין אורן מעט מלחמה
ומעט מלחמה בלחמץ כד' טלח תפיר היריעה באמצע כשילול

אומה / ועושה לו שני עמודים של עץ האחד בראשו ואחד בסופו
 והוא כה עובד הנשאר בראש הספר ובסופו על העמודים בדבר שהוא
 הם בעיניהם או מלפניו כדי שיהיה הספר נחלת עליהם / וירחיץ בין -
 העמודים והכתב שבקצת היריעות ראש וסוף / ולאורך העמודים יהיה
 כרצונך היותר טובים בשעורם ביחסם אל שעור ארך הספר / הם
 יקראו סוף בתוך שתי שטות או בין דף לקף ובין תבה לתבה יתבאר
 היותו בדבר שהוא שכתב בו היריעות / ובכל הקצבים יגדל
 תחסר הית אחת או תשתנה כוונתה / כל אלו התנאים הם שגוררים
 שגוררנו הם על כד יפני הקוץ התורה / אנושם הם הופקם הן החסיר
 מהם אין השש / ואין שום שעור מבטיח התורה הן כוונתה ודעה
 וכן במסכת הדפוס אין השש בין שתעשה היריעה אחת שלשה דפוס
 או ארבעה או חמשה או יותר או נחות

בין בתחלת הספר

בין באמצעו או

בסופו

החלק השלישי בברכות

הוא ליהודים בזה החלק פסוק בית ישראל ברכו את ה' בית אהרן

ברכו את ה' / ופסוק בית הלוי ברכו את ה' ויראי ה' ברכו את ה' /

ופסוק סידו לה'

ופסוק שירן לך ברכו שמו / ותחזור אברכה את ה' בכל עת / ופסוק ב' לך
אכל העד עד כאן כי הוא יבקר הגבה אחריו בן יאכלו קדרוואים / ופסוק ואכלת
ושבעת / ופסוק ואכלתם לבול ושבוע / ופסוק ברכו נפש את ה' וכל קרב
את שם קדשו / ופסוק ביום כרתי הקדשך / ופסוק שמוע ה' וקנה / שמוע
קול תפלתו / אחר לאלהים מה נורא נועטיך / במקדשות ברכו אלהים /
ידו לך חסדו ונפלאותי לבנה חסד / ופסוק ברוך ה' אלהי ישראל
העולם ועד העולם ואמר

כל העם יחד

הללוהו

זה המעלה יחלק למשה הלוי / והפרק הששי יחלק לשבעה שערים
השם צפן הלקה הענינה

הפרק הראשון חזי / ובמה האדם חייב לבקר / חלוק עשה בזה
לבקר האדם אכילת חומין שנאמר ואכלת ושבבעת
וברכת את ה' אלהיך וכו' / ואחר החכמים שחלת ושבבעת ששמה שיאכל
האדם שער לפי הקו הראוי לו לקיום חסדו / ואין הכונה בה לחלוקת ברוסן
כי כן רשעים תחסר "

כלל חכמי ישראל חייבו לבקר האדם על כל דבר שיחזק קודם שיאכל
יומם כבדן ברכת היין והחולצא ואכילת פירות והדוריה ריה

טוב / ואפ"ל ה"ס ירצה להכיל או לטתות כל מה שיהיה חייב לברך
 ואח"כ יהנה מזמנו / כמו שחייבו לברך על כל מצוה ומצוה קודם עשייתה
 בין היותה קודם כנין הסבה והזכירת וגולתן / או היותה רשות כנין שחיטה
 ומאקה וגולתם ואחריו שכל הנהגה בלא ברכה מעלה / כי הוא יהיה שברו
 כי השבר בעשה / והוא ל"ה ברוך כשהנהגה מושם דבר שהוא מוגברת הש"ת
 שמו / ואי"ל חייב לברך באחרונה / אלא ה"ס יאכל כדי קיום גופו / שנאמר
 ושבבע / והטעם ח"ו ליה זריכה ברכה ל"ה עשה ואלה עשה ח"ו / אלא ה"ס
 יחשב כדרך מלאכה האדם והנאמן / סוף דבר בכל דבר שהוא קיום העוף
 חייב לברך לפני ולאחריו / וכל מה שאי"ל לקיום העוף חייב לברך
 לפני לבד / ואי"ל שני ברכה לאחריו /
 ורצונו גדולה יש לנו מודבר הנבואה על הברכה הראשונה שחייב בה כל
 ישראל קודם שיהנה חתשובת מעלות העיר לשאול ולגמול ששאלו
 בעד שמואל הרמתי ע"ה / והשיבו ואחריו להם בטרם יעלה הבחנה להכיל
 כי לא יאכל העם עד בליו כי הוא יברך הגבה אחרי כן יאכלו הקרואים /
 והוא סוף גדול כלומר שאם לא יברך שמואל ע"ה על הגבה בתחלת הסעודה
 לא יוכלו הקרואים ליהנות מהמאכל / כמו שהוא לנו כוונת עתה מחטלת
 דור אחר דור עד אדם הראשון שהיו מברכין לכל דבר שהיו נהנין קודם
 שיאכלו מזמנו / וכל ישראל פה אחד אין הולך עליו / ואע"פ שעל הלהם
 היה מברך

היה מבקש תחלה / והוא חפץ שיעקב הסעודה יהיה הגבה אחר יבקר הגבה /
 לו לבו שהגבה היה לו ברכה בפני עצמה היו חבריו עליו / כי כשהיו אופלים
 גבתי שלמים היו הערס עליו אשר קדשנו במצותיו ואנו לאכול הגבה /
 וברכת ה' לא יחד בטרם את של הגבה / ואזת הברכה הראשונה תורה על
 הטענות ית' בפרטים / ובפרט לעצמו ישראל המבין ומזין להם כל הנבון להם
 דבר יוס ביוצא כל הפסח מהוה הסדו המורה ומטעם טוב הפתוח תחילה -
 באין העדר / ברך הוא המהיה כל ברייתו והגן ומכרם אותם כפי צורך כל
 אחד ואחד / וברוך שמו לעד עד ולגדה נאמרים סגור
 ואחריו המה ה' אלהי יצחק בספרו מן עין בסוף סדר ענין הפסח על אחד
 מהניב כל אדם לטובה לטוב בכל דור שיהיה קודם שיהיה ואחריו
 כי מן חלש / על שצריך לבקר קודם / כי הוא יבקר הגבה אחריו כן יאכל
 הקדושים / ואחר האכלה אומר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך / שכל
 ענין חפץ עצמו מראה גבולת עצמותו הפועל / מהניב האדם לעת שבה
 לטחו ית' בכתוב יורק ה' על העשיר וגו' / כל הנקרא בשמי וגו' / מהואכל
 ומשקה וכל ענין העשר היה ומראה / והנה על היין והלחם אומר להוציא
 לחם מן הארץ / ויין ישמחה לבב אנוש / ואולם יש הלקוח בין בית שחלי ובין
 בית חלל / על איזה יבקר תחלה / והמנהג על היין ששומר אשר כי ישמחו
 אלהים ואנוש / ועוד על הלקח אומר הכלית באחרונה ולהם לבב אנוש

יסעד / ועל חיינו קטנות ועל חיינו גרועים היב לבקר ברוך בורא כרי האדמה
ועל חיינו הילין ברוך בורא כרי העץ / ועל חיינו תבואה ברוך בורא חיינו תבואה /
כל דבר לפני ענינו / וכל אל הענינו חסודים לאיש חפץ איש לה תנהג
בגאית הנהגה / ולן לדרךך בכל זאת כי עכפ מחויב לבקר טרם טיהרה
בכל ענין כי בברכתו זאת חקרים חזקות האל ית' כפי מה שמה חסא ובה
בתכלית השלמות / ואחכ יהנה מהנעטה ידיו // ב"ה חנו רוב ברכות והאמת
כי חקויב חסד לטוב לטוב בלאו ובבואו בטוב ובקוממו / אימר הדשים
לבקרים רבה אמונתך / ואומר בכל דרכך דעה וכו' / עד כה לטוב ירב אל
ועה הנכרי כל זה חושטן הרב אל אלא כד' להיות למחמרת למה טחע שחיד
להגפיר ולהיות לי לעמוד ברגל של אקעקע טיה היט' / וטיה חסמר טחומר
חני בגה הקביר / כי הדבר חסעט חספכרי הנביאים ופואתס יהיה קט לבלס
ולא חסוט חמקפת החלינעס על / כי הם הכמים בעיניהם ונכר פעחס נבונס
נדור שי' ה' לא יחסרן כל טוב / כי הוא העונה חסס ביוס לרסס יר עמחס

בכל דרך אשר ילכו בה / ונשוב אל המכון הראשון ונחמור

נשיאכלה למה לא יברכו בשנס חסקה חסר גולת היין / כסימחה בין בנטיהין בין
בכל שמהה נחפבה / חסשובה כי בו חפלהן ברכה חפון ית' כחיו -
טחמר הנביא כה אחר ה' בלטר יחפלה חסרונס בלסכול ואמר אל חסחיתרו כי
ברכה בו / טבו יסחוקו אליהם ואנשים / כחו טחיו הקכמים ברכה על ידעך

ככה היבן על כל חלוקה וחלוקה שלומן ית' / והיב החלוקה לבקר החלוקה ואהרן כן
 ששנה אורה / והנה להיות שחלוקה עשה שש חייבים / חלוקה שעשיתם הוא היובב
 לבד / או חלוקה שיש אהר עשיתם לווי והיובב אהר / לבן בחלוקה שעשיתם היה
 היובב לבקר בעת עשיתם בבן חלוקה חשקה העב ושהייתם הפסה וגולתם שלם
 להם לווי אהר / ובחלוקה שיש להם לווי אהרן לבקר בעת עשוק הלווי אהרן /
 ולא בעת עשיתם / בבן עשיתם סבה ופזית וגולתם לא נהיבם לבקר בעת
 עשיתם / אלא בשעה הלביטה והישיבם שהם חלית אלה החלוקה וכוונתן "
 וכמו כן היבן החסמים ברכה על דבריהם שהינם העלה ולא חלוקה עשה כן
 החסמים אלא לטוב שהם אחין ואגף לאדם והוא דרך שבה והודלה
 להקרה ודרך בקשה כדי לגבור את הבורא במיד החוריש והמעשיר החורש
 והמעלה החסיד והחנני ובידו כל דבר לעשות כרצונן ואין מי יחיה גולתו /
 ודיעין ומשגבין פסוק אל חסונה ואין עול כדיון וישר הוא יתעלה ויתבאר שמו
 לעבה נבחים

כתבאך למחבר זה שכל הברכות נכללות בטענה כוונתן / ברכות חלוקה
 עשה / וברכות העלה / וברכות שבה והודלה / עוד ברכות שבה
 והודלה תחלקנה לשש חייבים / ברכות נגף ומניין לבד חין אהר / וברכות דברי
 שאינם לא נגף ולא העלה בבן דברים חדשים שהם אהר אהר אהר חסונה מעשיה
 בבן הוא / או גולתם והוא היב לבקר כדי לגבור את הבורא במיד ולרוא חסונה ית'

הקבצים

החכמים הקנו ברכות כוללות בעין הרבע חזק ברכות שכוללת כל חזק הדברים
 שהיה האדם לבקר ואלוהיו על חזקו יחזק וברוך ה' אלהינו ואלו
 העולם אשר קדשנו בחזקתו וזמן לעשות חזקו פלגת / כאלו אחת הכלל
 חזק וחרוץ / או לזבש הרבע כנסות בלית / או לשחוט הפסה / או לעשות
 יועקו ואלות / ועל הדברים שיהנה האדם יחזק יחזק שכלל נהיה
 לדבר / ועל נהג ואחיון שיהנה בחזקתו שדין דין אחת / ועל דבר הדש
 שיהנה יחזק בתחלת ראיתו ברוך ה' אלהי שיהיה נק"חט והביענו בשלום
 לעומת הנה " וי' שיהנה לפרט ברכה חזקת לכל דבר ודבר בעין הדבר הדש
 חרשות בידו / ואנחנו עתידים להגיד נסה הדרכות למטה הם יעזיר הקדש "

ומה יתבונן בהם היובק "

מה שיאמרונו שהיה האדם לבקר בדבר שיהנה קודם שיהנה חזקו / ל
 אחזקו אותם ללא לדברים שהם חזקתם לן להכלל / חזק
 לכל דבר חזק הם בגדן או בטבעת אינו חזק לבקר עליו לא ביהלל ולא בסוף
 כגון שכלל אחר חזק דברים הנקראים בדחמט כהנה והם הקטנת / האדם
 הנזק חזק חזקה / אחר הפנים / שהם קדש קדשים הרבעה / ונהכלם לדברים של
 כהנים לבד / וי' שהם קדשים קלים ונהכלם לדברים ולקבוצות שבכדשים לבד /
 שיהיו שחורים / ה' נאכלם בירושלם / וה' בלחץ ישראל / והם עתה חזקתם
 ושהי' להם / ושלמי ה' השבועות / ולוה השמן של חזקת / והנהגה והשון שהם

מִתֵּן יָן הַשְׁלֵמִים / וְהַתְּכֵס מִתֵּן הַדָּר / וְהַתֵּן הַגִּיר / וְהַבְּכֹר וְהַבְּכֹרִים בְּכֹ
מִגֵּה הַנּוֹן הֵם הַנֶּחֱכֵלִים בִּירוּשָׁלַם / וְהַשְׁלֵשׁ הַנֶּחֱכֵלִים בְּחֶרֶץ יִשְׂרָאֵל / הֵם
מַעֲשֵׂה הָאֵרֶן / וְהַדְּשִׁית שֶׁל דָּמִן תִּירוּשׁ וִיכָהֵר וְהַלְלָה / וְהַלְלָה שְׁכֵלָה הֵם יָבֹ
דְּבָרִים שֶׁתְּכַדִּים קִדְשִׁים קִלֵּשׁ לֵב דַּעַת הַכְּבוֹדִים גֵּל / שֶׁלֵּב דַּעַת בֵּה הַחֲרָבָה
וְהֵם הַנֶּחֱכֵלִים הֵם בְּקִדְשׁ קִדְשִׁים / כִּי הֵם הַחֲרָבָה שֶׁקִּדְשׁ קִדְשִׁים הֵם שְׁמוֹנֶה
וְשִׁבְעָה בְּדִים הֵם הַתְּכַדִּים הַנֶּחֱכֵלִים / הַשְּׁעֵם בְּחֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהֵם שְׁדֵה הַחֲרָבָה וְהַדְּשִׁית
הַגֵּה / וְהַחֲמִשָּׁה הֵם בְּכֹ מִקְוֶה בְּחֶרֶץ וְהַנֶּחֱכֵלִים לְחֶרֶץ / יֵהֵם בְּדִין הַבְּכֹר / וְהַדְּשִׁית
כִּי הֵם בְּחֶמֶת מְנוּחָה / וְהַחֲרָבָה וְהַגֵּל הַגֵּר / וְהַחֲרָבָה וְהַגֵּל הַגֵּר / וְהַחֲרָבָה וְהַגֵּל הַגֵּר / וְהַחֲרָבָה
בְּכֹ דְבָרִים / וְהַכֹּדִי הִיא חֲרָבָה שֶׁיִּבְרִים בֵּה יָן הַחֲרָבָה / וְהִיא עֲנִיּוֹת הַחֲרָבָה
הֵם אֱלֹהֵי הַכֹּדִי וְהַחֲרָבָה כִּי יִמְעַשֶּׂה הַחֲרָבָה שֶׁהִיא מַעֲשֵׂה הַחֲרָבָה / וְהַחֲרָבָה
וְהַחֲרָבָה שֶׁהִיא אֲסֻרִים לְחֶרֶץ / יֵהֵם כִּי לְחֶרֶץ חֲרָבָה חֲרָבָה וְהַחֲרָבָה חֲרָבָה
מִכֶּכֶן / וְהַחֲרָבָה כֹּל דְּבָרִים שֶׁהִיא אֲסֻרִים לְחֶרֶץ חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה
בְּשׁוּמָה חֲרָבָה חֲרָבָה / וְהֵם שֶׁכִּי לְחֶרֶץ חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה
בְּרֹךְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַקֶּבֶץ עַל כֶּךָ וְכֶךָ / וְיֵשׁ בְּרָכָה שֶׁקִּבְּתָהּ חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה
לְפָנֵינוּ / כִּי בְּרֹךְ אֱלֹהֵי הַקֶּבֶץ עַל כֶּךָ וְכֶךָ "

הַפֶּרֶק הַשְּׁעִי חֲרָבָה / וְחֶרֶץ חֲרָבָה / רֵאשִׁי לְחֶרֶץ חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה
יִסְמָנוּ / סִפְרוּ בְּכֹרֵם וְהַ / וְכִסְנוֹ לֹא חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה
יֵהֵם אֱלֹהֵי הַחֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה חֲרָבָה

לְבָרֶךְ

לברך / ואלה הם הברכים מן הנשים והנשים / והיא היא הבורח
 כיו ששער כמה וזה קרי / והיא היא הבורח / מי ששער כמה
 במקום הידוע שכן אחד הכתוב שדיה נכונה לך וטעם כיוה / קרי
 הקטע הישר הימים לברך מן הדיה / קריה כדי להכנס רהי
 על מדרס מקטנות / הטמיה מותר לברך בין שיהיה טמיה בטמיה
 שיוכל להטהר בו ביום / או שיהיה טמיה שלא יוכל להטהר מבינה
 בו ביום / מי שהוא ערום אסור לברך עד שיכסה ערומו בין הי
 הוה הטהר / כל מי שברך ויזה ידי הובתו מותר לו לברך להחריש
 כדי שיוכל ידי הובתו / ואם בהיותו בטהר טמיה בה מזהר כדון
 אכילת מצה בימי הפסח וקדוש ימים טובים / הנה הוא מברך להחריש
 ואוכלים ושומרים / העלף טמיה אכילת מצה ערוה / כדון טמיה
 העלף בהגדת פסח שהחריש בליל פסח שהולכים לבתי הנשים
 חזקנות שאין להם בעל לברך / ומברכים להן והם יוכלין ידי הובת
 ארונם בברכת הנאה שאין בה מזהר אינו יכול להוציא מידו הובתם
 אלא נהנה עמהם / כל השומע ברכה מן הברכות מזהר עד סיפור
 ונתכוין בה לזאת ידי הובתו יזה והעלף שלא ענה כלל ולא ענה
 בסופה ארון / כל העונה הקול אחר המברך הנה הוא כמזהר / ואם
 בהיות המברך הנה חייב בזה מזהר מזהר שנתחייב בה השומע כדון

חינוך או בני אדם הנהגותיו הם חסידים / או ישראל כשר שיהיה חיים
בברכה יהיה בעת שבקר / הנה השומע שיענה היכן / או בעת שהשב לזאת
ידי חובתו על מה שנהג / או לא יבא עד שיענה או שישמע חסידו שהיה

חייב בו כעין מנהג שנתחייב הוא //

רבים שנתנו להם עבודה לפי מה שהם או לפי מה שיש / ובקר אחד מהם
ועד כלל אדם מותרין לאכול ולשתות כי כבר יצא ידי חובתו /
אבל אם לא נתבונן לאכול כאחד בחסידו חסיד / אלא זה בזה מעצמו / וגם
מעצמו / אעפ"י שהם חסידים וטובים מלפניו אחד / הנה כל אחד מהם
לעצמו / וגם בלתי ובושן ויין שהם קיום היקף בלבד / אבל שהם מהכלים
ומשקים היום כריבים חסיד / אלא אם בקר אחד מהם ועד כלל אדם /
אבל וטובים הם / אעפ"י שלא נתבונן להינותם בחסידו חסיד //

כלל השומע אחד מן ישראל מבקר ברכה היה מכלל הברכות אכל
שלא שמוע כלל ואכלו שיהיה חייב בו חסידים הוא לעצמו אדם /
ואם המבקר היה מן אדם חייב בברכות או הוא חייב / אבל לא אמר
הברכה במקומו וביושר / אלא בלבד דברין / אין השומע חייב לעצמו אדם /
מי שהוא חייב שבקר המבקר ולא שמוע לא יענה אדם בכלל העונות /
העונה אדם לא יענה אלא ביטולית לא קצרה ולא ארוכה ולא חסופה ולא
חסופה ולא יחביה קולו יותר מהמבקר / כל העונה אדם אחר ברכותיו ודי

מה חסידו

אה חובנה / והעונה אתן אחר ברכה שהיא סוף ברכות דרי גה חטובה / כשר
 שהאדם נשבע לדבר היות לעת הצורך שחומר ובשמו השבע / כן הוא דאין לעברך
 ברכה שהיא כריכה / ויש לו שבר טוב בברכה לעת הצורך כחון שיט עלן שם
 טוב כשישבע בשמון ית' לדבר היותי בעת הצורך / ובכשר שאסור לשבע
 לחנם ככה הוא אסור לברך ברכה שאינה כריכה כי הוא נרשע שם שמים לשון
 נאסור לענות אחריו אמן / כחון שהחור על תשא את שם ה' אלהיך לשון
 ומוחלך לעמוד לתינוקות כלל ברכות בתקונן והעלף שם חבדן לבטלה
 אין חשש בשעת הלמוד / חמנה אין עונן אחרית אמן / ואר הטב
 אחד לענות אתן כדי לכאק לדי העשר התל בפשו כי לא יפה ידי הוברת
 כי לא נתכן החוברך לברך / אין האדם חייב לענות אמן אלא אחר השלמות
 כל הברכה היה / ובברכה שיש בה ברכות חמה אינו עונה אמן בכלם /
 אלא בשם הברכה האחרונה / כגון ברכת קדוש השבת ביין / או בברכת
 ההבדלה ואולתה שיש בה ברכות חמה / בברכת קדוש השבת יש בה
 ברכת היין / וברכת שבת / וברכת כרי העץ / וכן באולתה כחון שיתבאר
 בנסח הברכות / הנה אינו עונה אמן בכל ברכה חטונה אלא באחרונה
 אשר שהיא סוף / ואה כדי להודיע שהשלים כל הברכה היה הרוחנבורת
 מברכות רבות / כל ברכה וברכה כריך להיות בה אמרת שם וחלכות
 כגון שתחזור ברוך אתה ה' אלהי / ואם אין בה אמרה וחלכות אינה ברכה /
 כל הברכות

כל הברכות יכול האדם לאמרו בכל לשון שיהיה אפילו בלשון חול לומר
 "אני אומר בך הברכה והלכות הקטן מודיעל ע"ה שהתפלל בלשון כשרים"
 המבדוק כדרך שישיחיה קולן לאגטן מה שהוא מוכיח מפני הברכות ואם לא
 השיחיה, אבל בטא בטחין לו בדרך בלבד יכא ידי הובתו /
המבדוק לא יפסיק בין הברכה ובין הדבר שמוכרך עליו בדברים אחרים
 שחומר כי תנאף איש לא תברכנו / וכי יברכך אל תברכנו /
 והטעם שלא יפסיק בגמטו / ואם הפסיק בדרך לתגור ולבדוק שעת / האלמים
 אם הפסיק בברכה בדברים שהם מעט דברים שמוכרך עליהם אינו בדרך
 לבדוק שעת / כי הכל אל תקוה ההד הולך / כמין שבדך על הפה וקודם
 שיאכל פסק ואחר הביא תבטיל הביא חולה הביא גבלים שלקיים תנו לפלוט
 להכלל וכן כל כיוצא בזה "

כל הדברים שגברנו ואשר נאמר מעט הברכות בכלם הודו בעל כל
 ההכמים / וקצתם יש להם חולל מהבבוב וקצתם ידועים
 הם לבד כוסבל הם הירוסה שכל ישראל מודים בה שאינו הולך לדברי תורה
 ונבואה / אלא הם עומדים לדברי אלהים היים והם דרכים טובים להם
 ופירות וסיפנים לעמון שהם לן לפעולה לחינם מדרך הרע ולחריבם
 ברכים טובים "

אם קצתי לבבוב קצת ברכות ממה שהם עתיד לגבול / לא קצתי בע
 כי הם מוטע שיה

כִּי אִם חֲסֵד שֶׁהָאֱלֹהִים יִדְרֹעֵם / אִם חֲסֵד שֶׁהָאֱלֹהִים יִדְרֹעֵם בְּסִדּוֹר הַחֲסִידִים
 בְּמִלָּה הַחֲסִידִים עַל וְסִמְכֵתִי עַל הַחֲבִין כִּי לֹא דִבֶּר קִטָּה הוּא לְחֻצָּא "
 הַפֶּרֶק הַשְּׁלִישִׁי בַּבְּאֵר סֵדֶר בְּרִכַּת הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּשְׁתֵּי בְּכָל יוֹם שֶׁרָב
 וּבִקֵּר בִּימֵי הַיּוֹלָד וְהַשְּׁבִתוֹת וְרֵאשִׁי הַדְּשִׁים וְיִמֵּי —
 הַמִּקְוֵה וְדְשִׁים וְיִמֵּי הַיּוֹלָד שֶׁבָּהֶם וְאַרְבַּע תַּעֲנִיט וְיִמֵּי פְּרִישֵׁי וְנִסֵּה הַבְּרִכּוֹת
 וְסֵדֶר הַכּוֹסוֹת שֶׁתִּקְנָן הַחֲסִידִים עַל בְּסִדּוֹדֵי הַטְּלָהוֹת "
 בְּכָל יוֹם חוּלַי בְּסִדּוֹת הַבִּקֵּר וְהַעֲרָב כֹּאֲשֶׁר יֵשֶׁבן לְאִכּוֹל לֶחֶם / הָרוֹס
 הַאֲכִילָה רוֹחֵכִים יִדְּהֵם וְהוּא תִּקְרָא נְטִילַת יָדִים /
 וְגַם הַטְּלָה הַיְבֹנָה הַחֲסִידִים כְּדִי לְשַׁחֲרֹר אֶת הָאֵלֶּם חֲסִידֵי / יִתְכַּן
 שִׁיעַ הָאֵלֶּם בְּדִבְרֵי טוֹב וְחֻשׁוֹק וְחֻשׁוֹק / וְיִשְׁעֵל נֶפֶשׁ וְהַכְּתוּב אֲחֵר
 אֵל תִּשְׁקָצוּ אֶת נֶפֶשׁוֹתֵיכֶם / וְכֵן אֶפְשָׁר שִׁיעַ בְּדִבְרֵי הַחֲסִידִים חֲמוּמִיתִים
 כְּסִנֵּי הַחֲנוּת / וְאֵם יֵשֶׁע אֲכָבֵעֵן בְּפִי בַּעַת הַאֲכִילָה יִהְיֶה לוֹ נֶגֶץ בָּרוֹ /
 וְהַכְּתוּב אֲחֵר הַחֲמוּר לְנֶפֶשׁוֹתֵיכֶם / וּבְעִבּוֹר אֵם הַיְבֹנָה הַחֲסִידִים לְשַׁחֲרֹר
 הַבְּרִיאוֹת / וְלִבְּן הַחֲמוּרֵי הַחֲסִידִים וְחִיבֵן לְרִחוֹק הָאֵלֶּם יָדִין בַּעַת הַאֲכִילָה
 וְגַם לֶחֶם חֲסִידֵי הַיְרוּשָׁה דוֹר אֶחָד דוֹר שִׁישׁ לֶן רִחוֹק מִן הַתּוֹרָה / וְאִי־
 מוֹצֵת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה / שֶׁהִרִי אֵם יִדְּעַ הָאֵלֶּם טָלָא שָׁקָ יָדִין בְּדִבְרֵי חֲמוּרֵי
 וְטוֹב וְלֹא נִתְּלַבֵּל בְּדִבְרֵי שִׁיחָה לֶן נֶגֶץ מִחֻמְּנֵי חוֹתֵר לֶן לְאִכּוֹל בְּלִי
 רְחִיצַת יָדִים / וְאֵם הִיא מוֹצֵת עֲשֵׂה הִיא הַכְּתוּב גּוֹבֵרֵן כְּמוֹ שֶׁאֲחֵר לְכַהֲנֵם
 וְרִחוֹב אֶתֶּן

ורחבו אהרן ובער חמט את ידיהם ואת רגליהם וז' / ולפן א'ן אהרן היבס
לבקר בעשה בעת רחבת הידי / ואלהם ברך את ה' אלהי הקדש על נטילת
ידי / וא'ן נאמר וז'ן ית' ל' אונ' על ג' / כחן שעושים אהרן ב' /
וא'ן ספ' ש' ה' תפס' על מכות התורה / והכתוב אחר ל' תוס' / אחר
היבס לבקר את הש' בנטילת הידי בעבור שהוא דבר שנג' /
חמט האדם וז' שנט'ני' ב' //

~~ואמר~~ מורי החפ' ה' אלהי ג' שראני לבקר על הנטילת ונאמר ברך
את ה' אלהי אשר ברא יסוד החיים לטהרה ובר' אהרן נטהרים /
וז' והחמט אתם כן אחר הכתוב אהרן ב' / ורחבו אהרן ובער /
וז' אהרן הכהן היא כהונה כפ' דעת כלל הכהנים נ' / ואמר ב' נטילת
ראשונה מכות הכהנים / שנט'ני' מן התורה לשמוע הנה שנהמר על פ'
התורה אשר יורק / וז' ה' יב' לבקר ב' / ואחר נטילת אהרונה היא
חפ' סכ' / ולפן ח' האדם להגיד פותח וא' חפ' כבד' ב' / ואמר כל
פ' שחמל' ב' ארץ נטילת ידי ב' אהרונה / שח' יש ב' חל' סדומית
א' חל' שטבע' בחל' סדומית ויעביר ידיו על עיניו ויהי ל' כאב -
עיניו ויסתב' עיניו ב' / בעבור ג' היבס לטול ידי ב' ב' -
סעודה כופ' חמל' / ובחמ' סדומית מנטילת ידי חפ' שהם
סדומית בחמ' ח' / והיבס אהרונה חפ' כסכ' / וראה פ' כח' /

החמיר בנטילה אחרונה / ורני יתן והיו כל דבריהם בזה / ואחרי שכל
 ידיו עד הפרק / ונתנו שיעור לחיים בזה המעשה הזה שאין לנו כורך
 להגביר מהמורס / ואחריו פורק של הולין אינו כריבים נטילת ידיו
 לא בתקלה ולא בהחרונה / וכל המטל ידיו בפירות הרי הוא חמס
 הרוק / וכבר בארנו דעתינו "

כל המים כשרים לנטילה / לבד שיזכירן הגוהרה והכלל / ואין
 חמים פסולים לנטילה / אלא חיים שלם יוכלו להזכיר
 הגוהרה / ואחר הנטילה מקנה את ידיו בחמה ואוכל בקן פת או דבר
 אחר שטבולו בחמה העץ שלם נטל ידיו / מי שמאכיל לאחרים אינו
 צריך נטילה ויש האוכל / ובה היבן לאוכל נטילה העץ שהיה נטל
 לתוך פיו ואינו נוגע במאכל / וכן היבן נטילת ידיו לפני שאוכל
 במערה / ואחריו שאסור להאכיל לפני שלם נטל ידיו ואעפ"י שהוא
 נותן לתוך פיו / ונשוב אל המכון הראשון "

ואחרי הנטילה לוקח בעל הבית כוס בידו ומתחיל ומוברך במדה
 ואברה ויחלבות על היין והתם בברוך באברה ויחלבות
 וזה נסה הברה " הודו לה' כי טוב כי לעולם הסדו / הודו לה' האלהים
 כל" / הודו לה' האדוני כל" / ובדרך אלהינו חלק העולם אשר ברה
 על העם ומיין משמה לבב בני האדם / ככתוב ויין ישמה לבב אנוש
 להפחית חכמה

לְהַזְכִּירָם מִנֶּסֶם מִטַּמֵּן וְלִהְיוֹת לָבֵב הַגּוֹשׁ יִסְעֶד / בְּרֶךְ אֱתָהּ הָ אֵמֶה בִּרְרָה
כִּי הַמֶּלֶךְ / וְעוֹנֵן אֱנִשִּׁי הַבֵּית הַיּוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה / וַיֵּצֵא יָדֵי הַזֹּבֵחַ /
וְאַחֲרֵי שִׁיטְעֵמֶן כָּלֵם מִהֵינן / לִנְקָה לֵהֶם בִּידֵן וְעוֹנֵשׁ הַמַּוְפִּיָּה וּמַבְרֵךְ וְאוֹמֵר
בְּרוּךְ אַתָּה הָ אֵמֶה הַמַּוְפִּיָּה לֵהֶם מִן הָאָרֶץ / וְעוֹנֵן אֱנִשִּׁי הַסְעוּדָה הַזֶּה /
וְנִתַּן מִן הַלֶּחֶם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִהֶמְסוּבִין וְסוֹעֲדוֹתֵם הַכֹּל מִהֶלֶם
וְכִי תִזְכְּרוּן הַיֵּית וְהֵיוּ אֱנִשִּׁי סְעוּדָתוֹ מְרוּבִין / בְּכֶסֶם מִן הַלֶּחֶם
לִפְנֵי כָל אֶחָד מִבְּרֵכֵם בְּשִׁלְשָׁה פְסוּקִים שֶׁהֵם בְּבִרְכַּת
כֹּהֵנִם / יִבְרַךְ ה' וְיִבְרַךְ ה' וְיִבְרַךְ ה' וְיִשָּׂא ה' וְיִבְרַךְ /

שְׂמִינִי לְמַעַן נִהְיֶה כָל יִשְׂרָאֵל לְבָרֵךְ עַל הֵינן וְהֵלֶם תְּחִלָּה / תְּשׁוּבָה
מִגְבוּר שְׂטָנֵם מִשְׁמָחִים הֵלֶם וְכֹסֶם עֲדוֹן / וְלִהְיוֹת שְׂהֵינן מִשְׁמָחִים
הֵלֶם מִבְּרֵכִין עַל הֵינן תְּחִלָּה / וְאַחֲכַי עַל הֵלֶם / וְנִשְׂעֵם מִיִּחוּת יִשְׂרָאֵל
אֶסֶר לְהַזְכִּירָם לֵהֶם מִן הָאָרֶץ / וְיֵין יִשְׁמַח לָבֵב הַגּוֹשׁ לְהַזְכִּירָם מִנֶּסֶם מִטַּמֵּן
וְלֵהֶם לָבֵב הַגּוֹשׁ יִסְעֶד / וְהַקְדִּים הֵלֶם תְּחִלָּה לְהִיוֹתוֹ הֵיוֹת כָּלֵל הָאָדָם
וְיִינֵם גִּלְגַּל כֶּסֶם רְפוּמָה יֵת' / וְאַחֲכַי גִּבֵּר הֵינן / וְעוֹד הַשְּׁלֵשׁ בָּלֶהֶם /
וְכֵן מִלְּפָנֶיךָ בְּחִלְבֵי כָדָךְ שֶׁהַזְכִּירָם לְהַבְרִיחַ אֵלֶיךָ לֵהֶם וְיֵין כִּי הוּא מִסְעֵד
לְעוֹף וְשִׁמְחָה לָבֵב בָּלֶהֶם וְיֵין / וְכֵן אֶנּוֹר אֲבָרָהִם אֵלֶיךָ וְהַקְדִּים מִן הַלֶּחֶם
וְסִעֲדוֹן לָבֵב אֶתֶר תְּעַבְדוּ וְיִבְרַךְ

וְדָעַ שְׂקֵצַת הַזֵּית יִשְׂרָאֵל נִהְיֶה וּמִבְּרֵכֵם תְּחִלָּה עַל הֵלֶם וְאַחֲכַי
עַל הֵינן

על היין / והין השט שכל ההד הם ברך בלהם ובין / תחלה שיברך
 על הלהם או על היין / כי שנים שמוהת הלב וחוסעדן / ארוע
 בשאר המאכלות אינו כן / כי לא יתכן לברך בשאר המאכלות תחלה
 מרס ברכת היין והלהם / כי אע"כ שאר המאכלות הם מוסעד
 לעינם אבל אינם כלהם ויין ופת קרבה טובה היא מזהבן א'
 וכלל הכריז הקדשים הנזכרים לברך על היין תחלה שנהמר אשר
 בי שמוהן הלהים והנשים / ועל הלהם הנזכר תכליתו בהחרוה
 ולהם לבב הנש יסעד / ואז הוא האמת והעבון / ויש חלקה בין בית
 שמואי ובין בית הלל / אינה יברך תחלה על הלהם או על היין /

וכש אב למיכאל

ואחריו שיעשה המוציא כשיתחיל לאכול כזה שהציון לו קצב הנזכר
 ברוך אלהינו מולך העולם שכל נהיה בדברנו / ואוכלים
 ושותים די סבוקס / ואם רצה לקצר בברכת היין הנזכר הברכה
 האחרונה לבד והיא ברוך ה' אלהינו בורא פרי העץ הין / והרשות
 בידו / ובמקומות שלה נמצא יין / מברכין על משקה היותר חשובה
 שהמנהגם לשקות ונמצאין ידי הובתן / ואין הפרט אם ברך קודם
 ברכת המוציא או אחריו / כי קדימת ברכת המושקה מברכת המוציא
 אינו אלא במושקה היין לבד /

בבלי כוס וכוס ששוקין חבכרין עליון וחטבהים תהלי לבונה ית'
ואהב חבכרין תורתן התמימה / ואהב חבכרין בנן
המקדש והגבאים וביאת המשיה האל יביאון במהרה ביתנו אברה /
תללי הצרכות שתקנו הכמינן בכנסות פלגה נכללנס בארבע דודאות
שתקנו ההכמים בתפלת כל יום ערב ובקר והם יהי אלהינו
אל אחד אמת / ותורתן התמימה אמת / ומקדשן בית התפלה אמת /
ושביתן אמת / ועל שאר עקרי האמונה ניסודי הדת / וגם לך באור

נוסח

בכוס ראשון אומר המתהיל שבה לשם אלהינו / וענני האחרים
ברוך שם אלהינו / ואהב שנתה / וכן פתח בכל אחד ואחד
וענני האחרים / ואהב שנתים / וכן ענני בכל כוס וכוס / בכוס שני
אומר בגדול תורת אלהינו / וענני האל יגדלנו / בכוס שלישי אומר
בבען בית אלהינו / וענני מהרה יבנה ביתנו / בכוס רביעי אומר /
בחגות כל גבאינו והנמינו / וענני חגותם כבוד / בכוס החמישי
אומר בביאת הדוננו אלהינו / וענני האל יביאנו / אלה החמשה כנסות
חייב כל אדם למחור בכל סעודה / אחמם יט סעודות שירצו להרבות
בכנסות / ובפלג יש להם שבהות / תהלי נבחרם לך הנה להיותם
כודעים לך / וגם לך נוסח בכל שם אלה החמשה עמיהם מאמר
המתהיל

חמיה יל ועבדת העויה זה החר זה עניה החר הטה והרודא "
 בתחלה פותח היותה יל בסעודה בכוס ראשון ואומר שבה לשם אלהינו /
 ועונן אחריו חוס ובין / ברוך שם אלהינו / בכוס שני אומר
 שבה לשמן הדרור / ועונן / ברוך הוא וברוך שמו / בכוס שלישי אומר
 שבה לנו שאמר והיה העולם / ועונן ברוך שאמר והיה העולם / בכוס
 רביעי אומר שבה לבוא הכל / ועונן ברוך שגמר וברא הכל / בכוס החמישי
 אומר בבורח תורת אלהינו / ועונס האל גדלה / בכוס ששי אומר
 בבורח תורתו התמימה / ועונס ה' חפץ למנוח כדון גדלי תורה ויהדיר /
 בכוס שביעי אומר בבנין בית אלהינו / ועונס מורה יבנה ביחיינו / בכוס
 שמיני אומר בבנין בית המקדש / ועונס מורה יהודש / בכוס תשיעי
 אומר בגברון ציון וירושלם / ועונס גברו מרחוק את ה' וירושלם תעלה
 על לבבכם / בכוס עשירי אומר בבנין ציון וירושלם / ועונס בונה
 ירושלם ה' נדה ישראל יבנם / בכוס יא אומר בחנוכה שלושת האבות /
 ועונס חנוכה כבוד יעלם הסידים בכבוד יננו על כושכבותם / בכוס
 יב אומר בחנוכה לבותינו הקדושים / ועונס חנוכה כבוד והמטבילם
 יגהירן כלאר הקריע / בכוס יג אומר בחנוכה משה רועה לב ודגש הנביאים
 ועונס חנוכה כבוד / בכוס יד אומר אהרן הכהן המכופד לכל בית ישראל
 ועונס חנוכה כבוד / בכוס טו אומר בחנוכה כל נביאנו והוא / ועונן

חנוכה כבוד

חזוהיה כבוד יבוא שלום יבוא על חטבותם / בכוס ט"ו אומר בדלוקה
רבה עלן הנשיה האש גדולה / ועונם לבן הקלף לו ברבים והת עכרונים
שלל תהי השר הערה למות נפשן והת פשטנים והרנני / בכוס י"ג אומר
כוס לאדוננו אליהן אכור לטוב / ועונם רוס רני / בכוס י"ה אומר
אכר לאליה הנביא / ועונם אכור לטוב / בכוס י"ז אומר בביאת אדוננו
אליהן / ועונם האל יביאנו / בכוס י"ח אומר בעלני אדוננו אליהן / נעש
האל יגלה / בכוס כ"ה אומר בביאת החמץ החשיה / ועונם האל יביאנו /
ודע שבסוף כל סעודה גדולה אחר ברכת חזון / כשיכר ליהקיס
השלח שותים כוס אחד לכבודו ית' המן ומגרנס לכל /
ואומר המתהיל לסבוד שם אליה ישראל / והעש עונם ברך שם כבוד
חלבנותו / או ברך שם כבוד אליה ישראל / וכן יעשה כל אחד מהמסובין
ויענה השא כן / ביד המתהיל וברשותן שכל סעודה / הוא אס ירכך
להאריך או לקצר בכוסות //

ואמנם לעולם ראני בכלל הכוסות לומר הארבע חזרות וביאת החשיה ע"ה
יהכוס האחרון בסעודה גדולה הוא כוס לשחן ית' והוא כחון שההל /
יש כוסות אחרות גולת חיה שגברמן וכן מסודרות כפ ענן הסעודה / אס
לחילה או לחתן או לשחיה אחרת / כפן ארושין וגולתו או לחטות
ב"ה / והעש עתיד לעבדן במרקה החיידים " וכשוב לעבדנו //

ואחרי שיהכלן

צ"ה

ואחריו שיהכלו המסובין בשלחוק עושים ברכת היוגון והוא יוצא בשם
בן התורה כחן שבארנו וגם נוסח ברכת היוגון "

ברוך אלהינו ברוך חשביענו ברוך חרונו ברוך חשביע רעבנו ברוך
מרוה נפש לחיים / נוהן להם לכל בשר כי לעולם הסדן / כי חשביע

נפש שוקה ונפש רעבה מלא טוב / לא יבוא בעת רעה ובימי רעבון
שבנו / ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך /
בית ישראל ברכו את ה' / בית אהרן ברכו את ה' / בית הלוי ברכו את ה' / יראי
ה' ברכו את ה' / ברוך ה' מפיין שוכן ירושלים הללניה / ה' עוה לעמנו ימן ה'
יברך את עמו בשלום / ברוך ה' לעולם האמן והמן / ברוך הוא וברוך שמו
ברוך הסדן ברוך טובו וברוך ה' אל עולם שאלנו חסדו ובהסדן ובטובו
הגדול חסדו נהימנו / ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם האמן והמברכה את
את הכל האמן / הודו לה' כי טוב כי לעולם הסדן "

ובשיקחנו השלחן יאמר הכותחיל גדול ה' ותהילתו חסד / ויענה העם

ועגדו אתו הין הקר "

ואם ירצה להאריך יתהלל מן יודך ה' כל חושך והסידך יברכוך וברוך
אתה ה' אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם / לך ה' הגדולה

והגבורה והתפארה והנצה והודך כי כל בשמים ובארץ / לך ה' החול-כה

והחיות לכל לראש / והעושר והכבוד ונלפנך ואתה חושל בכל / ובדרך

כה וסודו ובורו ובידך לברך ולהגן לכל / ואמר אלמלא חורר אהנו לך
והוללנו לשם תפארתך / ואהנו נבך יה מעלה ועד עולם תללויה / ע"כ
כל אלה יאמרו ואמר נותן להם את הכל בעתו / פתח את דרך ומצביע לכל
דמיון / רבון שבעה ארצות העבר חמס והטריפנו להם קיום ושלחך נדרך
לכל / בארץ הפך ובחמילות הסדיך אמר היים וקיימים וחכמיהם ידך
כי אתה הוא מן ומכרם ומכלכל לכל ומכין חמון ומחיה לכל ברוך אתה
ברוך / ברוך אתה ה' מן ומכרם את הכל חמון / גורד לה הסדר ומפלאותיו
לבנו אדם / כי השביע נפש שוקקת ונפש רעבה חלה טוב / לה יבנוש בעת
רעה ופיומי רעבון יטבעו / ואכלת נא בעת ודו' כהאס הוא כרוב לעיל עד סוכן /
ואם יקרה להיות אונה בבית' הוא יבך את ברכת חמון / כדי שיבך את
בעל הבית כחן שיתבאר בברכת חמון של שבת //

אין משתדל בברכה של כוס השתיה הנהוגים לשמות / ולה בברכת
בברכת חמון עד שימור החברך ברכת השתיה או ברכת חמון /
ביום השבת / סדרן הברכות על מה הסדר / תהא בערב שבת אחר התפלה
ואם העם חובית הכנסת והולכוס לבתיים ויושבים לשעור
השבת / ועושים נטילת ידים / ויקח כוס יין בידו לקדש את יום השבת על היין
ומברך בברכת היין חמון היום כי מן קדש החכמים ע"ה לכל יום קדש שהורו
להוסיף על ברכת היין חמון היום הוא / וכן בברכת חמון בשביל אחרון היום

והיה וכן יעשה כמון שגבר בכתובים בעד תוספת היום הזה וקדוש

וגה לך נסה הקדוש

רפאל השמיים והארץ וכל צבאם / ויכל אלהים ביום השביעי וגו' ויברך אלהים
את יום השביעי וגו' / וברוך אלהינו מולך העולם אשר בך וקדש את
יום השביעי הכולל הימים / ככתוב ויברך אלהים וגו' / וברוך אלהינו מולך
העולם אשר ברא עץ הגפן ומיין משמה לבב בעד האדם / ככתוב ויין ישמה
לבב אנוש וגו' / ברוך אתה ה' אלהינו המבורך והמגדל והמקדש את יום השבת
לעמנו ישראל / וברוך אלהינו מולך העולם הנותן לנו ששון ושמה ובורא
כרי הגפן / וסועמים נהיין כל היושבים בשלהן / ואחכ יעשה ברכת
המזל / ויברך בכוסות הין כמון שגבר לעיל הס לקצר לו להאריך
ואחכ אובלם ושתיים די סקוקס / ובסירה לעשות ברכת המזל ויהי

עוד מעטן היום / וגה לך נסהו

ושמך בנ ישראל את השבת לעשות את השבת לדרוש ברית עולם /
בית ובין בני ישראל אתה לא לעולם וגו' / ויקהל משה את כל
עדת בני ישראל וגו' / ששית ימים תעשה כוללם וגו' / לא תבערו אש
וגו' / את שבתותי תשמרו וגו' / איש ארון והבין תירא וגו' / ועבדתם
את ה' אלהיכם וגו' / ובתים מלאים כל טוב וגו' / ואכלת ושבעת וגו' /
בית ישראל / בית אהרן / בית הלוי / ירמי ה' / ברוך ה' מלכנו / ה' עמו
לעמנו ית

ויתן ה' יברך את עמו בשלום / ברוך ה' לעולם אמן והמן / ברוך הוא וברוך
שמו וברוך הסדר וברוך גדלו וברוך ה' לעולם שכלנו חשנו ומהסדרו -
ומחשובו הגדול החייו ויהיין ברוך את ה' אלהינו חלק העולם המן ומפרנס
את הכל אמן ומהרר המן / ויודו לה' כי טוב כי לעולם הסדרו / ברוך ה'
לעולם אמן והמן

וביום השבת בבקר אחר התעלה וקריאת הפרשה ותפילה צהריים יופקיד
כל הקהל מבית הכנסת והולכים לבתייהם ויושבים למסעוד / ושם
כל מוטלים ידיהם / ועושים ברכה בכנס יין בתוספת ענן היום קודם -
ברכת היין וגם מושהו

הודו ליה כי טוב כי לעולם הסדרו / הודו להלל האלהים בלה' / הודו להודו
האדום בלה' / וברוך אלהינו חלק העולם אשר ברוך וקדש
את יום השביעי מכל הימים / ככתוב ויברך אלהים את יום השביעי וגו' /
וברוך אלהינו חלק העולם אשר בלה' עץ העץ וגו' / וברוך אלהינו חלק העולם
המבורך והמחול והמקדש את יום השבת לעמו ישראל / וברוך אלהינו חלק
העולם הנותן לנו ששון ושמחה ובורה פרי העץ אמן / ותמצא להם
הברכה בוללת הרבה ברכות / שנים בקדושה השבת / ושנים בברכת היין /
והם חמשה להרבע הודאות שגברנו למעלה / שברכת השבת הקודמת הוא
חמשה לאחיתת השבת / וברכת היין הקודמת חמשה לאחיתת התורה / וברכת

אטבת השטת ריוג למוקדט כי בו שכן הכבוד / וטעהס כהחד / וברכת היין
 השטת ריוג לגביהי האמות והו חועין אחת התורה / טהר לא יתקיס אריוטת
 הנביא לא יתקיס התורה / והנה השטס חן האחד וכן השטס האחרים / ולכן
 תקנו שתי ברכות לשבת / ושתים לזין להיותס ארבעה / וכלל לזס תחת שני
 חזנים / ודע שכל הפמי תקדמים אחרו לבקר תהלה ברכת היוס / ואחכ
 על היין / כי ברכת היוס ריוג אחרוט העולם שבו יודע לכל איט אחייתת
 מציאותו ית / ואלוקה בין בית שמוא / ובין בית הלל / שבית שמוא אומר
 כדעת בעל חקרה / ובית הלל אומר בדרך / מבקר על היין תהלה ואחכ
 על היוס / והוא אומר שגולת היין לא היינו יכולים לעשות קדוש / ובית שמוא
 אומר שגולת כבוד לא היינו צריכים אל היין / וכן הוא אחת שאע"פ שלה
 ימצא היין נעשה קדוש בדבר אחר / כגון דבש תמרים או דבורים וגולתס
 מהנוטקים / הלא תראה שבחוקות שאין להם יין מוקדשים את היוס הדוא
 במשקה דבש וגולתס / ונשוב אל המקל / ואחכ עושים ברכת חנוכיה /
 ואחרין עושים ברך שהכל ברכה לכבודו / ואחכ מברכים בבוסות / ואחר
 האכילה עושים ברכת החמון בתוספת ענן היוס בפסוקים נאותים לחמון
 ולשבת כדי להאריך / וגה הוא נסה ברכת החמון בשבת "

טוב ידך לכל ורחמין על כל מעשין / שבשפלמ אכר לטא פלה / ויפרקו
 מארינו פלה / נותן להם לכל בשר פלה / הודו לאל השמים פלה /
 יהי הסדר ה'

.ה.י. הסך ה' עליונה כהטר יחלבו לך / ברוך ה' לעולם האמן והאמן / ברוך אתה ה' /
 אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם / לך ה' הדולה וגו' / והעושר והכבוד וגו' /
 ועתה אלהינו נודים אלהנו לך וגו' / ואנחנו נבדק יי וגו' / עיני כל אלקי ישראל
 וגו' / פותח את ידך וגו' / רפון תטבענו וגו' / בדרך אפר וגו' / כי אתה הו' אל
 וגו' / ברוך אתה ה' אלן את הכל האמן " דוגמור לדוד ה' רועי לה אהסר וגו' /
 בנאות דשא ירביצנו וגו' / נפש ישוב ינהנו וגו' / גש כי אלקי וגו' / יך טוב
 וחסד ירמנו וגו' / ארך ימים הטבענו וגו' / לשועתך קניתי ה' / טעמו וראו כי
 טוב ה' / יראו את ה' קדושו וגו' / כפריה טו ורעבו וגו' / יכלנו עניים וישבעו וגו' /
 ימרו וישופו אלה ה' / כי לה' חלוקה וגו' / אכלנו וישתחוו וגו' / גרע יעבדנו יספר וגו' /
 יכולו ויגדו כדקתו וגו' / התטפה אטה עולה וגו' / אס אשכך ירושלם וגו' / תדבק
 לשוננו לחבי וגו' / שחיה את ירושלם וגו' / לחמץ תנקו ושבעתם וגו' / ועל הר סיני
 וגו' / והת שבת קדשך וגו' / בה אחר ה' שחרו משפט וגו' / בה אחר ה' השחרו
 בפשטיכם וגו' / ואלה תוציאו מטה דוביכם וגו' / כפכמן עדותיו כח רגלינו
 חביבות / שחרו על דלתותיו ושחרו רגמות / לבוא אל ביתו במועצו להגות /
 אשרי אנוש יעשה זאת וגו' / אס חטיב חטבת רחל וגו' / אה תענה על ה' וגו' /
 את שבתותי תשמורו וגו' / איש אחו ואבין תרבו וגו' / ועבדתם את ה' אלהיכם וגו' /
 ובתה חללית כל טוב וגו' / ואפלתם אכלו ושבוע וגו' / וידעתם כי בקרב ישראל
 אנו וגו' / לא יבטל שבת רעה וגו' / ואפלת ושבעת וגו' / בית ישראל ברכו את ה' /

בית אהרן

יבית אהרן ברכו את ה' / בית הלוי ברכו את ה' / יראי ה' ברכו את ה' / ברוך ה' מציון
 סופי ירושלים הללויה / כי אלהים ישיע ציון ואלו הנה עין ה' אל יראי ואלו להציל
 כוחות נפשו ואלו נפשו הפתח לה ואלו כי בו ישרה לבנו ואלו יהי הסדר ה'
 עלנו ואלו יהי נה הסדר לנהחמנו ואלו ה' גברנו יברך יברך את בית ישראל
 יברך את בית אהרן / יברך יראי ה' ואלו יוסף ה' עליכם ואלו ברוכים אתם
 לה ואלו הקטן יהיה לאלה ואלו ה' יהתן מריבין ואלו חבדילי שועות חלבו
 ואלו בונה ירושלים ה' נדהי ישראל יכנס / בורה נב שפתיים ואלו המלל
 ופחד שמו שגטה שלום בחרחיין / ה' שגה לעצמו יתן ה' יברך את שמו בשלום
 ברוך ה' לעולם אמן ואמן / ברוך הוא וברוך שמו וברוך הסדו וברוך שובו
 וברוך גדלו וברוך ה' לעולם שאכלנו כושלנו ותחסדו ונוטובו הגדול החיים
 ויהי עמו / ברוך אתה ה' אלהי העם וריכרתם את הכל אמן
 ואם יחיה המבקר איש אחד מלכת בעל הבית / ראני לן לחבר אהרן יברך את
 בית אהרן / יאמר יברך את הבית הזה / יברך את בעל הבית הזה
 יברך את השלחן הזה / יברך את המסובין על השלחן הזה / יברך יראי ה' ואלו
 ראוי להיוות האכסניה הוא יעשה ברכת המזון כדי לברך את בעל הבית
 כי אין מדרך העולם לברך האדם את עצמו / ואם יהיה בעל
 הבית המבקר / כשיגיע לברך את בית אהרן / יענה האכסניא האכסניא ויאמר
 ברכת בעל הבית / וישלם את ברכת המזון עמו

וראני הוא

וראוי להיות בעל הבית שיעשה החוביה כי הוא יודע את ההכרח
ועל יבקר ההכספה אלא אחר שיתן לו כסף בעל הבית / יש
חשוב לאורה להוסיף בברכה בעל הבית ולהאריך בה ולומר שלום
מסוקים טובים ונאותים לו כגון מסוק ברוך אתה בעיר / ומסוק ברוך
שאלך ומשאלך / ומסוק יבן ה' אתך את הברכה באסרוך / ומסוק
יבנה ה' לך את אוצרו הטוב / ומסוק מאלף אביר ועמך / ומסוק ויתן
לך האלהים חסד שנים ונחמנו הארץ / ומסוק יעבדוך עבדים /
ומסוק הדולף המאלף אותי / ומסוק ויתן לך את ברכת אברהם / ומולת
אלה המסוקים כראוי לו ולהצותו " ויש פעמים שהבית יושבת
למען בשבת ועושים ברכת המזון בעוד היום גדול / אני יתכן להיות
האדם ירצה למען סעודת ערב בביתו בשבת בעוד היום גדול /
כמו שיקרה בימי הקיץ / ואם היום האדם לברך ברכת המזון בנסה
אחר / וגם הוא נוסהו " השם תשיב מושבת רגלך וכו' / אם תענה
על ה' וכו' / איש אמו ואביו וכו' / ועבדתם את ה' אלהיכם וכו' /
וביתם חללים כל טוב וכו' / ואכלת וטבעת וברכת את ה' אלהיך
וכו' / עד סופה " בילאן

במוצאי שבת מברכים בכנס יין להבדיל בין הקדש ובין ימי החול
ואומרים מסוקים נאותים בהצלחתן השיתות אותם לשמור
כונן הקרב

אומה אחת ויכנסו בשבת יחי שבוע בשלש ובשמונה ולהעביר ממנו
כל חטא ועון ועבירה ובעלל להסיח דורו חמדות הרעות וההחיות
ולחדיקו בלמוד והעיון תורת התמימה ובעלל להתלבש בחדות טובות
וחשבונות ולהורוהו דרך עץ החיים והאומרים פסוקים מאותם ודורו
בהבדל מקדש מהחול ומה לך נסח ההבדלה
כוס ישיעוהו חטא ובשר יחיה הקדש / אנה ה' הושיעה מה אנה ה' הצליחה נא
ברוך הבה בשם ה' ברכנו כס בשם ה' / אלה ה' ויאר לנו אסרו
הם בעבותים עק חרות המצבה / אלהים יהנו ויברכנו יאר לנו אתנו סלה
הבה לנו נצרת מוכר וטוב טועת אדם / באלהים נעשה היל והוא יבוס צרינו
באלהים נעשה היל והוא יבוס צרינו / באלהים נעשה היל והוא יבוס צרינו
בנה ו' באלהים / בנה ו' דוקחין / בנה ו' הולחין / בנה ו' אכרין / בנה ו' אע
אעמין / בנה ו' הולחין / בנה ו' סורפין / בנה ו' יריבין / בנה ו' כובשין
בנה ו' לוקחין / בנה ו' חורשין / בנה ו' נוקחין / בנה ו' סוקלן / בנה ו'
ענינן / בנה ו' פורכין / בנה ו' קחין / בנה ו' רודפין / באלהים נעשה
היל והוא יבוס שוסין / באלהים נעשה היל והוא יבוס תועבין / באלהים נעשה
כל חוס ושחק לעולם מודה סלה / באלהים אהלל דבר בה אהלל דבר / באלהים
אהלל דברו באלהים בטחתי לא הירא מן יעשה בשכ ל / באלהים בטחתי לא
אירא מן יעשה אדם ל / יחיה לא הירא מן יעשה ל אדם / יחיה לא בעומרי
ואנ אירא בשכא

ואת האלה בשונאי / טוב להסות בה מוטנה בהרס / טוב להסות בה מוטנה
בנדיבים / אל תבטחו בנדיבים בבן הדם שאין לו תועה / ברוך אתה ה'
אלה המבדיל בין קדש לעול בין אור להשך בין ישראל לעמים בין שמו
לטהור בין שטת ימי המעשה לעם השביעי / בכתוב ויהי יתעל קדושים—
כי קדוש אתה ה' והבדיל אתכם מן העמים להיות לך / וכתוב והבדיל בין
קדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור / ולהנחות את בני ישראל את כל החקים
אשר דבר ה' אליהם ביד משה / אליהם ואלהי אבותיהם החל עליהם שאת
ימי המעשה הבאים לקראתם לשלום חסוכים מכל דבר רע וימלאם מכל
ועון ועברה ומדבקים בלענוור והעון הנורא והנכנס מזהר דעה והטבל
ובינה / ואלה קטנותיהם תעלה עליהם אדם / ואלה קטנות ושנאת אדם העלה
על לבו / וכל היועץ עליהם עצה טובה ומחשבה טובה קיומה וקיום עבדו /
באנוור והנתי את אשר החון והחנותי את אשר אהב / וכל היועץ עליהם
עצה רעה ומחשבה רעה בטלה השמדה הסתירה והבידהו הקלל מחשבתו
הסר עבתו / באמור מלכו עצה ותועב דברו דבר ואלה יקום כי עזוב אל /
רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום / כי ה' כבדות יעץ ומי יכיר וידו
הטויה ומי ישיבנה / ברוך אתה ה' אלהי המצר עצות הרעות המתרחשות
המתחשבות מעליהם ומעל בתינו ומעל כל בתי כלל עמוך בית ישראל אחו /
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם המכרית חייב עזוב בית ישראל אמן /
וברוך אלהינו

וברוך אלֵהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם הָאֵל הַמְבָרֵךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְהוֹל וְהַנִּתָּן לְעַם שְׂשׂוֹן
 וְבוֹרֵא פְרִי הַבֶּטֶחַ אֲמֵן / בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מַלְאֲכֵי הָאֵשׁ /
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם הָאֵל
 הַמְבָרֵךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְהוֹל

אֲמֵן

וְאַמֵּנָם חֵם תְּרַכֶּה לְהַאֲרִיךְ כְּמוֹן שְׁתַּקְנָה הַכְּרוֹמֵינָה עֲלֵה תַחֲבֵר אֶתְּרֵךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל /
 קֹדֶשׁ שִׁמְיִי הַבְּרִכּוֹת הַחֲרוֹמֹת אֵת אֵלֶיךָ / בְּרַחֲשֵׁיךָ בְּרַחֲשֵׁי אֱלֹהִים נֶגֶד
 יוֹם אֶחָד / וְנֵה מִכָּאֵן בְּעֵינֶיךָ / וּמִכָּאֵן הָאֵל וּשְׁכֵל טוֹב בְּאֵן / לִישׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי יְיָ /
 וְיִלְךְ דוֹד הַלֵּךְ וְעָלָה וְאֵל / וְהַחֲרַתְּ כִּי לֵהִי וְאֵל / הֵנֵּה שׁוֹלֵחַ מַלְאָכָיו וְאֵל /
 כִּי בִשְׁמִיךָ תִּכְאֹן וּבִשְׁלֹשׁ תִּבְלָטֶן וְאֵל / אֶתְּרֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִּלְכֹּן וְאֵל / וְהַתֵּם
 הַדְּבָרִים בְּיָד אֱלֹהֵינוּ הַיִּים כֹּל כֵּס הַיּוֹם / הַבִּיד לֵךְ אִדָּם מִה טוֹב וְאֵל /
 וְכִנְיָמוֹר שִׁיר לְמַעֲלֹת אֵשׁ עֵינֶיךָ אֵל הַדְּרִים / כִּלְנָה עַד סוֹף הַמַּגְחִימוֹר / וְהַתֵּם
 תְּרַכֶּה לְהַאֲרִיךְ עוֹד יִתֵּר תִּאֲחֹר מַגְחִימוֹר יוֹשֵׁב בְּסִתְרֵךְ עֲלִינוֹן / כִּלְנָה עַד סוֹפֵר /
 וְהַחֲרִין תִּאֲחֹר מַגְחִימוֹר שִׁיר לְמַעֲלֹת אֵשׁ עֵינֶיךָ אֵל הַדְּרִים / כִּלְנָה עַד סוֹפֵר / וְהַחֲרִין
 אֲחֵרִין בָּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ וּבָרֵךְ אַתָּה בְּכֹחֶךָ / בָּרוּךְ אַתָּה בְּעֵינֶיךָ וְאֵל / בָּרוּךְ
 מִלֵּךְ וּמִשְׁחֵרֵיךָ וְאֵל / יִתֵּן יְיָ אֵת הַנִּיבִיךָ וְאֵל / יִכְוֹל אֶתְּרֵךְ הַתֵּם הַבְּרִכָּה וְאֵל /
 יִפְתָּח יְיָ לֵךְ אֵת הַנִּיבִיךָ הַטוֹב וְאֵל / אֶתְּרֵיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹךָ וְאֵל / מִלֵּךְ אֲבִיךָ
 נִשְׁמַרְךָ וְאֵל / נִיטֵן לֵךְ הַאֱלֹהִים מִטֵּל הַשָּׁמַיִם וְאֵל / יַעֲבֹדֶךָ עֲבוֹדָה וְאֵל /
 יִיטֵן לֵךְ

ויתן לך את ברכת הברכה וכו' / המלך המלך אתי חכם רע וכו' / כי אלהים
 יושב כין וכו' / בך ה' הסיני אל הבוטה וכו' / הטה אלך אמר וכו' / אלהי פלטה
 חיד רשע וכו' / כי אתה תקותי ה' וכו' / עלך נסמכתי וכו' / השלך על ה' יחבר /
 ואתה אלהים תנחיד וכו' / תרנס ידך על פניך וכו' / ברוך אתה ה' אלהינו מלך
 העולם המכבד את אנשי בית ישראל חמון / וברוך אלהינו מלך העולם האל
 המבדיל בין קדש להול והנחת לפניך ששון ושמחה ובורה פרי הבטח חמון "
ובראש חודש מחבר בברכת ה' בשעודת הערב ובקר מעטן החדש "
 והכתיב ע"ה לה תקנו סדר לעש ר"ה / אלהי כלם חמון חמון
 להבר פסוקים לכל יום שמונה מעטן הנה יהיה / ולכן תקנתי וסדנתי את
 לר"ה ברכות לבוס יין לערב ובקר הברכות האלה / הודו לה כי טוב כלל /
 הודו לאלהי האלהים כלל / הודו לעדוע האדועס כלל / וברוך אלהינו חמון
 אשר קדשנו והורה לנו הקותיו והודיענו כללנותיו / ויתן לנו את שני המאורות
 לאור / ולמידת חיים ונאור / את השמש ליתים ושמש / ואת הירח למנועדים
 וראשי חדשים עדים נהמנס / בחדשון בהלותו / לעין ובהרותו / בהרץ
 לשמש / אחרי בוא השמש / אחרי הסתתרו / בערב קימת עדותו / עד נאמן
 בשחקים / לכל עין יושבי ארץ / ככתוב עשה ירה למנועדים שמש ידע חובאן
 כירה יבון עולם ועד בשחק נאמן סלה / וברוך אלהינו חמון אשר ברא עץ הבטח וכו'
 וברוך אלהינו חמון התקדש את עמו ישראל בראשי חדשים בראית הירח / וברוך

הירח

יִהְיֶה חֶלֶק הָעוֹלָם הַזֶּה לְעַד שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וְבוֹרָה כְּרִי הַפֶּה אִמֶּן

וּכְתוּב בְּכָל יוֹם לְהַבִּיר פְּסוּקֵי מִלִּיכָה מִלִּיכָה הַיּוֹם

לְבִרְכַּת הַמֶּלֶךְ לְעַרְבַּי וּבְקִרְיָה וְגַם לְךָ נְסִיחָה

בְּרוּךְ הוּא הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ מִשְׁבִּיעַנוּ וְכוּ' עַד וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבַּענוּ וְלֹא רֵוֵן

הַחֵבֶר אֶלֶּם הַפְּסוּקִים וְיִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יְיָ מְאֹד וְכוּ' עַל שֶׁ יִרְדֵּה

עַל מַעֲדֵיכֶם וְכוּ' כִּי יִרְדֵּה יִבְנוּ עוֹלָם וְכוּ' כִּי יִהְיֶה אֱמֶת וְכוּ' /

וְיִשְׁמְרֶנּוּ לְעַד לְעוֹלָם וְכוּ' הַמֶּלֶךְ לְעַלְמֵינוּ עוֹלָם וְכוּ' שְׁמוֹ מְאֹד וְכוּ' /

תָּקִים וְכוּ' הַמֶּלֶךְ הַזֶּה אֵת הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְכוּ' עַד כָּל כּוֹכְבֵי הַיּוֹם וְיִהְיֶה

וּבִינֵם שְׁמוֹתֵיכֶם וּבְמַעֲרֹכֶם וּבְרִאשֵׁי הַדְּשִׁיכָה וְכוּ' וְכָלֵת וְשִׁבְעַת וּבְרִכַּת

אֵת הַמֶּלֶךְ וְכוּ' עַד סוֹפָה וְכוּ' בִּלְעָדָהּ

וּבְסִימָנֵי הַיּוֹם הַזֶּה בְּבִרְכַּת הַמֶּלֶךְ אַחֵר כָּל כּוֹכְבֵי הַיּוֹם עַל מַעֲרֹכֵי

הַחֵדָּשׁ שֶׁהוּא מִן הַבְּרִאשִׁי הַדְּשִׁיכָה תְּקַרִּיב עוֹלָה לָךְ עַד יִשְׁעֵי

וְנִסְכּוֹ שֶׁהוּא מִן הַבְּרִאשִׁי הַדְּשִׁיכָה וְיִהְיֶה אֱמֶת וְכוּ' /

הַמֶּלֶךְ הַזֶּה בְּקִדְשׁוֹ וְכוּ' כָּל הַמַּעֲרֹכֵי שֶׁהוּא מִן הַמַּעֲרֹכֵי עַל הַיּוֹם כָּלֵל

הַמַּעֲרֹכֵי הַמַּעֲרֹכֵי הַמַּעֲרֹכֵי לֵךְ יִהְיֶה בְּרִאשֵׁי וְאֵין אֱלֹהִים בְּלִעְדֵּי יִהְיֶה

וְיִהְיֶה וְכָלֵת וְשִׁבְעַת וּבְרִכַּת אֵת הַמֶּלֶךְ וְכוּ' עַד סוֹפָה

וְיִהְיֶה בְּרִאשֵׁי הַחֵדָּשׁ עַל הַיּוֹם הַזֶּה לְעַד שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וְבוֹרָה כְּרִי הַפֶּה עַל־

הַחֵדָּשׁ פְּסוּקֵי הַחֵדָּשׁ לְכָל הַחֵדָּשִׁי וְיִהְיֶה עַד סוֹפָה

זבוערב חספה שהנא ליל חמשה עשר בעסן שהנא חג החלות היבו ההכמים
 ע"ה לקרה ההדה קודם האכילה והנא חבור כסוקים שחוצרים
 שפולת הש"ת ועגלם ונפלאותיו אשר עשה עם אבותינו בחצרים / ושהיה
 הדה יורה על עגלם / והנא חג לקרא כנגד הנשים ונשים ונשים כר
 שיחמנו הכל פועל הש"ת אותותיו וחננתיו עגלם ונפלאותיו אשר עשה /
 ככתוב ולמען תספר באגב בך וגו' / והכמים קראו עגלם ההדה בשם
 ההכמים בנשים / כי הנשים כבר הודו וידעו הענינים האותות ונפלאות
 בתפלתם / והנא נשים נפילת ידים לאכול חמנוס יורה שהגנון להם
 הש"ת / ונברכך ביום י"ן / והמרו ההכמים ע"ה לחבר בברכת ה"ן
 כמעט היום / וגו' חג חספה "

הודו ליהוה כי טוב כלל / הודו להנהיג האלהים כלל / הודו לארבע הארבע
 כלל / וברוך אלהינו הוה אשר קדש את עמו ישראל בחר
 החלות הגו' ובמנעד' שחנה ובמקרה קדש אמן / וברוך אלה אשר ברה
 עץ העץ וחיינו משמחה לבב הגוש עד סוכה "

וכן בברכת החנה הנזכרת להם שני חן הדרך אמן / והנא חספה
 חספה והמנוח וחברך והנזכר ברוך הנהיג אשר קדש
 בחלותיו ולפניו על אכילת חספה וחורר אמן / ואחר שבמחרין האכילה עושים
 ברכת החמץ / והנזכרים מעטן חג החלות / והנזכרים מעטן חספה
 כי לא נתייבנו

כי לא נתיבנו בו בבלות / חמס להיות חזות מן החזות מוכרים ענינו
בתוך התעלה / ומה הוא סדר ברבית המעין

טוב יהי לכל ורחמינו על כל מעשיו / עד והתעבדתם חמס כבודי
במקור ברבית המעין של שבת / ואהב נקבר והיה היוס המה לבס
למכרן וכו' / שבעת ימים חזות תאכלן וכו' / כל הענין כחן שהיה פתוב בת
בתפלת הערב חמס החב עד למען הלהינן כאשר כונו / וחמס והכלת
ושבעת וכו' עד שוכן יחמס הללויה / ואה מקבר הלל והוא חמסו
הללויה הלל עבדי ה' הלל את שם ה' / עם חמסו בלאת ישראל חמסו וכו'
וחמסו להבתי כי יחמס וכו' / וחמסו הלל את ה' כל בניו שבהיו כל
האמים וכו' / וחמסו הודו לה' כי טוב כלל עד סופו / ואחמס ה' עמו לשבחו
יתן ה' יבקר את עמו בשלום / בילאן //

וביחס חמס עשר לעסן שהיא יום ראשון להב החזות חמסו של ה'
ועל חמסו כחן שברכו בלילה / ואין צורך להכפיל
אמנם חס ירה להיות מה חמסו ביום השבת חמסו בתהלה ובסוף בעד
השבת ובעד חמסו / ויקדיתו ענין השבת חמסו חמסו כי השבת
קודם את חמסו / ובכל חמסו השנה על הרוב / השבת הוא הקודם /
כי מן עשה הכתוב בגברו חמסו הימים הטובים / מוכר בתהלה חמסו יום
השבת / בעבור שהוא נחמס ברוב ימי השנה כחן שחמס פתוב הענין בכרסת

אביהם / ולכן יהי השבת קודם מכלל שיהיה פסח אחד בכל שבוע /
ומוסף ראש חדש אחריו שיהיה פסח אחד בכל שלושים יום על הרוב /
ואחריתם הפסח שהיא מוצאי קדומה / ואחריו הם ~~הם~~ המוצות שהיה
בעסן / ואחריו הם השבועות / ואחריו יום תרועה / ואחריו יום כפור /
ואחריו הם הסכות / על סדר הדשי השנה כפי צורתן ית' ולכן יהיה לך
ידוע הענין ולא יצטרך להכפיל הבאור / בטיקון שני ימים טובים — הן
שלושה מותי שדרכם להיות / כגון שחל שבת רא' / הן שבת עם אחד מוש'
מוטאר הימים טובים / הן רא' שהל להיות יום תרועה ושבת / לעולם —
בברכת היין ובברכת המזון מהניבים לברך מעולם / בתהלה יאמר —
הקודם ואחריו הנותאחר / כגון רא' שיהיה בשבת / נאמר תהלה ענין
השבת ואחריו ענין החדש / וכן בינו תרועה נאמר ענין השבת ואחריו
ענין החדש ואחריו ענין יום תרועה / וכן השלח /

בחוליו המועד של הם המוצות מהבדים בברכת המזון בערב ובקר ענין
הערב שלהם הכתוב בסדר התפלה ואינם אומרים תהלה / ובברכת

היין אומר כמו שאמר בינו ראשון ואינן מוסף ולא מורע //

ובברכת המזון של שבת שיהיה בתוך שבעת ימי המוצות אומרים תהלה

כמו שאמר בינו ראשון של מועד / ואין צורך להאריך /

וכן בשביעי עצרת מהבדל ענין הכתוב בסדר התפלה / בברכת המזון /

ובברכת היין

ובברכת היין והחבר ואומר כוונ שומר ביום ראשון / ובהם השבועות בברכת
 היין והחבר ואומר / וברוך אל הייג מלך אשר קדש את עמו ישראל בהם השבועות
 הגדול ובמועדי שמהם וחקריה קדש אתן / והוא ברוך ללעולם אמן ואמן /
 ובברכת המזון והחבר כוונ כן אחר והתענגתם חגיגה בבורה / וכן בכל
 מועד / כן הוא ענין יום זה השבועות הכתוב בתפלת ליל בסדר

וכן הוא הענין ביום תרועה וביתו חב הסכות ושמיני עצרת / שהוא מבין
 את השם בכוס יין / על טקדש את עצמו במועד הזה / ובברכת המזון והחבר
 ענין המועד הוא הכתוב בתפלת ליל בסדר / והיום הומרים הלל בסוף
 ברכת המזון בשם מועד / גולת ביום ראשון וביום שביעי עצרת של זה
 החצות והוא גמולן לציאת מצרים שאלה הט"ת העבדות /

בכל מוצאי מועד חייב האדם להבדיל בכוס יין / והוא ברוך ברכת היין
 המבדיל בין קדש להול / ואם יהיה יום שבת קודש המועד / הוא יחייב
 מוצאי המועד בשבת יאמר בין קדש לקדש ויחזור במנהג / והן כדרך
 להפסיק סדר הכנסות בימי המועדים כי כבר סדרתי אותם למעלה
 וביד המוציא הוא להאריך לו לקצר "

וכן בארבע תעניות יחבר בברכת המזון קצת פסוקים מאותם לענין
 היום הזה / והוא ברכת המזון של ימי החול כמנהג לעיל "

וכן בימי תעניות יברך ברכת היין ואומר ברוך אתה ה' המלך המבורך

שמן וסוכה
 המוכרית

והחכרית הנבי עמו בית ישראל / וברוך ה' יי אלהינו חלק העולם הנותן לנו ששון
ושמחה ופולחן פרי הגפן / וברכת המזון תהיה בטהר ימי החול / ובטיב
לפניך ולחלת וטובת / ייחוד ענין המן ופריה / ויחזור כי המן בן המדות
האמה פורר כל היהודים וכו' / עד ונכתב בספר / כמו שכתוב בסוף
מעלת הסדר / ותקנו החכמים לימי הפורים סדר הכוסות / ובכל
תקנו לשנות כוס למנוחת מרדכי היהודי ואסתר הנולדה / ייב האדם
להרבות בשמחה בימי הפורים לשנות ולשמחה ולתת חתנות לאבינו
יותר ממה שהיה נהוג בטהר הימים / ולשלוח חתנות ליש לעדן בארנו
לעשות חתנות ימי חתנה ושמחה ושלוח חתנות ליש לעדן וחתנות
לאבינו / וכתב אשר נהפך להם מידן לשמחה וכו' //

הפירק הרביעי בסדר הברכות והכוסות בבית התעס לחילה ולתרושין
ונשואים וטהר שמחה / והפסח בבתי האבות / וחי הוא
המתחיל לבקר / ומה שיחושך ההרבה חשני חתנות
הסעודה / ושכח הברכות וגולת לילה הענינים //

בסעודה חילה טרם כל עושים נשילת ידיהם בבור פבורתן והפסח
בפערות כפי סדר ישיבת / ומפך על היין גדול בהכמה
שבה / וענני הכל המן / ואהרן בברכה על כפר להם פחמה
ומברכה על המאכל והפליט פירנה / ובעת השתיה מסדרין הכוסות כפי
המנהג

והחנה שגברנו אס להחריק הן לקצר כדכין החובר / וכשיגיעו בכוס -
 האחרון שהוא בביאת החסיה / החובר שנתה כוס לשם אב המולד ואזו והלך
 ואחר בשתוקת המולד והיולדת והילד / ועונס הדוסובין האל שרוחם /
 ואחרין שנתים כוס לשם השושבינס / כל אחד כפי מעלתו / וכל הקודם
 במעלה קודם בסדר כוסן / ואחרין שנתים כוס לשם משתדל הסעודה /
 ואח"כ שנת כוס לשם בעל הבית אס הסעודה נהיתה בבית האר גולת בית אב
 המולד / גס שנת כוס לשם אבי המולד והיולדת אס הם היים הומר -
 בשתוקתם / ואס הם דותים יהיו במנוחתם / וכל הקודם במעלה כוס
 קודם / אס יהיו כלם היים אר דותים / אבל אס קצתם קימים וקצתם
 דותר / לעולם כוסות של דתים קודמים בכל טעמן / ודעו
 במנהג כל סעודת שמחה הוא למחר במחירות / ובסירה למחר פודה
 המזמר ואומר אטירה לך ביי / והמסובין יענו למחר ללך
 בעודי / אר הומר טוב להודות לך / ועונס ולמחר לשחק עלי / הו יאמר
 הללך שם אלהים בטיר / ועונס והעד לך בתודה / וגה הוא כדי לשחק
 המסובין מודברי הכל העולם ולשמוע דברי הלל השם והודאת יתבאר /
 ומחלף המזמר פקדי המזמר הוא למכבדי הטען למחר כל אחד כדן /
 ובסמך המזמר חקלסין את המטלע בכוס יין / ואומר המזה או אחד מהמסובין
 כוס למחר / ועונס טוב לדבר / ושנתים לשמן כל המסובין כוס יין כפי
 מעלתו

מעלתו ואחרים בטמאת כבוד המזרח / ועודם חלל שמוהו / ער
 הוא ישיב לבב אחד כפי מעלתו / ואח"כ לוקה הכוס בידו ואומר
 לכל המוסובין ברשות המזרח לבדול מע' כבודכם / והם יענו חלל
 ירבה ויעדין מעלתו / וכן יעשה בעל המילה או החתן או השושבינים
 ובכלל כל מי שיטה מהמוסובין כוס יין בעדו / ואחר שיטתו המוסובין
 בעדו לוקה גם הוא הכוס בידו ושותה בעד המוסובין ואומר ברשות המזרח
 בבדול כבוד מעלתכם / והם יענו חלל ירבה כבודך ושלומך ומעלתך
 ואם ירצו להקלסו יתר אחרים כן יאמרו בנך בפניך בחייך וביתך
 ייתן לך כלבבך וכל עמך ימלא / ואחר שיאמרו עושים ברכת
 המזון כחן שסדרתן בשבת גולת ענין היום / ואם תהיה השכונה
 בשבת יוסיף בברכת המזון והיין ענין השבת כיוסודר למעלה " /
ואם ישיגל שאל חתן יש עמו חמא לעשות סעודה ביום המילה
 נשיב לך חמה טאמר הכתוב ויעש הברכה חשתה
 גדול ביום הגדול את בנך את יפתך / לל ביום שמלמדה לך את
 הש"ת לך והוא יוס המילה / והע"פ שרצה המחברים ע"ה פרש"ן
 פרוש אחר / וביום המילה מביאין שתי כסאות א' לשושבין ואחת
 לאלמנה הנביא גל ונקרא כסה הלוח גל / ומה חמא למילה שניה
 ברית בן הש"ת ובין מרע תנודתו האובן ידידו / וכתוב באלהן וחלוק
 בברית

קה

הברית אשר אתה הפצית הנה בא ואל / וסדר התפלה והברכות הנה כתיב

בסדר התפלות והיו כריך להחזיק

באשר יש / חברי כל הברכות כמנהג וכן הכנסות עד האחרון שיהיה לביא
המוטיה / שותים כוס לשמחת הנהגה והנהגה / ולמחנות

אשר בשמחתם הן בחנוכה / ולמשתדלי הסעודה ה"ש ה"ש כפי מעלתן /

וחוליה כפי הנהגה בברכת המזון / ומחין הדגה לטעם חובתם לעשות

סעודה ביום הארוש / וזוהי שמחה באלהג עבד אברהם אלהיך שמח

ומחנות נתן להבית ולחמה / והפ' ויהכלו מש וישתו הנה והנהגה ואל

וגם היה ביום שגדל את חנה לזכרון אלה

בשואל / חברי ושותים הכנסות כמנהג מסדרן / ובכנס ביהמ"ש

שותים לשמחת החתן והכלה / ועושים ברכת המזון / ובשיעור

בכסוף בוגה ירושלם ה' / ויהי אלך הפסוקים לענין החתן / אחת נשבעתי

בקרטי אשר לעד אבנך ואל / גרענ לעולם יהיה ואל / כרתי ברית לבעירי ואל

עד עולם אבין גרעך ואל / כי ילך ילך לנך ואל / למחבה המשה ואל /

ויבא חסר מחגג ישי ואל / ונהי עליו חנה ה' ואל / והריחו ביראת ה' ואל /

ושפח בדרך דלס ואל / והיה צדק הגור מתנן ואל / והיה ביום הקוא שרש

ישי ואל / והחזקת אלך למחר כה אחר ה' כבאות למחר הנה ה"ש כחה שחר

ואל / והוא יבנה ואל / עלה הפורק לפניהם ואל / ה' יהיו חורבן ואל /

חודדיע יסועת חורב

מגדל יסודות דולב ובר / בונה ירושלם ה' נדחי ישראל יכנס /
ופי שלמו מברכת המלך עושים ברכת המלך בכל לילות של שבעת ימי הקרב
אלה לל ראשונה של הקמה וביום השבת לל יעשו שבע ברכות בעבור
עבד עשו ביום בעסת הקמה / ויעשו אותם בבית הכנסת ביום שבת בעת
הריאת המלך בתורה בפסוק ואברהם מלך בא בימים כחזק שהיה כחזק
בסדר המלך / והמלך למד רד"מ מהכתוב לעשות משה ביום המלך
ואחריו שבעת ימים / ויהיה שמעאל בנשואי הדויתל בנות לבן עם יעקב
אלה שמעאל ויאסף לבן את כל הנשי המרד ויעש משה / וכתוב מלה
שבוע מלה ונתנה לך עם את מלה / ומה היה ביום שמעאל יעקב אלה הבה את
אשר כי מלה ימי מלה הלה / והוא יום המלך

בשבת שמחוק שמחוק כמלך סעודת בוררים ודס הקנה היום היסד לשתות
אלה הארבע כנסות שהם כנסד ארבע הולאות וכנס ביאת החשיה
ושאר הכנסות הם כנס המנהג הם להאריך הן לעשר //

קצת מן המנהגים בטרופים להאריך מקדיונים בברכת היין ביום
השבת כסוק גבור את יום השבת לקדשן הכתוב בברכת יתרו / עך
ויקדשו / ואח"כ מבקר ויאמר הודו לל כ"י טוב פל" כהוד •

ועוד סעודה אחת גדולה יש עמ שמחוק העמל בכלל ישראל לעשותה
לעשים ידועים / והוא כשיקום איש מחולק גדול ועבד

הן שכול

הוא שכל מוסבה גדולה / הן שבה מדרך חזקה / ונדר לעשות השלחן הזה /
להכיל לעניים והביונים / וקוראים אותו שלחן של אלה הנביא גבור טוב /
כי אנה / מקוים לביאת בכל יום / ועלין שומר וחלוק הברית אשר החד
הכזים הנה בא וגו' / ולזה השלחן בעת משונים והשלחן / שגבר /
גבאים עתה פה "

ולאמר / יש קצת אנשים שירכו להגדיל השמחה בזה השלחן שגושים
החן תורה שמביאים ספר תורה מבית הכנסת לביתם / והנה
בעת שיובאו ספר התורה חן הארון להולכין לבית המדרש / חוזרים אותו חן
ההכל עם פסוק ויהי בעסוק הארון / לוקח אותו בעל הסעודה ביד ימינו
ובאים אנשים נבבדים לעלותו להביאו עד ביתו / וחתה יליו בפסוק ויהי בעסוק
הארון וגו' / יקום אלהים וגו' / ועתה קומה ה' וגו' / כהנך ה' אלהים ילבשו
תנועה וגו' / בעבור דוד עבדך וגו' / השמים מספרים כבוד ה' וגו' /
ותמנור הבן לה' אלה וגו' / ותמנור ה' הני יגור בהללך וגו' / ותמנור
אחרים. ואותו לכבוד התורה / ומקצרים ומאריכים הממחורים כפי
אריכות הדק שכן בית הכנסת לבית הסעודה / ובשיכנסו לבית המדרש
המחורים יענך ה' ביום כרה / ותמנור שיר למעלות הטה עיני ה' אלהים על
ממנור יושב בסתר עליון / בעד בעל הבית / ותמנור הספר תורה במקורו
בראש השלחן במקום חתן / כי הוא אדון כל הארץ / והחכ יושבים חטט כרדין
תלמידי חכמים

אלה חידושי הכתוב והכלל שיהיו בהוריה קוראים לשבת בלדן והקורא שיהיה
 כתובה בהכרח יכ"ש בהיקף עמוי הדרך / ויושבים כל העם היט כמעלתו
 ותסדרים השלח כפי סדר שאר הטלחות שגברו / וקורא שיבדלו על היין
 מתהיל הגדול והעבד שבהם ואומר מתחור יעקב ד' ביום פרה וגו' והלל
 חפץ על היין והכלל כמעלה כל שלחן גדול ושמים הכוסות כמנהג /
 ומנהג זה השלח הוא לקרוא כלל ענין הקהל והולתם הם יצא / ואם יצא
 להפדיל ולחבבות השמחה קורא גם לשאר קרע והולתם / כמו שעשה כן
 גם אחי יהודה באל יכ' אחר שהגד חכמה לקום טעם ינה בחדש הב שנת החדש
 ששטימן חתן תורה והבאנו ספר תורה אחד בבית אבינו יכ' בעתירות ושירים
 עם הקהל והששים החדש בהן מהמים המבשר אכלנו / וקראנו לעלל הקהל
 יוקטנו ועד גדול ויאכלו וישתו / ובבקר השכר הקדשתי גם את ספר
 תורה אחד גדול / קניתו מאת ש' גלות ספרד והולכתו יחד עם הספר תורה
 שהפאנו בבית סעודת הענין בעתירות ושירים כחון כן / פאשר הייתי הושך
 לעשות כן זה כתיב שער / והולתם קנה לדי וגבע לקדוש ספר תורה ולחיות
 בענין והשית יאסע לרדות בטובת בהירין ולשמחה בשמחת עמו ולהתהלל

ע"ה שאלתו הפך "

ואמנם בג' השלח מאריכס בכוסות ובפרט הנכבדים שבהם והבמיהם
 ואמרים הנפטר / ופשיטתו כוס לשם רבנו ענין הנשיא גלל
 אחרים

ואומרים בחנוכה הרב רבנו עמרם הגאון ראש המנהל / אשר בסלם הכבוד
 עלה / ובה דרך התורה / והאיר עיני בני חקרא / ואלה מה ומה קרא / ורבים
 השיב מעון / ונעבדה / ועם החוסינים ובורשם ערך חלחלה / לתורה ה'
 התמימה / וכל המסובין עונם ואומרים לכן אהלך ברבים וגו' ומשלמים
 הסעודה כמנהג "

בבית האבלות כשיקרה חות חקרה בעת האדם כי סוף כל האדם הוא מה
 יושבים קרובי הנפטר כמנהג האבלים איש איש כפי מעלתו / וכל
 הקהל יושבים סביבותיהם / ובעת המאכל יעשו נטילת ידים / ואח"כ עוקרים
 כוסות יין כל אחד מהאבלים / וגם מאכילי הקהל כל אחד לוקח כוס הקד
 וחברך היותר נכבד שבהם בשברון לב כל נשמה קולן מרחוק / וסוף
 הקהל והאבלים יושבים בשברון לב ובשמחון / וחברך ברכת היין של הול
 וטועמים כל הקהל כוה"ק / ואח"כ יברך על העשר ונותן פת לעם כלל אחד /
 וחברך על המאכל כמנהג / ואוכלים פלג / ומסדר הארבע כוסות האטונות
 כנגד ארבע הנחות / וכוס חמישי גבר לאלהינו הנביא גל / וכלם בשנה רכה
 ובשברון לב בסבת האבלות / כמו שאמר הקדש ליקחאל הנביא ע"ה הנקד דוס /
 נהחב מתחילתם לשמות לחנוכה חמשה כנר מן בדברי הגור בן יקה / גבר
 פדיק לברכה / ומסדר כוסות לחנוכה כפי סדר מיתת הנביאים ע"ה / וסוף
 כוס לחנוכה עקרי האבלים ועקרי אשתו וקרוביהם וטעמי שהריהם כל
 הקודם

אֶל הַיָּדֵים בְּחֵטְאֵהֶם אֵין בְּצִמּוֹן הַיָּדֵים כִּי־סוּמָהֶם / וְהֵכָּה סוּמָהֶם כּוֹס לְחַנּוּתֵהֶם הַנֶּפֶטֶר /
 וְהוֹבֵר בְּרַב־הַדְּמִי / וְהֵכָּה לְקֹדֶה הַחֲבֵרָה כּוֹס אֶחָד בִּידֵי / הָהָר שִׁיעָשָׂה בְּרַב־
 הַדְּמִי הַיּוֹסוּדֵר בְּסִדּוֹר / וְהוּא הַנֶּקְדָּה כּוֹס תְּהוֹמִיָּן שֶׁבִּן יֵהֱמוּ פְּסוּקִים מְהוֹרִים /
 לְהַחֲמֵהּ הַחֲבֵלִים וְלִתְהִי־הַחֲמִים / וְחֻסְיָבִי הַחֲבֵלֹת הַיָּד הַבּוֹדִים הַשֵּׁלֶ /
 שְׁהִים וְשִׁהִי שְׁהִים / בְּהִיּוֹת הַשְּׁהִים לְפִנֵּיהֶם חֲתֻמָּה־בְּעִיף / וְחֻתְהִיל /
 הַחֲבֵרָה וְהוֹבֵר הַחֲחֻת "

אֶלְהִיָּנוּ וְהֵלֶּה אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹב אֶל יְרוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים וּבְנֵה תְּהִיָּה וְהִכְלִי־
 וְהַחֲמִים שֶׁ בְּהַכְרִית־הִיָּה / וְהֵלֶּה מוֹדֵה לָךְ וְהַחֲמִי הַיָּדֵה כִּי חֲנֻת
 בִּי יֵשֶׁב חֶמֶךְ וְתִהְיֶה / תִּרְבֵּה גְדוּלְתִּי וְתִסּוֹב תְּהוֹמִיָּה / בְּרִיב סְרַעַף בְּרַב־וְגֵ' /
 נִחְנוּ נִחְמוּ עִמִּי וְגֵ' / דְּבָרִי עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְגֵ' / לְקִרְוֵה שֶׁנֶּת רִפּוּן לָךְ וְגֵ' /
 לְשׁוֹר לְאֶחָד כִּי־וְגֵ' / כִּלִּישׁ הַשֶּׁר הַחֲמוֹ תִּהְיֶה וְגֵ' / בְּלַע חֲחֻת לְנֶפֶשׁ וְגֵ' /
 יִהְיֶה חֲחִיךְ נֶפֶשׁ יְרוּמֶךְ וְגֵ' / יִהְיֶה חֲחֻתִּים בִּינֵם הַשֵּׁלֶשׁ וְגֵ' / וְבַעַת הַיָּהִי /
 יַעֲמֹד חֲחֻתִּים הַשֶּׁר וְגֵ' / וְרַב־חֲחֻתִּים חֲחֻתִּים עַבְדֵּי וְגֵ' / וְהוֹשִׁיבֵם יִמְהִירוּ וְגֵ' /
 לְפִנֵּי הַחֲחֻת יִסְדֵּת וְגֵ' / הַחֲחֻת יִחְבְּדוּ וְהֵלֶּה תַּעֲחֹד וְגֵ' / וְהֵלֶּה הוּא וְשִׁמְחֵתִיךְ /
 לֹא יִתְחַן וְגֵ' / וְהֵסֵד־הֵ הַחֲחֻתִּים וְעַד עוֹלָם וְגֵ' / לְשׁוֹמְרֵי בְּרִיתִי וְגֵ' / הֵ בְּשִׁמְחֵתִי
 חֲחֻתִּים וְגֵ' / בְּרַב־הֵ חֲחֻתִּים / בְּרַב־הֵ כֶּלֶם בְּחִין / בְּרַב־הֵ כֶּלֶם חֲחֻתִּים /
 בְּחִיךְ־הֵ הַחֲחֻתִּים יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדֵי / וְכִרְוֹךְ שֶׁ כְּבִידֵי לְעוֹלָם
 וְיִחְלָה כְּבִידֵי אֵת כֶּלֶם הַחֲחֻתִּים וְחֻתִּים "

הֵ הַחֲחֻתִּים יִשְׂרָאֵל

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁרָאֵל בְּרַחֲמֵינוּ הַרְבֵּים וּבְהַסְדֵּינוּ הַגָּדוֹל וּבְטוֹבֵינוּ הַנֶּעֱשִׂים —
וְהַנֶּחֱמָנוּס יֵהֵן וַיְהִי עַל הָאֵשׁ כְּלוֹנֵה הַנֶּכְבֵּד הַמֵּאִסּוּ מִבִּיעוּר

בְּרַחֲמֵינוּ יִסְתַּדְּדוּ וּבִישׁוּעָתוֹ יִפְרְחוּ וְהִנֵּה עֲדָן יוֹשִׁיבָהוּ וּבְנֵהמֵת פִּיּוֹ וַיְהִי שֶׁ
יִנְהַמְדוּ וַיִּשְׁחַד עַם לֵב הַחֲבֵלִים מֵהַבֵּל הַזֶּה וַיִּנְהַמְדוּ מֵהַבֵּל וַיִּשְׁחַדוּ מִיִּגְרוֹת
וַיִּשְׁלַח רַחֲמָה לְחַכְמָתוֹ כַּסְתוֹב הַרֹפֵא לְשִׁבְרוֹ לֵב וְהַקֵּשׁ לַעֲכָבוֹתָם וַיֵּלְכֵי
יִשְׂרָאֵל יַעֲבֹד דְּבַר נֶחֱם וְנִשְׁחַד הֵיךְ מִעֲלֵינוּ וְנִחַל בְּתִינוּ וְנִחַל בְּלֵב בְּתֵי כָלֵל שְׂמוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵינוּ הַרְבֵּים אֲמֵן וְבִרְחֹק אֱלֹהֵינוּ מִלֶּשֶׁךְ הַעוֹלָם הַזֶּה לֵב
הַחֲבֵלִים בְּבִטָּן פִּיּוֹ וַיְהִי שֶׁלֵּב וּבִרְחֹק פִּיּוֹ אֲמֵן "

וַיִּשְׁחַד יֵהֵן הַפֶּנּוּס כֹּל הַחֲבֵלִים בְּסִדְרָם וַיִּיָּחַד הַנֶּשֶׁהֶר בְּכֹס יִשְׁלַח אֹתוֹ לְהַחֲיוֹר "

וְהִיגֵר מִירְקָן

וְהִחֲרִיו יַעֲשֶׂה בְּרַכָּה עַל הַלֵּה וַיִּחַמֵּר כִּי לִפְנֵי הַלֵּה הַנֶּשֶׁהֶר תִּבְאֵה וַיִּתְּכֵן בְּחִיִּם
שֶׁלֵּב וַיִּשְׁחַדוּ כִּי פֶה פֶה וַיִּחַמֵּר וַאֲשֶׁר יִבְרָחֵי יִבְרָחֵי לֵב לֵב שֶׁלֵּב וַיִּשְׁחַד
שֶׁלֵּב וַיִּשְׁחַד וַיִּבְרָח רֹבֵם מִתֵּן לֵהֵם לִכְלֵב בִּשְׂרָה כִּלְהֵם בִּרְחֹק הַלֵּה הַנֶּשֶׁהֶר
מִלֶּשֶׁךְ הַעוֹלָם הַזֶּה לֵהֵם יֵהֵן הַנֶּשֶׁהֶר אֲמֵן "

וְהִיגֵר בְּרַכָּה הַנֶּשֶׁהֶר יִחַמֵּר אֹתוֹ הַנֶּשֶׁהֶר הַכִּלְהֵם

וְכֹס תִּנְחַל מִיָּד מִי עוֹשֵׂה אֹתוֹ בְּכָל שְׁבַע יָמֵי הַחֲבֵלִים בְּעֵת הַכִּלְהֵם וְהַפֶּנּוּס
בִּיּוֹם הַחֲטָט מִשְׁבַּע יָמֵי הַחֲבֵלִים וַיִּשְׁחַד כְּכֹר שְׂמִינָה בִּיּוֹם

הַקִּבּוּץ אֲחֵרִי שֶׁקִּבְּרוּ אֶת הַחַיִּים וּכְפֻלָּהוֹ בְּעֶבֶר אֹתוֹ הֵיךְ בְּטָבֵל הַיּוֹם הַזֶּה

יִחַד שֶׁיַּעֲשֶׂה בְּכָלֵל

שיעור בלילה יהיה בעד יום הוועד פרוי הבריאה / ובערב שבת לא יעשו כום
תחומין חפני כבוד השבת / סדר הכנסות הכל סדר החד הוא בסעודת
לחם תחומין בערב ובקר //

מזרח רע ופרכות גדולה אם ראה בכל אכלות בהביאם מאכלות כל אחד
חבני ישראל הונחמים את האכל כחמה בתי השמות ' וכש בתי
מטעמים שונים ובינות טובים שוביאים ומים פירות / ונותן כל אחד
לחברו מתעמין ויין ונפרעתין לראות שכן ואפת / ועוד שהם מרימים
הקול לעבדיהם והנהויהם הנשים נשים להביא להם מאכל ומטעמים
ואין ראוי לעשות כן / כהם בהם למטה האכל / וראוי להביא מזה הכל
האכלות / ולא מתעמין השמות / וראוי שיטב בשמותן ובשכרין לב
ואין הדור ונבונה מתעבבים לה חמה הרע / ועצתם לבטל / והלוי
יהיו לבד לקים כל סדר טוב ומה לכל ענין לשם שמים / והרבת עמון
יסיר מעל כל פנים הכר

מעשה שנהיה בזמן קרוב / שנפטר גרן אחד נכבד בקוסטנדינה מנכבדי
החתיים קהל אדרנופול / והלבו נכבדי קהל לאכול לחם עם
האכלים / ויקר יוקרה שיהיה שם כן וקן עם בן / והמתעמים שהביאו
קהל צדקות אורח שמה לבן עד מאד / ואכל מהמתעמים וחלה כרסן מהם
ושמה כלל הכנסות שסדרתן חללים כחמה עד שהיה שבור / אז טאל להיש

אחד לפני

ק"ט

אחד לנפץ שהיה שם ואמר לן מה צרכים אנהנן לעשות עתה / ענה הלפני ואמר /
עתה ראוי למחר / והג המן חמרה אחר לבדן בלשון קדר בע אברהם אמוור לנ /
אמר מה טוב בטוב טעם ונגון / ושיס לב בע והטוב שאהר יושב בבית
אמרה / בראותן המושעים הטובים ושחית הבוסות / והשב המן חמרה עם
הוא בלבן להשלש השחיה והיה מוגמר עם בני יהד וכועקים בקול גדול /
עד שהנשים אורחיהם עוברים ושבים מפתח הבית בטמאם קול המהירות
חשבן שיש שחיה גדולה בבית / ולא האמינו כי בית אבלות הוא / לול /
שראן לבושי חרדות ובפי הנשים שהיו בוכות כמנהגם / הנה ראו רבותי
בעת זה המנהג הלא יכלהו חבל רע אמן

ומנהגים רבים וטובים נהגו הכתי ישראל ואכלניהם בסעודות ודרך אהר / הוא
בשיכנס לבית הסעודה / הגדול שבהם יכנס בתחלה / והחרין שאר
הקהל כל איש כדורביתו / ויושבים מסובין / והגדול שבהם יושב למעלה מכלם
והשני לן למטה ממנו / וכן כלם בסדר כל איש במעלתו / אבל זה הוא דרך אהר
ובל העולם נמשכן אחריו / וב"כ יש לנו ראה גדולה מהפתיחה מה שחלש
בעטן דוד העה שאמר ויפך חזק דא / מזה נראה שהיה לבד אחד מושב
מיוחד כפי מעלתו ומדרגתו / וכן אחר הסובב במעמד הנבחר / והגבלת
את העם סביב לאמר / אחרו ההכמים עלי שיהיו ישראל נבבליס מערכה לקראת
מערכה כל אחד כי מעלתו ומדרגתו / משה היה בראש היר / והמין ובגון
למטה חמנה

למטה נאמרו / והבכורים ההררים שהם היו משרתי עליון / והקנים למטה /
כזה / והנשיאים ההר הקנים / וכן שאר העם //

פרציה גדולה ומרד גדול את הוזה לקצת מובט הקהל שרופים להשחרר
על הכנסי ואצילי ודדול דורס בהשבון כשישב / במקום הגדולים
ובמדרגת בטלהות ובשאר ענינים / ביטבות עליון במעלות והגדול
לגדולתם / וללא ידעו כי ידדן הייס שאלה / ותכס עליהם הארץ / כי ענינם
גדול / נה יפרע מהם / נהם ללא ידעו וללא יבינו / הלא הוזה להם מראש
ממשל הקדמונים / שאין המקום מכבד את האדם / בלא האדם מכבד את
המקום / והעושה כן הוא בעצם בעיני אלהים ואדם / האל יכולתו חכלת הנון /
ואמר עוד הקדמי שמוטיב נפשו במנוח המטביל יושביו / בני אדם במנוח
הכסיל / והנהם חכלת אדם אמר כי טוב אמור לך עלה הנה הוזה שכלך
לפני נדיב //

בכל מעודה וסעודה בין בשמחה או לבתוך / אין שום אדם ראוי לפתוח פה
בשם ענין בין בטילת ידי / או במצב המוכיח / או בשאר ברבנות
שיהיו במחלצים אחרים / תבשיל או פירות או גולתם תבשמים // בלא גדול
טבוח בהכמה ושנים הוא הקודם בכל ענין ודבר / ששאר חכמי שיבה קדש
וחדות כנן / ואין קימה והדור אלא הכבוד שיכבדו לתלמידי הכרנים
למקנה שיה נערי בני ישראל ואציליהם בעת המזבח והחשתה בסעודתו //

וכבודם

ופבורם לענינם אחרים הוא כפי נושא הענין. ואחריו כל הקבצים שאין טיבה לא
 הכחה, אכילן שהיה בהור, כי כבוד הקסר היה חזק הרבה והפחיתו, וזו שאינה
 מכבוד הקבצים, אינן תכבד תורה, ומי שמבזה אותם, מבזה את התורה,
 ובשמבזה השלחת, מבזה את השליה והטולה, והשליה היה נקדחתו כוונתו,
 ואחריו הקבצים הם לא יכבדו את הענין, וזו שהוא בעל הכחה, יראה השם על
 הרב הדוקים יהיה נאבדת השופנים בו מנואמר ירהבן העלם בגלן והנהלה
 בנכבד, גם הקבצים ראוי להם להעלה במדות טובות עם האנשים
 בצדק וביושר ובענוה בכל מה שיוכלו ובלשון רכה, ולא ישתמשו במהם
 בדברי שוא וכגב, כדי שלא יכסעו העם ויגלגלו, ותתגלגל התורה ויהיו הם
 הסבה למה, וניהרה הקף יהי בהם "

בעל הבית הוא המבקר בין והמוציא, הוא מן סגודת ההבלות ובית הקטע
 שאם יבקר מהם הגדול מכלם, עושה ברכה היין והמוציא,
 ובזכר להם, ואם יהיה שם אורה הוא יבקר ברכת המזון כי שיקר לבעל
 הבית, ואם יהיו כלם בעל הבית, הגדול שבהם בזה ומבקר ברכת המזון
 כנהוג, אין הבזע רשאי לבזוע כרוסה קטנה מפני שהוא נראה לעם ככר ענין
 וכלי, ולא כרוסה גדולה ביותר מהנהוג מפני שיראה כרעב, וטוב וכוונתו
 הוא לבזוע כבר אחת שערות, הבזוע נוהג כרוסה לפני כל אחד מהם,
 הסעודה, וכרוסה אחת נוטל הוא, והבזוע הוא פושט ידיו תחלה ואוכל, ואין
 המסובין

המסובין רשין לשעוס עד שיטעם המבקר שנהנו כי הוא יבקר המבקר
 אחרי כן יאכלו הקרואים / והבועה אינו רשאי לשעוס עד שיטעם העם
 אמן / ואם יראה הבועה לתת כבוד לרבו או לעדול ממנו בהכרח
 או בשעם הרשות בידו / שנים נוחותינים זה לזה בקערה אחת /
 שלשה אין נוחותינים / גמורו מהם שנים מפסיק השלישי ערוהם /
 גמור אחד מהם השעם אינו מפסיק לו הלא הולכים עד שיגמורו /
 כופה סבת העם אין משיהין על המאכל והחושית / ולכן אם יבוא
 לחד יין עתה המזון כל אחד מבקר לעצמו / שהם בקר אחד והוא
 עונה אמן ~~בשעם~~ בשעת קבלתה כי יבוא ליד סבת / הין ראה
 להשתכל בכה האוכל ולא לחנה שלן כדי שלא לביטן / המושג
 לשמש לפני המסובין אינו אולם ערוהם / ודרך החמנות הוא לזיח
 לתוך פני כופה תבשיל כדי לישב דעתו / יצא אחד מהמסובין להסיר
 חלון היב הוא לזיח ידים ופס בידו האחת שהולכה בכה מכה בעול
 של ערוהתו לו מלתו / יצא לדבר עם הים והמלכה בדבורו אם תלבלך
 ידו בדבר נטל ונכנס וישב עמהם / בזה אחד לפני המסובין של
 שתי יושב ונטל ידיו מחא יאמרו לא נטל ידיו הודם בואו כי לא
 היה בפעודת המאכל "

המדן משמטין כיצד להניח בשר הי על הפת או לסמוך את הקערה

בפת

ק"א

ובפת ולקנה תסבין עמי קדשה וגולתם כדון טעושים קצת הנשים כי הוא
חסור / ואין גורקין את הסת' ולא החתיכות ולא המאכלים שהם להם
קללות כדון תותים וענבים וגולתם חופני המזלזל / וכן אין גורקים
דברים שיבואו מזהו ויבואו

לאחרון החכמים שהם ראוי לטוב את ידיו בין לה חי ולא חסוד / וכן
אין חכמים שאר מאכל ומטקה דרך בגני ובעיטה / הם חן
לאירחים לטוב כלם שכל מהם וליתן ביד בנאו בתן של בעל
הבית שחא יתביש בעל הסעודה / שהרי אין לו אלא מה שחביא לבעה
והקטנים לוקחים אותם והולכים / אין האורה נותן לבעלת הבית או
לאמהותה מנה שחא יאמרו אהבה ודרך בגין יש ביניהם / אלא הם
אם היו חסוד עבדות נותן להן מנה שהם למסובין להסוד בדבר עזה "
כל דבר שחביא בושה לבעל הסעודה הסוד החכמים לעשותה / וכן
דבר שחביא בעול וחטא להנשי המסובין אין ראוי לעשותו
הדבר החסוד והמבואל הוא שרוב המסובין מואסים אותו / והם הנה
מזלזלים בעיני קצתם / הם ידבר רעב לעשותו אין חשש / ושוב הוא לבטל
רצונן מופת רצון חברו כדי שיבטל מה חברו רצון עצמו מופת
רצונן כי באה תתקיים החבתם וחבתם ויהיה האסוף ביניהם — "
ומה שאחרון שהבדול שבסעודה נוטל תחלה נאחז איש איש כפי
מעלתו

כעלמנו / הוא בשלחן שר ידיה מוגחות / הנוגד אר שש איש שידין
והפולק דטן מכל אין מחבדין איש להברו אלא מי שידין מוגחות נוסל
הוא תולה בדי טלא ישב בשלחן בידיו מוגחות מפני כבוד חבריו /

אין שום איש רשאי לגמור אולשות יין כמנהג הקנע והבדורים / אם לא
יתן לן רשות המתחיל / וביום השבת אין ראוי לגמור שום גמור קודם

גמור אחר שהנא לענין השבת / בכל סעודה וסעודה מאחרים גמורות
הרבה / וראוי לגמור גמירות שהם חורים לענין הסעודה הייא אר למינה

או לחתן אר לשאר שמחות // ובשבת שבתוך ימי האבלה קודמים קודם מספר
איוב נוחלמנו ער הקדמות המוסדרים בסדור בטעם אבילות ובלב

משבר ונדבא //

בכל סעודה כפוס האחרון הוא יחיד עלה הסעודה הייא כמון בשעודת החילה

יחיד כפוס האחרון מכלל כוסות הסעודה והוא כוס שמחת חמולת

והיולד והילד / ובחמץ יחיד כפוס האחרון לביאת חמטיה ער שמחת

החם והפלה / וכן בגלות

שבת החבדך אלא הצביר בשבת אר בימי המועדים קדושת הינה / אם

אכר קודם הצרכה האחרונה מחבדך שר / ואם השלים לגמור

ואח"כ גבר הוגר ומתחיל הצרכה / בין בצרכת היין או בצרכת חמץ /

בראשי חדשים ובפורים ופסח המועדים אם שכה אינן הוגר כי ימי

הפורים

הפירות אין שמהם מהתורה / והחדש והולך המועד אין בהם הסוד תלמוד
 אע"פ שאזכירם מוספם בתפלה / ואם שכה בברכת המזון אין זכיר להזכירם
 כיון שאכל ושכח ולא ביקר אם גבר קודם שיתעכל המאכל שבמועדי הוגר
 ומבקר / ואם נתעכל המאכל אינו הוגר לבקר / וכן אם נעלם מזמנו
 אם ביקר או לא ביקר הוגר ומבקר אם לא נתעכל מזמנו " כיון שלא ביקר
 בתחלת הסעודה בבוס יין או נוטה שחמתו גבו לשיתוך יבקר בעת שישהה
 בתוך סעודת המאכל / וכן אם שכה לבקר בתוך הסעודה יבקר אפילו
 בבוס האחרון / ואם שכה אינו הוגר ומבקר כי אינו מהתורה " וכן מי שנשתכר
 אם ביקר המנוכח או לא הוגר ומבקר / שכה לבקר המנוכח / אם גבר שרש
 בזמנו סעודת המאכל הוגר ומבקר / ואם גבר אחר שבע אינו הוגר לבקר
 כל המבקר ברכת המזון צריך לבקר אותה ביוקום שאכל / אבל אם היה
 אובל והולך יושב ביוקום שפסק ומבקר / וכשהוא עומד יושב ביוקום
 ומבקר / שכה לבקר ברכת המזון וגבר קודם שיתעכל המזון במזמנו
 הוגר ומבקר במקום שאכל / ואם היה נעמד הוגר למקומו ומבקר / ואם
 ביקר ביוקום שאכל יצא די חובתו / וכן אם ביקר כשהוא עומד או כשהוא
 הולך יצא די חובתו / ולכתחלה לא יבקר ברכת המזון אלא כשהוא יושב
 וביוקום שהוא שאכל " אדם שהוא אובל בבית ג' ופסק סעודתו והלך
 לבית אחר / או שהיה אובל וקראוהו איש לדבר עמו יצא מפתח הבית לחוץ

והוא עוד צריך לבקש לזכרה על מה שהכל אחר ששנה מקומנו ופסק
ענין הסעודה לדברים אחרים / ועוד הוא ומבקר המנוחה על מה שהיה
נוצה לאכול ואחר כך יתחיל סעודתו //

חברים שהיו יושבים בסעודה וראו חיי שראו ללכתו בבין ספר תורה או
חזקו או כלל או מת ויבאו ללכתו / והיה בסעודה גן או בהור
אפילו איש הולך הארץ לתקומה ובחורים סעודתם ואיש צריכים
לבקש שעת / ואם לא היה שם אדם כשיבאו צריכים ברכה לחפזם /
וכן אם היו מסובין בשתייה או אכילת פירות / אבל המשנה מקומנו הרי הוא
מסק אכילתו / ולכן מבקש ברכה לחפזם על מה שהכל והוא ומבקר
שעת על מה שהיה נוצה לאכול / אחר המשנה מקומנו בבית אחד חפז
לפניה אחרת / וכן המשנה מקומנו בסעודת השדה כותקוס לתקום —
כחנה הטלח במקומות חדשים והצרכים חפז הוא הטלח או חנה
גדולה או בחפז חתם דטה עטב יותר טוב כחו שהובס הטלח
ולא מסקו סעודתם אינו היב לבקש שעת / יש חיי שחייב להגור ולבקר
שעת אפילו שעה מקומנו / בבין חיי שחור בלבן מלחמה או מלחמות
אחב מחלק לאכול או לשנות / אבל אם לא שחר בלבן והיה דעתו להגור
לאכול ולשנות אפילו מסק כל היום אינו צריך לבקש שעת / היו הובלים
ושותים והגיע עת השבת או אחר מהדומים המקודשים כוסקים מאכל

ועושי

ועשין ברכת המזון ואדם ראשית לאכול עוד אלא אם קדשו היום יהיה / וכן
 אם היו שותים ביום קדש והביעו ליום הול היבס לבקר ברכת המזון של
 היום לחקודש קודש בזה גזון ההול ולעשות הדלה בכוס יין ואם ישנו עוד /
 אם אחרי אכל צואו ובקר ברכת המזון או בואו וקדש קדוש היום אסור להם
 לעשות עד שיצרכו או יקדשו / ואם רצו לאכול ולעשות עוד קודש שיצרכו
 ויקדשו אעפ"י שהם ראשית לעשות כן / מריבם הם להגור ולבקר בכר
 להם ואם ישנו / חסובין שהיו שותים יין בזה להם יין אחר מחין אחר
 כגון שהיו שותים יין לבן או שהור / או יין והביאו חדש אינם היבס לבקר
 לבקר שטח / אבל חברבין ברך אחר הטוב והחטיב / אבל חכל חייב
 מאכל או שיהי חכל חייב חטקס אינם חברבין עליו עד שיבוא לפגשו
 כדי להקנות מחנה / ואם ברך ואח"כ הביאו לפגשו הוגר ומבקר עוד / לקה
 בידו אוכל ובקר עליו כדי להקנות מחנה ונפל חידו בתים או על הארץ
 או הכלל בעל הי או נבאל בבואו לקה אחר והוגר ומבקר עליו אעפ"י שהוא
 מאותו המין עצמו / ואחר ברך עד כבוד חלכותו ואינו חופי יסר כדי

שלא להוציא שם שמים לבטלה //

וישנה אדם לשמח חייב חכל הדויד ומענינם אעפ"י שהמים טבין
 עליהם הם שהיו לפגשו בעת הברכה אינם חייב שמה אין השם

חפז שלפך נתקן לפתהלה //

דברים המובאים תוך הסעודה שהם לשם הסעודה אינם צריכים ברכה
לפניהם ולא אחריהם אלא ברכת המוציא הנעשית בתחלה וברכת
החמץ שיתעשה אחריה פטורות את הכל. דברים המובאים תוך הסעודה ואינם
לשם הסעודה צריכים ברכה לפניהם ולא אחריהם. דברים המובאים תוך
הסעודה בין שהם לשם הסעודה או שלא הן צריכים ברכה לפניהם ולא אחריהם "
חבריה של ברכה על המשקה שחמנהם לשותות ובה להם בתוך המאכל
כל אחד ואחד מבין לעצמו. כי אין בית הבלעה פתח לעצמות
כל אחד כשיבקר הגדול שבסעודה. שער הן יותר שאכל באחד מבין כל
אחד ואחד לעצמו. ואם היה אחד מהם יודע לבקר והוא פתח יודע מה -
שיודע מבין בקולו והוא עונה הן אחד כל ברכה ויכלה ידי הובתו /
הן מבין לאביו והעבד לרבו והאשה לבעלה ויזכיר ידי הובתו / ואחרון
החבמים מארה תבוא עליו למי שהטתו ובניו מברכין לו. בברכת החמץ
שאנו חייבים עליו הן הן קטן או האשה והעבד מוציאין ידי הובתם /
סעודה שהיו אנשיה רבים פתח הפה גדולה / הגדול שבה עושה המוציא
וברכת החמץ וכן השאר ויכלה פתח ידי הובתו / כטבולו לזאת
אכל את כל כוונתו לזאת הן כל אחד לבד. סעודה שהיא ארוכה בטלחה
ובין אחד שבחש השלחן את שחמו כלם נפטרו / ואם לאו צריך לבד
מה שעשה שהוא בראש השלחן השני והוא האמצעי נפטרו / העושה המוציא

בית רש"י

נזק חסות לאיש נכבד שהוא רחוק מחמנו לעשות גס הוא המוכאא ולבצוע כפר
 להם להם לכל אחד היכפת להם / ונמשך המנהג והומר לכל אחד שלום /
 ואם הסעודה גדולה ואכלו בסעודה קטנה הומר המוכר הבוע בתוך החתיכה
 לכל אחד פנקסים חברות כהעם שהם יברכך ה' / יאר ה' / ישא ה' / וחמים
 ההמה לפני היותר השם שבסעודה והומר לן יברכך ה' / ונותן חתיכה לשם
 והומר וישתק / ולשלישי הומר יאר ה' פנן אלך / ולרביעי הומר וישתק /
 ולהחמישי הומר ישא ה' פנן אלך / ולששי הומר וישתק שלום / ואחרון בצוע
 לנשאים כל איש כפי מעלתו / וכשתתן למנהגים חתיכות הומר להם שלום /
 שנים היו יותר שישבן להכול פת להם העץ שכל אחד הכול השלם הם בך
 האחד נפטרן הכל / שתי הבורות שאוכלים בבית אחד אלן בעת הבית
 והלן בפנה אחת / הם קצתם רואים הלן את הלן ברכה אחת מספקת להם
 והם לזן אלן מברכין לעצמם והלן לעצמם / והעץ שקצתם אינם רואים
 את קצתם הם שומען בבחור הברכות הנשי הבורה אחת מהאחרת נפטרן
 כשיעלו בשם הברכה אחת "

הפירוק החמיקניא אינה הוא המקדש דבואה ודמן ופת ולחם וקטנות
 ומרעונם חנה ומרי אדמה ומרי עץ ובשרים "

הזרעונים כלם נחלקים לשלשה חלקים / האחד הם הנקראים בלשונם
 דבואה והם חמשה מינים שהם הטיס ושעורים ובשרים
 ושבילת שוגל

וסבלת שועל ושיבון / והכפתים מחין ההם הוא / וסבלת שועל הוא חרני
 השעורים / והחינים הילם כשהם שבלם הקרניים תבואה בכל חקום בלשון
 הכמים / ואחר שרשין ואורין הוהם הקרניים בנב בעל הלשון דגן / ובשטוחים
 הוהם הקרניים קח / ובשלשין את הקרניים קרה עסה / והוא החומים לבד
 מכל שאר חיי גרעונים / אעפ"י שקצת מההחרים הם חסריהם אבל
 אינם תחמיכס / ובשארופן את העסה הקרניים פת בלשונם והפת הנבשה
 מהם מה הקרה פת בתוחלם / והפת הזה הבה מהם קרה להם ובשאר
 שלם כחן שעושים האופנה קרה בכר להם וקריק אי חלת להם כפי
 הסבות הלשון שהוסכם על צורה חיוהדת שנעשת מהפת "

והחלק השני מהגרעונים הם הקרניים קטנות והם כל הגרעונים הנשאים
 הנאכלים לאדם הוא מן התבואה שאכרם והם כגון כולס
 הכוונס עדשים דוקן אורג שומשומין פרינגן ספר וגולתם הדומים להם
 ויעשה גם מהם פת מה חקתין וקרה פת בלונני כאלו שתהדור פת
 כולס או פת קטנית "

והחלק השלישי מהגרעונים הם הקרניים גרעונת גנה והם כל
 שאר הגרעונים הכלתי כדנים למאכל האדם אבל
 הכרי של אדם גרע הם מאכל אדם כגון גרע הבבלים והטומים וגרע
 האציר והקפה וגרע לפת ודומיהם וגרע פשתן כלם הם בכלל גרעונות

קטור

ענה / והם כשיגדעו חייב גרעיס אלן / ויכחון הקרא הכרזה בכל' כל גחן שלם
נכר הגרע דטא ונקרא ירק / ויש מהם שדרכם לגדוע מהם שדוק וכרמים
כבון גרע כטיח וגרע החלל ודומיהם והם הנקראים חייב גרעיס / ויש
מהם מוגדעונו בנה גרעיס שדכך בנ אדם לגרעם עמדות קטנות כבון
הלפת והקדרין והכנין והבאליס והכסברה והכרכם והטהלנס וכיוצא בהם
והם הנקראים חייב ירקנות //

גורצירי קטואיס והלבטיהיס / ולבטיה תכרי / וגרע הקירין הוא הדלגה
הם אינם נכנסים תחת גרעונו בנה אלא הם גרעונו פירות /
והם כחן גרעונו תפניהם והלבטיס והטקדיס וגולתם תהפדות גולת
שהם נקראים פרי אדמה / ואחר פרי העץ

כל צמח האדמה שעושה פרי אחר שיהיה עץ וישלם פירות וסרעבות
ויוציא פרה ויצא ציץ כבון אילני רחון ותבואה והבואש והחרוב
ופריש וטקדיס ולבטיס והבאליס והגרעונוס והפרסקיס והגסיס וקרוסטולין
ותותיס והם הטקמים והספה הנקרא עונאב בערב וגולתם / פרי כל אלן
האילנות נקרא פרי עץ / וכל פרי גולתם שהוא פרי של עשב האדמה שהוא
גולת השלשה חייב גרעונוס שגברנו כבון קטואיס לבטיהיס קירין וגולתם
שעושים פרי נקראים פרי אדמה //

ותמצא שהשלשה חייב הגרעונוס הכחם שלשה הינו עושה פרי / אלה

גרעונוס

גרמרים והגרמנים בעצמם כרי לשחור חיים / ואילן כרי עץ עושים
 פרות ולקצתם יש גרמרים בתוך הפרי לשחור חיים והם מחוברים חלפה
 ובשר וגרמם כבן חמשה ודומה / ולקצתם קלפה ובשר לבד כבן חמשה
 והערמון וגולמו / וכלם שומרים את חיים כשיגרעו בארץ / ואילן הדומה
 עושים פרי כבן האבטיה ובן קלפה ובשר וגרמרים / והנה הבדיל ביניהם
 כחן שהם מובדלים // הרי נבחר למי חכלה זה איזה נקרא גרמנים
 ואיזה פרי אילן ופרי הדומה / ויש ביניהם הפרט העץ שכלם יוצאים מן
 האדמה ומחנה הניתם // גם יש כמהים אחרים שיש להם כיה טוב
 תאד / ויש שיש להם כיה רע / ויש שהין להם כיה כלל // וכן יש חסדי
 אילנות שיש להם כיה טוב / ולקצתם רע ולקצתם לא טוב ולא רע כחן
 שכן הוא העץ בפרי עץ / וכן הוא בפרי הדומה / ובגרמנים בנה //
כל צמח האדמה שהיונו עושה גרע ניש להם כיה טוב והם מונעילים
לרפואה נקראים בטחום בין שהיון טהלים או בלתי טהלים /
 ויש ריחות אחרות שהינה כיה אל דברים טבעיים אלה הוא מעטן מלא
 מלאכותי שהורכב מדברים טבעיים והוא הנקרא כיה הרפיה והוא מה
 שנהגו הרופאים לעשות / גם יש ריחות אחרות בפריה של עצים בין
 שעושים פרי בין שהינם עושים כבן הקורד והשושנה והם נקראים
 בטחי טבים / ויש עצים אחרים שקלפתם עץ נאכל ויש להם כיה טוב

כבן הקנה

קט"ז

כגון קנה הנדה דהרפין בלשון חורב / וקרה בערב / והפרי הנכבד
הנדה מוסק נקרידו ביוני / והנדה גרופולו בינו / וקרנפול בערב /
הנה כלל ודומיהם נכנסים בשם בשמים אם הם של עץ יקראו בשמי עץ
ואם של אדמה יקראו בשמי אדמה או עשבים / ויש בשמים אחרים שהם
נכנסים מאדמה ולא חסך כגון החור שהוא מן החיה / גם הוא נכנס בשם
בשר / ובכלל כל דבר שיש לו ריח יקרא בשם והוא כשהוא לבד /
וכשהוא מולאבותי יקרא תרכבת בשמים //

קדוש הקוקה ומעמדו ומסעך הלב אינו אלא חמטה חיה דבן שגבר /
אעפ"י שכל מוצא פה יהיה האדם ^{הוא} יהיה עד נס ופלא /
והטעם מהם והם חטה וטעורה הם העקר / והשלשה האחרים נכנסים
תחתיהם / ולכן אמר חטה וטעורה והכל בכלל / והם תאכל האדם על
הרוב והם חמון האמת כחן שהוא ידוע לכל / וגם יש לנו ראיות מהכתוב
כחן שגברו למעלה //

לעז דברים אחרים שהם נקראים בשמות שגברו / וגם אינם
נכנסים תחתיהם ולכל אחד יש להם שם מוסב מהלשון
והם דברים שהם גדולים מן הארץ והם תאכל האדם כגון בשר וגבינה
ודגים וביצים ומים וחלב ודבש ופיוצא בהם / ועל אלו הראשונים היב
האדם לבד בעת שיהנה מהם הודם שיהנה / כחן שהם עתיד לבא
כל אחד ואחד

כל אחד ואחד בפרק הבא הם יעמוד הש"ת //

והנה מנע"ה ונוראנתין ונפלאותיו רבים שחור מה רבו מעשיך
ה' וגו' / מה גדלן מעשיך ה' וגו' / ופה הגכר מהברכות
הנהוגות מנע"ה מהרבה / והמושכל ידע ויבין השאר / כי אין -
יכולת לאדם להטב בטבעו כ"ס לכתבה בספר / והכתוב חור
מי יחלל גבורות ה' וגו' / ר"ל מי יוכל לדבר גבורות ה' מעשיך
ונפלאותיו עד שיבדק עליהם וישמיע כל העולותיו ית' / גם
נאמר פרוט אחר עד' הדללה שכל מי שחלל גבורות ה' חייב
לבדוק / והוא חורן ישמיע כל תהלתו ר"ל יתן שבה ותהלה לו
ית' / ובכלל חייב הענה לבדוק לחי' שעי' הכל תלונות אליו /
ככתוב עי' כל אפך יטברו ואתה נותן להם את הכלם בעתו /

פיתה את ידך ומשביע לבבך הי רבן //

הפרק השלישי בבאור נסה הברכות הפרטיות / וראו להקדים
בגד הפרק פסוק ה' אלהי אברהם ויחזק אודה
שנוך כי עשית פלא וגו' / אודה ה' בכל לבבי וגו' / אוקר שג' כי
נוראות נפלאותי נפלאהים מעשיך וגו' / אודה ה' חורב בפי וגו' /
אברהם ויחזק כי דלתת וגו' / אודה בקול רב וגו' / ברכו עמוס אלהינו
וגו' / יודוך ה' כל מעשיך וגו' / כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
וכבר חורתי

וְכַבֵּר אֶת־חַיֵּי לַמַּעֲלָה שֶׁהַכְּבוֹדִים עָלֶיךָ הַלְקוּ הַבְּרָכוֹת לְאַרְבַּעַת חַיֵּים
 וְגַם כָּל הַדְּבָרִים נְחָלָקִים לְאַרְבַּעַת כְּמוֹן שֶׁכָּרְנוֹ / וְהֵם סוּבֵּי
 הַכּוֹלֵלִים כֹּל עֵנִי / אֲחֵנִּים הוּא בִּיד הָאֵדֶם וּבְרָכוֹנוֹ לְבָרֵךְ עָלֶיךָ כָּל
 עֵנִי וְעֵנִי בְּרַכְתּוֹ הַפְּרִטִּית הַמִּיֻּנָּה לְאֻמָּתוֹ עֵנִי מִכָּד מִיֵּינוֹ כְּמוֹן
 שִׁיחִיָּה גִבֹּה בְּשִׁחִיטָה שִׁיכּוֹל הַשְׁנֵחַ לְבָרֵךְ הַבְּרָכָה הַכּוֹלֵלֶת
 וְלִמְחֹר לְשִׁחֻט גִּלְגָּל מְהֵרָה / אִין הַבְּרָכָה הַפְּרִטִּית כִּפֵּי מִיֵּינוֹ הֵם הַנְּשִׁיחַ
 וְלִמְחֹר גִּלְגָּל מְהֵרָה / אִין הֵם מְהֵרָה / אִין בְּהִמָּה מְהֵרָה / וְלִפְרִט יוֹתֵר
 מִנֵּה הֵם יִרְכָּה לְגִבּוֹר שְׁמֹן הַמִּיֻּנָּה הַמִּיֻּנָּה / כְּמוֹן שֶׁבְּאֵרְנוֹ הַעֵנִי
 בְּאֵרְנוֹ אֵת שֶׁכָּרְנוֹ עָלֶיךָ הַשְּׁחִיטָה לְקַבֵּל הַבְּרִינָה /
 וְכִי אֲמַכִּיר לְךָ הַבְּרָכוֹת הַפְּרִטִּיּוֹת וְנִסְסִין אֵת אֵת בְּפִרְט עָלֶיךָ
 כֹּל הַעֲנִיִּים שֶׁכָּרְנוֹ בְּפִרְט הַקּוֹדֶשׁ / קִבְּלָם מִי שֶׁמִּלֵּא מִיֵּינוֹ
 הַחֲבִימִים / וְקִבְּלָם מִי שֶׁתְּקַנֵּי אֵת בְּדוּרֵי / וְהֵם הַלְקִיתִי מִיֵּינוֹ הַפְּרִט
 לְשִׁבְעָה שְׁעָרִים כִּפֵּי הַלֵּק הַעֲנִיִּים שֶׁבְּרַכְתּוֹ הַפְּרִטִּית מִיֵּינוֹ לְפִתּוֹ
 הַשְּׁחִיטָה הַמִּיֻּנָּה בְּרַכְתּוֹ הַמִּיֻּנָּה קִבְּלָם / הַאֲוֵבֵל מִיֵּינוֹ
 מִיֵּינוֹ הַתְּבוּאָה הַמִּיֻּנָּה בְּכֹךְ אֵת הֵם לְפִתּוֹ
 מִיֵּינוֹ הַעֲנִיִּים בּוֹרָא מִיֵּינוֹ תְּבוּאָה / שִׁיחִיָּה הַבְּרָכָה הַכּוֹלֵלֶת לְחַיֵּים
 הַתְּבוּאָה / הַאֲוֵבֵל מִיֵּינוֹ לְבָרֵךְ לְפִתּוֹ / בְּכֹךְ אֵת הֵם הַמִּיֻּנָּה
 לְחַיֵּים מִן הָאֲרֶזֶת אֲחֵן / וְכִי לְבָרֵךְ גַּם אֵת הַבְּרָכָה הַמִּיֻּנָּה כִּי הַפְּרִט
 הַבָּה

הבא יומא דמחשבה מיניה דהגדלה דגן הוא הלחם האחד ועליו נאמר להוציא להם
מן הארץ / ואין מוסע האדם אלא בבת הארץ הנעשית חקם ולא פת מינה יתענות
ופת הנעשית מן הארץ / ואין כריך לומר פת גרענה גנה או פת הנעשית
הקמח של קצת פירות / וכבר בארתי שאלו כונת החקן ושבעת לחלק כרסו /
כי בטן השער חסר / והוא הכונה הוא כדי לקיים בוסן / ולכן תרגם
שבב דבר שיהיה האדם אע"פ שאינו מן דגן כדי קיום בוסן וסעודתו
מכונה לפניה / אע"פ שלא יאכל להם חייב לבקר ברכת החמץ באחרונה
כי לא הלחם לבדו יהיה האדם והייב לבקר עליו וחפרנס לכל //

האכיל דגן שליו כמו שהוא חברך ברוך אתה ה' אלהי בורא פרי אדמה /
על היומן מצאתי האדמה / ואם שבע חמץ חברך אחריו ברכת
החמץ שהיא ברוך מאכילתו / ואם קבע סעודתו עליו חברך החוציא להם
או חברך חברך הכוללת בתבואה שהיא בורה חייב תבואה / וכן כל דבר
שלא תאמנה מינה דגן שקבע סעודתו חברך לפניה החוציא ואחריו ברך
וואכילתו / אך אכל קמח דגן ולא קבע סעודתו עליו חברך ברוך אתה ה'
אלהי שהם נהיה בדברו / ואינו חייב בברכת החמץ / קמח של דגן שטלוקהו
וערבנו בחיור או בשאר חשקיס אר הייב עב כדי שיהיה ראוי להכילתו
וללחטטו חברך עליו בורה חייב תאונות / ואם קבע סעודתו עליו חברך
החוציא ואחריו ברך מאכילתו / ואם היה קר ונבר עד היומן חייב לטתיה
חברך בתהליך

מוכר בתורה שכל ופסוק ברוך הוא כלל את המצות לקיום גופו וקמה
 של דמיון שבטל בחדרה או בפרור בין שיהיה לבדו כדון לביבוק לבד
 או שערבבן עם דברים אחרים עם בשר או ערשים וכיוצא שזמנה
 העולם לבטל וכן הדמיון שהלך או בתו או בשלל בחדרה כדון הריבוי
 או ברש כחלל וכיוצא בהם שכל מה נקרה מועשה קדשה וכן כל
 תבטיל שערבב בן מוחמה מוע דמיון בין קמה או פה יבקר בתורה
 בורה מניח מוגנות ואלה קבע סעודתו עליו יבקר בפסוק ברוך -
 הוא כלל ובהלכה המוכח וכל מה שהיה מניח השם אצל האוכל
 ולא היה טמא ואלה הם היה הדמיון שערב טמא אינו מוכר לבטל
 אלא על העקר כפי מה שהוא ופוטק את הטמא ומה החלט הוא
 בטל הברכות כל מה שהוא עקר ועמו טמא מוכר על העקר ופוטק
 את הטמא בין שהיה הטמא מוערבב עם העקר או לא בדושל
 הטמא המוערבב כדון המוגים כתושים ובכיס ובבית גרושה מעורב
 יחד וערבב בהם קמה של הטיס או ברש פה להם כדי להדביקם יחד
 בבשולם וזה בכללם או לפה או כרוב שבטלן וערבבן בקדוה של
 דמיון כדי להדביק אינו מוכר עליו המוכח ואלה מוגנות כי הלכה או
 הכרע או תכלית עם בכיס והמוגים הם העקר למהלך והקמה שערבב
 בה הוא טמא כי כל דבר שמערבין אותו להדביק או ליתן ריה כדון

דאכען און קרנפיל ופיוזא / און כדי לעכענע און העכשיל כען געפראגן וואס
 זענען ספליס ים / אבער דאס ערשט כדי לייטן טעם בתערוכת יהיה עס האט
 געק / לכן מיינט דאס שמועסלעס האט וואס וואס האט דאס כדי לעדען
 וענשים וואס מיינט מתיקה היינ / מברך עליו בורה מיינט ממונות פ"ט עומר
 חנוכיה כי דאס האט העק / וואסלע בטלה שאינה מעורבת כחון חי שירא
 לאכול דאס חלוקה ואלע עמון פת כדי טעם ייגן חלוקה און גרונן ואלע
 און מברך על דאס וואסלע ופאס דאס האט פת פת טעם לא וכוונתו למה "
 מי שפחת און האט פת פת ופטל בקדוה און לשה בחינה / און יש בכחיתין
 דאס שיוכר שיה פת און לשה נשמה כורת האט מברך טעם
 חנוכיה / וואס לאון מברך מיינט ממונות / וואס קען סעודתו גען מברך פסח
 ברך מאכילע / עס שטאמט בקדוה כחון שאופס שוכט האדער הערבייט
 מברך עליה מיינט ממונות בעבור שאין דא כורת פת / וואס קען ממונות
 חוץ מברך חנוכיה / וברך מאכילע / וכן עס טעם און דאס דאס און
 בשם און בחלל און שערבב דא מיינט דאס און בייט וואסלע הערשט שיה פת
 מברך עליה מיינט ממונות / וואס קען סעודתו חוץ מברך חנוכיה לפניה
 ואלאקדיה ברכת חנוכה " פת דין און פת שיה קטנות בתחלה מברך
 טעם / וואס אלע לייט גאט / מברך פסח ברך מאכילע / אבער דאס
 בעבור שיה חסד יתר משה מיינט קטנות / און עס חנוכה פת בתחלה

און בטל

ק"ט

או בשל, חובבך עליו בורא מים חמומים ובסוף חובבך ברוך מאכילנו
כל דבר שמברכין עליו ברכת חיובית חובבין עליו ברכת חיובית כסדר /
וכל דבר שמברכין עליו בורא מים חמומים או שהכל אם הכל
כדי קיום גופן אע"פ שאינן נוחות מים דגן חובבך אחריו ברכת חיובית
ואם לא היה לקיום גופן אינו טעון ברכה אחרונה אלא הוא חובבך במהלך
ברכה הראויה להיות מין / בין פרי עץ או פרי אדמה ואולם כמו שהבארנו /
השיעור השני בנסה ברכת פירות האילן ופרי האדמה ואולם שהם
למאכל אדם ולחשיבותם ובמה נשתנה מהם בורתו /
ודין השוכה או החולקת בברכות ומה שנוסף לה " /
בכל פירות האילן חובבין עליהם בתהלה ברוך אתה ה' אלהי בורא פרי
העץ / ואם קבע סעודתו כדי קיום גופן חובבך אחרים
ברוך הוא מאכילנו / וכן בכלם ואין צורך להודיע עליהם בפירוט לכל דבר /
המטה מים פירות אבר הכתוב והם גפן תאנה רמון גית תמרים / ובארנו
ודבש הוא דבש תמרים / ובהם נשתבה הארץ הקדושה ואחרים המה
ואכלת וטבעת / ולכן חוב האדם לברך בסופם חובבך תורה אע"פ שלא
קבע סעודתו עליהם / על פירות האילן והיקרות חובבך בורא פרי אדמה
ורואה שאינן לקיום גופן ולא קבע סעודתו כוחו אינו טעון ברכת חיובית /
הדברים שאין גדולם יון הארץ כגון הבשר והדבית ודבש ובלים ואולם

כחומר בתהלה חבך שהכל ברה לכבודו " השותה חיים ולא רוק כחלואן
אמר מעין ברכה לא לפני ולא אחריו , ואם רוק כחלואן יבך לפני שהכל
ואינו חייב באחרונה כי לא יתקיים הדיוק מחיים אלא אם חוברים בחומר "

הסודות פרות והופיה מהם חסידים חבך עליהם בתהלה שהכל חסד חן
העצבים שעל הייך חבך בורה פרי העץ , ובהם אף על השמן
של גתים שיבך בתהלה בורה פרי העץ , ובהם זה שהיה חושט בצדו
ושהיה חן השמן עם מי השלקות ופיוצא בקן שהיה נהנה בשתייתו , אבל אם
שהיה השמן לבדו או שלא היה חושט בצדו חבך עליו שהכל שהיה לא נהנה
בטעם השמן , ולדעתנו חבך לעולם שהכל נהיה בדברו ,

פרות או ירקות שדרכם להכל חיים או בטל או טלסם אינו חבך של
חיים אלא יבך ברכה כוללת שהיה שהכל , וירקות שדרכן להכל טלסם
כגון כרוב ולפת ודומיהם הם הכלים חיים חבך שהכל , ואם הם חבוטלסם
או טלסם חבך כגון חיים , בורה פרי העץ , או אדמה , או שהכל כחן שילצה
דברים שדרכם להכל חיים וחבוטלסם או טלסם חיים יבך ברכה
הראויה להם בחיים , ואם יבך יבך ברכה כוללת בפרי עץ יאמר בורה
פרי העץ , ובפרי אדמה וירקות יאמר בורה פרי האדמה , דברים שדרכם
להשלקן ושלכן לשמח חיותיהם יבך בורה פרי האדמה , שחיותי השלקות כש
בשלקות בחקותות שדרכן לשמח , דבש חמרים ודבש דבורים יבך עליו

שהכל

אכל / אבל תמרים שמעפן ביד והוא לא גרעין ועשה אותם כחן עשר / אם
 ירבה יבקר ברכתו הפרטית בורא פרי העץ " הקנים המתקנים יטב ספק
 אם הם חפרי עץ / או מאדמה / ולכן תמרים היוזאים בסמיטה וחבשלים
 אותם עד שיקטפו וידחו לחלה והוא הסוכר שחביהין לקווסטנדינה / אם ירבה
 יבקר בורא פרי העץ / ואם ירבה יאמר בורא פרי האדמה / והיוצר טוב לבקר
 ברכה הכוללת שהיא שהכל / כי אלו הקנים אינם לא פרי אדמה ולא פרי עץ /
 כי אינם פרי כלל ואינם דבש / אלא שגשגה צורתו ע"י אור גדול מרוב
 תמרים / טל נשתנה ע"י האור ומברכין עליו שהכל " הכל פליטה
 והנטיביל בגחן שהם רטובים מבקר עליהם בורא פרי אדמה / כי פרי אדמה
 הם / וכשהם יבשים לא חיבו עליהם הכתום ברכה לא בראש ולא בסוף חפנה
 שהם תכלין ואינם אופל / וכן כל מהכל שאינו ראוי לאכילה / ומשקה שאינו
 ראוי לשתיה אינו טעון ברכה לא לפני ולא אחריו / הקדמפל והמוסקוקורידו
 כשהם רטובים מבקר בורא פרי העץ כי הם חמץ / וכשהם יבשים אינם
 טעונים ברכה כי הם אג מיע תכלין " כל דבר שגשגה צורתו כגון פת
 שנעשה ותכלין שעברה צורתו ויין שהקדש וברות הנבלות שהם פחם
 והשפר והקומץ והנפח והפטריות ודומיהם מבקר עליהם שהכל
 הברכה הכוללת / ואינו ראוי לבקר ברכה הפרטית להם כי כבר יצאו יוגדר
 מינם אחר שגשגה צורתם התקיימות לעתיד הוא "

יין סודג ער חיים / אר יר חסד על חסד ואין כריך לומר אר יהי שמור
היין יותר מהחיים חברך בורא פרי העץ / אבל אר חיים יותר מהיין
אעפ"י שיש בהם שני יין חברך שהכל " החיים חיים על היין שרואה לבקר
עליו בורא פרי העץ / הוא חסד כי יראה שכתשך אחרי דעת אהימו הרבה
בהאמת דבר רב / וחי שהיט מעד חסד בין ברפתו חסודת כי דוהר חסד
כל דעות רעות וחמתן באחדות כפי כונתו ית' /

שם וברך על פירות האילן בורא פרי האדמה / ועל פרי אדמה בורא פרי
העץ לא יא יד חבתו / ואר ברך על כל שהכל יא יד חבתו /
ואעפ"י על חסד ועל היין / וכן כלל הברכות על ג' הסדר שהם בקר בדבר
אחד ברבה מרטיה של דבר אחד שהיט חמתן ברפתו לא יא יד חבתו והוא
וחברך / ולכן קדם הכתוב הברכות הכוללות כדי שלא יא שם שחיים
לבטלה / ושיא האדם לעולם יד חבתו / ולא הששו לעבור הברכות הפרטיות
אבל הניחוס ברשות החברתית אר יא לפרט / ואר יראו שלא יפרטו יא
אחר ה"ל חסד כלל לרעה אר יברך על פירות האילן בורא פרי האדמה
יא לדי חבת כי שלח חן האדמה / אבל עשה הדבר אינו נכון / וכן דעת
בעל החסד / ע"פ לשון חסד גמול " אר ברך על חסד או על היין בחסד
המודה בברכת שהכל מר חסד ואיט היב לבקר ברבה אחרת / אבל
שאכלו באותה סעודה חסד חסד חסד חסד / ברך על היין ברפתו הפרטית
היב לבקר

קכ"א

והיה לברך על כל מאכל שיובא בסעודה הזאת / ובכל גזון שיבקר במאכל
 אחד שהכל כשר ברכות כלל המאכלות הבאים אהריהם עד סוף הסעודה הזאת /
 לקח כוס יין בידו על חמת לברך בורא פרי הגפן וברך שהכל יבא ידי הובתו
 ואינו הוצא לברך ברכותו הפרטית / וכן אם לקח כוס שכר בידו והתחיל הברכה
 על חמת לומר שהכל וטעה ואמר בורא פרי הגפן אינו הוצא / וכן אם היה
 לפניו פירות הארץ והתחיל הברכה על חמת לומר בורא פרי אדמה וטעה
 ואמר בורא פרי הגפן אין תהזקין אותו / וכן אם היה לפניו תבשיל של דבש
 והתחיל לברך על חמת לומר בורא פרי הארץ וטעה ואמר המוציא יבא ידי
 הובתו / וטעה בגז כי בעת שהגביר את הטעם והחלכות שהם עקר הברכה
 ושרטה לא נתכון אלא לברכה הראויה לאותו המין / ואחר שלא היה סגולה
 בעקר הברכה לעצם שטעה בסופה יבא תידי הובתו ואינו הוצא / אלא
 שהאמת הוא כחן שהחרט שאם בך על היין והטעם שהכל ולא בך הברכה
 הראויה המיוחדת לה יבא לידי הובתו / וכן דעת רוב הפוסקים "

אמנם כל העולם במנהגם לברך בזה הברכה הפרטית ולומר המוציא להם
 מן הארץ / ובורא פרי הגפן / כי כן אמר עשר גמירות ישראל להוציא
 להם מן הארץ / ויין ישחה לבב אנוש להזכיר פנים חסדן ולקח לבב אנוש
 יסעד / ולכן ראוי להחשיך האדם את עצמו בגז המנהג / ומהגב אבות בורה "

בסתפק המבקר בכל אלו הברכות אם בך או לא בך אינו הוצא כי היש חלות

לעשה חן תורה / אחריהם הם חתומים כחן שהיה נודע להם חסבל
 הירושא שיש לה סיוע חן הכתובים / אבל בברכת המזון אם נסתפק אם ברכ
 או לא ברכ היב לבקר ברכת המזון כי היא חכמה עשה חן תורה "
 שבה והכל והכנס מהכל לתוך כן בלה ברכה / אחריו החכמה אם הוא חסין
 בולע ומבקר עליהם בסוף בברכת המזון אם היב בברכה אחר
 ואינו היב בברכה ראשונה / כי לא יתכן לבקר בבטני שפתיו מחושקה בסוף /
 ולרעה היב לבקר בלבן בעוד שהחשקה בפני / ואם היו כרית שאם ארץ
 מחסיר פניו כותים וענפים חסלקן לכד אחד בפניו ודובר ואהב בולען /
 ואם אינו מחסיר כפון פלג ואכזב ודוחה פולטן חפון עד שיברך ופון
 פניו ואהב אכל " חסיד הרבה שהין לפני האוכל אם יהיו ברבותיהם
 שוית מבקר על אחד מהם ומותר את השאר / ואם אין ברבותיהם שוית מבקר
 על כל אחד מהם ברבות הפרטית אם ידבר לפרט / ואיזה שירצה להקדים
 מקדים / ואם אינו רוצה בזה יותר חזק / ואם לא ידבר לפרט מבקר בברכה
 הכוללת שהכל וכפסרו הכל " חסיד שבטעה החינים שבאין בסוף
 ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורחמן ארץ גית שחן ודבש / שבהם נשתבחה
 הארץ הקדושה / ראוי להיות הקדמת סדר להם / וראוי לבקר עליהם תחלה אם
 ידבר לבקר בפרטות / וכל הקודם בפסוק קודם בברכה אחר על הברון /
 אבל אחר מהם קודם בברכה חכל שאר חסידים שנמצאו בשלקן אחד /

קכב

ואתרו הכהנים שדבש תמרים קודם מהענבים / שהתמרים שני לארץ /

שנאחר ארץ גיה שחן ודבש / גה הוא דבש תמרים / והענבים שלשי לארץ /

שנאחר ארץ חטה ושעורה ודבש /

ואוכלל שאכל אחד חובל אלה רובם או כלם בסעודה אחת ברכת היוגון אחד

חסידי כלם / כשקבע סעודתו עליו ואכל כדי קיום גופו / בין שאכל

מזון אחד בלבד כדי קיום גופו / או שאכל מזונות הרבה כדי שיעור הואכל

קיום גופו / היב לבקר באהרונה ברוך מאכלם על סדר ברכת היוגון "

השעור השלישי בנסה ברכת הריחות הפרטיות / החמיס הסר

להריח האדם ריח טוב שיהנה תמט קודם שיברך

כחן שאסרו שאר הנפשות קודם הברכה / ואם הריח האדם ריח טוב וללא

ידע איזה מין ריח הוא יברך ברוך אתה ה' אלה בורא מיע בשמים שאחר

הברכה היא ברכה כוללת כל הריחות / או יברך ברוך אתה ה' שאכל נהיה

בדברו / או ברא לכבודו / שגאת היא ברכה כוללת כל דבר כחן שאכרתי "

אם היה הדבר שבו הריח עץ או מין עץ יברך בורא עצי בטחיים / ואם

הוא מין עשב או עשב יברך בורא עשבי בטחיים / ואם היה דבר שהיה

ללא עץ וללא עשב ולא חמיס כחן היוצר שהוא מחיה יברך בורא חיים

בשמים הברכה הכוללת לריחות / ואם היה פני ראו להכיל כחן הבוש

או תפוח או פריש או אחרים יברך ברוך אתה ה' אלה שנתן ריח טוב

בפרות

אברות . אבל ברך על כל דבר שהיה בכל דבר בורא חיות בשמים . כא יד .
 הוברו . בריה שמן אפרסמון ודוחהו מברך בורא שמן ערב . הוא יושמן
 אית שבשון או שיהיה עד שהיה היה נודף מחברך עליו בורא עצי בשמים .
 דבר הנשקף שנתן היה אחר שעלה תחרהו אם הוא חשך מברך בורא עצי
 בשמים . ואם מעשב בורא עשבי בשמים . ואם חולקת כמין מותין היה
 או חולקת בורא חיות בשמים . שמן שבשון כעין שמן דוחה מברך
 עליו בורא חיות בשמים . הביאן לפני דברים שהם מותין ברכה הקדש
 ברך על אחד פטר הכל . בחו שיביאן שמן וחדש אם ברך על חדש בורא
 עצי בשמים פטר את השמן ששניהם מותין עץ . אבל אם יביאן לפני
 בשם של עץ ובשם של עשב מברך עליו ג' לעצמו וג' לעצמו . אם ירצה
 לפטר בפדיון . ואין ברכת האחד פטר את השם . אלא אם יברך בברכה
 הפוללת שהיא חיות בשמים . הביאן לפני שם חיה האחד נאפלה שם
 יזכיר יברך תהיה על האכל וטעם ואח"כ יברך על תהיה " .
 היה דבר אחד בעצמו יזכיר ונאכל מברך תהיה בריהו ואח"כ תהיה .
 אם תזכיר תפוסק אם הוא חשך או מעשב . ברך פרה חללה חיות
 בשמים . בשם שהרופל ערבן והרפובן יזכיר הכבד מברך בורא
 חיות בשמים . רופל או חולקת שגבם זהות הרופל שיש בו חיות מברך
 יברך בורא חיות בשמים פטר אהת ואפולן אם ישם בו כל חיות . אבל אם

ונכנס ויפא ונכנס וילא מוברך בכל פעם ופעם שנכנס בה
 על השושנה והלפיד הניח והורד ומיריון והלבנה והמסחית וכיוצא בה
 מוברך בורא עצי בשרים וכן בנרדים של ענה ושל סדה עצי בשרים
 אע"פ שהחיצון ברכה על כל ריה טוב / יש שלשה ריה טוב שאין מוברך
 עליהן / ההד ריה טוב שהוא הסור להיה בן כהן בשרים של ע"ג / או
 בשרים של ערנה דין העריות / מוכנה שהם הסורים להיה בס
 והשם ריה טוב שנעשה להעביר ריה טוב כהן בשרים של חתים או
 של בית הכסא / ושמען שנעשה להעביר הגהרות מוכנה שהם נעשו להעביר
 ריה טוב / והשלישי ריה טוב שלה נעשה להיה בעצתו של ריה ג' כהן
 מוברך שמוגזרים את הכלים בו ואת המברכים הן מוברך עליהם לפי
 שלא נעשה להיה בעצתו של מוברך / במדים המוגזרים יו שוריה
 בהם אינו מוברך לפי שאין שם עקר בטעם אלא הוא ריה בלא עקר /
 בשרים של מוכת גנים אינם מוברכין עליהם כי כל יוספה של גנים
 סתם היא לע"ג / אם נתערב ריה שמוברכין עליו בריה שאין מוברכין
 עליו הולך אחרי הרוב / היה ישראל הולך הוא לבקר והרים ריה טוב
 אם אנו הכרך רובם גנים אינו מוברך שיהא של ע"ג הוא / ואם רובם
 ישראל יבקר ברכה כוללת בורה גינת בשרים "

השיעור הרביעי בנסה ברכות של ג' ומיריון שיהיה ב"ח ועל הנאה
 ודבר טוב

וידבר טוב בשורה טובה שיטתם דברים חדשים אלהים וגו' "
ראני להקדים כסודים למה הענין והוא טוב ומטיב ה' / בכר ל' הקרה ה' וגו' /
בהראי ענה אלהי כדקי וגו' / ה' קדחתך הושה לי וגו' / הצור חמים פעלם וגו' /
ידעתי ה' כי כדק מטפטיך וגו' / ה' אלהי אתה ארומחך הודה שמך כי עשית
פעל וגו' / הנבי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי וגו' / הללנייה הללני את ה'
מן השמים הללניו במורניו

יש ברכות אהרש שהיננו לכדנו הדברים טגברנו / והם לדברים
אחרים / והם עד שבה והודיה לן ית' וית' כדי לגבר /
תמיד / הלא תראה להסידים שבכל עת ובכל רגע חגבירים להקבה
בברכות וטבה והודיה / העלף שהיננו נהנה דבר / ואלה הברכות הן על
דברים שיגיעו לאדם בין טוב להפסד / או לא לאחד מהם אבל הם
מעשין ית' הנוראים / ונראין ידענו שהיב האדם לבקר על הדעה כדנו
שחב לבקר על הטובה וזוהי שאמר שלמה העל בתכלתו והודו את שמך /
כלי ששחמץ שמונה טובה מבקר ברך אתה ה' אתה הטוב והמטיב /
שחמ שמונה רעה מבקר ברך דין האמת / וכן חופסיד
דבר ואם חלל אנור ברך החזיר אבדה לבעליה / ואם חלל קצתו
מבקר החזיר אבדה לבעליה כדכונן / ראה דין אמת מטפס כדק טעשה
הש"ת בין איש כדק לאיש רשע שעשו הם כדכ כדמותו / הם טוב ואם רע

מבקר

קכ"ד

ומבקר העותק לאיש כדרכו וכפרי מעללין / היב האדם לבקר על הרעה
 בטוב לב ובנפש הפכה כמו שמבקר על הטובה בשחית לבב טפן חור
 ואהבת את ה' אלהיך וגו' / והאהבה היתרה שנצטוו בה היא אפילו בגבר
 כרתן שידה לן וישבה בשחית כחן שמשך איוב ע"ה / באה לאדם טובה
 או שחית בשורה טובה אע"פ שהדברים נראים שגו הטובה תברוש לן
 רעה יובקר הטוב והחמיב / וכן אם נבעד לן רעה או שחית שחית
 רעה אע"פ שהדברים נראים שגאת הרעה תברוש לן טובה יובקר ברוך
 דיין האמת / מפת שאין חברכין על דבר שעתיד לבוא אלא בהנה הוא בעל
 בעובר / בירידת הטל והגשם / ובקצב שצריכים להודות / ובראות
 השמש או שום כוכב בהיותו בראש טל / ובעת שיכנס למרחק / ובצאתו
 ובפסוק לבית חדרט / ובצאתו / ובעת צאתו יון העיר בשלום וגו' /
 ודברים של תקון החכמים ע"ה להם בראני לפי העת / הנני עתיד לתקן
 את ברבות והודאות להם בראני כמו שיבוא באורם ברוך וחסד יעמוד
 הש"ת / ולכלם יש סוף יון הפתוב ומדברי הקבונים ע"ה וטוב ונהרור
 רבוצה בית חדש או הקונה כלם חדשים והלובש בגד חדש חבר
 ברוך אתה ה' אלהי שהחיינו וקיימנו והביענו בשלום לגמול הגו' /
 בין שהיו לן צמחם או שלא היו לו היב לבקר / וכן הריא את חברו יחד
 שלשים יום מבקר שהחיינו / ואם ירחיק אחר ע"ב חדשים / הורו ב"ה

יובקר

יובקר בדרך אתה ה' אלהי מחיה המתים / וטוב הוא / הנוצר פרי היותהדש

מושנה לשנה יובקר שהייער בתחלת ראיתו /

הרועה שבת הטל בהדש נסן מבקר ואומר מודים אנהנו לך אלהי אדירים

ומשבים לשמך וזמרים ומרוממים ומתדירים וזורגים

ומתמרים לך / רבן כל העולמים הב הנהנים ברוב יסדך הברוכים

עטובין העמים המתים והישרים שהורדת לנו טל ברכה / בנרבה

ברוכה / להיות השנה הבהר עלינו שנת טובה שנת רבון שנת מסע

לעולמינו וטוב / וטוב לחם חקנו / להתקיים פסוק יושב אלהים עלינו /

ניתן לך אלהים חסד השמים ומושמת הארץ ורב דבן ותרועה / ברוך אתה

ה' אלהי הירושלם טל מושקיים / ואם ראה טל בגדן אחר אומר פסוק

איה בטל לישראל וכו' / ורואה הענין הנראה בתפלת הטל שתתן החבמים

בשביעי עברה טל הב המכות / והבן הענין //

אם ירדך שמים בהדש מרחשן וירב חמים על הארץ ויעלר אבטבועות

מן הדוטר על פני חמים ויעבר האבטבועות זה לקראת זה

אם יש לו שדה מבקר שהייער / ואם יש לו אלה הרים מבקר הטוב והמטיב /

ואם אין לו שדה מבקר מודים אנהנו לך ה' אלהים שהורדת לנו גשמי

ברכות בעת / ומשמים ומסארים לך על שהנפת לנו גשמי ברכות

וקירות מאחור ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועל הארץ

יתן פרי

קבלה

יתן פניו / ברוך ה' המוריד גשם יורה ומלקוש / ואם ירדו גשמים
בימים הקדים אומר בתחלת דאיתו ברוך ה' הנותן יומנו על פני ארץ
ושולח מים על פני הוצות / ויוגה הענן תרופא בתפלת הגשם שתקנו
החכמים ע"ה בשמינו מצדק של חב הסבית //

כלי שימחה / אביו ושמע שמועתו אומר ברוך דיין האמת / והם הנה ל
ירושלם וברך חלה ברוך דיין האמת / והם שהחיינו / ואם
יש לנו אהים יורשים עמו חבדך הטוב והחמים בתקנום שהחיינו /
ובכלל אומר החכמים שכל דבר טוב שיהיה לנו לבדו / אומר שהחיינו
ובכל דבר שהוא לאחרים עמו יאמר הטוב והחמים //

ומדבריו / נעים אמירות ישראל ע"ה בתנאים / אומרן גאולה / חיבים
ארבעה להודות ולשבח לך ית' ולברך לשמנו והם / יורדי הים
כשיעלו / והולכי מדברות כשיביעו לישוב / ואבנא שיבא חתאסרו /
והולכי שנהפא / ופגדא אחר ע"ה יודו לך הסדו וכו' ארבעה פעמים /
ומה שאמר נירוחנוהו בקהל עם ובמושב אקנים יהלכוהו / ידענו
שהודאה יהיה בפני קהל ועדה שהוא רבני אנשים / והרבני לפחות יהיה
שלשה / והתוספת לבשתי תפליית / ושנים נהיה כריכוס להיות חכמים /
ואין אקנה אלא חכמה / ואין עומד ויודע / ואין המברך עומד ביניהם
ומברך ברוך ה' אלהי ייוד כרת גשמי / וחפל דבר דע הושיענו //

וחפל דבר

אחובל צרה פדנ / ומכרה גאלט ועל רגל הקינות / והל רוחה הביאת /

ברוך אתה ה' פודה נפש עבדי / והקלל יאמרן ויענו צור שגדולך

שוב הנה יגדולך סלה "

כל זמן שעשה בו נסים לישראל כשיביע הגמון ההוא בכל שנה ושנה

היב החדש לבקר / כבון יוסף ש"א לעסן שיצאן ישראל

ממצרים / וקריעת ים סוף שהיה ביום שביעי להג המצות / וכן ימי

הפגרים חבך ברוך אתה ה' אלהי שעשה נסים ונפלאות לאבותינו /

במים האלה ובגמון הגד אמן / וחגה העטן תמוצא בתפלת הפגרים /

ובהלל הקטן שהורוהם להקט בערב הכסה בביתם שהנה הכרחי לגשים

בחן שתקנו החכמים / וכן תמוצא בטבה שתקנו הכמינו ע"ה לאמרן

אחר קריאת חגלת הסתר בכורים / ברכות לעטן השכלת החניכים

נהפלת ישראל מידם / ועשית נסים ונפלאות הם פדעון ונקמות /

ומהם תתבונן ותשביל לביוצא בהם ולגולתם / ותדע כי לא הנהגהו

החכמים ע"ה ככה משולחים ונעמבים להמרי / אלא הנדון לנו הדרך

והחשביל ידע ויתבונן וכן בשאר / וכן הוזה חקום שעשה בו נסים

לישראל כבון קריעת ים סוף ויועברות הירדן ובקר ברוך אתה ה' אלהי

שעשה נסים לאבותינו בחקום הגד "

החזקת חקום שעשה בו נסים ליהיד אינו היב לבקר / אלא בעל הגם

הוא וארעו

קכז

הוֹאֵה אֶרְעָא וְאֶרְעָא מִרְעָא / וְחֹבֵר בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּאִתְהֵא שְׁמֵיהּ לֵי נֶס בְּיִנְקוֹס
 הִגָּה / הוֹאֵה שְׁמֵיהּ לֵי נֶס לְאִבְנֵי בְּמִקְנֵס הִגָּה / הוֹאֵה גִבּוֹר אֲרִיּוֹת אֶרְכָּבָא
 הִגָּה שְׁמֵיהּ לֵי נֶס לְאִבְנֵי מִיִּשְׁאֵל וְעִמְרֵיהּ עֲלֵה מִבְּרֹךְ בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּ
 אִתְהֵא שְׁמֵיהּ לֵי נֶס לְאִבְנֵי בְּמִקְנֵס הִגָּה / וְכָן דְּנִיחָא / הוֹאֵה יִנְקוֹס
 שְׁמֵיהּ לֵי נֶס לְאִבְנֵי בְּרֹךְ מִבְּרֹךְ הִגָּה לְעִבְדֵי רָכֹנָא / הוֹאֵה
 מִקְנֵס שְׁמֵיהּ לֵי נֶס הוֹאֵה בְּרֹךְ יִשְׂרָאֵל הוֹמֵר בְּרֹךְ שְׁמֵיהּ לֵי נֶס
 מִבְּרֹכָא / וְאִם בְּחֹכְמָה לְאִבְנֵי בְּרֹךְ שְׁמֵיהּ לֵי נֶס מִבְּרֹכָא הִגָּה /
 וְאִם בְּשִׁתְיָא כְּשֵׁם שְׁמֵיהּ לֵי נֶס מִבְּרֹכָא הִגָּה כֵּן תַּעֲקֵר מִכָּל הַיִּנְקוֹסוֹת
 וְתִשְׁבֵּי לְבָבוֹת עֹבְדֵינָא לְעִבְדֵינָא / הוֹאֵה בְּתֵי יִשְׂרָאֵל בִּישׁוּבָא מִבְּרֹךְ
 בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּאִתְהֵא מִכָּל אֲלֵהֵינָא / וְאִם רָחֵם בְּחֹכְמָה
 הוֹמֵר בְּרֹךְ דִּין הַחֲמוֹת / הוֹאֵה קְבֵרֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּרֹךְ בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּ
 אִתְהֵא דִּין הַחֲמוֹת מִהִיָּה בְּחֹסֶד וְחֻמֵּי בְּכֹדֶךָ וּבִיּוֹשֶׁט כִּי בִידוֹ נִכְשַׁ
 כֹּל הֵי וּבִידוֹ לְהִקְיָא יִשְׁעֵי אֲדָמוֹת עֲבָר לְהִקְיָא וְלֵה עֲמוּדָא לְהִיָּה
 בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּאִתְהֵא הַחֲמוֹת / הוֹאֵה תִּלְּאֵי אֲדָמָה בִּיהֵד אֵם
 הֵם כְּהַחֲמוֹת הַעוֹלָם הוֹמֵר בְּנֹשָׁה הַחֲמוֹת הַפְּרָה יוֹלְדָתָם
 הֵם אֲחֵרֵי בְּנֵי כִּיָּה וְעִבְדָּהּ / וְאִם הֵם יִשְׂרָאֵל וְהֵם בְּחֹכְמָה
 מִבְּרֹךְ בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּחֲכָם הַחֲמוֹת / הוֹאֵה מִחֲכָמֵי הַחֲמוֹת הַעוֹלָם
 הוֹמֵר בְּרֹךְ אֶתְהֵא דְּאִתְהֵא שְׁמֵיהּ לֵי נֶס מִבְּרֹכָא וְהֵם מִחֲכָמֵי
 יִשְׂרָאֵל

ישראל יי יי יי ברוך שנתן חכמתו לראיין / הראה חלבו ישראל יי יי
 ברוך שנתן חכמו ונחמדותו לראיין / ואם חלבו הומות העולם יי יי ברוך
 שנתן חכמו לבאר ודע / הראה הדור חסונה או אחד חכמו יי יי
 או בדופס או בצורת פניהם ואבריהם או רגלי כושי חכמו ברוך אתה יי יי
 חסנה חברות / ראיה סומא או קטע וחובה שהין ובוקרין ודומיהן יי יי
 ברוך חסנה חברות / הראה חברות נאות ודומיהן ביותר ולא נות
 טובות יי יי ברוך שכה לר בעולמנו / היוצא לנאות ולטדות בימי
 נסן וראיה לנאות פוריות ונכנס עולם יי ברוך שכל חסר בעולמנו
 כלום וברא בן ברית טובות ואילנות טובות ונאות כדי ליהנות בהם
 בנ האדם / על החמדות שבאנשי שיראן כללם הם כוכבים נופלים
 ורבים מתקוץ לתקוץ / או כמו כוכבים שיש להם גב ועל הראות
 שינשבו בגשם ועל חבריהם והעמים וקולותיהם שישמעו יי
 הארץ כמו רחוק גדולה על כל אחד מאלה חכמו ברוך שכה ונחמדותו
 חלבו העולם / ואם יראה יי ברוך בברכה יותר כוללת יי יי ברוך אתה
 יי יי עושה נועשה בראשית / הראה קשת בענן יי ברוך אתה
 יי יי חברי קייס בחמדתו נאות בביתו / הראה לבנה בהדואש
 יי ברוך אתה יי יי אשר עשה שחקים בראי מוצקים וברוח פיו כל
 צבא הקייס שיהיה ושמחיה בצאתם ובבואם לעשות רצון קונם הקדש

ואמרם הנה להם וירה עמה לחוננים והרשים ידע שחש כובוהו
 אליכס אישים ו לקדש בו רהשי הדשים ו ולן שם בטלשים ו עד נהרן
 בשחקים ו הקם קרים ו ברך אתה ה' אתה מוקדש את עמנו ו שרה
 בראית הירה ארץ ו שכה ולת ברך ברכת הירה בהדואן ו בעת הראותו
 לעין כבוא השמש שהוא עת ראיתו ו אם היו עמנו בגיטן יהוא ולת
 ראהו ו מברך בתחלת ראיתו עד יום חלאת הגמל שהוא בטל לחדש
 להיות שהמאורות נתלן ביום רביעי מברית העולם ו ובנסן נברא
 העולם ואם השמש בראש טלה בעת התקופה האביבית ו לכן יתחייב
 לברך בעת שיראה השמש מורה בתקומו טמן של תחלת היוצא של
 כ"ה שנה שהתקופה בתחלת ליל רביעי ו כשר נאה הקוץ ביום רביעי
 בבקר מברך ואומר ברך עושה מעשה בראשית ו אם השמש הולך בהם
 וכן חייב האדם לברך בהיות מוקום הגמל בתחלת חדש בראש טלה
 ואין לה נטית כל עת לכפון ולת לדרום ו וכן בהיות כל כובד ^{מוחלש} ~~מאומה~~
 כוכבי לכת בתחלת חגל טלה ואין לו נטיה ו וכן ~~בהיות~~ בראיות חגל
 טלה בכל יום עולה למצדה בתנועה הכללית ו כל מי שיוקד אל
 העננים ומכירם יברך על כל אחד מהם ברוך עושה מעשה בראשית
 ומרנן זה תמונה בתפלת הברך פסוקים מורים לאלה העננים כדון כסף
 ברוך היוצר אור ובורא חשך וכיוצא בו

מי שדואג צדי אמות העולם בשובן יאמר בית גאס יסה"ה וכן יני
שהוא גאה ביותר / כי העדות לבושן של הש"ת ששומר
ה' מלך גאות לבש' / וכו' שיתגלה לרוב ידרש בעומן / הרואה צדי
אמות העולם בהרבץ יאמר אל תקמות ה' אל תקוות תפגע / וני שרואה
קבריהם אומר בושא אחכס מאד הפרה יולדתכס / הנכנס למורה
אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתכנס לטעם ותזכיר לטעם
ותכליל נחמנו וכיאלה בג' / ובש"אלה מן המורה אומר נודה ה' ל
לפניך ה' אלהי שהכלת מן אור יודות המורה " הנכנס להק"ו
דס אומר יהי רצון ורחמים מלפניך ה' אלהי שהיה רופא הנס שיהיה
עסק זה ל' לרפואה / ובש"אלה אומר ברוך אתה ה' רופא הולכים "

הרואה למדוד גרמן או גרן ויקבן אומר יהי רצון ורחמים מלפניך
ה' אלהי שתטלה ברכה והכלה בכל חושש ידי / והיה למדוד אומר
ברך השולח ברכה בברכת אלה / הן יהיה צועק ומתפלל לפני בוראו
על דברים שגבר / וכו' שגבר כן תפלתו תפלת שוא / לכן יני שומר
יועשי ידן ואח"כ בקש רהמים תפלתו לשוא היה / הנכנס לבית
המדרש יאמר שלשה פסוקים אלה / ה' אלהים נתן לי לשון חכמים וגו'
ה' אלהים פתח לי אגן וגו' וה' אלהים יעמוד לי על כל נחלתי וגו'
ויאמר יהי רצון ורחמים מלפניך ה' אלהי שתתן לי חרונך ותר חסדי

קכ"ה

והדריכנו בדרכי תורתך להסתופק בביתך תמיד והורנו דרך עץ החיים —
 והטעיותנו מזהב ונחש לאדית עיניך / וכשיצא מן הוורא יאמר תורה
 את לפנך ה' אלהי ששחת הלקי עם בני הנביאים יושבים לדברי תורה
 לקבל שכר ה' העולם הבא עד היות נפשי צרורה בצרור החיים עמך אלהי "
 הנכנס לעיר אשר לה הורה לומר יהי רצון ורהימים חלפנך ה' אלהים
 שתכנסה לעיר מה בשלום / וכשנכנס לשלום יאמר תורה את
 לפנך ה' אלהי שתוציאנו מעיר מה בשלום / וכשיצא בשלום יאמר
 תורה את לפנך ה' אלהים שתוציאנו לשלום / ובמנו שתוציאנו לשלום
 כל תולכנו ותצעידנו ותסמכנו לשלום / ותכלית חקם כל העולם והורוס וכל
 אנוב / האדם צועק על כל דבר שעריר לבוא ומבקש רהימים יהיה
 תורה ומשבה כח כהן על כל דבר / ואחרון החכמים שכל המרבה
 בשבחים של הקב"ה ותורה לן הוא חושובה / וכבר כללנו ומכרנו פה
 הרבה חזית ברבות / ומהם ידע האדם ויטביל ברכות דברים אחרים
 הדומים להם / או מה שהם מוכנים אחד / ואם לא מכרנום אנהנו / כן
 כיון וכל לספר עניני העולם ונפלאות השית ועליו / ואין להאריך
 יותר מזה ודי בזה "

השעור השלישי בברכת המזות / כבר מכרנו שהמזות שהם
 היבם לבקר עליהן וקן מזות עשה / והם שני
 חזנים

כוונתו / יש מהר שיהיה הובות / והם שהיה חייב להשתדל ולרדוף אחריהם
 עד שיעשה אותם / כגון הציצית / והסכה / ובעור ההיץ בפסה / ולקדש
 ולקדש את ים הטבר / ולטבול בירונים / ואביס שהיבס טבילה וכיוצא בהן /
 והם הנקראים הובות כי האדם חייב לעשותם / ויש מהם שהינם הובות / אלה
 דוכוין לרשות העלף שהן עשה / כגון עשיית חמקה ונתינת הכבודים והמעש
 והמעשרות וכיוצא בהן שאין האדם חייב לבנות עד שיעשה חמקה / ואינו
 חייב למנוע כדמיס ולמנוע שדוק ליתן המעשרות / כל חמקות עשה שגין
 אדם ובינו ית' בין שאינה הובות בין שאינה הובות חייב לבקש עליה תחלה
 קודם עשייתה / וכן חייב לבקש קודם המעשה על כל חמקה שאנו מתנהגים
 בה / והיא ירושה לנו / מוסבל הירושלמי מההערה המשתלשלת שיש לה סיג
 מהכתובים אחר שלש בטלה הקב"ה אכל רכב בה / אכל לה נחור בברכה
 ופונ / ואם נחור ופונ לא נכבד שפוטנו בה חמקה ית' / אלה על שפוטנו
 לעשותה / כמו שאנחנו עושים אותה על המטה הנה כגון חלפת השחיטה
 לפי דעת קצת חכמים שאינה חמקות עשה / ואנו מוכרחין בעת השחיטה
 ואין אנו מוכרחים בברכה ופונ / ואם נחור ופונ אין חמקה שהיא ית' כזה
 פועל השחיטה בתורתו כמו שזכר בישיבת הסכה שבעת ימים / אלה חמקות
 היא אלה פועל השחיטה כל שהוא ית' כזה למי שיכבד להבול בשם שיש
 ואח"כ שיחבנו / אכן דברים שמהיבם מוכר הסכה אין אנו חייבים

לבקש

קכט

לבקר ואינם מברכים / כגון נטילת ידיים הראשונה / והאחרונה / ובגין כני
סמך את הידים ושמחו בלילה חכמי סכנת עלוקה שאינו מברך לסמן את הידים /
וכן כל פיו לא ביה / וזה שאחרנו לחמלה לברך בנטילה הראשונה / כבר
ידעת שהנטילה עצמה היא רשות לדעתה / ואינה הוזה כש ברכתה / ואם
ברכנו / לא ברכנו / כי אם על הטורה / וזו שנכחו יפה יאכל בידים חלוק
חלוקות ואינו טעון נטילה והבינה היטב //

חלב האדם להרוא וללמוד מדברי תורה שנאמר ושמעתם לבנך ודברת
בם וגו' / והנה אם השכים לקרוא בדבר תורה חייב לברך
בתחלה ובאחרונה כסגן שזכרו החכמים עליו בסדור בקריאת הפרשה בשבת
שחזרנו בפסוקים הנוראים לאשור תורה / ובתהיה הפרשה בברך
ומשלמים בברך / והנה חומה שעטון בן בקריאת הפרשה בשבת / נקרא
ראיה חוגה בכל עת שיקרא הקדש בתורה שהיה לברך בתחלה ובסוף / וכבר
מכרנו הענין הנראה בזה במחקר חזשי מוחלף שם ואין צורך להאריך / ואין
הפרש אם קרא פרשה שלמה או קצת מדברי תורה / הלא תראה שחוסדרי
התפלה תקנו בעת שיתפללו מוסף היוצ בכל יום מועד שהוא ענין היוצ היה
שיאחרו תחלה בברך גדול / ברך ה' אלהי ישראל וגו' / כמו שכתוב בסדור
ואח"כ יאחרו ענין היוצ היה / וחזרתמים בברך ה' לעולם אמן ואמן / וכן יעשו
בימי הספירה שיתחילו בברך וישלמו בברך / כי הספירה מוצת עשה חן
התורה

התורה לספור שבתות ושבועות וימים / הנה כל זה לא היה הקדש שהחכמים ע"ה
היבן לבקר קודם קריאת דברי תורה ואחרי קרא בהם / וכן היב לבקר בקראו
קריית שמוע עם חלבות שמים / ויחמין זה תחלה בתפלת ערב ובקר שתקנו
החכמים ע"ה בסוף חלבות שמים לומר ברוך אתה ה' אלהי ישראל אבינו מעולם
ועד עולם וגו' / וקודם כונה שהותמים חלבות שמים בברוך ה' לאו "

מי שיעשהו חובה ולא בדרך / אם המצוה שעשיתה קיימת עדן חבך אחר
העשיה / ואם היא חובה שכבר עברה אינו חבך / כגון חו

שתעשה בציצית או ישב בספר או עשה מעקה למגד ולא בך תחלה הוצא
ומבקר אחר שתעשה בטלית ואומר ברוך אתה ה' אלהי ארצנו להתעלה
בציצית / וכן מבקר אחר שישב בספר / לשבת בספר / וכן בעת שהוא מתקן
המעקה מבקר על עשיית המעקה / וכן כל דומה לזה / אבל אם שחט בלילה
ברכה אינו הוצא לבקר אחר השקיעה כי היא התכשרת האכילה והוא לא יתע
מחנה כי לא בך מקודם להנפיק פסול השקיעה מהיותו חכם והוא כהורגו /
וכן אם כסה הדם בלילה ברכה / או העריש תרומה ומעשרות ולא בך אינו הוצא
לבקר אחר העשיה / וכן כל כיוצא בזה "

אין לך חובה שחברכים אחר עשייתה / אלה סדרת הערים שבהן תחת
כנפי השכינה / שאין הבר יכול לומר בעודו בגלותו הטמאה /
אשר קדשם בחזותו וכוונן / לפי שעדין לא נתקדש ולא נטוה בה עד שיטה

לפיכך

עפ"יכך אחר הטהרה חב"ק על טהרתו חפצו שהיה דתני חזקתו ולא היה ראוי
 לבקר / אח"כ באשת יפת תואר היבוס אנה' לבקר קודם עשיית כפרתו
 וגמולו ראשון כי היה חצוב על החושק " וכבר גברתי לך כחן כן שיש
 חן החצובות שעשיתן היה חובן / ויש שעשיתן גולת חובן / כדון עשיתן הצ"ח
 והסבה שעשיתן היה גולת חובן שהיה הלבישה ויש יבד / וכחן חצוב חזקה
 ובעור החמץ בפסח / והשביתה בשבת וגולת / הנה כל חצוב שעשיתה היה
 נחור חצוב חב"ק בשעת העשיה / וכל חצוב שעשיתה גולת חובן ויש לה
 אחר עשיתה פני אחר / אינו חב"ק / אלא בעת שעושה חצובי דאחרון / כדון
 העושה סבה לו לצאת אינו חב"ק בשעת העשיה / אלא בשעת הלבישה
 והשיבה / וכדון בעור החמץ בפסח / ועשית חזקה חב"ק בעת העשיה
 וכחן כל חצוב בזה " כל חצוב או חצוב שקבל עליו כל ישראל
 לעשות חמץ לחם כדון סבה ומקרה חמץ בימי פורים / וכל חצוב שהיה
 דנין לו סבן הפיצות והחמץ / וכל חצוב שאינו חצוב ולינה בכל שנה
 והוא דומה לחצוב שהיה חמץ לחם כדון חילת הבטס ומדיונס חב"ק
 עליו בשעת עשייתו שהיה ינו וק"ח / ואם לא בקר על הסבה ומקרה -
 חמץ ודומה בשעת העשיה חב"ק עליון שהיה בשעה שיכא יד
 חובתו בהן / אינו חב"ק אלא על חצוב שהוא עושה אותה לעצמו /
 אבל חב"ק אשר קדטנו בחצובותיו על כל חצוב שעשה / בין שעשה

לעצמו או לאחרים / היו לפניו חזקת רבות היב לבקר על כל אהר ויהיה
בפני עצמו / וזה יפטר אם יהיה אשר קדשנו בדוכותיו וזמן ג
החזקת / אעפ"י שהיא ברכה כוללת / כי כל אהר מן החזקת היה לעצמו /
ועמונה הטוב בעשייתו גולת גדולה דההרת //

הענין שיהיה חזקת חובה עליו או לא יהיה / אם עשה אותה לעצמו
מבקר בדרך אהר דההרת לעשות חזקת פלגית / ואם עשה אותה
לאחרים מבקר בדרך אהר דההרת על עשיית חזקת פלגית / כדון שלבש
ציצית מבקר ללבש ארבע כנסות בציצית / יושב בסכה מבקר לשבת
בסכה / עשה מעקה מבקר לעשות מעקה / חל איתו בגן בעצמו הוא
מבקר לדגול את הבן / וכן כל כוונה בהם " אבל אם הלבש הטלית
לאחרים מבקר על לבשית ארבע כנסות בציצית / עשה מעקה לאחרים
מבקר על עשיית מעקה / חל את בן אחרים מבקר על הדולגה / והוסדר
אומר לומר בקר אהר דההרת הקבן להחול בשמיות / האביל חזקת וחזק
לאחרים בפסה אומר על אבילת חזקת וחזק / וכן כל כוונה בהם /
עשה החזקת לו ולאחרים כחזקת מבקר על העשיה אם החזקת אינה חובה /
ואם היא חובה מבקר לעשות / כי נתבון להוציא עצמו ואחרים מדי חוב
חובתם / ולכן מי שבקר אחר שעשה החזקת מבקר על העשיה / כי
חלל לעשות הוא חזקת / והיא מחטבה שערין לא נהיתה //

כל דבר

קלא

כל דבר שנסתמך לנבון בו אם היה טעון ברכה או לאו / אחרון החכמים
לעשותו בלי ברכה / ואחרון יגהר האדם מברכה שאינה כריכה / וירבה
בברכות הכריכות / ונעים גחירות ישראל אחר אברכה אתה בכל עת וגו' /
בכל יום אברך וגו' / גדול ה' ומהולל וגו' / דוב לדור יטבס מעשיך וגו' /
ולכן תקנו החכמים לומר מאמור ה' בתפלת תפלת הערב / ומהלל
ברכי נפשי את ה' בתפלת הבקר "

השעור השלישי בברכות אחרות לעתים מאוחרים / ראוי להקדים
בשער הזה פסוק קחו חומר ואלו כסף ודעת מהרוץ
בהר / כי לקח טוב נתתי לכם תורת אלהי תעגבן / להניח בבקר חסדך
ואמונתך בלילות / הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' / השם נפשו בהים
ולא נתן לחוט רגלנו / כי טוב הסדך מהיים שפתי שבוהך
ואולם רבן מארבה "

לברך גברתי שכל חכמי ישראל ע"ה פה אחד אחרון שהאדם יב לבקר
להודות ולשבה לפאר ולהודד לשית בלאתו ובבואו בשכבו
ובקומו בעמדו ובלכתו שגמר בכל דרכיו דעהו והוא יישר אורחותיו
וכתוב חדשים לבקרים רבה חנותך / וכבר גברנו הרבה מינה
ברכות לכל דבר וענין / והקדמנו נסה קדש היה טעם נחמד נסההו
בספרי החכמים ע"ה / ואעפ"י שנחלקו בספרי ב"ה / וכלם דברי חכמים

קלל

אהרן / ונביאין אהרן / וחזקתין והקדושתין / ומושכטין וכל דברין
 אהרן / והאלהים אהרן / עם מלכות שמים / ה' מלך ה' מלך / יחלוק
 לעולם ועד / ועתה אלהי מוריס אהרן / ומוחללם לשם תפלתך /
 ואהרן נבחר יה מעתה ועד עולם הללויה / ברוך ה' לעולם אהרן ואהרן /
 שנהמור ובשכר ובקומך / ואכלם הם היתה השתן שוכבת עדן
 הורא פסוק שמוע ישראל והברין / וקורא עם פסוקי רהמים ויש
 ואם אהרן הטיה קורא פסוק שמוע ישראל והברין / או פסוקי רהמים
 נישן / וגם לך עם פסוקי רהמים / רהמך רבם ה' כחשכטין הייט /
 אתה ה' לא תכלא רהמך מונח וגו' / הנני אלהים בחסדך וגו' / הרב
 כבסם מעונם וגו' / כי פטעם אהרן וגו' / שמוע ה' קול אהרן וגו' /
 שמוע ה' וקמם וגו' / בקראי עמם אלהי אהרן וגו' ה' הושיעה המלך
 יענה ביום קדשן / וגולתם / ואם ירצה להאריך / של הרבה נאמר
 בדברי הנביאים ע"ה שכלם מוריס לכן ולחסד ולרחמים כרפון ה' ויהי
 ובעצמו שיהי מושגתו והוא על מטתן אומר מודה אהרן לפניך ה' אלהי
 חסדך בעדי / מוריס ראשי וכובודי / אשר שכבתי ואישנה בקדושת
 כי ה' יסמכני וגו' אל מחסות ימי / ומושיעני / שומר נפשות הפידין /
 ופודה נפש עבדי / השם עלינו אור פניו בחסדו / אין עוד מלבדו /
 ברוך אתה ה' יהוהי ש תמונה לתבניתם / ומוקיך נכדמים "

וכחשיחם

וכל שישמע קול חבר חברך ברוך אתה ה' אלהינו לשכנו בינה להבחין
 עת יורם ולינה / וכשלאבש בגדין דובר חלביש ערומים /
 כשלאבש מצנפתו ברהטו חברך חושש ליה לחדש כבוד ודור / או אומר
 חמטטת הסד ורחמים / כשחושב ידיו על עיניו חברך הראוי עיני
 ומזה חשכו / או יאמר כקדש עוריס / כשישב על חטאו חברך ברוך
 חותיר אסוריס / או יאמר חורחוב לעדי תהי / כשיוריד רגליו מן המטה
 ומניחם על גבי הקדש חברך כקדש הארץ על חמס / כשעומד יבן
 סומך נופלים וזקק כפופים / כשנוטל ידיו יבן אשר ברה יסוד חמס
 לטהרה ובה אנהג נטהרים / כשרוקץ פניו חברך חושש שנה חמס
 ותנחה מעפלה / אלהים בשמך חוששים / שטון ושרהה תשמיענה /
 חריכה בארץ ולרוד / ובסתום הכונה תודיענה / ורוח נר יבן תסד
 תסמכה / ובהגב תחטא / השיבה לי שטן יטען / הסד חמס נבדן /
 חזה דנועה חמס כל פנה / והרפת ענינים תסיר חמס נטעי נעמס /
 יהי נה חסדך לנהרונ / ולחן ולחסד ולרחמים תתנה / בעיניך ה' אלהי
 ובעיני כל רואי / ברוך אתה ה' מרחם בקולו חקשיבים / וגדול הסדים
 להיבים טובים "

ודע שרוב בני עמנו נמשך חנהגס לומר חזקתו בדכ נכשי אתה
 וכל קרבי את שם קדשו / ושוב הוא חתך כי בקר יכו חשנתו נכשו

היה פרוי

קלג

היה כנניה מכל עסקים / וחברות ומושבות לני ית' / ולכן תקנו החכמים
 לאמרו בתהלת הקלה בבקר / עד סוכן שהיה כסוף ברכו' מלאכה גבורי
 כה וגו' / ברכו' כל כבאין וגו' / ברכו' כל מעשין בכל תורות מוחלטות
 ברכי נפש אלה / דריון ברין יהד כוכבי בקר ויריעו כל בנ אלהים /
 כשחזרו חזרו יבקר המהגרם היל למלכות תכריע קדו' תחת /
 או יאמר אומר ישראל במבורה / כשעובש נעלה יבקר האל
 הנותן נקמות ל' ומוריד עמים תחת / או יאמר שעשה ל' כל ברכי /
 כשיצא מפתח בית ללכת בדרך יבקר הוכין מלכדי גבר / יהי רצון
 ורחמים מלפניך ה' אלהי להסיר את רעל מרחי' אתה ללכת בארצות
 הריים / וקיס עלנ' מהמר דושיחך כי מלאכה יצוה לך לשיחך בכל
 דרכך / על כפס שאונך כן תגף באבן דגלך / ה' שמך מכל רב
 שבור את נפשך / ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם / ותורישנ
 מאמרך ברך אתה בצאתך וברוך אתה בבואך / כשיעבור בים יבך
 הנותן בים דרך ובמים עמים נתיבה / כשירכב על סוס יבקר אשר
 עניך אל יחילך הניחלם להפדוך / להכל מוחות נפסם ולהיורס
 ברעב / כשיעבור נלפס בית המדרש יאמר מה טוב אהלך יעקב
 משכנותיך ישראל / וכשיעבור לפס בית הכנסת ולא יכנס בו יאמר
 מי כה אלהיך המגביה לשבת / המושכל לראות בשמים ובארץ /

כשיכנס לפתח העדה מבקר נבואה למשכנותיו נסתחור להדור
ועליו כשיכנס לפתח בית הכנסת ישה ראשון ויאמר אסתחור אל היכל
הדשן ואודה את שמך על הסדר ועל המרחץ כי גדלת על כל שחקן
אחרך כשיכנס לפתח הוות קודם התפלה יאמר בואו נסתחור
נברכה לפניך עושינו //

כל אלו הברכות שזכרתי אין להם סדר ואלה מבקר כל אחת מהן
על הדבר שהברכה בשבילן בשעתו כגון מי שלבש לבוש
מבקר מלבש ערומים ויחזיק ידיו על עיניו מבקר היוצא מרי וכו' /
וכל ברכה מן שלא נתייב בה אינו מבקר אותה כגון מי שלבש בכסותו
אינו מבקר כשעומד מלבש ערומים / על לבש מוכנתו אינו
מבקר ברכתו //

בעצמי קבלתי אלה הברכות וכן יצא ברכות וכן מסודרים בתפלתם ונהגו
ברוב קהלותיהם ואומרים אותם בבית הכנסת בכל יום בשבת
תפלתם בין שנתחייב בין אי שלא נתחייב / וכן היה שירונס גדול
חבתייהם ואמרו שטעות הוא / ואין ראוי לעשות כן / ולא יבקר ברכה
אלה מה שנתחייב בה / וכן הוא האמת / ומנהג כלל הברכות שנתחייב בהן
האדם בכל יום והם כאלה במספר / בשלש עתי תפלתם / והנה כל
או רובם נרחקים הם בתפלת ערב ובקר שתקנו חכמינו ז"ל / וזאת
ברכותיהם

קלד

במחמורים / וקצתם בכסוקים שלם / וזהו הנחמנו עתידים
 להוכיח הענין בחבור אחר / אם יאריך הטיית ידיו עבדו בן אדמו
 ורמזתי / זה הענין הזה כדי שלא יחשוב אדם חסר היכרה ורע המעשה
 וסכל בדברי החכמים בלתי רובין סבריהם והידועים כי
 החכמים ע"ה לא השטו להשיגם אל הנכונה / כי הם ע"ה הודיעו הענין
 לאנשי החורע אזהבי החכמה יודעי דת ודן לא חסרו כל טוב / ואם
 לא יבינו כל רשעים / והמשכילים יבינו / אלה להי עולם / ואלה הרשעים
 להרבות להרחיק עולם / ומי יודע מה יהיה בעולם / ומה יגיע ואיך יהיה /
 כי פלאות ה' ודעשין רבון מוסר / ודני יוכל לספרם אף לבתבם / שכל
 פה ולשון ילאה / אם יהיו כספר השמים נריס נגולס / והיס הגדול והנחלס
 כדיו / ואיש אם יהיה שער עד אין מספר כחוסר כוכבי השמים וכחול
 ירבה ימים / ועטו עט ברזל ועופרת / ושבת נקוטה אין בידו יכולת לספור
 אמנם האדם חיב הוא לברך לכל דבר / וקצתם מקודם מהחריהם
 וקצתם משע קצותם בתחלה ובסוף כמו שרמזנו קצתם / וידובין
 יבין מולתם לעשות הרקני לכל דבר בעתו / כי לב נבקע יבקט דעת והאל
 יורנו בדרכין / כמו שחיב האדם לברך לכל דבר / כן חיב לבקט בכל
 עת ובכל רגע רחמים מאתו ית' וסליחה וכפרה על עונותיו הבאים לה
 מוצד הקמר החשונה הנכנס / וזה הוא בודדים ותחננות וסליחות וענין

תופחת לנשמה העליונה / הנטה חרבה לעבת אחרי חטבות רעות /
הוא החור הבלה והנפסד ומעוקל הדרכים / כחן שהכירו ההכמים עליה
כפי כל הטא כשע ועין אדון ורשעה / והנה פבר הרביע עם הנחמ בללה
החבורה חבל תין / הטאנ / תוכה / ודני / תחמן / סליה / בטה / ופסוק
תשובה / והם נחשטון לקחת תברין / ומהם ומהם שהפנו ההכמים עליה
והם טאנהם חתפלהם אותם בעשרת ימי רחמים / יחלה השב אל השית
כל ענין ראני למקנן / ואין להריך כי חמקש יחלש / וההפך יחלש
רפונ ורפון / ואם ידרשן יחלה לן //

בעלי הקבלה יבו לאדם בכל עת שיכנס לבית הכסא לזרז קודם שיכנס
הנסי הגה / התכבדו חכובדים קדושים משרתי עליין / עזרונ עזרונ
שחרונ שחרונ / חתיקן לז עד שחכנס ואחלה טגה דרכן של בני אדם /
ואחר שיכל תקנ לבקר ברך אתה ה' אלהי אשר יצר את האדם בחרוה
וברא בו נקבד נקבד חלולס חלולס מהם כתוחים ומהם סתורנים / גלני
וידוע לפני כבודך שאם יסתם אחד מהם / או אם יפתח אחד מהם
אי אפשר להתקיים אפלו טעה אחת / ברך אתה ה' רופא כל בטר וחפליה
לעשות / וטוב הוא הענין בעני / וחי יין יהיה ככה כל דבריהם והיין
לעם אחר / והכוב א וזר שניתי ה' למגד חניד כי חיוני בל ארונס //

סוף דבר הכלל העולה לנו חכל הדוארנים חלה / הוא טכל אדם חייב
לבקר

קלה

לבקר להודות ולטוב לרודם לבדל ולחדד לו ית' המהיה בהסד ונחמית
 בדרך וחקים כל העולם מכלל עד כדו בהסדו הבלתי כלל על ובכל
 רגע וכל מה שיהנה האדם בין בקיום נפשו להיותו נחמית אחרי הטיה
 בין במה שאין לו לקיום / בין מענינם מהודשים מאומן חלוצות / בין מאודשים
 אליהם שהיו ויהיו / בין חפלותיו או מאומות / בין מענינם מוטעמים / בין
 ממורחים / או מגולתם מנושאים ומאכלים / ובכלל בכל דבר שכבר
 קצתו רבס כי הוא המהובל בט כל הבריות / אין עוד חלברו / ככתוב ברב
 ה' חלוצות וכו' / ברב ה' כל לבאין וגו' / ברב ה' כל מעשיו וגו' / ברב נפשי
 את ה' / וכתוב תהלת ה' ידבר כי ויבקר כל בטר שפדשו לעולם ועד "

השעור השביעי בהתייחסת המהדר ובהתנלות המהבר "

אין לאדם להאטיחט על רבני הבורי או בסדר הברכות הדרך שדרך
 בין / גם את בדרך שדרך בה החכמים על דרכי לבאר
 הברכות על דרך כלל / ולהנהיג הענינים למבין / לבקר על כל דבר / אם
 במהרה ובוללת / ואם בברכה הפרטית המחויבת לענין הוא כפי הויג
 וטבעו כחו שגשו כן גם החכמים ע"ה / כי ראיתי שהחכמה דותמעטת כי רבו
 התלות הגופניות והחדות הפקודות / ומפני הרעה האספסוף הדיקרים וידעו
 המורה סכנתו / ואין דורש ואין מבקש / כי נטו אחרי הדל והבל / עד
 שקצתם השבו שחכמים ע"ה לא חבו לט לבקר על כל דבר / כי אם ביועט

קט היה שנשאר בידם נהוב יוחיי בהרובות וברכת היין וברכת הרוח /
עם שכבר בקטו חזנו זאת קצת אנשים אורבי הידיעה דורטי החכמה ומקט
האמת המיוחד ית' להודיע ולבאר להם נסח הברכות הפריטיות כפי כל
דבר וענין כפי היקפן התורה היוכלה אחרי דעות החכמים עליה / שאין דבר בחוש
הטעם חולק עליה מן התורה כפי מה שכבר הודענו הענינים לשעבר
כפי מה שעמדנו השתה והעת //

ורחוק אם צרנו דברים שהם נחלקים בספרי חכמי ארצנו הרבנים / מה היכן
תפארת להם / כי לא מצינו להם חיים חלילה / כי כל דברי אבותינו
הם / הלא תראה שהם רבנו נביא ביה"ק גל שהיה תלמודי גדול מאד / חיב
לכונן עמנו לתלמוד המשנה והתלמוד / כי הברית אנהם עממים בדברין וכל
נחנו מרובם אחד / וידוע שכל דבר וסיק וכל דבר מצוה שהוא חומרה או
חסבל הירושלמי שאין לו סתירה מה / מן התורה שבכתב / וכן כל תקנת הבנים
שעומדת למצוא התורה שבכתב / בכלל מורדים אנו / ואין בינו לבינו
שום מחלוקת וקטטה / וכל ישראל כה אחד בענין הדוא / הלא במצות שאומרים
שאומרים הם / או בשום דבר וסיק שהוא הלכה למשה מסיני / ואין לו רמז
מן התורה / ואין פריך לומר אם חולק עליה באומרים הענינים לא נשחם לקול
כי כן נחב לא תאבה לו ולא תשחם אליו / ונעם מחירוק ישראל אחר אל
עדין נסח כבוד אף יבין וכו' / ואין אנו מורדים להם באומרים לא תסור
ימין ושכונך

קלל

יחזקאל ושמאל על פי התורה אשר יורוך / אביעו על יחזקאל ושל שמאל
יחזקאל / כי התורה אמרה והתורה והמלכה אשר כתבת להורות / ויחזקאל עליו
פסוק האומר ה' גברני יברך יברך את בית ישראל / הנה אנכי שולח לבס את
אלה הנביא וגו' / ולי עבדו יחזקאל ואלה ה' בראש עמך פקדו

בישועה

ובכאן ראינו להתוס הברכות / ובשמות נשלח הספר תהלות לאל /
והשמות בין שלש עשר שבת שנת נזר לפרט האל

הששי / פה בכפר קדמיה אשר חסד

לפי עיר קוסנדינה רב

אופר בוגדיא שכנבד

ברידונג

04055